

วาทกรรมการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า: วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ธันวาคม 2557

วาทกรรมการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า: วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ธันวาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วาทกรรมการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า: วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ธันวาคม 2557

ดิณนภา เสน่หา. (2557). *วาทกรรมการเมืองในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้า: วาทกรรม*

วิเคราะห์เชิงวิพากษ์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล.

สถานการณ์การเมืองไทยที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2556 ทำให้ผู้คนในสังคมเกิดความขัดแย้งทางความคิด สาเหตุประการหนึ่ง เนื่องมาจากสื่อรายการโทรทัศน์นำเสนอข่าวที่ไม่แสดงถึงความเป็นกลาง ดังเห็นได้จากการที่สื่อมวลชนบางกลุ่มให้ความสำคัญต่อการกระทำของกลุ่มมวลชนแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือคนเสื้อแดง และกลุ่มมวลชนที่สนใจต่อการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ ในงานวิจัยนี้จึงมุ่งวิเคราะห์กลวิธีการโจมตี กลวิธีการสนับสนุน และอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้า จากผลการวิเคราะห์พบว่ารายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้าใช้กลวิธีการโจมตีคล้ายกัน แต่รายการสายล่อฟ้าพบกลวิธีการโจมตีมากกว่ารายการชุมชน กล่าวคือ กลวิธีการโจมตีในรายการชุมชนพบ 5 กลวิธี ที่เหมือนกับรายการสายล่อฟ้า ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คำด่า อุปสรรคณ์ และการใช้วัจนกรรม และรายการสายล่อฟ้าพบ 2 กลวิธีที่แตกต่างจากรายการชุมชน คือ การใช้ภาษาถิ่น และการใช้สำนวน ส่วนกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้าพบ 7 กลวิธี โดยพบกลวิธีที่เหมือนกัน 6 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก อุปสรรคณ์ การใช้วัจนกรรม และการปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม และพบกลวิธีที่แตกต่างกัน 1 กลวิธี คือ รายการสายล่อฟ้าพบการกล่าวอ้าง ส่วนรายการชุมชนพบประโยคเงื่อนไข จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้าสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ฝ่ายตนเอง และสร้างภาพในเชิงลบแก่ฝ่ายตรงข้าม กลวิธีทางภาษายังสะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อของผู้ดำเนินรายการที่ต้องการส่งสารไปยังผู้ฟัง อีกทั้งปรากฏอุดมการณ์ของแต่ละรายการซึ่งเป็นการผลิตซ้ำทางความคิด ความเชื่อ โดยพยายามมุ่งสร้างฐานมวลชนให้กับฝ่ายตนเอง โดยในรายการชุมชนพบอุดมการณ์ศาสนา และอุดมการณ์คนเสื้อแดง ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบอุดมการณ์ประชาธิปัตย์ อุดมการณ์จากทั้งสองรายการเป็นการนำเสนอความคิดความเชื่อทางการเมืองที่แตกต่างกัน อุดมการณ์ที่สร้างขึ้นโดยผู้ดำเนินรายการพยายามมุ่งให้การดำเนินการทางการเมืองของทั้งสองฝ่ายเป็นไปด้วยความชอบธรรม และได้รับการยอมรับจากผู้ฟังมากยิ่งขึ้น

POLITICAL DISCOURSE IN CHUTHONG AND SAILORFAH
TALK SHOWS: CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University

December 2014

Tinnapa Saneha. (2014). *Political Discourse in Chuthong and Sailorfar Talk Shows: Critical Discourse Analysis*. Master thesis, M. Ed. (Educational Linguistics).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:

Asst. Prof. Dr. Siriporn Panyametheekul.

During the political situation in 2013, Thai people disagree in their political views. One of the causes was from the media. News was reported in a biased manner. Some reporters only paid attention to United Front of Democracy Against Dictatorship (UDD) or the red shirt, and some were only interested in the Democrat Party. This thesis aims to examine attack and support strategies in the political talk shows Chuthong and Sailorfar and to analyze the ideologies in them. The results show that similar attack strategies were used in Chuthong and Sailorfar political talk shows, but Sailorfar had more attack strategies. There were 5 attack strategies used on the Chuthong and Sailorfar political talk show: name calling, negative acting lexicals, insults, metaphors and the use of speech acts. However, in Sailorfar, we found two more strategies: use of dialects and idioms. Seven support strategies were used on Chuthong and Sailorfar talk shows, of which six were the same: name calling, positive acting lexicals, positive characteristic lexicals, metaphor, use of speech acts, and accusation rejecting strategies. The different strategy on Sailorfar was use of references, while on Chuthong, it was use of conditional sentences. The results show that each program tries to create a good image for their side and a bad image for the opponent. Thus, linguistic strategies were used to convey the moderators' attitudes and beliefs to listeners. Ideologies on each of the shows reproduced kind of ideas and beliefs in order to persuade the audience to become on their side. Chuthong revealed religious and red shirt ideologies, but Sailorfar expressed the democrat party ideology. These ideologies represented opposing political attitudes on the two political talk shows. Ideologies were built so as to bring legitimacy to their own side and to persuade the audience to accept their acts.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

วาทกรรมการเมืองในรายการชู้ตและรายการสายล่อฟ้า: วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

ของ

ดิณณา เสน่หา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2557

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล)

(อาจารย์ ดร. นันทนา วงษ์ไทย)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ซึ่งอาจารย์คอยชี้แนะ ให้คำปรึกษาและสละเวลาตรวจทานแก้ไขปริญญาานิพนธ์หลายครั้ง เพื่อให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น แม้อาจารย์จะมีภารกิจมากมาย แต่อาจารย์จะคอยสอบถามและแสดงความห่วงใยต่อผู้วิจัยเสมอ ตลอดช่วงระยะเวลาการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยประสบอุปสรรคปัญหาต่างๆ มากมาย ท้อแท้ในหลายครั้ง แต่อาจารย์คือผู้ที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยว่าจะต้องมีทางออกและสามารถแก้ไขได้ เมื่อมีปัญหาผู้วิจัยจะระลึกถึงคำพูดเหล่านี้เสมอ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอ.ดร.นันทนา วงษ์ไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพร พานโพธิ์ทอง กรรมการสอบที่ให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่ง เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพัตรา ทองกล้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิสสา บุรณะชัยทวี ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร อ.ดร.ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ และอ.Nicole Lasas อาจารย์ผู้คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาทางด้านภาษาศาสตร์ตลอดจนคำแนะนำ ข้อชี้แนะ กำลังใจที่มอบให้ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ณ สถานที่แห่งนี้

ขอบใจกำลังใจจากน.ส.ภรณ์โสภา มหาวงศ์ทอง ผู้ที่คอยให้คำแนะนำ คำปรึกษาและความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดระยะเวลาในการทำปริญญาานิพนธ์ รวมถึงเพื่อนๆ ภาษาศาสตร์ทุกคนที่ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณพ่อแม่ และกำลังใจจากพี่สาวและน้องชายสำหรับความรัก ความห่วงใยที่มีให้ผู้วิจัยเสมอมา ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญในการทำปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ สิ่งสำคัญยิ่งคือการสนับสนุนทางการศึกษาของพ่อกับแม่ที่มอบให้ผู้วิจัยนับเป็นสิ่งประเสริฐสุดในชีวิต ทำให้ผู้วิจัยมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้นและพยายามขวนขวายหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ กราบขอบพระคุณทุกหยาดเหงื่อ แรงกาย คำสอนทุกอย่างของพ่อกับแม่ที่ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ดิณณา เสน่หา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของงานวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
เครื่องมือที่ใช้ในปริญญาานิพนธ์.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
วาทกรรม (Discourse).....	11
วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis).....	12
วาทกรรมการเมือง (Political Discourse).....	20
หน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมือง (Strategic functions).....	23
โครงสร้างและกลวิธีทางภาษาของวาทกรรมทางการเมือง (Structure and strategies).....	24
การวิเคราะห์ตัวบทและการพูดทางการเมือง (Analysing political text and talk).....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การสรุป และการอภิปรายผล.....	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชู้ชง และรายการสายล่อฟ้า	46
ผลการวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการชู้ชงและรายการสายล่อฟ้า.....	122
ผลการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชู้ชงและรายการสายล่อฟ้า	126
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	142
การสรุปและอภิปรายผลของการใช้กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองใน รายการชู้ชงและรายการสายล่อฟ้า.....	142
การสรุปและอภิปรายผลของอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชู้ชงและรายการสายล่อฟ้า	145
ข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	154
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	212

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เงื่อนไขที่เหมาะสมของวัจนกรรมประกาศและการสั่ง.....	41
2 เงื่อนไขที่เหมาะสมของวัจนกรรมขอร้อง.....	44
3 สรุปกลวิธีการโจมตีในรายการชูง.....	46
4 สรุปกลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า.....	65
5 สรุปกลวิธีการสนับสนุนในรายการชูง.....	89
6 สรุปกลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้า.....	105
7 กลวิธีการโจมตีและสนับสนุนในรายการชูงและรายการสายล่อฟ้า.....	117

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบสามมิติทางวาทกรรม.....	14

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

การเมืองไทยภายหลังเกิดเหตุการณ์รัฐประหารวันที่ 19 กันยายน 2549 สังคมได้รับผลกระทบตามมามากมาย ประการสำคัญ คือ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ผู้คนในสังคมเกิดความแตกแยก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย เป็นกลุ่มคนเสื้อสีแตกต่างกัน พรรคการเมืองเกิดความขัดแย้งขาดความสามัคคีอย่างชัดเจน พรรคฝ่ายค้านและพรรคฝ่ายรัฐบาลมีวิธีการกระจายข่าวบอกข้อมูลให้ประชาชนรับทราบเพื่อสร้างความชอบธรรมและเสถียรภาพทางการเมืองให้แก่ตนเอง โดยใช้การสื่อสารผ่านสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งสื่อเหล่านี้มีหน้าที่สำคัญ คือ 1) นำเสนอความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของพรรคฝ่ายค้านและพรรคฝ่ายรัฐบาล 2) เสนอความบันเทิง และ 3) นำเสนอความรู้และการศึกษา ส่งเสริมความรู้เพิ่มเติมแก่ประชาชนเพื่อให้สังคมมีความก้าวหน้ามากขึ้น (จักร์ พันธุ์เพชร. 2549: 484-486) สื่อจึงมีอิทธิพลและมีอำนาจมากในการชี้นำความคิดของประชาชน

สื่อรายการโทรทัศน์ประเภทการเมืองเติบโตและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากรายการโทรทัศน์เป็นสื่อที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย สามารถรับรู้ได้ทั้งภาพและเสียง บางรายการแสดงเจตนาอย่างชัดเจนว่าเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองฝ่ายใด ซึ่งภาษาในการนำเสนอข่าวไม่เพียงสะท้อนถึงทัศนคติของผู้ดำเนินรายการเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างสื่อกับผู้คนในสังคม อีกทั้งยังสามารถกำหนดทิศทางการดำเนินการทางการเมืองของฝ่ายตนเอง ด้วยการใช้กลวิธีการพูดที่หลากหลาย เช่น การใช้กลวิธีการโน้มน้าว กลวิธีการโจมตี กลวิธีการสนับสนุน เป็นต้น ซึ่งกลวิธีทางภาษาเหล่านี้ปรากฏการใช้ภาษา เช่น การใช้อุปมาอุปไมย การใช้ภาษาเชิงวาทีศิลป์ การใช้วัจนกรรมประเภทต่างๆ เป็นต้น เพื่อชักจูงพลังมวลชนให้เชื่อถือและกระทำการเรียกร้องหรือการชี้นำ ทุกวันนี้ประชาชนจึงสามารถเลือกรับฟังข้อมูลจากรายการการเมืองได้อย่างหลากหลายตามความคิดความเชื่อของแต่ละคน ดังที่วีโรจน์ อรุณมานะกุล (2547: 13) กล่าวว่า วาทกรรม¹ครอบคลุมำระบบความคิดของประชาชน เพื่อดำรงไว้ซึ่งอำนาจและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี อีกทั้งยังทำหน้าที่

¹วาทกรรม คือ การสื่อสารโดยใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับโลก เนื่องจากโลกมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์สังคม ความรู้ สถาบันทางสังคม ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของผู้คน วาทกรรมเป็นองค์ประกอบของปฏิบัติการทางสังคมรวมถึงภาษา การสื่อสารโดยไม่ใช้ภาษา สัญญะ และการสื่อสารด้วยภาพ (Fairclough. 2003: 124; Chouliaraki; & Fairclough. 1999: 38; Machin; & Mayr. 2012: 21; อ้างอิงจาก Fairclough. 2000)

เป็นกระบอกเสียงในการโฆษณาการดำเนินงานของฝ่ายตนเอง ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการการเมือง

ภายหลังเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง เกิดการชุมนุมประท้วงของกลุ่มคนเสื้อแดง จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามของอภิชาติ สถิตินิรามัย (2553: 20-34) พบว่าคนเสื้อแดงโดยส่วนใหญ่ คือ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรและรับจ้างนอกระบบ มีรายได้ค่อนข้างต่ำและมีรายได้ไม่สม่ำเสมอ คนเสื้อแดงไม่ใช่กลุ่มคนจน แต่เป็นพวกชนชั้นกลางระดับล่างรุ่นใหม่ ซึ่งเทียบได้กับชนชั้นกลางรุ่นเก่าเขตเมืองในช่วงปี 2503-2513 ในแง่ทางด้านเศรษฐกิจคนเสื้อแดงสัมพันธ์ใกล้ชิดกับระบบตลาดทั้งในเมืองและชนบท แต่ขาดความมั่นคงในชีวิต คนเสื้อแดงจึงเป็นกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จากนโยบายประชานิยม¹ นอกจากนี้ อภิชาติ สถิตินิรามัยยังกล่าวเพิ่มเติมว่า คนเสื้อแดงมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจจากการถูกดูถูก โดยเฉพาะคนเสื้อแดงจากภาคอีสาน เนื่องจากพวกเขารู้สึกว่าสังคมไม่มีความยุติธรรม ความคับข้องใจที่เกิดขึ้นของกลุ่มคนเสื้อแดงจึงเป็นความคับข้องใจทางการเมืองมากกว่าทางเศรษฐกิจ จนก่อให้เกิดการชุมนุมประท้วงทางการเมืองในปี 2553 จากเหตุการณ์ดังกล่าวมีสื่อมวลชนและกลุ่มแกนนำจำนวนหนึ่งให้ความสำคัญต่อการกระทำของกลุ่มคนเหล่านี้ จนทำให้เกิดรายการโทรทัศน์ทางการเมืองที่ทำหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชนของกลุ่มคนเสื้อแดงจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เพื่อเรียกร้องความรับผิดชอบต่อชีวิตของประชาชนที่สูญเสียชีวิตไปในช่วงการชุมนุมประท้วง และสนับสนุนแนวทางระบอบประชาธิปไตยตามแนวความคิดของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ขณะเดียวกันการชุมนุมประท้วงในปี 2553 สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ กลุ่มคนเสื้อแดงต้องการเรียกร้องให้รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ที่บริหารประเทศในขณะนั้นยุบสภา ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดในเมืองไทย และได้รับเลือกตั้งเป็นรัฐบาลในหลายยุคหลายสมัย โดยในปี 2553 มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี ขณะเกิดการชุมนุมของประชาชนรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์พยายามเจรจาเรียกร้องเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับแกนนำคนเสื้อแดง แต่การเจรจาไม่ประสบผลสำเร็จ จึงนำไปสู่ความขัดแย้ง ขาดความมั่นคงทางการเมือง และการสูญเสียชีวิตของผู้คน จากเหตุการณ์ในครั้งนี้มีสื่อมวลชนกลุ่มหนึ่งสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ มีการนำเสนอข่าวสาร ประเด็นทางการเมือง เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานภายใต้การบริหารของพรรคประชาธิปัตย์ ด้วยเหตุนี้ สื่อมวลชนในแต่ละฝ่ายจึงพยายามมุ่งนำเสนอมุมมองทางการเมืองเพื่อสนับสนุนฝ่ายตนเอง นำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประชาชนผู้รับสาร

¹นโยบายประชานิยม คือ การที่รัฐบาลพยายามมุ่งสร้างความนิยมขึ้นชอบแก่ประชาชน โดยรัฐบาลจะออกนโยบาย นำเสนอสิ่งที่ถูกใจแก่ประชาชนมากที่สุด คือ การเพิ่มรายได้ หรือตัดทอนรายจ่าย หรือทั้งสองลักษณะ สื่อมวลชนจึงเรียกนโยบายดังกล่าวว่า นโยบายประชานิยม (วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. 2554: 153)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกศึกษารายการโทรทัศน์ที่มีทิศทางการเมืองแตกต่างกัน 2 รายการคือ 1) รายการซึ้ง ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์เอเซีย อฟเดท ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 19.30 น.-21.00 น. มีผู้ดำเนินรายการ คือ นายจตุพร พรหมพันธุ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยและเป็นแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือแกนนำคนเสื้อแดง และนางสาวอรุณทัย ศิริบุตร ผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ในการตั้งคำถามกับนายจตุพร พรหมพันธุ์ รายการดังกล่าวเป็นการดำเนินรายการในลักษณะแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสาร ประเด็นทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมถึงการนำเสนอมุมมองทางการเมืองของนายจตุพร พรหมพันธุ์

2) รายการโทรทัศน์ทางการเมืองซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมบลูสกายส์ คือ รายการสายล่อฟ้า โดยออกอากาศทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 19.00 น.-20.00 น. ผู้ดำเนินรายการ นำเสนอข่าวสารประเด็นทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ในแง่มุมทัศนะของการดำเนินงานตามแนวทางของพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากผู้ดำเนินรายการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีมุมมองทางการเมืองแตกต่างจากรายการซึ้งที่กล่าวไว้ในข้างต้น ผู้ดำเนินรายการ ได้แก่ นายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา และนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต บุคคลทั้ง 3 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเมือง กล่าวคือ นายเทพไท เสนพงศ์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชและดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี¹ นายศิริโชค โสภา เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตจังหวัดสงขลาและดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อและดำรงตำแหน่งเป็นโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (พรรคประชาธิปัตย์. 2556: ออนไลน์) ซึ่งผู้ดำเนินรายการสายล่อฟ้าทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงาน การดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลในฐานะพรรคฝ่ายค้าน

ผู้วิจัยเลือกศึกษาจากรายการซึ้งและรายการสายล่อฟ้า เนื่องจากทั้งสองรายการมีผู้ดำเนินรายการที่มีบทบาทสำคัญทางการเมือง กล่าวคือ รายการซึ้งมีนายจตุพร พรหมพันธุ์เป็นผู้ดำเนินรายการที่มีบทบาทเป็นแกนนำของคนเสื้อแดงทำหน้าที่กำหนดแนวทางในการดำเนินการทางการเมืองของกลุ่มคนดังกล่าว ส่วนรายการสายล่อฟ้ามีผู้ดำเนินรายการ 3 คน ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการทางการเมืองภายใต้แนวทางของพรรคประชาธิปัตย์ อีกทั้งผู้ดำเนินรายการทั้ง 2 รายการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม และการนำเสนอประเด็นทางการเมืองในรายการซึ้งและรายการสายล่อฟ้าพบการโจมตีทางการเมืองเพื่อทำให้ฝ่ายตรงข้ามขาดความน่าเชื่อถือ

¹รัฐมนตรีเงา หมายถึง กลุ่มคนที่ทำงานตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลของบุคคลในพรรคฝ่ายค้าน ด้วยการวิพากษ์วิจารณ์การบริหาร การออกนโยบาย กฎหมายต่างๆ ที่ออกโดยรัฐบาล รวมถึงการเสนอแนะรัฐบาลในการเสนอนโยบายหรือกฎหมายที่เห็นว่าเหมาะสมกับการบริหารประเทศ (พรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. 2551: ออนไลน์)

มีภาพลักษณ์ในเชิงลบ ดังตัวอย่าง (1) การใช้ภาษาในการโจมตีของนายจตุพร พรหมพันธุ์ในรายการ ชูธง ออกอากาศเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2556

(1) “...คือต้องดูนานๆ คือ ผมเองก็เห็นว่านี่เป็นกงกรรมกงเกวียนไงว่า เมื่อคราวที่พวกนี้เรียกร้องให้ทหารรัฐประหารย้ายรัฐบาลประชาธิปไตย แล้ววันนี้พอตัวเองโดนทหารไปที่หน้าสำนักพิมพ์เกิดจะเป็น จะตายขึ้นมา แต่ว่าเมื่อคราวเรียกร้องให้ทหารเนี่ยนะครับมากระทำย้ายกับระบอบประชาธิปไตยไฉนนั้น ใหญ่ยิ่งกว่าสำนักพิมพ์ผู้จัดการ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับคนเหล่านี้เวลาที่ตัวเองได้ประสบพบก็มี ความรู้สึก แต่เวลาที่พี่น้องเสื้อแดงถูกกระทำนะครับถูกยิงถูกฆ่า ไอ้พวกนี้ไม่เคยมีความรู้สึก...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 14 มกราคม 2556)

จากตัวอย่าง (1) ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ “กงกรรมกงเกวียน” “ย้าย” “จะเป็นจะตายขึ้นมา” และ “กระทำย้าย” แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาโจมตีสำนักพิมพ์ผู้จัดการ ทำให้ภาพลักษณ์องค์กรเสื่อมเสีย โดยกล่าวว่าสำนักพิมพ์ผู้จัดการจะได้รับโทษจากสิ่งที่เคยกระทำมาก่อน ผลจากการกระทำนั้นจะย้อนกลับมาลงโทษ ดังปรากฏในถ้อยคำ “ย้าย” ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายทหารที่ก่อการรัฐประหารส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบอบประชาธิปไตย ทำให้ระบอบการปกครองได้รับความเสียหาย โดยเน้นย้ำให้เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมตามระบอบประชาธิปไตย ส่วน “กงกรรมกงเกวียน” เป็นการเปรียบเทียบ และปรากฏการใช้สรรพนาม “พวกนี้” หมายถึงกลุ่มคนเสื้อเหลืองที่มีจุดยืนทางการเมืองแตกต่างกัน และโจมตีสำนักพิมพ์ผู้จัดการที่ไม่อยู่ในสภาวะปกติเมื่อมีทหารไปปรากฏที่สำนักพิมพ์ คือ มีความตกใจกลัวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากการปรากฏตัวของกลุ่มทหาร ซึ่งภาวะปกติจะไม่มีเหตุการณ์เช่นนั้น ดังปรากฏในถ้อยคำ “จะเป็นจะตายขึ้นมา” อีกทั้งกล่าวโจมตีว่า “ไอ้พวกนี้ไม่เคยมีความรู้สึก” ต่อการถูกกระทำของคนเสื้อแดง สนใจเพียงความรู้สึกของตัวเอง ซึ่งการตีความหมายถ้อยคำนี้ ต้องพิจารณาบริบทร่วมด้วย เนื่องจากหากพิจารณาเพียงถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อเพื่อแสดงถึงการโจมตี แต่เมื่อพิจารณาจากประโยคข้างหน้า “แต่เวลาที่พี่น้องเสื้อแดงถูกกระทำนะครับถูกยิงถูกฆ่า” เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์จึงเห็นว่าถ้อยคำดังกล่าวเป็นการกล่าวตำหนิพฤติกรรมของผู้เป็นเป้าหมาย

ตัวอย่าง (2) การใช้ภาษาในการโจมตีของนายเทพไท เสนพงศ์ในรายการสายล่อฟ้า ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556

(2) “...คือ ชาวโลกเขาบอกว่านายกยิ่งลักษณ์เป็นนายกปลอม ซึ่งนายกปลอมนายกก็อปปี้ไปเมืองนอกไม่ได้นะ ไปยุโรปเนี่ยเขาจับเลยนะ เหมือนคุณใส่ของก็อปปี้ไปนะ คุณใส่อำมานีปลอมอะไรปลอมเนี่ย

เขาจับเลยนะ นี่นายกยิ่งลักษณ์ไปไหนไม่ได้ผมดูแล้ว เพราะว่าข่าวทั่วโลกเขาตีแผ่ว่า นายกตัวปลอม เพราะฉะนั้น นายกตัวปลอม เดินทางไปยุโรปถูกจับนะ คุณยิ่งลักษณ์”

(เทพไท เสนพงศ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

จากตัวอย่าง (2) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงสภาวะการเป็นผู้นำของนายกรัฐมนตรีและมีการอ้างอิงชื่อบุคคล “นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร” โดยผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีสถานะของนายกรัฐมนตรีว่าเป็นนายกตัวปลอม ซึ่งการโจมตีปรากฏอยู่ในความหมายของคำว่า “ปลอม” และ “จับ” ซึ่งตีความได้ว่า ผู้พูดกล่าวว่านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ไม่ใช่นายกรัฐมนตรีอย่างแท้จริง และพยายามเน้นย้ำโดยกล่าวว่านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ เป็นนายกปลอมหลายครั้ง อีกทั้งมีการใช้การเปรียบเทียบชี้ให้เห็นโทษของการใช้สินค้าปลอม ซึ่งผู้บริโภคจะได้รับโทษและถูกจับเพราะใช้ของปลอม เช่นเดียวกับสภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี หากเดินทางไปต่างประเทศอาจถูกจับ ซึ่งเป็นการกล่าวเกินจริง เนื่องจากในประเด็นนี้ ผู้พูดมีเจตนากล่าวในเชิงเสียดสี เพื่อสร้างความขบขันให้แก่ผู้ชม และส่งผลให้สภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรีขาดความน่าเชื่อถือและไม่เป็นที่ยอมรับ

จากตัวอย่าง (1) และ (2) เป็นการกล่าวโจมตีทางตรงและทางอ้อมสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวโจมตีของพรรณธร ครุฑเนตร เรื่องกลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในบริบทการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ พรรณธร ครุฑเนตร (2547: 6) กล่าวว่า กลวิธีทางภาษาในการโจมตีฝ่ายตรงข้ามทางอ้อม คือ การทำให้ผู้เป็นเป้าเจ็บปวดด้วยถ้อยคำ แต่ปราศจากการใช้ถ้อยคำหยาบคาย และต้องอาศัยบริบทในการตีความ ดังตัวอย่าง (3) การอภิปรายของนายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวอภิปรายนายอดิศักดิ์ โพธิ์รามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(3) ...กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมขอโทษเพื่อนสมาชิกบางท่านนะครับ ถ้าคิดที่ผมพูดไม่เพราะหรือไม่สุภาพ ผมลืมไปว่ามีผู้ดีฟังอยู่

(พรรณธร ครุฑเนตร. 2547: 65)

จากถ้อยคำ “ผมลืมไปว่ามีผู้ดีฟังอยู่” พรรณธร ครุฑเนตร (2547: 65, 74) วิเคราะห์ว่าเป็นถ้อยคำผกผันในรูปวจนกรรมการขอโทษ ซึ่งผู้พูดไม่รู้สึกลึกผิดต่อการกระทำ แต่มีเจตนาต้องการให้ผู้ฟังรู้สึกเจ็บปวด ถ้อยคำดังกล่าวเป็นถ้อยคำผกผัน (Verbal irony) แบบเสียงสะท้อน คือ การนำถ้อยคำที่บุคคลอื่นกล่าวไว้หรือคิดว่าบุคคลอื่นคิดเช่นนั้นมากล่าวอีกครั้ง โดยผู้พูดไม่เชื่ออย่างนั้นหรือหมายความว่าผู้พูดพูด อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของพรรณธร ครุฑเนตร มีความแตกต่างจากการใช้กลวิธีการโจมตีในรายการชู้ตและรายการสายล่อฟ้าในบริบทวิทยุพนธ์นี้ คือ การกล่าวอภิปรายใน

รัฐสภา ผู้แทนราษฎรต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุม ห้ามใช้วาจาไม่สุภาพ เสียดสี ใสร้าย ผู้อภิปรายจึงต้องใช้ภาษาเพื่อหลีกเลี่ยงถ้อยคำรุนแรง เพื่อไม่ให้ละเมิดกฎข้อบังคับ แต่การใช้กลวิธี การโจมตีในรายการซุบซิบและรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการนำเสนอประเด็นหรือข้อมูลทางการเมืองโดยไม่มีกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา ผู้ดำเนินรายการไม่ต้องหลีกเลี่ยงความรุนแรง การใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ เสียดสี ถากถางต่อการกระทำของฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากผู้ดำเนินรายการต้องการให้ผู้ฟังเข้าใจความรู้สึกและรับทราบทัศนคติของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อฝ่ายตรงข้ามในการกล่าวโจมตี และการสนับสนุนฝ่ายตนเอง และเพื่อให้ผู้ฟังมีความรู้สึกร่วมในการดำเนินรายการ

จากการศึกษารายการซุบซิบและรายการสายล่อฟ้า ผู้วิจัยพบว่านอกจากรายการซุบซิบและรายการสายล่อฟ้าใช้การโจมตีทางการเมืองเพื่อสร้างภาพลักษณ์ในเชิงลบให้แก่ฝ่ายตรงข้ามแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่ามีการใช้ภาษาแสดงการสนับสนุนทางการเมือง เพื่อสร้างภาพในเชิงบวก หรือส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานทางการเมืองของบางหน่วยงาน องค์กร หรือนักการเมืองในบางกลุ่ม ดังตัวอย่าง (4) การกล่าวสนับสนุนของนายจุฑพร พรหมพันธุ์ในรายการซุบซิบ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2556

(4) “...แต่ว่าอุดมการณ์หลักผมเองก็เห็นมาหลายเหตุการณ์มีการพยายามกัน แต่ว่าท้ายที่สุดเมื่อเราวางหลักอยู่ที่อุดมการณ์วางหลักอยู่ที่แนวทางไม่มีเรื่องส่วนตัวเจือปนกันนะครับ กระบวนการคนเสื้อแดงจึงมีความแข็งแรงในยามปกติอาจจะเป็นพันกลุ่มแต่ทุกคนรู้เลยว่ามันเหมือนสายน้ำเหมือนแม่น้ำเหมือนลำธารเหมือนลำคลองท้ายที่สุดก็ไหลลงทะเลที่เป็นเรียกว่าทะเลประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระบวนการคนเสื้อแดงเราได้รับการบ่มเพาะแบบนี้...”

(จุฑพร พรหมพันธุ์, 14 มกราคม 2556)

จากตัวอย่าง (4) พบว่าผู้พูดใช้ภาษาในความหมายเชิงบวกเพื่อกล่าวถึงกระบวนการของคนเสื้อแดง จากถ้อยคำ “ไม่มีเรื่องส่วนตัวเจือปน” จึงหมายความว่ากระบวนการคนเสื้อแดงเป็นการกระทำที่ดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ อีกทั้งกล่าวว่า เป็นกลุ่มที่มีความเข้มแข็งมั่นคง ดังที่ปรากฏจากถ้อยคำ “แข็งแรง” และใช้อุปมาอุปไมยเปรียบเทียบชี้ให้เห็นที่มาของกระบวนการประชาธิปไตยของกลุ่มคนเสื้อแดง เปรียบเสมือนการรวมตัวของแม่น้ำ ลำธารสายเล็กๆ แล้วไหลไปบรรจบกัน ซึ่งในสังคมมีคนเสื้อแดงหลายกลุ่ม แต่ทุกคนทุกกลุ่มต่างมีเป้าหมายหลักเช่นเดียวกัน คือ การดำเนินการตามแนวทางประชาธิปไตย การกระทำเช่นนี้ของคนเสื้อแดงเกิดจากการ “บ่มเพาะ” “บ่ม” หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) “เพาะ” หมายถึง ทำให้งอก ทำให้เกิด (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) จากที่กล่าวมาผู้พูดกล่าวสนับสนุนโดยชี้ให้เห็นว่าคนเสื้อแดงได้รับการฝึกฝนและทำให้เป็นกลุ่มคนที่มีความสมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตย

ตัวอย่าง (5) การกล่าวสนับสนุนของนายเทพไทย เสนพงศ์ในรายการสายล่อฟ้า เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556

(5) “...โพลผู้ว่าสุขุมพันธุ์เป็นรองผมก็ไม่ได้แปลกใจ ผมไม่ได้ว่าอะไรนะ ผมชอบมวยรองอยู่แล้ว เพราะคนไทยเนี่ยเขาชอบมวยรอง คอยดูมวยรองจะน็อกมวยต่อแล้วกัน คุณคอยดูก็แล้วกันนะคุณศิริโชค...”

(เทพไทย เสนพงศ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ผู้ดำเนินรายการกล่าวเพื่อสนับสนุนส่งเสริมผู้สมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลวิธีอุปลักษณ์เปรียบเทียบการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเปรียบผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นนักมวยและกล่าววาม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ คือ มวยรองเป็นรองผู้สมัครคนอื่นในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แม้ว่าจะเป็นรองผู้สมัครคนอื่น แต่ผู้ดำเนินรายการยังคงนิยมชมชอบและกล่าวย้าว่าคนไทยมีความนิยมขึ้นชอบเช่นเดียวกัน ผู้ดำเนินรายการใช้การอ้างถึงคนกลุ่มใหญ่ในประเทศแบบเหมารวม เพื่อให้ความนิยมส่วนตัวของผู้ดำเนินรายการมีน้ำหนักเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งคาดการณ์ว่า ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรจะชนะการเลือกตั้งจากถ้อยคำเปรียบเทียบ “คอยดูมวยรองจะน็อกมวยต่อ”

การโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าสอดคล้องกับงานวิจัยของบีเรียและโมฮัมมาดี (Biria; & Mohammadi. 2012: 1290-1302) ศึกษาเรื่องการกล่าวปาฐกถา โดยใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ พบว่าผู้พูดจะสร้างภาพในเชิงบวกให้กับตนเอง แต่จะสร้างภาพในเชิงลบให้กับฝ่ายตรงข้าม ผลการศึกษาพบว่าการกล่าวปาฐกถาของจอร์จ บุช ใช้วิธีการกล่าวสนับสนุนสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับอเมริกา และสร้างภาพเชิงลบกับฝ่ายตรงข้าม ดังตัวอย่าง (6)

(6) Today, America speaks anew to the peoples of the world: All who live in tyranny and hopelessness can know: the United States will not ignore your oppression, or excuse your oppressors. When you stand for your liberty, we will stand with you.

(Biria; & Mohammadi. 2012: 1297)

บุช กล่าวสนับสนุนอเมริกาว่า อเมริกาจะไม่ละเลยเพิกเฉยต่อประชาคมโลกที่ถูกกดขี่อยู่ภายใต้การปกครองเผด็จการและความสิ้นหวัง ถ้าพวกคุณยืนอยู่ข้างเสรีภาพ อเมริกาจะยืนเคียงข้างคุณเสมอ อเมริกาทำหน้าที่เสมือนประเทศที่คอยช่วยเหลือมวลมนุษยชาติ บุชกล่าวถึงบุคคลอื่นโดยนำเสนอภาพในเชิงลบ จากคำว่า “เผด็จการ” (Tyranny) “ความสิ้นหวัง” (Hopelessness) “การกดขี่” (Oppression) “ผู้กดขี่” (Oppressor) นอกจากนี้ บีเรียและโมฮัมมาดี (Biria; & Mohammadi. 2012:

1297) กล่าวเพิ่มเติมว่า ถ้อยคำดังกล่าวที่นำเสนอภาพบุคคลอื่นในเชิงลบยังสะท้อนอุดมการณ์ชาตินิยมของบุช กล่าวคือ การนำเสนอภาพเชิงลบของบุคคลอื่นสะท้อนให้เห็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของอเมริกาในการทำหน้าที่ปกป้องดูแลประเทศอื่น สะท้อนถึงสถานะความเป็นผู้นำและชาติที่มีความแข็งแกร่ง นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่องนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์ทางการเมืองอื่นๆ ของประธานาธิบดีในฐานะผู้นำประเทศ โดยบุชเสนออุดมการณ์ความเป็นรีพับลิกัน (Republican ideology) อุดมการณ์ทางศาสนา (Religious-based ideology) สอดคล้องกับงานวิจัยของไคว (Kuo, 2001: ออนไลน์) ศึกษาเรื่องรายงานการพูดในวาทกรรมการเมืองของจีน (Reported speech in Chinese political discourse) พบว่านักการเมืองพูดเพื่อสนับสนุนตนเองนำเสนอภาพในเชิงบวกและนำเสนอภาพในเชิงลบหรือกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้าม

จากการศึกษาข้อมูลดังตัวอย่าง (1) (2) (4) และ (5) กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าเป็นการกระทำทางภาษาเพื่อสนับสนุนการทำงานของฝ่ายตนเองและกล่าวถึงฝ่ายตรงข้ามในเชิงลบ อีกทั้งเป็นการชักจูงโน้มน้าวให้ประชาชนคล้อยตามและอาจนำไปสู่การกระทำหรือการดำเนินการทางการเมืองในอนาคต ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการโจมตีและสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าว่ามีลักษณะเช่นไร และรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้ามีการนำเสนออุดมการณ์ทางการเมืองแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

2. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. วิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า
2. วิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

3. ความสำคัญของการวิจัย

1. การศึกษากลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ฝ่ายตนเอง และสร้างภาพในเชิงลบแก่ฝ่ายตรงข้าม ผลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความตระหนักรู้การใช้ภาษาในรายการการเมือง และเป็นแนวทางในการสร้างบรรยากาศที่ดีทางการเมือง
2. ทำให้ทราบวิธีการนำเสนอลักษณะทางวาทกรรมและอุดมการณ์ทางการเมืองจากทั้งสองรายการ ที่นำไปสู่การชักนำการรวมกลุ่มทางการเมือง หรือดำเนินการทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคม

4. ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาที่เป็นบทสนทนาในรายการซุงของนายจตุพร พรหมพันธุ์และนางสาวอรุณทิพย์ ศิริบุตร และข้อมูลภาษาในรายการสายล่อฟ้าของนายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา และนายชวณนท์ อินทรโกมาลย์สุต โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังจากเว็บไซต์คนไทยยูเค (<http://www.konthaiuk.eu>) และเว็บไซต์ยูทูบ (www.youtube.com) ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึงวันที่ 8 มีนาคม 2556

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กลวิธีการโจมตี** หมายถึง การใช้ภาษาในรายการซุง และรายการสายล่อฟ้า โดยใช้ภาษาทั้งทางตรงและทางอ้อมพิจารณาจากบริบทในการตีความและเจตนาของผู้ดำเนินรายการเพื่อทำให้ผู้เป็นเป้าหรือผู้ถูกโจมตีรู้สึกเจ็บปวดและขาดความน่าเชื่อถือ สถาบันหรือองค์กรได้รับความเสียหาย

2. **กลวิธีการสนับสนุน** หมายถึง การใช้ภาษาในรายการซุง และรายการสายล่อฟ้า ทั้งทางตรงและทางอ้อมพิจารณาจากบริบทในการตีความและเจตนาเพื่อส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้มีส่วนร่วมทางการเมือง สถาบันหรือองค์กรทางการเมืองมีภาพลักษณ์ที่ดีงาม ด้วยความชื่นชมหรือช่วยเหลือการกระทำ/พฤติกรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้มีส่วนร่วมทางการเมือง สถาบันหรือองค์กรทางการเมืองให้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องพึงกระทำต่อไป เพื่อให้บุคคล สถาบัน หรือองค์กรได้รับความน่าเชื่อถือ

3. **อุดมการณ์** หมายถึง ความคิดความเชื่อทางการเมืองที่สะท้อนผ่านกลวิธีการกล่าวโจมตีและการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้า

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้าตามกรอบการวิเคราะห์ของแวนไดค์ (van Dijk. 1997) และซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007)

2. การวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้าตามกรอบการวิเคราะห์ของแฟร์คลาฟ (Fairclough. 1995)

3. การวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้า โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ของแวนไดค์ (van Dijk. 1997) และซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007)

7. เครื่องหมายที่ใช้ในปริิญญานิพนธ์

ขีดเส้นใต้ (_____) เพื่อเน้นรูปภาพที่แสดงกลวิธีที่ปรากฏในบทสนทนาในรายการชูธง และรายการสายล่อฟ้า ซึ่งในแต่ละตัวอย่างของการวิเคราะห์จะขีดเส้นใต้เฉพาะกลวิธีที่กล่าวถึงในขณะนั้นเท่านั้น ถึงแม้จะมีกลวิธีอื่นปรากฏอยู่ เช่น กลวิธีการใช้อุปลักษณ์

“...ก็กลับมาซ้ำและพงศพัศกับธาริต เมื่อสักครู๋เราเกริ่นมาก่อนแล้วครับว่า คุณพงศพัศกับคุณธาริต ตกหลุมกับดักที่เราซุดเอาไว้ เพราะคุณธาริตเนี่ยออกมาการันตีว่าคุณพงศพัศเนี่ยไม่เกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างกรณีโรงพัก 396 แห่ง แล้วคุณพงศพัศเองก็พูดนะครับว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเขา...”

จากตัวอย่างจะอธิบายเฉพาะถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ คำว่า “ซ้ำและ” และ “ตกหลุมกับดัก” เนื่องจากถ้อยคำดังกล่าวแสดงถึงกลวิธีการใช้อุปลักษณ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. วาทกรรม (Discourse)
2. วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis)
3. วาทกรรมการเมือง (Political Discourse)
 - 3.1 หน้าที่ของวาทกรรมทางการเมือง (Strategic functions)
 - 3.2 โครงสร้างภาษาของวาทกรรมทางการเมือง (Structure and strategies)
 - 3.3 การวิเคราะห์ตัวบททางการเมือง (Analysing political text and talk)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วาทกรรม (Discourse)

วาทกรรมสามารถนิยามได้ 2 ความหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ ความหมายแรกเกี่ยวกับภาษาซึ่งจะใช้คำว่า discourse (เขียนด้วย d ตัวเล็ก) คือ การศึกษาภาษาในระดับเหนือประโยคขึ้นไป ตรงกับภาษาไทย คือ คำว่า “วจนะ” “ปริจเฉท” และ “สัมพันธสาร” ส่วนความหมายที่สองใช้คำว่า Discourse (เขียนด้วย D ตัวใหญ่) ตรงกับภาษาไทยว่า “วาทกรรม” เป็นการศึกษาภาษารวมถึงมิติทางสังคม เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวของชาวแอฟริกัน-อเมริกัน คนหนุ่มสาวชาวอังกฤษที่ได้รับอิทธิพลจากชาวซิกซ์ เรื่องราวของคนชั้นกลางอเมริกัน กลุ่มแรงงาน ชีวิตคนเร่ร่อน เป็นต้น ซึ่งเราเรียกเรื่องราวเหล่านี้ว่าเป็น ลักษณะทางวาทกรรม (กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์; และจันทิมา เอี่ยมมานนท์. 2549: 5; Gee. 1999: 17-18) จากการศึกษาพบว่ามีผู้ให้คำจำกัดความ “วาทกรรม” คือ ระบบที่มีความสัมพันธ์กับโลก เนื่องจากโลกมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์สังคม ความรู้ สถาบันทางสังคม ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของผู้คน วาทกรรมเป็นองค์ประกอบของปฏิบัติการทางสังคมรวมถึงภาษา การสื่อสารโดยไม่ใช้ภาษา สัญญะ และการสื่อสารด้วยภาพ (Fairclough. 2003: 124; Chouliaraki; & Fairclough. 1999: 38; Machin; & Mayr. 2012: 21; อ้างอิงจาก Fairclough. 2000) และเกิดจากกิจกรรมในสังคมที่สร้างวาทกรรมต่างๆ ขึ้นอย่างเป็นระเบียบ (สวาทิตรี คทวณิช. 2549: 27; อ้างอิงจาก Foucault. 1972: 49) ขณะที่มัคคินและเมเยอร์ (Machin; & Mayr. 2012: 23) กล่าวว่าวาทกรรม คือ การสื่อความหมายผ่านสัญญะที่แฝงความคิด คุณค่า อัตลักษณ์ และการกระทำแฟร์เคลาฟ (Fairclough. 2003: 28) กล่าวว่า วาทกรรมมีลักษณะสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธี (Dialectic relation) เป็นความสัมพันธ์ที่มีความซับซ้อนเกี่ยวพันกับการควบคุมสิ่งต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการ

กระทำ อำนาจ รวมถึงศีลธรรม ส่วนจี (Gee. 1999: 38) กล่าวว่า วาทกรรมประกอบด้วยลักษณะทางอัตลักษณ์ การแสดงออก การรับรู้ลักษณะและการกระทำต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดวิถีการกระทำของคน สิ่งของ เครื่องมือ เทคโนโลยี ระบบสัญลักษณ์ เวลาและสถานที่ การกระทำที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการ ปฏิสัมพันธ์ การแสดงอารมณ์ความรู้สึก การแสดงท่าทาง การแสดงความคิดเห็น ความเชื่อ การรับรู้ การฟัง การพูด

กล่าวโดยสรุปวาทกรรม คือ การสื่อสารโดยใช้ภาษา และไม่ใช้ภาษาที่มีความเกี่ยวข้องกับโลก สัญลักษณ์ที่แฝงความคิด ความเชื่อ อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับการกระทำ อำนาจ การครอบงำ และนำไปสู่ปฏิบัติการทางสังคมที่มีความซับซ้อน

2. วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis)

วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theory) ซึ่งกำเนิดขึ้นในสำนักแฟรงก์เฟิร์ต ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 (van Dijk. 2001: 352; อ้างอิงจาก Agger. 1992b, Rasmussen. 1996) ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับภาษาและวาทกรรมร่วมกับภาษาศาสตร์เชิงวิพากษ์ (Critical linguistics) วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์พัฒนามาจากหลายศาสตร์ ได้แก่ ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) จิตวิทยา (Psychology) และสังคมศาสตร์ (Social science)

วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ คือ การศึกษาภาษาที่เกี่ยวข้องกับสังคม การครอบงำ ความไม่เสมอภาค ความไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งแฝงด้วยอุดมการณ์และอำนาจ ที่ถูกผลิตซ้ำโดยการนำเสนอผ่านตัวบท (Text) และภาษาพูด (Talk) ในหลากหลายบริบททางสังคม เช่น บริบททางการเมือง นอกจากนี้ แวนไดค์ (van Dijk. 2001: 352, 354-355) เสนอวาทกรรมในด้านกระบวนการปริวรรตทางสังคม โดยเชื่อว่าวาทกรรมมีอิทธิพลในการควบคุมความคิดรวมทั้งการกระทำของผู้คน แวนไดค์ชี้ให้เห็นกรอบแนวคิดวาทกรรมในระดับมหัพภาค (Macro) และระดับจุลภาค (Micro) กล่าวคือ องค์ประกอบในระดับมหัพภาค ได้แก่ อำนาจ การครอบงำ ความไม่เท่าเทียมที่เกิดขึ้นภายในสังคม เช่น การสื่อสารที่แสดงถึงความเป็นชาตินิยม ในขณะที่ระดับจุลภาคเกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษา การปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น การอภิปรายในรัฐสภา วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นตัวเชื่อมหรือประสานเพื่อลดช่องว่างระหว่างระดับมหัพภาคกับระดับจุลภาค กล่าวคือ การศึกษา วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับภาษาถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกัน โดย แวนไดค์เสนอประเด็นที่ต้องพิจารณาในการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างระดับมหัพภาคกับระดับจุลภาค 4 ประการ ดังนี้

1) สมาชิก-กลุ่ม (Member-groups) คือ ผู้ใช้ภาษาในฐานะสมาชิกของกลุ่มองค์กร หรือสถาบัน ซึ่งมีสมาชิกเป็นผู้กระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กรของตน เพื่อนำเสนออุดมการณ์ของกลุ่ม และ

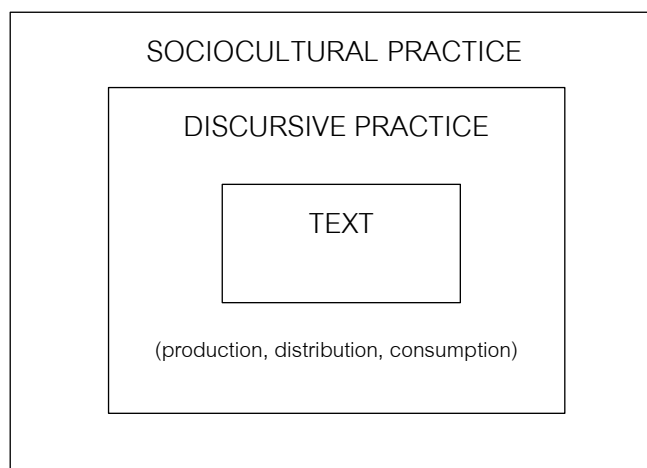
อุดมการณ์จะเป็นสิ่งที่ควบคุมความเชื่อของสมาชิกแต่ละคน โดยสมาชิกกลุ่มจะนำความเชื่อไปใช้ในเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (van Dijk. 1997a: 30)

2) การกระทำ-กระบวนการ (Action-process) คือ การกระทำใดๆ ทางสังคมของปัจเจกชนหรือของกลุ่มองค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือตามความตั้งใจ ซึ่งจุดมุ่งหมายจะควบคุมการกระทำผ่านการพูดและการเขียน เรียกว่า การกระทำทางการสื่อสาร (Communicative acts) เช่น การออกกฎหมาย การทำข่าว การผลิตซ้ำเรื่องความเป็นชาติ (van Dijk. 2001: 354; 1997a: 8) การกระทำยังรวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในบทสนทนา เช่น การกล่าวโจมตีผู้อื่น การพูดปกป้องตนเอง การแสดงความเห็นพ้องต้องกัน การไม่เห็นด้วย เป็นต้น ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในบทสนทนาต้องอยู่ภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่ม (van Dijk. 1997b: 15)

3) บริบท-โครงสร้างของสังคม (Context-social structure) การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งของโครงสร้างสังคม เช่น การประชุมของสื่อมวลชนเป็นลักษณะการกระทำขององค์กรหรือสถาบันสื่อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทย่อย (Local context / Interactional context) และบริบทหลัก (Global context / Societal context) กล่าวคือ บริบทย่อยสัมพันธ์กับโครงสร้างของประเภทการสื่อสารวาทกรรม (Discourse genres) เกี่ยวข้องกับการกระทำในระดับปัจเจก แต่บริบทหลักเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ สถานการณ์ บริบทจึงเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ทางสังคม (van Dijk. 1997a: 15) ภายในโครงสร้างของบริบทประกอบด้วย เวลา-สถานที่ ผู้กระทำการ การสื่อสาร บทบาทของสังคม เป้าหมาย ความรู้ บรรทัดฐาน ค่านิยม และโครงสร้างของสถาบัน (van Dijk. 1997b: 29)

4) ปริฐานของบุคคลและปริฐานทางสังคม (Personal and social cognition) ระบบปริฐานทำให้เกิดการผลิตและเข้าใจวาทกรรม ผู้ใช้ภาษา คือ ผู้กระทำการทางสังคมที่มีความคิดในระดับปัจเจกและความคิดทางสังคมร่วมกัน ซึ่งความคิด ความเชื่อ หรืออุดมการณ์เกิดจากระบบทางสังคม (Social systems) ที่มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มกับการอธิบายทางความคิด (Mental representation) ซึ่งพิจารณาได้จากภาษาทางด้านไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน ความรู้ ความคิดเห็นและระบบวาทกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนำเสนอผ่านตัวบท ผู้ใช้ภาษาในแต่ละคนจะสื่อสารแตกต่างกันแม้จะอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน เนื่องจากมีความรู้ความเชื่อที่แตกต่างกัน (van Dijk. 1997b: 17; 2001: 354)

อย่างไรก็ดี แฟร์คลาฟ (Fairclough. 1995: 58-62) นำเสนอกรอบการวิเคราะห์วาทกรรมเพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมิติทางสังคม โดยกรอบการวิเคราะห์วาทกรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ตัวบท วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม และวิถีปฏิบัติทางสังคม ดังปรากฏดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบสามมิติทางวาทกรรม

ที่มา: Norman Fairclough. (1995). *Media Discourse*. p. 59.

ตัวบท คือ ภาษาพูดหรือภาษาเขียน โดยแฟร์เคลาฟ (Fairclough. 2003: 27-28) แบ่งประเภทความหมายของตัวบทเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) การกระทำ (Action) ตัวบทแสดงถึงการกระทำ มีความหมายใกล้เคียงกับหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday. 1994) โดยเน้นตัวบทที่มีปฏิสัมพันธ์ในเหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม โดยไม่สามารถแยกหน้าที่ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลกับหน้าที่ของตัวบทออกจากการกระทำได้

2) การอธิบาย (Representation) ตัวบทแสดงถึงการอธิบาย กล่าวคือ การแสดงให้เห็นหรือชี้ให้เห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น การอธิบายถึงความสำเร็จและการไม่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ การอธิบายทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้น การอธิบายทำให้เห็นถึงทัศนคติทางสังคมที่ปรากฏอยู่ในตัวบท เป็นต้น

3) อัตลักษณ์ (Identification) คือ การระบุหรือตัดสินลักษณะทางภาษาที่ปรากฏอยู่ในตัวบท โดยพิจารณาจากลักษณะทางคำศัพท์ ไวยากรณ์ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความคิดของคนในสังคมที่แฝงอยู่

อีกทั้งตัวบทยังเป็นส่วนหนึ่งของปฏิบัติการทางสังคม ในที่นี้ หมายถึง ลักษณะการกระทำที่เกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ โดยมีระเบียบของวาทกรรม มีหน้าที่จัดระเบียบสังคมและควบคุมบทบาทของภาษา ซึ่งระเบียบของวาทกรรมมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ บริบท ประเภทการสื่อสาร

และรูปแบบ ตัวบทจึงเกิดจากโครงสร้างทางภาษา ระเบียบทางวาทกรรม โครงสร้างทางสังคม และปฏิบัติการทางสังคม ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้ (Fairclough. 2003: 8, 24, 25) ฮัลลiday ฮัลลiday และฮาซาน (สาวิตรี คทวณิช. 2549: 32; อ้างอิงจาก Halliday. 1994, Halliday; & Hasan. 1990: 19-23, 45) แบ่งหน้าที่ของตัวบทเป็น 3 ประการ ดังนี้

1) หน้าที่ในการเสนอความคิด (Ideational functions) ความคิดมีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ประสบการณ์ (Experiential) และตรรกะ (Logical) ประสบการณ์ทำให้เข้าใจกระบวนการปรากฏการณ์ เหตุการณ์ที่เกิดจากการตีความประโยคโดยพิจารณาจากผู้กระทำ เวลา สถานที่ สาเหตุของเหตุการณ์ ส่วนตรรกะชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการหนึ่งกับอีกกระบวนการหนึ่ง หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในบริบทเดียวกัน ดังนั้น ประสบการณ์และตรรกะส่งผลต่อการตีความหมายของตัวบทในระดับความคิด

2) หน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal functions) คือ ภาษาทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เช่น การออกคำสั่ง การเสนอ การตั้งคำถาม การแสดงทัศนคติ การตัดสิน โดยใช้ภาษาเชิงวาทศิลป์ หรือสัญญาะ

3) หน้าที่ระดับตัวบท (Textual functions) ภาษาทำหน้าที่สื่อความหมายและสร้างความเข้าใจ พิจารณาได้จากโครงสร้างประโยค ประเด็นหลักของตัวบท การเชื่อมโยงความที่เกิดขึ้นระหว่างตัวบท

วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตตัวบท (Production) การกระจายตัวบท (Distribution) และการรับรู้ตัวบท (Consumption)

วิถีปฏิบัติทางสังคม คือ การกระทำที่แสดงถึงอุดมการณ์ อำนาจ การครอบงำที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การสื่อสารในสังคม

นอกจากนี้ แฟร์คลาฟและวอดัค (Fairclough; & Wodak. 1997: 271-280) กล่าวว่า การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์มีองค์ประกอบดังนี้

1. วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคม วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ไม่เพียงเน้นภาษาหรือการใช้ภาษา แต่ยังพิจารณาลักษณะของภาษาที่มีผลต่อสังคม กระบวนการและโครงสร้างทางวัฒนธรรม ซึ่งเกิดจากการรวมหลายศาสตร์เป็นสหวิทยาการใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

ปัญหาและความพยายามครอบงำประชาชนของรัฐบาลแทตเชอร์¹ (Thatcherite government) โดยพยายามสร้างวาทกรรมทางการเมือง ให้มีลักษณะเป็นวาทกรรมดั้งเดิมอนุรักษ์นิยมเน้นกฎหมาย คำสั่ง ครอบครัและความเข้มแข็งของรัฐบาล ดังเห็นได้จากแถลงการณ์ของรัฐบาลที่ว่า “...do they respect law and order are their families strong” และวาทกรรมเสรีนิยมทางการเมืองและเศรษฐกิจ เน้นความมีเสรีภาพและอิสระ ภาษาที่ปรากฏจะสะท้อนถึงสภาพสังคม โครงสร้างทางสังคม ความสัมพันธ์ทางการเมืองและอุดมการณ์

2. ความซับซ้อนของความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ลักษณะสำคัญของวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ คือ ภาษาและความซับซ้อนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ซึ่งความสัมพันธ์เชิงอำนาจมักปรากฏในสื่อและการเมือง สื่อในวาทกรรมการเมืองเป็นสิ่งที่ครอบงำและมีอำนาจอยู่เหนือนักการเมือง หรือการที่นักการเมืองนำสื่อไปใช้อย่างไม่ชอบธรรม เช่น ในการสัมภาษณ์ทางการเมือง ผู้สัมภาษณ์จะมีอำนาจอยู่เหนือนักการเมืองและมีบทบาทควบคุมการสัมภาษณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ ลักษณะทางวาทกรรมจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจทางสังคม (Social power) นอกจากนี้ แวนไดค์ (van Dijk, 1997a: 17-24) อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจทางสังคมโดยใช้วิธีการควบคุม และเสนอหลักการของอำนาจดังนี้

2.1 การควบคุมด้านการกระทำและทางความคิด (Control of action and mind) การควบคุมทางการเมืองกระทำเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำตามความต้องการของตนเองโดยการใช้กำลัง เงิน สถานภาพ ความรู้ และวัฒนธรรม ขณะที่การควบคุมทางความคิดเป็นการควบคุมทางความรู้ ทักษะคติ หรืออุดมการณ์ โดยใช้การเข้าถึง (Access) เช่น การใช้วัฒนธรรมการสั่ง การใช้วัฒนธรรมตรง เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจกับวาทกรรม ซึ่งการควบคุมทางความคิดมีอิทธิพลต่อการกระทำ กิจกรรมต่างๆ โดยการกระทำผ่านวาทกรรม การใช้กลวิธีการบอกกล่าวหรือสั่งให้ทำจากกลุ่มผู้มีอำนาจ (van Dijk, 1997a: 17-18) เป็นต้น

2.2 อำนาจในการโน้มน้าว (Persuasive power) คือ การควบคุมทางความคิดเพื่อชักนำโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำการบางอย่างด้วยความยินยอม ปราศจากการคุกคาม เช่น พ่อแม่ เจ้านายหรือครูขอร้องหรือแนะนำให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

¹แทตเชอร์ คือ นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกแห่งสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นผู้ที่พลิกฟื้นเศรษฐกิจของอังกฤษให้พ้นจากภาวะขบเซา และยังได้รับการเชิดชูร่วมกับประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกนแห่งสหรัฐอเมริกาให้เป็นสถาปนิกผู้ยิ่งใหญ่ ที่อยู่เบื้องหลังชัยชนะของโลกตะวันตกเหนือค่ายคอมมิวนิสต์ในสงครามเย็น (ปิดตำนานมาร์กาเรต แทตเชอร์ อดีตนายหญิงอังกฤษสิ้นลมในวัย 87 ปี. 2556: ออนไลน์)

2.3 อำนาจในการครอบงำและการยอมรับเห็นพ้องต้องกัน (Hegemony and consensus) การควบคุมความคิดเกิดจากตัวบท หากวาทกรรมสามารถทำให้ประชาชนเชื่อในสิ่งใดได้ ก็จะสามารถควบคุมการกระทำของคนเหล่านั้นได้ การครอบงำจึงมีความสัมพันธ์กับอำนาจทางสังคมด้วย กล่าวได้ว่าอำนาจในการครอบงำทำให้คนกระทำการสิ่งใดๆ อย่างปกติเป็นธรรมชาติและยอมรับในการกระทำ โดยไม่มีการเรียกร้องใดๆ เพิ่มเติม โดยทั่วไปอำนาจในการครอบงำจะถูกนำเสนอผ่านระบบการศึกษา การรณรงค์ โฆษณาชวนเชื่อ และสื่อมวลชน เป็นต้น (van Dijk. 1997a: 19)

2.4 การควบคุมบริบท (Controlling context) คือ การควบคุมโครงสร้างวาทกรรม โดยใช้อำนาจควบคุมผู้มีส่วนร่วม และบทบาทของคนเหล่านั้นในการพูดหรือฟัง เช่น เลขานุการเข้าร่วมการประชุม มีบทบาทเป็นผู้ฟังและเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้พูดเมื่อถูกตั้งคำถาม แต่ไม่มีบทบาทในการตัดสินใจกระทำการใดๆ เป็นต้น

2.5 การควบคุมโครงสร้างทางวาทกรรม (Controlling discourse structure) เป็นรูปแบบที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมิติทางวาทกรรม ได้แก่ ภาพ น้ำเสียง คำศัพท์ การเรียงคำ ความหมาย ความต่อเนื่อง (Coherence) หัวเรื่อง การใช้วาทศิลป์ วัจนกรรม ตัวอย่างเช่น ผู้ชายเป็นผู้ควบคุมหัวเรื่องหรือเปลี่ยนหัวเรื่องในการสนทนากับผู้หญิง หรือชนชั้นสูงผิวขาวเป็นผู้นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในฐานะอาชญากรหรือกลุ่มผู้อพยพเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดปัญหาที่ปรากฏต่อสื่อหรือในงานวิจัย (van Dijk. 1997a: 22)

2.6 การแบ่งอำนาจในสังคม (The Division of power) อำนาจถูกจัดแบ่งให้กับกลุ่มผู้มีอำนาจ เช่น สื่อมวลชนมีอำนาจในการควบคุมวาทกรรมสาธารณะและการครอบงำทางความคิดของผู้คน ทางด้านการศึกษาเป็นการควบคุมแหล่งความรู้ ด้านเงินทุนเป็นอำนาจการควบคุมของนักการเมืองและนักธุรกิจ กล่าวได้ว่าอำนาจมีความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อน ไม่ใช่การบังคับในลักษณะแบบบนลงล่างหรือการโน้มถ่วง แต่รูปแบบของอำนาจใช้วิธีการเจรจา การสมรู้ร่วมคิดเพื่อจัดแบ่งอำนาจของกลุ่มผู้มีอำนาจ ขณะที่อีกฝ่ายที่ต้องการเข้าถึงวาทกรรมสาธารณะเช่นกัน จึงก่อให้เกิดการต่อสู้ทางอำนาจ

2.7 การใช้อำนาจในทางที่ผิด (Power Abuse) การใช้อำนาจในทางที่ผิดอาจนำไปสู่ความรุนแรง ความรุนแรงในระดับสูง เช่น ในด้านสิทธิทางด้านมนุษยชน เชื้อชาติ กฎหมาย บรรทัดฐาน ค่านิยม ในการใช้อำนาจในทางที่ผิดไม่เพียงชี้ให้เห็นหลักการความรุนแรง แต่ยังชี้ให้เห็นกลุ่มคนที่ไม่ได้รับความเท่าเทียมในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล กลุ่มชาติพันธุ์ที่ถูกแบ่งแยกจึงก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันของชนกลุ่มน้อย ดังนั้น กล่าวได้ว่าหากตัวบทรวมทั้งความคิดถูกควบคุมโดยกลุ่มผู้มีอำนาจ ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ความไม่เท่าเทียมจะเกิดขึ้นในสังคม เช่น ชนชั้นสูงซึ่งเป็นผู้ควบคุม

วาทกรรมสาธารณะเข้าไปควบคุมกลุ่มชาติพันธุ์ จนอาจทำให้เกิดการแบ่งแยกกีดกันชนกลุ่มน้อย (van Dijk. 1997a: 24)

3. วาทกรรมประกอบด้วยสังคมและวัฒนธรรม การใช้ภาษาก่อให้เกิดการผลิต (Reproducing) และการเปลี่ยนแปลง (Transforming) ทางสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ในขอบเขตของสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการเสนอความคิดเห็นต่อโลก (Representation) ความสัมพันธ์ (Relation) ระหว่างสังคมกับคนในสังคม รวมถึงอัตลักษณ์ (Identities) (Fairclough; & Wodak. 1997: 273)

4. วาทกรรมมีความเกี่ยวข้องกับอุดมการณ์ ซึ่งอุดมการณ์ คือ ระบบของความเชื่อ ความรู้ ทัศนคติที่เกิดจากการเผยแพร่ของสมาชิกในสังคม โดยไม่เกี่ยวข้องกับการครอบงำจากกลุ่มอื่น อุดมการณ์นำเสนอความเป็นไปของโลกโดยแสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่และการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ทางสังคมกับอำนาจ รวมทั้งการกระทำทางสังคมที่ช่วยตอกย้ำอัตลักษณ์ของคน อุดมการณ์จึงเป็นตัวเชื่อมโยงวาทกรรม ปริมาณ และสังคมไว้ด้วยกัน (Fairclough. 2003: 9, van Dijk. 2002: 16) นอกจากนี้ แวนไดค์ (van Dijk. 1997a: 25-31) ได้เสนอลักษณะของอุดมการณ์ ซึ่งประกอบด้วย หน้าที่ทางสังคม (Social function) อุดมการณ์กับความรู้ (Ideologies and knowledge) โครงสร้างของอุดมการณ์ (The structure of Ideology) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 หน้าที่ทางสังคม อุดมการณ์เกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางสังคม คือ ผู้ที่มีอำนาจในการครอบงำจะสร้างอุดมการณ์และผลิตซ้ำ จนทำให้การครอบงำเป็นไปด้วยความถูกต้องชอบธรรม สิ่งที่ทำให้การครอบงำบรรลุผลสำเร็จ เช่น อ้างถึงพระเจ้า อ้างถึงลักษณะตามธรรมชาติและไม่เป็นตามธรรมชาติ เพื่อโน้มน้าวให้กลุ่มที่ถูกครอบงำยอมรับ กลุ่มที่อยู่ภายใต้การครอบงำจึงไม่รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา พวกเขาจึงกระทำตามคำกล่าวอ้างหรือการโฆษณาชวนเชื่อเหล่านั้น ก่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า สำนึกที่ผิดพลาด (False consciousness) นอกจากนี้ หน้าที่หลักของอุดมการณ์ทางสังคม คือ ผู้คนในสังคมสร้างอุดมการณ์ขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาบางอย่างโดยเฉพาะ กล่าวคือ อุดมการณ์จะทำหน้าที่จัดการกับปัญหาและทำหน้าที่ร่วมกับการกระทำของสมาชิกกลุ่มในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การเผยแพร่อุดมการณ์จากสมาชิกในกลุ่มเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาและทำให้การสื่อสารบรรลุผล เป็นต้น ความแตกต่างระหว่างภาษากับอุดมการณ์ คือ ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารระหว่างสมาชิก ขณะที่อุดมการณ์เป็นการทำงานร่วมกับปฏิบัติการทางสังคมภายในกลุ่มสมาชิกและกระทำร่วมกับกลุ่มอื่น

4.2 อุดมการณ์กับความรู้ เนื่องจากอุดมการณ์เป็นความรู้ของสมาชิกกลุ่มในสังคม ดังนั้น ทั้งความรู้และอุดมการณ์จึงเป็นความเชื่อทางสังคม ความรู้ของกลุ่มหนึ่งอาจเป็นอุดมการณ์ของกลุ่มหนึ่ง อุดมการณ์อยู่ภายใต้หลักการของปริฐานทางสังคมรวมถึงลักษณะพื้นฐานทางความรู้ ทัศนคติ และหลักการด้านความเชื่อในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะที่เกิดจากการแบ่งปันแลกเปลี่ยนของ

สมาชิกในสังคม ความแตกต่างระหว่างอุดมการณ์กับความรู้ คือ ความรู้เป็นความเชื่อที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง แต่อุดมการณ์เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความจริงกับความเท็จ และเป็นเรื่องเฉพาะที่เกิดขึ้นเฉพาะในแต่ละสังคมวัฒนธรรม อุดมการณ์ไม่เพียงทำหน้าที่ในการควบคุมทางความรู้ แต่ยังประเมินตัดสินความเชื่อของแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นภายในสังคม (van Dijk. 1997a: 28)

4.3 โครงสร้างของอุดมการณ์ การพิจารณาโครงสร้างอุดมการณ์สามารถพิจารณาได้จากหลักการทางภาษาจากโครงสร้างภายใน (Internal structure) และเนื้อหาที่แสดงถึงลักษณะทางอุดมการณ์ โครงสร้างของอุดมการณ์ส่งผลต่อหน้าที่ทางสังคม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงระบบความคิดและปฏิบัติการทางสังคม ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าอุดมการณ์เป็นการอธิบายถึงลักษณะทางความคิดของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งอัตลักษณ์ของสมาชิกในกลุ่ม การทำกิจกรรม เป้าหมาย ค่านิยม ตำแหน่ง และแหล่งทรัพยากร เช่น อุดมการณ์ของนักหนังสือพิมพ์ประกอบด้วยความสามารถในการทำข่าว ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลเพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับรู้ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานค่านิยมที่ต้องมีความยุติธรรมสามารถเชื่อถือได้ เสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งนักหนังสือพิมพ์มีสถานภาพอยู่ระหว่างความเป็นสาธารณชนและอภิสิทธิ์ชนในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล (van Dijk. 1997a: 29-30)

5. วาทกรรมเป็นประวัติศาสตร์ วาทกรรมถูกผลิตขึ้นภายใต้บริบทที่แฝงด้วยอุดมการณ์ วัฒนธรรม กฎเกณฑ์ต่างๆ และยังมีความสัมพันธ์กับตัวบทที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ แล้วถูกนำมาร้อยเรียงเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง วาทกรรมจึงมีลักษณะเป็นสหบท (Intertextuality) (Fairclough; & Wodak. 1997: 276-277) เช่น การพูดของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เชื่อมโยงกับแถลงการณ์ของรัฐบาลภายใต้การบริหารและคำพูดของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ไม่ว่าจะเป็นการประกาศ การให้สัมภาษณ์สื่อต่างๆ ที่เคยกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ รวมถึงการกระทำสิ่งที่น่าสนใจผ่านตัวบทแสดงให้เห็นสภาวะเกิดก่อน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย เช่น การตอบคำถามของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในการให้สัมภาษณ์รายการโทรทัศน์ ผู้ฟังต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองว่านางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรมีแนวทางการบริหารประเทศเช่นไร

6. วาทกรรมเป็นการเชื่อมโยงระหว่างตัวบทกับสังคมที่เกิดการสื่อสารร่วมกัน วาทกรรมสัมพันธ์กับโครงสร้างและกระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม (Fairclough; & Wodak. 1997: 277) แฟร์คลาฟ (Fairclough. 2003: 8, 24) กล่าวว่า สังคมมีผลกระทบต่อตัวบท (Social effects of texts) เนื่องจากตัวบทเป็นองค์ประกอบหนึ่งของเหตุการณ์ทางสังคมที่อธิบายด้วยภาษา และสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความเชื่อ ทศนคติและคุณค่าของผู้คน

7. การวิเคราะห์วาทกรรมต้องใช้การตีความและการอธิบาย การตีความ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทกับการปฏิสัมพันธ์ และการอธิบายความเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิสัมพันธ์กับบริบททางสังคม (Fairclough. 1989: 26) วาทกรรมสามารถตีความได้หลากหลายขึ้นอยู่กับข้อมูล

และบริบท เช่น การตีความที่แตกต่างเกิดขึ้นในบริบทเดียวกันได้ เนื่องจากอารมณ์ ระบบความคิดของผู้อ่านและผู้ฟังแตกต่างกัน นอกจากนี้ การตีความยังสัมพันธ์กับระบบชนชั้น เพศ อายุ ความเชื่อ ทัศนคติในการอ่าน ส่งผลให้การทำความเข้าใจตัวบทของแต่ละคนแตกต่างกัน เนื่องจากมีความแตกต่างทางพื้นฐานความรู้ ทัศนคติ อารมณ์ส่วนบุคคล (Fairclough; & Wodak. 2007: 271-280; อ้างอิงจาก Lutz; & Wodak. 1987)

8. วาทกรรมเป็นรูปแบบของการกระทำทางสังคม การใช้ภาษาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น ในปี 1989 โวด้คและเดอ ซิลเลีย (Fairclough; & Wodak. 1997: 280; อ้างอิงจาก Wodak; & De Cillia. 1989) เผยแพร่ข้อมูลการต่อต้านชาวยิวในออสเตรียที่เกิดขึ้นภายหลังสงครามยุติแล้ว ซึ่งเรื่องราวการต่อต้านชาวยิวถูกนำไปเผยแพร่ในโรงเรียน การแสดงนิทรรศการต่างๆ โดยครูผู้สอนนำประเด็นที่เกิดขึ้นไปถกเถียงอภิปรายในห้องเรียน เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นในวาทกรรมการต่อต้านชาวยิว ขณะที่กรูเบอร์และโวด้ค (Fairclough; & Wodak. 1997: 280; อ้างอิงจาก Gruber; & Wodak. 1992) เขียนแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ออสเตรียเป็นคอลัมน์ใหญ่กรณีการต่อต้านการฆาตกรรมชาวยิว (Holocaust) โดยวิเคราะห์จากหลายบทความที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับชาวยิว และพบว่าการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความคิดของคนในสังคม ดังนั้น วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์จึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของอำนาจและสถาบัน (Fairclough; & Wodak. 1997: 280)

3. วาทกรรมการเมือง (Political Discourse)

วาทกรรมการเมืองเป็นการสื่อสารระดับหนึ่งที่อยู่ในสังคม เช่นเดียวกับวาทกรรมวิทยาศาสตร์ วาทกรรมการศึกษา หรือวาทกรรมกฎหมาย ซึ่งเป็นประเภทการสื่อสารระดับหนึ่งที่อยู่ในขอบเขตของวิทยาศาสตร์ การศึกษา กฎหมาย ตามลำดับ วาทกรรมการเมืองเกิดขึ้นในภาษาพูดและภาษาเขียนซึ่งไม่เพียงปรากฏในระดับตัวบท แต่ต้องพิจารณาในระดับบริบท เช่น การอภิปรายในรัฐสภา การกระทำทางการเมืองในรัฐสภา มีการกระทำทางการเมืองการออกนโยบาย มีการตัดสินใจทางการเมืองในการออกกฎหมาย การออกนโยบาย การจัดการเลือกตั้ง เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าการปรึกษาหารือในรัฐบาล การอภิปรายของรัฐสภาที่เป็นคำพูดของนักการเมืองเหล่านี้ คือวาทกรรมการเมือง ซึ่งเกิดขึ้นภายในสถาบันทางการเมือง เช่น รัฐบาล พรรคการเมือง แต่การสนทนาระหว่างนักการเมืองเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั่วไปไม่ใช่วาทกรรมทางการเมือง เนื่องจากไม่อยู่ในขอบเขตทางการเมือง วาทกรรมทางการเมืองต้องเกิดขึ้นจากผู้พูดที่กระทำทางการเมืองและเกิดขึ้นภายในเวลา สถานที่ บริบทของสถาบัน (Institutional setting) เช่น การรณรงค์เลือกตั้ง การปฏิบัติตาม

กฎหมาย เป็นต้น (van Dijk. 2002: 19-20) และวาทกรรมการเมืองต้องเกิดขึ้นภายในขอบเขตทางการเมือง

อย่างไรก็ตาม วาทกรรมการเมืองไม่เพียงพิจารณาจากผู้ที่มีบทบาททางการเมือง เหตุการณ์ เวลาหรือสถานที่ และการกระทำทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังต้องพิจารณาจากกระบวนการ ระบอบ การปกครอง อุดมการณ์ กลุ่มชน ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ความไม่เท่าเทียม การถูกกดขี่ที่เกิดจากการกระทำทางการเมือง และยังมีความสัมพันธ์กับศาสตร์อื่น เช่น ด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งแวนไดค์ (van Dijk. 1997c: 16-18) อธิบายขอบเขตของบริบททางการเมือง ดังนี้

1) ขอบเขต (Societal domain or field) คือ ส่วนที่อธิบายถึงขอบเขตเนื้อหาทางการเมือง เช่นเดียวกับขอบเขตการศึกษา สุขภาพ กฎหมาย และเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงถึงการกระทำทางการเมืองและวาทกรรม ขอบเขตทางการเมืองยังรวมถึงการนำเสนอเนื้อหาด้านลบในการตัดสินพิพากษา หรือการกระทำไม่ชอบธรรมที่เกิดขึ้นในขอบเขตอื่น เช่น ประเด็นที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการกระทำที่อยู่ในขอบเขตการเมือง เนื่องจากการกระทำที่เกิดขึ้นอยู่ภายใต้องค์ประกอบการกระทำที่บ่งชี้ว่าเป็นการกระทำทางการเมือง ลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าการกระทำนั้นอยู่ในขอบเขตการเมือง คือ สะท้อนความเป็นส่วนตัวหรือความเป็นสาธารณะ การกระทำระดับปัจเจกชนหรือสังคม เป็นต้น

2) ระบบการปกครอง (Political system) คือ ระบบที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการปกครอง ได้แก่ ระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ประชาธิปไตย สังคมนิยม เผด็จการ ระบบการปกครองอธิบายถึงการดำเนินการทางการเมืองในแต่ละประเทศ และแสดงให้เห็นถึงอำนาจและหลักการทางการเมืองของประเทศนั้นๆ (van Dijk. 1997c: 16)

3) ค่านิยมทางการเมือง (Political value) คือ การสะท้อนให้เห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในระบบการปกครอง โดยเฉพาะเสรีภาพ เพราะเสรีภาพเป็นพื้นฐานสำคัญของคุณค่าทางการเมือง เช่นเดียวกับคุณค่าของความเป็นปึกแผ่น ความมั่นคง ความเท่าเทียมกัน ดังนั้น ผู้ที่ถูกปกครองจึงให้ความสำคัญกับเสรีภาพทางการเมือง ความเท่าเทียมกัน และอิสรภาพ มากกว่าการให้ความสำคัญกับคุณค่าทางสังคม ความเป็นหนึ่งเดียว การยอมรับในสังคม

4) อุดมการณ์ทางการเมือง (Political ideologies) อุดมการณ์เป็นพื้นฐานความเชื่อที่เกิดขึ้นจากสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้ก่อกำเนิดจากปัจเจกบุคคล อุดมการณ์วางอยู่บนพื้นฐานประสบการณ์ในการใช้ชีวิต การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จึงกล่าวได้ว่าวาทกรรมการเมืองเกิดจากอุดมการณ์ที่หลากหลายและอัตลักษณ์ของนักการเมืองร่วมกัน อุดมการณ์ถูกนำเสนอผ่านนักการเมือง เช่น อุดมการณ์อนุรักษนิยม เสรีนิยม ชาตินิยมหรือการต่อต้านชาตินิยม (van Dijk. 2002: 22) เป็นต้น

5) สถาบันการเมือง (Political institutions) คือ องค์ประกอบของขอบเขตการเมือง สถาบันการเมือง เป็นสถานที่กระทำการทางการเมือง โดยมีผู้กระทำการ การดำเนินการทางการเมือง ตัวอย่างสถาบันการเมือง เช่น รัฐบาล สภาประจำเมือง หน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

6) องค์การทางการเมือง (Political organization) คือ โครงสร้างของการกระทำทางการเมือง เช่น การกระทำที่เกิดขึ้นในพรรคการเมือง การกระทำในกลุ่ม/ชมรมทางการเมือง การกระทำของกลุ่มเอ็นจีโอ (NGOs) เป็นต้น (van Dijk. 1997c: 17)

7) กลุ่มทางการเมือง (Political groups) คือ การรวมตัวที่เกิดขึ้นโดยอิสระภายใต้ องค์การทางการเมือง เป็นลักษณะการรวมตัวของนักการเมืองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ กลุ่มของฝ่ายตรงข้าม กลุ่มผู้ประท้วง กลุ่มรัฐบาลผสม หรือกลุ่มผู้เคลื่อนไหวทางการเมือง เป็นต้น

8) ผู้ดำเนินการทางการเมือง (Political actors) คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและกระทำการทางการเมือง รวมถึงผู้ที่มีส่วนร่วมในการเดินขบวน ผู้หยุดงานประท้วง เป็นต้น

9) ความสัมพันธ์ทางการเมือง (Political relation) คือ ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับ อำนาจ การครอบงำ ความเท่าเทียมหรือไม่เท่าเทียม เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างรัฐกับ ประชาชน หรือกลุ่มทางการเมือง รวมถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพ

10) กระบวนการทางการเมือง (Political process) คือ การกระทำดำเนินการทางการเมืองอย่างต่อเนื่องที่มีความซับซ้อน เช่น การออกกฎหมาย การคัดค้าน การร่างวาระ การเสนอนโยบาย เป็นต้น (van Dijk. 1997c: 17)

11) การกระทำทางการเมือง (Political action) คือ การสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นและ อยู่ภายใต้ขอบเขตทางการเมือง เช่น การประชุมรัฐสภา การประชุมขององค์กรหรือกลุ่มทางการเมือง การร่างกฎหมาย การลงคะแนน การรณรงค์ การปฏิบัติ เป็นต้น การกระทำทางการเมืองเกิดขึ้นจาก วิสัยทัศน์และประสบการณ์ของผู้กระทำการทางการเมือง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ ต้องการ เช่น การร่างกฎหมายในรัฐสภา เป็นต้น

12) วาทกรรมการเมือง (Political discourse) คือ การกระทำทางการเมืองซึ่งส่วนใหญ่ จะเกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมาย การตัดสินใจ การประชุมรัฐสภา การรณรงค์หาเสียง นอกจากนี้ ประเภทการสื่อสารของวาทกรรมการเมืองเป็นลักษณะการโฆษณา ซึ่งปรากฏในการกล่าวปาฐกถา การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน การพูดคุยในรายการทางการเมือง เป็นต้น

13) ปริฐานทางการเมือง (Political cognition) คือ ระบบความคิดของระบอบ องค์กร และกลุ่มทางการเมือง รวมทั้งความคิดต่อสังคม ผู้กระทำการทางการเมือง ซึ่งการกระทำและวาทกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นจะถูกตีความจากระบบความคิดหรือปริฐานทางการเมือง เช่น การแลกเปลี่ยน ความรู้และทัศนคติทางการเมือง เป็นต้น (van Dijk. 1997c: 18)

3.1 หน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมือง (Strategic functions)

ซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007: 211-214) กล่าวว่า หน้าที่ของกลวิธีสามารถนำไปวิเคราะห์ตัวบทและภาษาพูดที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ทางการเมือง โดยเน้นรายละเอียดเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เข้าใจการเมือง หน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมืองประกอบด้วย

1) การบังคับ (Coercion) คือ ลักษณะทางภาษาที่แสดงถึงบทลงโทษ เป็นการลงโทษทางกายภาพและการกระทำตามกฎหมาย การบังคับปรากฏอยู่ภายใต้บทบาทของภาษา เช่น การสั่ง การตอบคำถามอย่างกะทันหัน ซึ่งรูปภาษากำหนดให้ผู้ปฏิบัติกระทำตามโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงการกระทำได้ ผู้กระทำการทางการเมืองต้องอยู่ในขอบเขตของวาทกรรม คือ การกระทำต้องเกิดขึ้นภายใต้องค์ประกอบของเวลาสถานที่ การเป็นตัวแทน หัวข้อในการสนทนา ตำแหน่งของตนเอง และผู้อื่นที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์แบบชี้เฉพาะเจาะจง และผู้ฟังถูกบังคับให้ยอมรับตามกระบวนการของตัวบท อำนาจเกิดขึ้นจากการควบคุมของผู้ใช้ภาษา

2) การต่อต้านอำนาจ (Resistance, Opposition and Protest) การใช้กลวิธีทางวาทกรรมที่แสดงอำนาจบังคับกลุ่มที่ต่อต้าน โดยกลุ่มต่อต้านจะใช้อำนาจต้านกลุ่มที่มีอำนาจเหนือกว่า เรียกว่า การต่อต้านอำนาจ กล่าวได้ว่าการต่อต้านอำนาจเป็นลักษณะของวาทกรรมที่ไร้อำนาจ เช่น การต่อต้านอำนาจของสื่อ การวาดภาพกราฟฟิตี¹ (Graffiti) และการต่อต้านอำนาจที่เสนอผ่านโครงสร้างภาษา เช่น การสร้างสโลแกน การยื่นคำร้องฎีกา (Petition) การชุมนุม (Rallies) การอุทธรณ์ (Appeals) เป็นต้น (Chilton; & Schäffner. 2007: 212)

3) การปิดบังอำพราง (Dissimulation) คือ การควบคุมการเมืองทางด้านข้อมูลและวาทกรรมในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยใช้กลวิธีอำพรางข้อมูล ให้ประชาชนได้รับข้อมูลเพียงบางส่วน ให้ข้อมูลที่ไม่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง หลีกเลี่ยงถ้อยคำ การกล่าวปฏิเสธ เช่น “...ผมจะไม่ขัดขวางผลประโยชน์ แต่...” หรือการใช้กลวิธีการไม่กล่าวอ้างถึงบุคคล การใช้ภาษาสละสลวยเพื่อปิดบังข้อมูล การใช้คำที่มีนัยยะมีความหมายคลุมเครือ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการตีความ

4) ความชอบธรรมกับความไม่ชอบธรรม (Legitimization and Delegitimization) ความชอบธรรมเกี่ยวข้องกับการบังคับ เนื่องจากการสื่อสารที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดการเชื่อฟัง โดยเสนอผ่านการแสดงความต้องการของผู้ลงคะแนน อุดมการณ์ทั่วไป หลักการ การแสดงถึงอำนาจ การวาดอ้างภาพลักษณ์ การนำเสนอภาพในเชิงบวก ขณะที่ความไม่ชอบธรรมเกิดจากศัตรูภายใน

¹ กราฟฟิตี คือ ภาพวาดที่เกิดจากการขีดขีดหรือขีดเขียนบนผนัง (สมเกียรติ ตั้งนโม. 2553: ออนไลน์)

หรือจากองค์กรอื่นๆ นำเสนอภาพในเชิงลบ เพราะมีความคิดความเชื่อที่แตกต่างกัน โดยใช้วัจนกรรม การตำหนิหรือดูหมิ่นประมาท

หน้าที่ทั้ง 4 ประการสัมพันธ์กับหน้าที่ทางสังคม และแสดงถึงพฤติกรรมทางการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์และการตีความ ซึ่งไม่เพียงพิจารณาจากการกระทำผ่านภาษาเท่านั้น แต่ยังวิเคราะห์จากโครงสร้างของตัวบท ระบบวาทกรรมสัมพันธ์ คำศัพท์ และพิจารณาจากลี คำที่แสดงถึง พื้นฐานความรู้คุณค่าทางวัฒนธรรมการเมืองที่สื่อสารระหว่างกันด้วย นอกจากนี้ การเมืองเกี่ยวข้องกับผู้กระทำและสังคม เนื่องจากผู้กระทำและสังคมก่อให้เกิดวาทกรรมซึ่งได้รับการนำเสนอผ่านตัวบทที่หลากหลาย โดยตัวบทแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกประกอบด้วยถ้อยแถลงเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อทางการเมือง การกระทำที่เกิดขึ้นในสังคม ตัวบทไม่ได้เกิดขึ้นเพียงในกลุ่มนักการเมืองเท่านั้น แต่ตัวบทยังเกิดจากบุคคลอื่น ตัวบทในกลุ่มแรกจึงเรียกว่า วาทกรรมการเมืองระดับมหัพภาค (Metapolitical discourse) กลุ่มที่สอง คือ ตัวบทที่อยู่ในขอบเขตทางการเมืองประกอบด้วยกลุ่ม อุดมการณ์ทางการเมือง พรรคการเมือง แบ่งเป็นวาทกรรมการเมืองภายใน (Internal-political discourse) และวาทกรรมการเมืองภายนอก (External-political discourse) วาทกรรมการเมืองภายใน เช่น การพูดของนักการเมือง การวางแผน การตัดสินใจ และวาทกรรมการเมืองภายนอก เช่น การสื่อสารทางการเมืองในที่สาธารณะ เป็นต้น (Chilton; & Schäffner. 2007: 213-214)

ในงานวิจัยนี้การศึกษาเรื่องหน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ประการ ตามแนวคิดของซิลตันและเชฟเนอร์ ผู้วิจัยจะนำไปใช้ประกอบการตีความอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการ ชูธงและรายการสายล่อฟ้า

3.2 โครงสร้างและกลวิธีทางภาษาของวาทกรรมทางการเมือง (Structure and strategies)

แวนไดค์ (van Dijk. 1997c: 25-37) กล่าวว่า โครงสร้างของวาทกรรมการเมืองพิจารณาได้จากภาษาที่แสดงให้เห็นถึงหน้าที่การกระทำในบริบทการเมือง ซึ่งสามารถวิเคราะห์วาทกรรมการเมือง ได้จากการพิจารณาโครงสร้าง ดังนี้

1) หัวเรื่อง คือ ประเด็นที่เกิดขึ้นในบริบทการเมือง หัวเรื่องของวาทกรรมการเมืองเกี่ยวข้องกับผู้กระทำทางการเมือง ได้แก่ นักการเมือง กลุ่มชนชั้นนำ สถาบันหรือองค์กรทางการเมือง เป็นต้น รวมถึงกระบวนการทางการเมือง อุดมการณ์ กระบวนการทางสังคม เหตุการณ์ทางการเมือง และปัญหาทางสังคม นอกจากนี้ หัวเรื่องเป็นส่วนที่ชี้ให้เห็นทัศนะด้านบวกหรือลบของวาทกรรมในแต่ละเรื่อง

2) กรอบโครงสร้างหลักและบริบท (Superstructures and textual schemata) คือ กรอบของเนื้อหาที่เกิดขึ้นในแต่ละประเภทการสื่อสาร เช่น การโจมตี เรื่องเล่า การรายงานข่าว หน้าที่ของกรอบบริบททางการเมืองประกอบด้วย กรอบโครงสร้าง (Schematic structure) และประเภทการสื่อสารของวาทกรรมการเมือง กรอบโครงสร้าง คือ การศึกษาระดับประโยค ไวยากรณ์ เป็นการสร้างความหมายระดับตัวบท (Global meaning) ซึ่งเน้นและให้ความสำคัญกับข้อมูลทางด้านหัวเรื่องหลัก การสรุป ส่วนประเภทการสื่อสารของวาทกรรมการเมือง คือ การสร้างปฏิสัมพันธ์หรือการกระทำทางการเมืองผ่านภาษาพูดและภาษาเขียน (Fairclough, 2003: 26) เช่น การอภิปรายในรัฐสภา การโฆษณาทางการเมือง การกล่าวปาฐกถาทางการเมือง สไลแกนในการชุมนุมประท้วง เป็นต้น

3) ความหมายระดับถ้อยคำ (Local semantics) คือ คำศัพท์ที่มีความหมายทั่วไปที่ปรากฏในวาทกรรมการเมือง โดยวิเคราะห์จากเงื่อนไขการเชื่อมโยงความ สภาวะการเกิดก่อน (Presuppositions) วัจนกรรมซ่อน การบ่งชี้นัยยะ (Implicitness) การบรรยายหรือการอธิบายความ เช่น การใช้คำว่า “กลุ่มเรา” เป็นการอ้างถึงพรรคการเมืองหรืออุดมการณ์ที่มีร่วมกัน ซึ่งอธิบายให้เห็นภาพลักษณะในเชิงบวก แต่กล่าวถึง “กลุ่มเขา” ในเชิงลบ คำว่า “กลุ่มเขา และ “กลุ่มเรา” มีความหมายตรงข้ามกันและสะท้อนให้เห็นความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่ภายในคำศัพท์ นักการเมืองจึงให้ความสำคัญกับความหมายเชิงบวกในการกล่าวถึงภาพลักษณ์ของตนเองหรือกลุ่มของตัวเอง และกล่าวถึงบุคคลอื่นในเชิงลบ (van Dijk, 1997c: 32)

4) คำศัพท์ คือ คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบริบททางการเมือง เช่น การใช้คำว่า ผู้ก่อการร้าย (Terrorist) กับนักต่อสู้เพื่ออิสรภาพ (Freedom fighters) ซึ่งในบริบทเดียวกันอาจใช้คำศัพท์แตกต่างกัน เนื่องจากอุดมการณ์ของแต่ละฝ่ายแตกต่างกัน

5) โครงสร้างวากยสัมพันธ์ คือ การศึกษาการเรียงคำ (Word order) การกลายเป็นหัวข้อ (Topicalization) โครงสร้างกรรมวาจก (Passive voice) โครงสร้างกรรตุวาจก (Active voice) เช่น “Political killed demonstrators” vs. “Demonstrators killed by Police” vs. “Demonstrators killed.” จากทั้ง 3 ประโยคแสดงให้เห็นว่ามีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประโยคแรกเน้นผู้กระทำคือ ตำรวจเป็นผู้กระทำการฆ่าผู้ประท้วง ประโยคที่ 2 และ 3 เน้นผู้ถูกกระทำเป็นโครงสร้างประโยคกรรมวาจก ผู้ประท้วงถูกฆ่า ซึ่งโครงสร้างวากยสัมพันธ์ทำให้เห็นส่วนที่ต้องการเน้นอย่างชัดเจนว่าผู้พูดต้องการเน้นย้ำประเด็นใด

6) การใช้วาทศิลป์ (Rhetoric) คือ การใช้ภาษาเพื่อดึงดูดชักชวนคนให้คล้อยตามและสามารถเข้าใจความหมายที่ปรากฏอยู่ในวาทกรรมการเมือง การใช้วาทศิลป์พบได้จากการสัมผัสอักษร การคล้องจอง รูปประโยค การซ้ำทางความหมาย นอกจากนี้ มีการใช้หลักการแทนที่ (Substitution)

คือ การใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาในระดับปกติ เช่น ภาษาแสดงการเสียดสี การใช้อุปลักษณ์ กล่าวได้ว่า การใช้ภาษาเชิงวาทศิลป์เป็นการนำเสนอตัวบทในเชิงบวกและเชิงลบ เช่น ภาพลักษณ์ของทหารที่มีความเข้มแข็ง กล่าวหาญเปรียบเสมือนสิงโตหรือเสือ คนที่เจ้าเล่ห์เปรียบเสมือนหมาป่า เป็นต้น (van Dijk. 1997c: 35-36)

7) การแสดงความรู้สึก (Express structure) คือ การพิจารณาจากโครงสร้างประโยค น้ำเสียงและภาพกราฟิกที่ปรากฏอยู่ในตัวบทเพื่อสร้างความหมายหรือแสดงความรู้สึกทางอารมณ์ เช่น ตัวหนังสือในการพาดหัวข่าว สี รูปภาพ เป็นต้น

8) วัจนกรรมและการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Speech acts and interaction) คือ การใช้ภาษาทางการเมืองแสดงถึงการสื่อเจตนา (Illocutionary force) ซึ่งปรากฏอยู่ในรูปวัจนกรรม เช่น การสั่ง การแสดงความต้องการ การแนะนำ การอภิปรายในรัฐสภาใช้ภาษาที่แสดงถึงการยืนยัน การตั้งคำถาม การกล่าวหา การขอโทษ เป็นต้น การสร้างปฏิสัมพันธ์โดยวิเคราะห์จากการสนทนา เช่น การเปิดการสนทนา การขัดจังหวะ และการปิดการสนทนา เป็นต้น (van Dijk. 1997c: 37)

3.3 การวิเคราะห์ตัวบทและการพูดทางการเมือง (Analysing political text and talk)

ซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007: 215-216) เสนอวิธีการวิเคราะห์ตัวบทใน 3 ระดับ ได้แก่ การวิเคราะห์ทางด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ คือ การชี้ให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การวิเคราะห์ทางด้านอรรถศาสตร์ เพื่อศึกษาความหมายและโครงสร้างของคำศัพท์ และการวิเคราะห์ทางด้านวากสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์ในระดับประโยค ซึ่งการวิเคราะห์ตัวบทจะแสดงให้เห็นหน้าที่ทางการเมืองที่ปรากฏอยู่ในภาษาอย่างละเอียด และสามารถเห็นความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะทางภาษากับหน้าที่ของกลวิธีทางการเมือง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ ซิลตันและเชฟเนอร์กล่าวถึงการวิเคราะห์โดยพิจารณาจาก 4 แนวทาง ได้แก่ การวิเคราะห์บทสนทนา (Conversational analysis) วัจนกรรม การคุกคามหน้า และการใช้สรรพนาม การวิเคราะห์บทสนทนา คือ การศึกษาระบบผลัด (Turn) และการแสดงสิทธิในการพูด ซึ่งการสนทนาขึ้นอยู่กับประเภทการสื่อสารและสถานะของผู้สนทนาด้วย ในมิติทางการเมืองมีการต่อสู้ผ่านการใช้ภาษา ซึ่งการเมืองเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสิทธิในการพูดหรือฟัง การออกคำสั่งหรือพูดให้เชื่อฟัง การออกกฎหมายหรือการเคารพกฎหมาย เป็นต้น ส่วนแนวคิดวัจนกรรม คือ การศึกษาภาษาที่แสดงถึงเจตนาที่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม (Felicity conditions) เซิร์ล (Searle. 1969: 66-67) กล่าวว่า วัจนกรรมต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการ ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อหาความ (Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และเงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) โดยเซิร์ล (Chilton; & Schäffner. 2007: 216; อ้างอิงจาก Searle.

1969) แบ่งวัจนกรรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ วัจนกรรมบรรยาย (Representatives) คือ การนำเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผู้ฟังได้รับรู้ วัจนกรรมกำหนดให้ทำ (Directives) สะท้อนถึงอำนาจในการบังคับให้ทำ อยู่ในรูปของประโยคคำสั่ง หรือการขอร้อง วัจนกรรมผูกมัด (Commissives) เช่น การสัญญา การเสนอ ซึ่งนักการเมืองจะใช้วัจนกรรมการผูกมัดอย่างระมัดระวัง เช่น ในการกล่าวสัญญาใช้การพูดแบบกลบเกลื่อน คำศัพท์ที่มีความคลุมเครือ ปิดบังอำพรางข้อมูล วัจนกรรมแสดงความรู้สึก (Expressives) เช่น การแสดงความชื่นชม การตำหนิ และวัจนกรรมประกาศ (Declaratives) เช่น การประกาศร่างรัฐธรรมนูญ การประกาศการเลือกตั้ง การประกาศสงคราม เป็นต้น นอกจากนี้ แนวคิดวัจนกรรมทำให้สามารถเข้าใจการคุกคามหน้า (Face threatening acts) ที่เกิดขึ้นของบุคคลหนึ่งต่อบุคคลอื่น อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้สรรพนาม เนื่องจากประเภทการสื่อสารไม่เพียงเกี่ยวข้องกับภาษา แต่ยังเกี่ยวกับสังคมและการเมือง จึงควรพิจารณาใน 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง บุคคลที่ 3 ผู้ร่วมสังเกตการณ์ และความสัมพันธ์ของกลุ่ม นักการเมือง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนอยู่ในรูปของการใช้สรรพนาม ซึ่งแสดงให้เห็นช่องว่างระหว่างบุคคลหรือตำแหน่งของกลุ่ม เช่น การใช้สรรพนาม “เรา” เป็นการกล่าวถึงตัวผู้พูดและผู้ฟังอยู่ ณ ขณะนั้นว่าเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกันหรือผู้ที่สนับสนุนฝ่ายเดียวกัน ในการศึกษาวาทกรรมการเมือง ยังครอบคลุมถึงการศึกษาตัวบทที่แสดงการประชดประชัน โดยสเปอร์เบอร์และวิลสัน (Sperber; & Wilson. 1981: 295) กล่าวว่า การประชด (Irony) เป็นการพูดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่พูด เช่น การพูดประชดว่า อากาศดี “What lovely weather” แต่ความจริง คือ สภาพอากาศไม่ดี “what awful weather” การประชดนอกจากเป็นการพูดในสิ่งที่ตรงข้ามแล้ว ยังเป็นการพูดถึงสิ่งที่เชื่อว่าเป็นความจริง คือ การสะท้อนกลับความคิดความเชื่อที่เกิดขึ้นในก่อนหน้านั้น ซึ่งไกรซ์ (Sperber; & Wilson. 1981: 296; อ้างอิงจาก Grice. 1975) อธิบายการประชดประชันโดยพิจารณาจากความหมายบ่งชี้เป็นนัย (Conversational implicature) กล่าวคือ การประชดประชันเป็นการละเมิดกฎ (Exploiting the maxim) เนื่องจากเป็นการใช้ภาษาที่สื่อความหมายตรงข้าม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยของธีระ บุชบกแก้ว ศึกษากลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองโดยกลุ่ม “เกย์ออนไลน์” โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ตามแนวทางของชิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007) กล่าวคือ การวิเคราะห์ข้อมูลพิจารณาไปตามลักษณะภาษาในระดับต่างๆ 3 ระดับ คือ ด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ ด้านอรรถศาสตร์ และวากยสัมพันธ์ ซึ่งการวิเคราะห์ในด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์พบกลวิธีการกล่าวอ้าง และการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ด้านอรรถศาสตร์พบกลวิธี การใช้คำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ และการใช้มูลบท ด้านวากยสัมพันธ์พบการใช้รูปประโยคกรรมวาจก

2) ด้านอรรถศาสตร์ คือ การศึกษาคำศัพท์ทำหน้าที่สะท้อนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก และมีผลต่อชุมชนภาษา (Speech community) โดยภาษาทำหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาของกิจกรรม เช่น ด้านศาสนา การศึกษา รัฐบาล เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดของการกระทำปรากฏอยู่ในความหมายของคำศัพท์ คำศัพท์เหล่านี้จึงทำหน้าที่อธิบายในโครงสร้างของวงความหมาย (Lexical fields) ซึ่งคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับระบบปริธานที่มีความรู้อยู่บนพื้นฐานของการกระทำ อีกทั้งความหมายเกี่ยวข้องกับอรรถสัมพันธ์ (Semantic relation) หลายประเภท เช่น การมีหลากหลายความหมาย (Polysemy) คำศัพท์ที่อยู่ต่างสาขากันมีความสัมพันธ์กัน แต่อยู่ในวาทกรรมที่แตกต่างกัน เช่น “source of power” ในวาทกรรมเทคโนโลยีมีความหมายแตกต่างจาก “source of power” ในวาทกรรมการเมือง คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonymy) ในวาทกรรมการเมือง เช่น ความชอบธรรมกับความไม่ชอบธรรม นอกจากนี้ การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์รวมถึงการวิเคราะห์อุปลักษณ์ กล่าวคือ ผู้พูดใช้อุปลักษณ์เพื่อหลีกเลี่ยงการพูดถึงสิ่งนั้นตรงๆ อุปลักษณ์สะท้อนถึงระบบความคิดของมนุษย์และระบบวัฒนธรรม เลคอฟและจอห์นสัน (Lakoff; & Johnson. 2003: 4-5) กล่าวว่า อุปลักษณ์ไม่เพียงแสดงลักษณะของภาษาเท่านั้น แต่คำเหล่านั้นยังสะท้อนถึงความคิดและการกระทำ อุปลักษณ์ที่ปรากฏในวาทกรรมการเมือง เช่น การโต้เถียง คือ สงคราม [ARGUMENT IS WAR] อุปลักษณ์ดังกล่าวแสดงถึงการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับสงคราม ดังนี้

Your claims are indefensible.

He attacked every weak point in my argument. His criticisms were right on target.

I demolished his argument.

I've never won an argument with him.

You disagree? Okay, shoot!

If you use that strategy, he'll wipe you out. He shot down all of my arguments.

ข้อความที่ปรากฏแสดงถึงการโต้แย้งของฝ่ายตรงข้าม แต่ปกป้องการกระทำของตนเอง คำที่ขีดเส้นใต้แสดงถึงโครงสร้างทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับสงคราม ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่ลักษณะทางกายภาพแต่เป็นการกระทำผ่านการใช้ภาษาในการกล่าวโจมตี อุปลักษณ์การโต้เถียง คือ สงคราม เป็นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นภายใต้วัฒนธรรม โครงสร้าง รวมถึงการกระทำร่วมกันในการนำเสนอว่าลักษณะการโต้เถียงเป็นเช่นไร ซึ่งการอยู่ในวัฒนธรรมหรือมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันทำให้มีความเข้าใจหรือ

มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ลักษณะของอุปลักษณะที่ปรากฏแสดงถึงการถ่ายโยงความคิดจากวงความหมายต้นทาง (Source domain) คือ สงคราม สู่วงความหมายปลายทาง (Target domain) คือ การโต้เถียง

3) ด้านวากยสัมพันธ์ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในวาทกรรมการเมือง พิจารณาจากบทบาทที่ตา (Thematic roles) การกลายเป็นหัวข้อ (Topicalization) กล่าวคือ บทบาทที่ตาประกอบด้วย ผู้กระทำ (Agent) ผู้ถูกกระทำ (Patient) สถานที่ จุดประสงค์ของการกระทำ ซึ่งผู้พูดกล่าวถึงบทบาทของสิ่งที่นำเสนอในวาทกรรมการเมือง ประกอบด้วยผู้กระทำและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ดังตัวอย่าง

- (1) "The government sent troops to the Balkans."
- (2) "Troops were sent by the government to the Balkans."
- (3) "Troops were sent to the Balkans."
- (4) "Troops went to the Balkans."

ประโยคข้างต้นแสดงถึงอำนาจของรัฐบาลในการสั่งการกองทัพ จากประโยค (1) แสดงถึงความชัดเจนและมีความเป็นกลาง (Neutral form) ประโยค (2) และ (3) เป็นรูปประโยคกรรมวาจกต้องการเน้นกองทัพ และประโยค (3) และ (4) ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าใคร คือ ผู้กระทำ แม้ไม่ปรากฏผู้กระทำในประโยค (3)

อีกประการ คือ การกลายเป็นหัวข้อ คือ การทำให้ข้อความเด่นชัดขึ้น ในการระบุหัวเรื่องที่จะดำเนินต่อไปหรือกำลังจะเกิดขึ้นในวาทกรรม และเพื่อต้องการนำเสนอข้อมูลใหม่ หัวเรื่องที่เป็นข้อมูลใหม่ในประโยคภาษาอังกฤษมีการให้เสียงเน้น การลงเสียงหนักเบา

ผู้วิจัยทบทวนโครงสร้างและกลวิธีทางภาษาของวาทกรรมทางการเมืองของแวนไดค์ (1997) และการวิเคราะห์ตัวบทและการพูดทางการเมืองของซิลตันและเซฟเนอร์ (2007) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าการศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ทางการเมืองครอบคลุมถึงการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ เช่น จากงานวิจัยของธิดารัตน์ อเนกะเวียง (2548) ศึกษาเรื่องวาทกรรมวิเคราะห์ของสนธิ ลิ้มทองกุลในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ และงานวิจัย

ของอภिवิชัย ไปศาลทรัพย์ (2552) ศึกษาวาทกรรมการเมืองไทยผ่านภาษาในบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ระหว่างการประชุม 193 วัน ซึ่งงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องมุ่งศึกษาวาทกรรมที่ปรากฏภายใต้ขอบเขตการวิจัยและจุดมุ่งหมายในการศึกษาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในงานวิจัยของธิดารัตน์ อเนกะเวียง มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและแบ่งกลุ่มเนื้อหาที่มีมิติทางการเมืองจากรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความหมายของชุดวาทกรรมที่มีมิติทางการเมืองแต่ละประเภท และเพื่อศึกษาและวิเคราะห์พลังอำนาจวาทกรรมของสนธิ ลิ้มทองกุล โดยขอบเขตงานวิจัย คือ ศึกษาวาทะของสนธิ ลิ้มทองกุล จากบันทึกการการเมืองไทยรายสัปดาห์ทางเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ (<http://www.manager.co.th>) ที่ออกอากาศตั้งแต่วันศุกร์ที่ 4 กรกฎาคม 2556 ถึงวันศุกร์ที่ 9 กันยายน 2548 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 108 ตอน ส่วนงานวิจัยของอภिवิชัย ไปศาลทรัพย์ มุ่งศึกษาวาทกรรมการเมืองไทยระหว่างการชุมนุมใหญ่ 193 วัน ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการชุมนุม ที่ปรากฏผ่านบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ขอบเขตของการศึกษาดังตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2551 - วันที่ 13 ธันวาคม 2551 แบ่งได้เป็น 3 ช่วงสำคัญ คือ 1) ช่วงก่อนการประชุม ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2551 - วันที่ 25 พฤษภาคม 2551 2) ช่วงเวลาเริ่มชุมนุมจนสิ้นสุดตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2551 - วันที่ 3 ธันวาคม 2551 และ 3) ช่วงหลังการประชุม ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2551 - วันที่ 13 ธันวาคม 2551 ซึ่งผลการศึกษาจากงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องแสดงให้เห็นว่ารายการทางการเมืองและบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ต่างมุ่งนำเสนอวาทกรรมที่แตกต่างกัน คือ

รายการการเมืองไทยรายสัปดาห์มีประเด็นย่อยที่ออกอากาศทั้งหมด 299 ประเด็น โดยมีปริมาณวาทกรรมที่มีมิติทางการเมืองรวมทั้งสิ้น 169 ประเด็น จากประเด็นที่มีการออกอากาศทั้งหมด วาทกรรมที่มีมิติทางการเมืองสามารถจำแนกได้เป็น 5 ประเภท และนายสนธิ ลิ้มทองกุล มีการประกอบสร้างความจริงจากชุดวาทกรรม ดังนี้คือ

- 1) วาทกรรมเกี่ยวกับกระบวนการในระบอบประชาธิปไตย คือ การเมืองในสภาพความเป็นจริงต่างกับการเมืองในรัฐธรรมนูญอย่างสิ้นเชิง
- 2) วาทกรรมเกี่ยวกับนโยบายและโครงการของรัฐบาล คือ การที่รัฐบาลเน้นนโยบายเฉพาะด้านเศรษฐกิจจะนำพาประเทศไปสู่ความเป็นอำนาจนิยม
- 3) วาทกรรมเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล คือ รัฐบาลขาดความจริงใจในการแก้ไขปัญหาของประเทศ
- 4) วาทกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักการเมือง คือ นักการเมืองที่ดีต้องมีคุณธรรมประจำใจ
- 5) วาทกรรมเกี่ยวกับตำรวจในสังคมไทย คือ ตำรวจไทยต้องเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน ต้องสามารถตรวจสอบได้

สำหรับการประกอบสร้างความจริงจากวาทกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ คือ พระมหากษัตริย์ยังคงมีพระราชอำนาจ แต่คนมักจะไม่รู้และไม่ใส่ใจในพระราชอำนาจนั้น

นอกจากนี้ ยังพบว่าพลังอำนาจวาทกรรมของสนธิ ลิ้มทองกุล เกิดจากส่วนประกอบ 4 ประการ 1) ลักษณะด้านภาษา 2) พลังจากกรอบวาทกรรมหลัก 3) พลังจากอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้น จากหลักศีลธรรมจริยธรรม นักประวัติศาสตร์และผู้หวังดี-ผู้ให้อิโณภาส 4) บทบาทที่เกิดจากการ ปฏิสัมพันธ์ในรายการ ได้แก่ บทบาทการเปิดประเด็นในการสนทนา บทบาทการเน้นย้ำ บทบาทช่วยสรุป บทบาทเป็นตัวแทนฝ่ายตรงข้ามและบทบาทการถามคำถาม

ส่วนผลการศึกษาในงานวิจัยของอภิวิชญ์ ไพศาลทรัพย์แตกต่างจากงานของธิดารัตน์ อเนกะเวียง เนื่องจากวาทกรรมที่พบจากบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ มีทั้งหมด 15 ชุดวาทกรรม โดย วาทกรรมการสลายการชุมนุมหน้ารัฐสภาวันที่ 7 ตุลาคม เป็นชุดวาทกรรมที่มีหนังสือพิมพ์ให้ความสนใจในการนำเสนอข่าวมากที่สุด ส่วนชุดวาทกรรมเกี่ยวกับการชุมนุมใหญ่ของแนวร่วม ประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) และการโผนอินของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นชุด วาทกรรมที่มีหนังสือพิมพ์ให้ความสนใจน้อยที่สุด จากการนำเสนอชุดวาทกรรมทั้งหมด 15 ชุดวาท กรรม สามารถจัดจำแนกได้เป็นวาทกรรมหลัก 3 วาทกรรม คือ

1) วาทกรรมว่าด้วยการสร้างและรักษาความชอบธรรมของกลุ่มพันธมิตรฯ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างและรักษาความชอบธรรมในการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯให้สามารถดำเนินการชุมนุมต่อไปได้ และเป็นการโจมตีเพื่อลดความชอบธรรมของรัฐบาล

2) วาทกรรมว่าด้วยการสร้างและรักษาความชอบธรรมของฝ่ายรัฐบาล มีจุดมุ่งหมายเพื่อ รักษาความชอบธรรมให้แก่รัฐบาลและโจมตีเพื่อลดความชอบธรรมของฝ่ายพันธมิตร

3) วาทกรรมว่าด้วยทางออกของความขัดแย้ง มีหน้าที่เพื่อหาทางออกต่อความขัดแย้งที่ เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายรัฐบาลและกลุ่มพันธมิตร แนวโน้มในการนำเสนอข่าวจะเป็นการโจมตีการทำงานของ รัฐบาลมากกว่าการชุมนุมประท้วงของกลุ่มพันธมิตร

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนการศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ทางด้านนิเทศศาสตร์ พบความแตกต่างจากการศึกษาทางด้านภาษาศาสตร์ กล่าวคือ งานวิจัยทางด้านนิเทศศาสตร์จะมุ่ง ชี้ให้เห็นภาพเหตุการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ซึ่งเน้นบริบทและวาทกรรมในฐานะ กระบวนการทางสังคม อีกทั้งการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ยังขาดการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีอย่างละเอียด ตามแนวทางการวิเคราะห์ตามหลักการภาษาศาสตร์ ส่วนงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ ดังเช่น งานวิจัย ของบีเรียและโมฮัมมาดี (Biria; & Mohammadi. 2012: 1290-1301) ศึกษาเรื่องการกล่าวปาฐกถา โดยใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (The socio pragmatic function of inaugural speech: A critical discourse analysis approach) งานวิจัยของเลาเออร์บัค (Lauerbach. 2005: 196-214;

2007: 1388-1419) จำนวนสองเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอวาทกรรมในการสัมภาษณ์ทางการเมือง ในประเด็นอัตลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการพูดแบบมีลีลาเกี่ยวกับการนำเสนอคำพูดของผู้เข้ามาเสนอ (Discourse representation in political interviews: The construction of identities and relations through voicing and ventriloquizing) และการศึกษาเกี่ยวกับการโต้แย้งในการสัมภาษณ์รายการทางการเมือง (Argumentation in political talk show interviews) ส่วนงานวิจัยของอัททาเนฮ์ (Atawneh. 2008: 263-275) ศึกษาวาทกรรมสงครามในตะวันออกกลางจากการวิเคราะห์รายงานข่าว (The discourse of war in the Middle East: Analysis of media reporting) และงานวิจัยของพรณธร ครุฑเนตร (2547) ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในบริบทการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ งานวิจัยทั้ง 5 เรื่องวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่เกิดขึ้นว่ามีลักษณะเช่นไร กล่าวคือ

งานวิจัยของปีเรียและโมฮัมมาดี (2012) ศึกษาการกล่าวปาฐกถาหรือการพูดอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีที่เข้าดำรงตำแหน่งใหม่ โดยปาฐกถาส่วนใหญ่เป็นการพูดที่มีลักษณะเป็นการชักชวนให้ประชาชนเชื่อมั่นและให้ความร่วมมือกับประธานาธิบดี พูดถึงแผนการที่จะกระทำในอนาคต และแสดงออกถึงอุดมการณ์ทางการเมือง งานวิจัยชิ้นนี้นำแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์มาใช้วิเคราะห์ลักษณะภาษา โดยใช้แนวคิดของแวนไดค์ (van Dijk. 2004) และเซง (Cheng. 2006) ซึ่งเก็บข้อมูลจากการกล่าวปาฐกถาของจอร์จ บุช ในปี 2005 และบารัค โอบามา ปี 2009 และเน้นการเก็บข้อมูลจาก 2 กลวิธี คือ การนำเสนอภาพตนเองในเชิงบวก (Positive self-presentation) และการเสนอภาพผู้อื่นในเชิงลบ (Negative other-presentation) ผลการศึกษาพบว่า บุชใช้กลวิธีเชิงวาทศิลป์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชาตินิยม (Nationalistic) และอุดมการณ์ของพรรครีพับลิกัน (Republican ideologies) โดยปรากฏคำว่า อิสระ (Free, Freedom) เสรีภาพ (Liberty) ความหวัง (Hope) จากการวิเคราะห์พบว่า บุชแบ่งกลุ่มคนไว้ 2 จำพวก คือ กลุ่มเรา (Us-group) และกลุ่มเขา (Them-group) โดยนำเสนอภาพในเชิงบวกต่อกลุ่มที่เป็นอเมริกันและกลุ่มของรัฐบาลซึ่งเป็นกลุ่มเรา แต่จะนำเสนอภาพในเชิงลบต่อสมาชิกกลุ่มเขา เช่น กลุ่มที่ไม่ใช่อเมริกัน และไม่ใช่มุสลิม ด้วยการใช้คำ ได้แก่ การกดขี่ข่มเหง (Tyranny) ผู้ปกครองที่เป็นเผด็จการ (Tyrants) นักเผด็จการ (Dictators) ผู้ก่อการร้าย (Terrorists) ภัยอันตราย (Mortal threats) ส่วนกลวิธีทางภาษาที่พบในการกล่าวปาฐกถาของโอบามา ได้แก่ การใช้ภาษาเพื่อลดความรุนแรง อุปลักษณ์ การกล่าวถึงเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย โดยนำเสนอภาพเชิงบวกต่อกลุ่มที่เรียกว่า เรา (Us) คำที่พบมาก ได้แก่ ชาตินิคม (Nations) ใหม่ (New) อเมริกา (America) โอบามาเน้นให้เห็นความสำคัญกับความเป็นอเมริกา เห็นได้จากคำว่า สันติภาพ (Peace) เสรีภาพ (Freedom) มิตรภาพ (Friendship) และเป็นผู้เปลี่ยนแปลงบทบาทของมุสลิมในสายตาของชาวอเมริกัน ทำให้ชาวมุสลิมกลายเป็นกลุ่มเดียวกับอเมริกันชน เพื่อ

ลดความรุนแรงระหว่างโลกมุสลิมและโลกตะวันตก ขณะที่การเสนอภาพเชิงลบต่อกลุ่มที่เรียกว่าพวก เขา (Them) คือ การกล่าวถึงอาชญากรรม การคุกคาม สิ่งจูงใจที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวรุนแรง ทางการเมือง (Induce terror) การสังหารหมู่ (Slaughter innocents) นอกจากนี้ ยังพบว่า การกล่าว ปาฐกถาของจอร์จ บุชและบาร์ค โอบามา สะท้อนให้เห็นอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในตัวบทในการนำเสนอ ภาพเชิงบวกและภาพเชิงลบ โอบามาเสนออุดมการณ์ความเป็นพวกพ้องเดียวกัน (Partisan ideologies) อย่างไรก็ตาม ทั้งบุชและโอบามาใช้กลวิธีการโต้แย้งเช่นเดียวกัน (Argumentative strategies) เนื่องจากทั้งสองคนอยู่ในวัฒนธรรมและมีความรู้สึกในฐานะเป็นชาวอเมริกัน บุชเสนอ ภาพการทำสงครามในเชิงบวก เพราะเห็นว่าสงคราม คือ นโยบาย ในขณะที่โอบามาใช้อุปลักษณ์ใน การให้คำมั่นสัญญาต่อสิ่งที่จะทำให้กระทำในอนาคต ผลการศึกษาจากแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิง วิพากษ์แสดงให้เห็นถึงความซับซ้อนระหว่างภาษา อุดมการณ์และอำนาจ ภาษาเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึง ความรุนแรงที่แฝงอยู่ในสถานการณ์การคุกคามหน้า เนื่องจากการพูดทางการเมืองมักเกิดขึ้นใน สถานการณ์ที่มีความขัดแย้งสูง นักการเมืองที่จะประสบความสำเร็จต้องหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ ก่อให้เกิดความอับอาย เพราะจะทำให้สูญเสียความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากประชาชน

งานวิจัยของเลาเออร์บาด (2005) เป็นการศึกษาทางด้านวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ เรื่อง การนำเสนอวาทกรรมในการสัมภาษณ์ทางการเมือง ในประเด็นอัตลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการ พูดแบบมีสิทธิกับการนำคำพูดของผู้อื่นมาเสนอ โดยเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ในการตอบคำถาม ของนักการเมืองพรรคอนุรักษนิยมอังกฤษและพรรคแรงงาน (British Conservative and Labour Parties) จากช่องบีบีซีและไอทีวีในช่วงคำคืนของการเลือกตั้งในปี 1997 ผู้สัมภาษณ์ทั้งสองพรรค การเมืองใช้วิธีการพูดในการสัมภาษณ์แตกต่างกัน ในการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ พรรคอนุรักษนิยมจะพูดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์และแสดงการโต้แย้งที่เกิดขึ้นภายในพรรค และแสดงให้เห็นถึงความแตกแยกที่เกิดขึ้น โดยใช้วิธีการพูดทางตรงและทางอ้อม และปรากฏการใช้ความหมายใน เชิงลบ เช่น "...the campaign was a shambles, blames it all on you" รวมทั้งลักษณะการพูด โดยนัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริบท เช่น "...the electorate sleepwalked to disaster" เนื่องจากข้อความนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับบริบทประชาธิปไตย จากการศึกษาเห็นได้ว่า วิธีการพูดระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้ สัมภาษณ์ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของบุคคลและเรื่องราวทางการเมืองว่ามีลักษณะเช่นไร

ส่วนการสัมภาษณ์พรรคแรงงานซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่ได้รับชัยชนะ ใช้วิธีการพูดโดยนำ คำพูดของผู้อื่นมาเสนอ (Ventriloquizing) การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแผนการนโยบายที่มี ความละเอียดอ่อน และในเรื่องของการคัดค้านการถกเถียงจะใช้วิธีการพูดแบบมีสิทธิกับการนำคำพูด ของผู้อื่นมาเสนอ ซึ่งการนำคำพูดของผู้อื่นมาเสนอของผู้สัมภาษณ์แสดงถึงทัศนคติ เช่น รู้สึกกลัว วิดก สงสัย หรือความมั่นใจที่เพิ่มมากขึ้นจากการชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย รวมทั้งการวิพากษ์

วิจารณ์ในการเปลี่ยนผ่านสภาพการณ์พรรคแรงงานแบบเก่าไปสู่พรรคแรงงานแบบใหม่ จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามอย่างไม่อ้อมค้อม แม้ผู้สัมภาษณ์จะพยายามตั้งคำถามที่ก่อให้เกิดการถกเถียงภายในพรรคแรงงานแต่ไม่สำเร็จ และพบว่าผู้สัมภาษณ์ไม่ได้สร้างบทสนทนาที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งระหว่างสองพรรคการเมือง แต่นำเสนอความแตกแยกที่เกิดขึ้นภายในพรรค

ส่วนงานวิจัยเรื่องการโต้แย้งในการสัมภาษณ์ในรายการการเมืองของเลาเออร์บาด (2007) แสดงให้เห็นประเภทการโต้แย้งที่พบในวาทกรรมและการประเมินการโต้แย้ง เนื่องจากการประเมินการโต้แย้งมีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ประเภทของสื่อ รูปแบบการสัมภาษณ์ งานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงทางการเมือง ซึ่งในการสัมภาษณ์ข่าวการเมือง ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องเผชิญกับความคิดเห็นของสาธารณชนที่สื่อสารผ่านคำถามของผู้สัมภาษณ์ในลักษณะการสัมภาษณ์ที่ละมุนละม่อม (Soft and feel good genre) (Lauerbach. 2002: 1388; อ้างอิงจาก Clayman; & Heritage. 2002: 340) งานวิจัยเรื่องนี้อธิบายการโต้แย้งที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบทฤษฎีการโต้แย้งวาทกรรมวิเคราะห์ รวมทั้งรูปแบบและตำแหน่งในกรอบของกอฟแมน (Goffman. 1974, 1981) โดยเก็บข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ 2 บท จากรายการแลร์คิง ไลฟ์โชว์ (Larry King live-show) ซึ่งออกอากาศในช่วงปี 2000 เป็นการโต้แย้งภายหลังจากการเลือกตั้ง บทสัมภาษณ์ชิ้นแรกเป็นการสัมภาษณ์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคหัวใจและบทสัมภาษณ์ชิ้นที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์นักการเมืองที่เข้ารับการรักษาโรคหัวใจ ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับอาการป่วยและประเด็นทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่าบทสัมภาษณ์มีลักษณะโครงสร้างการโต้แย้งที่เป็นสหบท (Intertextual argument structure) บทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะการพูดแบบมีเหตุผลในการกล่าวสนับสนุนข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไข ขณะที่บทสัมภาษณ์ชิ้นที่ 2 พยายามนำเสนอเพื่อให้เกิดความพอใจตามเงื่อนไข อีกทั้งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานผ่านตัวบุคคล เป็นลักษณะการเล่าเรื่อง (Narrative) และให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานะทางการเมือง นอกจากนี้ พบว่ามีการให้เหตุผลและแสดงความคิดเห็นผิดพลาดในการสัมภาษณ์ทางการเมือง นักการเมืองไม่นำเสนอทัศนคติในประเด็นที่เป็นข้อสงสัยที่สำคัญ (Critical doubt) แต่จะแสวงหาผลประโยชน์โดยใช้วิธีการอย่างหลักแหลมผ่านวาระทางการเมืองเพื่อโน้มน้าวผู้คน

นอกจากนี้ อัททาเนะท์ (2008) พบว่าจากการศึกษาวาทกรรมสงครามในการรายงานข่าวภาษาที่เกี่ยวข้องกับสงครามแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งทางอำนาจ โดยอัททาเนะท์ใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์และวัจนกรรมในการวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่แสดงให้เห็นความเข้มแข็งและความอ่อนแอของอิสราเอลและปาเลสไตน์ โดยเก็บข้อมูลจากพาดหัวข่าวในสื่อท้องถิ่นและสื่อนานาชาติในการนำเสนอข่าวการต่อสู้ในช่วงปี 2001-2004 การวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อที่แสดงถึงความรุนแรง ซึ่งเน้นที่การคุกคาม คำศัพท์ที่พบเกี่ยวกับ

ความตายและกองกำลังทหารบุกรุกพื้นที่ และการอุทธรณ์ ผลการศึกษาพบว่าอิสราเอลเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่า โดยปรากฏข้อความที่แสดงถึงการคุกคามมากกว่าปาเลสไตน์ อิสราเอลใช้คำที่แสดงถึงการคุกคามที่พบมากที่สุดได้แก่ การคุกคาม การปฏิเสธ การเตือน

การคุกคาม คือ ความพยายามกระตุ้นเพื่อให้อีกฝ่ายเกิดความกลัวและบังคับควบคุม การกระทำต่างๆของอีกฝ่าย

การปฏิเสธ คือ ลักษณะการคุกคามประเภทหนึ่ง เนื่องจากการปฏิเสธชี้ให้เห็นว่าการคุกคามยังคงดำเนินอยู่ การปฏิเสธข้อเสนอเป็นการกระทำของฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่า เช่น อิสราเอลปฏิเสธจุดเริ่มต้นของสันติภาพ (Israel rejects peace initiative.)

การเตือน หมายถึง การคุกคามที่กำลังอยู่ในช่วงกระทำ เช่น “..Sharon warns that Israel remains ready to strike at enemies.” ซึ่งการเตือนมักใช้ในการรายงานข่าว

ขณะที่การคุกคามที่นำเสนอจากฝ่ายปาเลสไตน์เกิดจากการก่อความรุนแรงของอิสราเอล การใช้คำแสดงถึงการคุกคามไม่รุนแรงเหมือนอิสราเอล เนื่องจากปาเลสไตน์เป็นประเทศเล็กมีกำลังทางทหารน้อย คำที่พบมากที่สุด ได้แก่ การปฏิเสธ การคุกคาม การเตือน การคุกคามเกี่ยวข้องกับการกระทำ การโจมตีการจัดตั้งกองกำลัง การโจมตีการฆาตกรรม การสังหารทหาร อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยพบว่าปาเลสไตน์ใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงการอุทธรณ์มากกว่าอิสราเอล อิสราเอลใช้คำที่แสดงการอุทธรณ์เพียงร้อยละ 2.2 ในขณะที่ฝ่ายปาเลสไตน์ใช้คำที่แสดงการอุทธรณ์ถึงร้อยละ 71 ซึ่งปรากฏคำว่า เรียกร้อง (Call for) ประณาม (Denounce) และอุทธรณ์ กล่าวคือ คำว่าอุทธรณ์เป็นสภาวะเกิดก่อนของการไม่ได้รับความช่วยเหลือ ขณะที่การเรียกร้อง มีน้ำหนักทางความหมายมากกว่าคำว่าอุทธรณ์ และประณามมีความหมายรุนแรงกว่าการเรียกร้อง ผลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าอำนาจเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ภาษาเพื่อการโฆษณา ซึ่งชี้ให้เห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ และเห็นถึงลักษณะของการคุกคามและการอุทธรณ์ ฝ่ายที่มีอำนาจจะมีอำนาจในการใช้ภาษา ขณะที่ฝ่ายที่อ่อนแอกว่าจะใช้ภาษาที่แสดงถึงการไร้อำนาจ กล่าวได้ว่าฝ่ายที่มีอำนาจจะแสดงการคุกคาม แต่ฝ่ายที่อ่อนแอจะใช้คำที่แสดงการอุทธรณ์ จากการศึกษายังพบการกล่าวคุกคาม แต่ไม่ปรากฏเงื่อนไขความจริง (Truthful condition) เนื่องจากใช้กลลวงเพื่อให้อีกฝ่ายหลงเชื่อ (Bluffing) อีกทั้งภาษาที่แสดงถึงอำนาจจะพัฒนาไปสู่อุดมการณ์เชิงอำนาจ แต่ภาษาที่แสดงถึงความอ่อนแอจะต้องเผชิญกับการอุทธรณ์และอำนาจการคุกคาม กล่าวคือ ภาษาดังกล่าวแสดงถึงการตกเป็นเหยื่อผู้ถูกกระทำ

และงานวิจัยของพรรณธร ครุฑเนตรศึกษากรณีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริทัศน์การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่พรรคฝ่ายค้านใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริทัศน์การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ และศึกษาการปรากฏ

ของกลวิธีทางภาษาที่พรรคฝ่ายค้านใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริทัศน์การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ โดยศึกษาตามกรอบ SPEAKING ของไฮม์ส์ (Hymes) จากการศึกษพบว่าพรรคฝ่ายค้านใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโจมตีรัฐบาลทางอ้อม 8 กลวิธี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การถาม การใช้รูปประโยคเงื่อนไข การใช้คำอ้างถึงโดยไม่ระบุชื่อ การใช้ความเปรียบหรืออุปลักษณ์ การใช้สำนวน การยกตัวอย่างเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ฟังตีความว่าผิด และการเล่นคำ นอกจากนี้ จากการศึกษพบว่า นอกจากกลวิธีทางภาษาที่พรรคฝ่ายค้านเลือกใช้จะทำหน้าที่โจมตีรัฐบาลแล้ว กลวิธีเหล่านี้ยังทำหน้าที่ในการสื่อสารอื่นซึ่งช่วยให้การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่พรรคฝ่ายค้านวางไว้หน้าที่ดังกล่าว คือ ช่วยเลี่ยงการละเมิดข้อห้ามการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ช่วยเลี่ยงความรับผิดชอบคำพูดของตน ช่วยโน้มน้าวใจผู้ฟังให้เชื่อถือ ช่วยเรียกร้องความสนใจ ช่วยสร้างความขบขันสนุกสนาน ช่วยสื่อความให้เห็นภาพได้ชัดเจน ช่วยเน้นความ และช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้รวดเร็ว เมื่อพิจารณาการปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่พรรคฝ่ายค้านเลือกใช้ พบว่าพรรคฝ่ายค้านเลือกใช้ถ้อยคำนัยผกผันและใช้การถามเพื่อโจมตีรัฐบาลทางอ้อมเป็นจำนวนมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาของพรรคฝ่ายค้าน คือ บริบทของการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ กล่าวคือ การอภิปรายต้องอยู่ภายใต้ระเบียบข้อห้ามการประชุมของรัฐบาล หน้าที่ในการสื่อสารของกลวิธี คือ ผู้อภิปรายไม่สามารถตอบโต้หรืออภิปรายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง ต้องกล่าวอภิปรายกับประธานสภา และห้ามผู้อภิปรายกล่าวเสียดสี ใสร้าย หรือใช้ภาษาที่แสดงความไม่สุภาพ และวิจณลีลาเฉพาะตัวของผู้อภิปราย ทำให้เห็นภาพลักษณ์การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละคนชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ทั้ง 5 เรื่องข้างต้น แสดงให้เห็นกลวิธีทางภาษาที่แตกต่างกัน แต่ละเรื่องมีจุดเด่นที่ต่างกัน กล่าวคือ งานวิจัยของปีเรียและโมฮัมมาดี (2012) พบว่าภาษาสามารถสะท้อนถึงอุดมการณ์ของผู้พูด ซึ่งอุดมการณ์ คือ ความคิดความเชื่อหรือค่านิยมของผู้พูดที่แฝงอยู่ในตัวบท ทำให้ผู้ฟังสามารถรับรู้และเข้าใจระบบความคิดของผู้พูดได้ งานวิจัยของปีเรียและโมฮัมมาดีสามารถใช้เป็นแนวทางประกอบการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในงานวิจัยเรื่องนี้ ส่วนงานวิจัยของเลาเออร์บาด (2005) ชี้ให้เห็นถึงลักษณะการใช้ภาษาของนักการเมืองที่เกิดขึ้นในบริบทที่แตกต่างกัน โดยงานวิจัยเรื่องการนำเสนอวาทกรรมในการสัมภาษณ์ทางการเมืองของนักการเมือง พรรคคอนกรีตนิยมและพรรคแรงงาน พบว่ามีการใช้การพูดทางตรงและทางอ้อม ส่วนงานวิจัยเรื่องการโต้เถียงในการสัมภาษณ์รายการการเมืองจากบทสัมภาษณ์ของแพทย์และนักการเมือง พบว่าการโต้เถียงมีลักษณะเป็นสหบท นอกจากนี้ เลาเออร์บาด (2007) พบว่านักการเมืองจะไม่นำเสนอข้อมูลหรือประเด็นที่จะก่อให้เกิดความสงสัย แต่จะใช้ภาษาเพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตามเห็นด้วย สอดคล้องกับงานของพรรณธร ครุฑเนตร (2547) ซึ่งพบว่านักการเมืองใช้ภาษาทางอ้อมในการโจมตีฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้

ประชาชนเห็นข้อบกพร่องของฝ่ายตรงข้าม และโน้มน้าวประชาชนให้คล้อยตามข้อมูลที่ฝ่ายนักการเมืองนำเสนอ แม้งานวิจัยเรื่องนี้ไม่ใช่งานวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์โดยตรง แต่พรรณรศรุทธเนตรวิเคราะห์ให้เห็นบริบทที่เกิดขึ้นในการกล่าวโจมตีรัฐบาลทางอ้อมโดยใช้กรอบของไฮม์ SPEAKING นอกจากนี้ งานวิจัยของอัทธานะธี (2008) ในการศึกษาภาษาที่ปรากฏในพาดหัวข่าวของฝ่ายอิสราเอลและปาเลสไตน์ แสดงถึงการคุกคามและการอุทธรณ์ พบว่าฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่าทางการเมืองจะใช้ภาษาคุกคามฝ่ายตรงข้าม ภาษาที่ปรากฏในสื่อจึงสะท้อนถึงอำนาจและการตกอยู่ภายใต้อำนาจของฝ่ายที่อ่อนแอ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ทางภาษาศาสตร์ทำให้เห็นกลวิธีทางภาษาอย่างชัดเจนกว่างานวิจัยในศาสตร์อื่น แต่งานวิจัยในศาสตร์นี้ยังไม่สามารถสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าภาษาส่งผลกระทบต่อประชาชนในสังคมมากน้อยเพียงไร จึงต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

ในบทถัดไปผู้วิจัยจะนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บข้อมูล และตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

บทนี้ผู้วิจัยกล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. การสรุป และการอภิปรายผล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลภาษาในการโจมตีและการสนับสนุนในรายการชุงและรายการสายล่อฟ้า รายการชุงออกอากาศวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 19.30 น.-21.00 น. ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมเอเชียอัปเดต (Asia update) ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลรายการชุงย้อนหลังจากเว็บไซต์คนไทยยูเค (<http://www.konthaiuk.eu>) เป็นการบันทึกภาพและเสียงของนายจตุพร พรหมพันธุ์ และนางสาวอรุณทัย ศิริบุตร โดยคัดเลือกข้อมูลที่ออกอากาศทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึงวันที่ 8 มีนาคม 2556 เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงการรณรงค์หาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏการใช้กลวิธีการโจมตีฝ่ายตรงข้ามและการสนับสนุนฝ่ายตนเองเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปสู่ชัยชนะในการดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในรายการชุงผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์ภาษาในการสนทนาระหว่างนายจตุพร พรหมพันธุ์ และนางสาวอรุณทัย ศิริบุตรที่เกิดขึ้นในรายการเท่านั้น เนื่องจากในการออกอากาศบางวันเป็นการจัดเวทีปราศรัย และมีบุคคลอื่นร่วมปราศรัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะตัดข้อมูลในช่วงต้นออกไปประมาณ 5 นาทีแรกของรายการ เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวไม่มีการสนทนา แต่เป็นการเปิดเพลง

รายการสายล่อฟ้าออกอากาศวันจันทร์ถึงวันศุกร์เวลา 19.00 น.-20.00 น. โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์บลูสกายส์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลังจากเว็บไซต์ยูทูบ (www.youtube.com) โดยเก็บข้อมูลการบันทึกภาพและเสียงของนายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา และนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต ผู้วิจัยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึงวันที่ 8 มีนาคม 2556 ซึ่งเลือกข้อมูลเฉพาะบทสนทนาระหว่างนายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา และนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต หรือการสนทนาที่เกิดขึ้นของผู้ดำเนินรายการเพียงสองคน เนื่องจากการจัดรายการในบางวันมีผู้ดำเนินรายการไม่ครบ 3 คน นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะตัดข้อมูลการสนทนาในช่วงต้นออกไปประมาณ 5 นาทีแรกของรายการ เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการสนทนาทักทายผู้ฟัง และ

เปิดเพลงให้ผู้ฟังส่งคำตอบทายเพลงเพื่อรับซองรางวัลจากทางรายการ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่น่ามาใช้วิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ถอดความบทสนทนาของผู้ดำเนินรายการช่วงจำนวน 20 วัน วันละประมาณ 1 ชั่วโมง รวม 23 ชั่วโมง 12 นาที 8 วินาที และรายการสายล่อฟ้าจำนวน 26 วัน วันละประมาณ 40 นาที รวม 20 ชั่วโมง 58 นาที 7 วินาที

2. วิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูงและรายการสายล่อฟ้า โดยใช้กรอบวิเคราะห์โครงสร้างภาษาของวาทกรรมการเมืองของแวนไดค์ (van Dijk, 1997) และกรอบวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาของซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner, 2007) ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 กลวิธีหลัก ดังนี้

1) กลวิธีอรรถศาสตร์

2) กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม

อย่างไรก็ตาม กลวิธีที่ค้นพบในงานวิจัยอาจพบนอกเหนือจากเกณฑ์ของแวนไดค์ ซิลตัน และเชฟเนอร์ ดังนั้น กลวิธีย่อยที่ได้จึงพิจารณาตามข้อมูลที่พบเป็นหลัก

กลวิธีการโจมตีในรายการชูงและรายการสายล่อฟ้า

1) **กลวิธีอรรถศาสตร์** คือ การศึกษาคำศัพท์ที่ปรากฏในการกล่าวโจมตีในรายการชูงและรายการสายล่อฟ้า ซึ่งรายละเอียดของการกระทำปรากฏอยู่ในความหมายของคำศัพท์ อธิบายได้จากการพิจารณาถึงความหมาย รวมถึงการใช้อุปลักษณ์ (Chilton; & Schäffner, 2007: 221) โดยสื่อความหมายเกี่ยวข้องกับการกระทำ วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ต้องการกล่าวถึงในการโจมตี

(1) “...ก็กลับมาซ้ำแหละพงศพัศกับธาริต เมื่อสักครู๋เราเกริ่นมาก่อนแล้วครับว่า คุณพงศพัศกับคุณธาริตตกหลุมกับดักที่เราขุดเอาไว้ เพราะคุณธาริตเนี่ยออกมาการันตีว่าคุณพงศพัศเนี่ยไม่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างกรณีโรงพัก 396 แห่ง แล้วคุณพงศพัศเองก็พูดนะครับว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเขา...”

(ศิริโชค โสภา. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

จากตัวอย่าง (1) ผู้ดำเนินรายการโจมตีโดยใช้การเปรียบเทียบอุปลักษณ์ จากถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ “ซ้ำแหละ” เปรียบกับการเปิดเผยข้อเท็จจริง วิเคราะห์ให้เห็นข้อเท็จจริง ซึ่ง ซ้ำแหละ คือ การเล่าเป็นแผ่นๆ เชื้อนเป็นขึ้นๆ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) เนื่องจากผู้ดำเนินรายการกล่าวหาว่า พงศพัศ พงษ์เจริญมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างกรณีโรงพัก และกล่าวหาว่าธาริต เพ็งดิษฐ์ดำเนินการตรวจสอบ

คดีไม่เหมาะสม ดังนั้น ผู้ดำเนินรายการจึงต้องการเปิดเผยการกระทำ ซึ่งผู้ดำเนินรายการเห็นว่ามีความน่าสนใจ กลุ่มเครือข่ายอีกทั้งกล่าวว่าทั้งสองคนตกหลุมกับดัก เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่าทั้งสองคนพลาดท่าเสียที่ต่อกลวงหรืออุบายของพวกเขา

(2) “...แต่การสร้างวาทกรรมอันนี้เนียนะครับ เป็นวาทกรรมที่พวกนี้เอาไว้เพื่อกลบ ทุบง่ายๆว่ากลบการ เช่นฆ่าประชาชน ทุบง่ายๆ ว่าเอาซากตึกไปกลบซากศพนะครับที่ผมทำเพลงนะครับ เมืองถูกเผาเราถูก ฆ่านะ คือ ความจริงเนียนะครับทั้งเมืองถูกเผาเราถูกฆ่าเป็นพวกเดียวกัน เป็นคนคนเดียวกัน...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (2) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้ามโดยการระบุกลุ่มผู้กระทำ “พวกนี้” “พวกเดียว” “คนคนเดียว” เพื่อกล่าวถึงกลุ่มคนที่ฆ่าประชาชนและเผาเมือง แต่เรา คือ ผู้ที่ถูกกระทำ จากเหตุการณ์ครั้งนี้ อีกทั้งผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความหมายรุนแรงในการโจมตี เพื่อเน้นย้ำว่าการกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบขั้นร้ายแรงต่อการเสียชีวิตของประชาชน โดยกล่าวว่าการกระทำดังกล่าวเพื่อปกปิดการเช่นฆ่าผู้คน ดังปรากฏในคำ “กลบ” หมายถึง กิริยาที่เอาสิ่งซึ่งเป็นผงโรยทับข้างบนเพื่อปิดบัง (ราชบัณฑิต. 2542: ออนไลน์) และปรากฏคำว่า “ฆ่า” “เผา” “การเช่นฆ่า” เพื่อโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้ามว่าเป็นการฆ่าด้วยความโกรธแค้น (ราชบัณฑิต. 2542: ออนไลน์) เผาทำให้วอดวาย ทำลายด้วยไฟ ผลจากการกระทำของกลุ่มดังกล่าวทำให้เมืองกลายเป็นซาก ผู้คนล้มตายกลายเป็นซากศพ ประเทศไทยได้รับความเสียหายและประชาชนต้องสูญเสียชีวิต

(3) “...แล้วสุดท้ายเนี่ย รายงานของคอป.นะครับ ก็ระบุว่าแกนนำเสื้อแดงเนี่ยควรถูกดำเนินคดี ข้อหาปลุกปั่น ปลุกระดมเนี่ย ทำให้คนเสื้อแดงเนี่ยไปทำตามทีแกนนำพวกนะครับ...”

(ศิริโชค โสภา. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (3) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีโดยการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเชิงลบ กล่าวคือคนเสื้อแดงควรได้รับการลงโทษหรือดำเนินคดีทางกฎหมาย ดังคำที่ปรากฏ “ข้อหาปลุกปั่น” “ปลุก ระดม” ข้อหา หมายถึง คำกล่าวโทษ คำกล่าวหาบุคคลว่าได้กระทำความผิดอาญา ปลุกปั่น คือ ยุยงให้แตกแยกกัน ปลุกระดม หมายถึง เร้าใจและยุยงให้ประชาชนลุกฮือขึ้น (ราชบัณฑิต. 2542: ออนไลน์) คำศัพท์ที่ปรากฏผู้พูดต้องการแสดงให้เห็นว่าแกนนำเสื้อแดงปลุกระดมมวลชน สร้างความวุ่นวาย ก่อให้เกิดความแตกแยกในสังคม

2) กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม คือ การศึกษาภาษาที่ปรากฏในการกล่าวโจมตีในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า ซึ่งซิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007:

216) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านวจนปฏิบัติศาสตร์พิจารณาจาก การวิเคราะห์บทสนทนา และวจนกรรม (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 2)

(4) “...เพราะฉะนั้นผมเองก็เห็นด้วยว่า ที่ร.ต.อ.ดร.เฉลิมดำเนินการเรื่องนี้เนี่ยกับคุณธาวิต เพ็งดิษฐ์ก็ เดินกันไปนะครับ และพรรคประชาธิปัตย์ไม่ต้องทำ ที่เขาบอกให้สอบกก็สอบกให้หมดนะครับ และอย่า ไปยความผิดคนอื่น พอถึงที่สุดเป็นรากที่มีและสาวมามันเคยคิดมาแล้ว และก็เคยหาหนะมาแล้ว...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (4) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งข้อความ “พรรคประชาธิปัตย์ไม่ต้องทำ” เป็นวจนกรรมประกาศ เนื่องจากผู้พูดต้องการแจ้งให้พรรคประชาธิปัตย์ทราบว่า รัฐบาลจะดำเนินการตรวจสอบอย่างเต็มที่ โดยไม่ละเว้นไม่ต้องประกาศทำ การใช้คำว่า “ทำ” ปรากฏในท้ายประโยค ผู้พูดมีเจตนาเพื่อประกาศให้อีกฝ่ายรับทราบ และถ้อยคำ “อย่าไปยความผิดคนอื่น” เป็น วจนกรรมการสั่ง เนื่องจากต้องการสั่งให้พรรคประชาธิปัตย์อย่าโยนความผิดหรือความรับผิดชอบให้ผู้อื่น ยอมรับในการกระทำดังกล่าว พิจารณาได้จากคำว่า “อย่า” แสดงถึงเจตนาในการสั่ง ซึ่งเซิร์ล (Searle. 1969: 66-67) กล่าวว่า วจนกรรมต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการ ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อความ (Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และเงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) ดังนั้น ถ้อยคำดังกล่าวสามารถอธิบายวจนกรรม ประกาศและวจนกรรมการสั่งภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม ดังนี้

ตาราง 1 เงื่อนไขที่เหมาะสมของวจนกรรมประกาศและการสั่ง (ดัดแปลงจาก Searle. 1969: 66-67)

วจนกรรม	เงื่อนไข เนื้อความ	เงื่อนไข ปัจจัยพื้นฐาน	เงื่อนไข ความจริงใจ	เงื่อนไข สาระสำคัญ	รูปภาพที่ ปรากฏใน รายการ
ประกาศ	เนื้อความ ใดๆ	- ผู้พูดมีความรู้สึก เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้น - ผู้พูดเชื่อว่าผู้ฟังยังไม่ ทราบความรู้สึก ความ ต้องการของผู้พูด	ผู้พูดต้องการ บอกให้ผู้ฟัง รับทราบ ความรู้สึก ของตนเอง	ผู้พูดพยายาม ให้ผู้ฟัง รับทราบ ความรู้สึกของ ตนเอง	“ไม่ต้องทำ”

ตาราง 1 (ต่อ)

วัจนกรรม	เงื่อนไข เนื้อหาความ	เงื่อนไข ปัจจัยพื้นฐาน	เงื่อนไข ความจริงใจ	เงื่อนไข สาระสำคัญ	รูปภาพที่ ปรากฏใน รายการ
การสั่ง	เนื้อหาความ ใดๆ	- ผู้พูดต้องการแสดง อำนาจเหนือผู้ฟัง - ในเหตุการณ์ปกติทั่ว ไป ผู้ฟังไม่ได้กระทำสิ่ง นั้น	ผู้พูดต้องการ ให้ผู้ฟังกระทำ การในสิ่งนั้น	ผู้พูดพยายาม ให้ผู้ฟังกระทำ ตามความ ต้องการ	“อย่า”

ตาราง 1 อธิบายวัจนกรรมประกาศและวัจนกรรมการสั่งในตัวอย่าง (4) กล่าวคือ วัจนกรรมประกาศ ผู้ดำเนินรายการเชื่อว่าพรรคประชาธิปัตย์ยังไม่ทราบว่าผู้ดำเนินรายการต้องการให้มีการตรวจสอบการกระทำนั้น จึงต้องการบอกให้พรรคประชาธิปัตย์ทราบความต้องการและความรู้สึกของฝ่ายตนโดยให้ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงกับนายธาริต เพ็งดิษฐ์ดำเนินการตรวจสอบ ดังปรากฏอยู่ในรูปภาษา “ไม่ต้องทำ” และการกล่าววัจนกรรมการสั่ง ผู้พูดเชื่อว่าพรรคประชาธิปัตย์โยนความผิดให้ผู้อื่น ดังนั้น ผู้พูดจึงต้องการแสดงอำนาจเหนือพรรคประชาธิปัตย์ และไม่ต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์โยนความผิดไปให้บุคคลอื่น ซึ่งรูปภาพที่ปรากฏ คือ “อย่า”

กลวิธีการสนับสนุนในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า

1) **กลวิธีอรรถศาสตร์** คือ การศึกษาคำศัพท์ที่ปรากฏในการกล่าวสนับสนุนในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า ซึ่งรายละเอียดของการกระทำปรากฏอยู่ในความหมายของคำศัพท์ อธิบายได้จากการพิจารณาถึงความหมาย รวมถึงการใช้อุปลักษณ์ (Chilton; & Schäffner. 2007: 221) โดยสื่อความหมายเกี่ยวข้องกับการกระทำ วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ต้องการกล่าวถึงในการสนับสนุน

(5) “...คือพวกเราเป็นคนมีเกียรติยศ คือ ถ้าเป็นคนไม่มีเกียรติยศก็คงไปทำตัวเหมือนไอ้พวกนั้น ทำยากนะ แต่ว่าเรายังชั่วไม่พอ นี่ว่ากันโดยเนื้อแท้เนี่ยนะ คำพูดแบบนี้ก็ไม่อยากจะพูดแต่ว่าการปลดปล่อยประชาชนนั้น คือ คนเป็นเหยื่อนะครับเพราะฉะนั้นในสถานการณ์แบบนี้เนี่ยมันไม่มีใครที่จะกล้าจะครับ พูดง่ายๆ ว่าจะมาตบตาประชาชน ตบตาคนทั้งประเทศนะครับ คือ การยัดไส้ให้มีของตัวเองนะครับที่เป็นแกนนำ ผมยังต้องการเดินถนนอย่างคนที่ม่เกียรติยศอยากให้ตายเนี่ยคนไป

ร่วมงานผม ไปเพราะผมเป็นคนมีเกียรติยศ เพราะฉะนั้นไม่มีวันที่จะเป็นไปตามที่หวังโย ให้เข็นตึกไม่ขัดข้อง แต่ไม่เข็นตึกก็มีค่าเท่ากับเข็นตึกนั่นแหละ เพราะไม่มีวันจะไปทำอย่างนั้น...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (5) ผู้ดำเนินรายการกล่าวชื่นชมตนเองและฝ่ายตนพิจารณาได้จากการเลือกใช้สรรพนาม “พวกเรา” “ผม” เพื่อยกย่องว่าเป็นคนที่มีภาพลักษณ์ดี และการใช้คำศัพท์ที่แสดงให้เห็นว่าตนและพวกเป็นคนที่มีความดี เห็นได้จากการใช้คำซ้ำๆ (Repetition) ว่า “เกียรติยศ” หลายครั้ง เพื่อบอกให้ผู้ฟังเชื่อว่าตนเป็นบุคคลน่าเชื่อถือ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง อีกทั้งกล่าวยกย่องว่าตนเองเป็นคนดีหรือเป็นคนที่มีความดีมากกว่าความชั่ว ซึ่งคนดีจะไม่กระทำเรื่องชั่วร้าย

2) **กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม** คือ การศึกษาภาษาที่ปรากฏในการสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า ซึ่งชิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007: 216) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์พิจารณาจากการวิเคราะห์บทสนทนา และวัจนกรรม (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 2)

(6) “...เทพไทขอกราบวิงวอนครับ (ยกมือไหว้) ผมไหว้เลย ผมไม่เคยไหว้ใครนะเนีย ผมไหว้แฟนสายล่อฟ้าไปเป็นหัวคะแนนให้หน่อยครับ (ยกมือไหว้อีกครั้ง) เป็นหัวคะแนนหน่อยแล้วก็ช่วยกันเลือกหน่อยให้กรุงเทพเป็นสีฟ้า...”

(เทพไท เสนพงศ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (6) เทพไท เสนพงศ์ กล่าวขอรับรองให้คนกรุงเทพฯ เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งผู้พูดแสดงวัจนกรรมขอรับรอง ดังปรากฏในถ้อยคำ “ขอกราบวิงวอน” “ผมไหว้เลย” “ผมไหว้แฟนสายล่อฟ้าไปเป็นหัวคะแนนให้หน่อยครับ” “เป็นหัวคะแนนหน่อยแล้วก็ช่วยกันเลือกหน่อย” จากถ้อยคำว่า “ผมไหว้เลย” ผู้พูดต้องการแสดงความสุภาพนอบน้อม วิงวอนขอให้ผู้ฟังช่วยเลือกผู้สมัครจากพรรคของตนเอง ซึ่งถ้อยคำอื่นๆ สามารถเห็นได้ชัดจากความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในประโยค นอกจากนี้ คำว่า “ขอ” “หน่อย” “ช่วยกัน” ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเพื่อแสดงถึงการขอรับรอง ขอความช่วยเหลือ เพื่อสนับสนุนให้น่าไปสู่เป้าหมายและให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง เนื่องจากผู้พูดต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์สามารถดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ อีกหนึ่งสมัย หากพิจารณาโดยใช้เงื่อนไขที่เหมาะสมของซีรัล (Searle. 1969: 66) ในการกล่าววัจนกรรมขอรับรองสามารถวิเคราะห์ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 เงื่อนไขที่เหมาะสมของวัจนกรรมขอรับรอง (Searle. 1969: 66)

วัจนกรรม	เงื่อนไข เนื้อความ	เงื่อนไข ปัจจัยพื้นฐาน	เงื่อนไข ความจริงใจ	เงื่อนไข สาระสำคัญ	รูปภาพที่ ปรากฏใน รายการ
ขอรับรอง	เป็นการกระทำใน อนาคตของผู้ฟัง	- ผู้ฟังสามารถทำ สิ่งนั้นได้ ผู้พูดเชื่อ ว่าผู้ฟังจะกระทำ สิ่งนั้นได้ - ในเหตุการณ์ ปกติทั่วไปผู้ฟัง ไม่ได้กระทำสิ่งนั้น	ผู้พูดต้องการ ให้ผู้ฟัง กระทำสิ่งนั้น	ความพยายาม ในการให้ผู้ฟัง กระทำสิ่งนั้น ตามที่ผู้พูด ต้องการ	“ขอ” “หน่อย” “ช่วยกัน”

ตาราง 2 แสดงเงื่อนไขที่เหมาะสมของวัจนกรรมขอรับรอง เนื่องจากผู้ดำเนินรายการต้องการให้ผู้ฟังใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยผู้ดำเนินรายการเชื่อว่าผู้ฟังจะสามารถช่วยเหลือให้ ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร พรรคประชาธิปัตย์สามารถดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ ได้อีกหนึ่งสมัย เห็นจากรูปภาพ ได้แก่ “ขอ” “หน่อย” “ช่วยกัน” ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลด้านวัจนกรรมพิจารณาจากเนื้อความและเจตนา

3. วิเคราะห์วิธีปฏิบัติทางวาทกรรมตามกรอบของแฟร์คลอฟ (Fairclough. 1995) ในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้า เพื่อวิเคราะห์การผลิตและการรับรู้ตัวบทที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการเก็บข้อมูลของทั้งสองรายการ โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ด้าน คือ

1) กระบวนการผลิตตัวบท (Production) โดยพิจารณาจากผู้ที่ทำหน้าที่ผลิตตัวบทจากทั้งสองรายการ

2) การกระจายตัวบท (Distribution) พิจารณาจากวิธีการเผยแพร่ ช่องทางการนำเสนอข้อมูลจากทั้งสองฝ่าย

3) การรับรู้ตัวบท (Consumption) พิจารณาว่าผู้รับสาร/ผู้บริโภคข่าวสารคือใคร รับรู้สารโดยวิธีใด

4. วิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้า โดยพิจารณาจากข้อ 2 คือ การวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูนงและรายการ

สายล่อฟ้า และข้อ 3 คือ การวิเคราะห์วิธีปฏิบัติทางวาทกรรมตามกรอบของแฟร์เคลาฟ เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของอุดมการณ์ที่เกิดขึ้นใน 2 รายการ

3. การสรุป และการอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการโจมตีและสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า และอุดมการณ์ที่ปรากฏมาสรุป อภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะในลำดับต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็นคือ

1. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า
2. ผลการวิเคราะห์วิธีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า
3. ผลการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า

1. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและกลวิธีการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า¹ สามารถจำแนกเป็น 2 กลวิธีหลัก คือ กลวิธีอรรถศาสตร์ และกลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม โดยสามารถจำแนกการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาของแต่ละรายการดังนี้

กลวิธีการโจมตีในรายการชุธง

กลวิธีการโจมตีในรายการชุธงแบ่งเป็น 2 กลวิธีหลัก คือ 1) กลวิธีอรรถศาสตร์ พบ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ และคำด่า 2) กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม พบ 2 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปลักษณ์ และการใช้วัจนกรรม ดังสรุปในตาราง 3

ตาราง 3 สรุปกลวิธีการโจมตีในรายการชุธง

กลวิธีการโจมตีในรายการชุธง	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีอรรถศาสตร์	
1. การใช้คำเรียก	
1) สมณานาม	“ปลาบู่” “วอลเปเปอร์” “แขนคด”

¹ในการวิเคราะห์กลวิธี ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ 1 ตัวอย่างต่อ 1 กลวิธี โดยใช้การขีดเส้นใต้ในการแสดงถึงกลวิธีนั้นๆ ซึ่งในตัวอย่างอาจมีกลวิธีอื่นปรากฏด้วย แต่เพื่อความสะดวกในการอธิบาย ผู้วิจัยจะอธิบาย 1 ตัวอย่าง ต่อ 1 กลวิธีเท่านั้น

ตาราง 3 (ต่อ)

กลวิธีการโจมตีในรายการชุด	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีอรรถศาสตร์ (ต่อ) 2) สรรพนามที่ให้ความหมายเชิงลบ 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ 1) การทำลาย 2) การปิดบัง/อำพราง 3) การกระทำโดยใช้อำนาจในทาง มิชอบ 3. คำคำ	“มัน” “ไอ้พวกมัน” “ไอ้พวกนี้” “ความพินาศ” “ยับเยิน” “หายนะ” “ฆ่า” “เสียม” “ทำลาย” “ทำบาป” “ปิดเบือน” “กลบ” “ปิดบังอำพราง” “ยึดเยียด” “ลุแก่อำนาจ” “บีบบังคับ” “เลว” “โง่” “สมเพช” “บ้า” “ชั่ว”
กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม 2) อุปลักษณ์การแข่งขัน 3) อุปลักษณ์การแสดง 4) อุปลักษณ์การศึกษา 2. การใช้วัจนกรรม 1) วัจนกรรมดำเนิน 2) วัจนกรรมประชด 2.1 วัจนกรรมประชดโดยใช้คำถาม เชิงวาทศิลป์	“เปิดศึก” “ระเบิด” “ส่งดาบ” “ฟันคอ” “กลยุทธ” “เกม” “ตัดเกม” “กลเกม” “เล่นเกม” “บทยุทธ์” “จัดฉาก” “บทเกร” “หลังฉาก” “บทนำ สงสาร” “บทกามิกาเซ่” “วิชา” “สอบตก” “คะแนนนิยม” “การสั่งสอน” “คำตอบ” ข้อความแสดงการดำเนิน เช่น “ไฉนเห็นมัยบิตเรื่อง สถาบันมาก่อนแล้วมาบิวใส่บุคลากรบุคคลนะครึบ มา โยงโยและโง่ทั้ง 2 อย่าง ความโง่ความไม่เข้าท่าทั้ง 2 ข้อ เพราะมันไม่มีมูลอยู่เลย” หรือคำคำ เช่น “โง่” “เลว” “ชั่ว” มักปรากฏร่วมในข้อความที่แสดงเจตนาดำเนิน การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ เช่น “ไม่เสนอหน้ามาละ” “ทำไมเจียบ” “ช่วยตอบหน่อยว่าใครเกี่ยว”

ตาราง 3 (ต่อ)

กลวิธีการโจมตีในรายการชุด	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีวิจันปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ) 2.2 วิจันกรรมประชดแบบไม่สมเหตุสมผล 2.3 วิจันกรรมประชดแบบแนะนำหรือเชิญชวน 3) วิจันกรรมการสั่งหรือการข่มขู่	ข้อความแสดงความไม่สมเหตุสมผล เช่น “ตะแคงเลือกตั้งก็ชนะในบางพื้นที่” “ถ้ารอให้พรรคประชาธิปัตย์” เห็นด้วยเนี่ยก็ต้องชาติหน้า แล้วชาติหน้าก็ไม่แน่ว่าเค้าจะเห็นด้วยรีเปล่า อาจจะชาติถัดไปนั่น” ข้อความแสดงเจตนาแนะนำ/เชิญชวน เช่น “ถ้าว่างอะไรขนาดตามไปทุกที่ก็เชิญ” “ก็บริหารโดยข้าราชการซะสิ” มักปรากฏคำที่แสดงการสั่ง เช่น “อย่า” ตัวอย่างเช่น “อย่าไปยั่วความผิคนอื่น” “เราอย่าไปขออะไร อย่าไปขอสำนักจากคนไม่มีจิตสำนัก อย่าไปขอความเป็นธรรมจากคนไม่มีความเป็นธรรม”

กลวิธีอรรถศาสตร์ คือ การใช้คำศัพท์เพื่อกล่าวโจมตีการบริหารประเทศของพรรคประชาธิปัตย์ หรือการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมืองที่ปรากฏในรายการชุด ซึ่งวิเคราะห์ได้จากวงความหมายของคำศัพท์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียก

การใช้คำเรียก หมายถึง การใช้คำเรียกบุคคล องค์กร พรรคประชาธิปัตย์และสถาบันที่เกี่ยวข้องทางการเมืองกับพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อแสดงถึงการไม่ให้เกียรติ หรือไม่ได้รับการยกย่องเสียดสี ประชดประชัน โดยจำแนกเป็น 2 กลวิธีย่อย ได้แก่ สมญานาม สรรพนามที่ให้ความหมายเชิงลบ ดังตัวอย่าง

1) **สมญานาม** คือ คำนามหรือกลุ่มคำที่ใช้เรียก หรืออ้างถึงถึงบุคคล สิ่งของที่ไม่ใช่ชื่อจริง โดยเกิดจากการนำชื่อเล่น คุณลักษณะ พฤติกรรม สถานภาพทางสังคม หรือคุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวมาใช้ในการสร้างสมญานาม (ศิริพร รักดีผาสุก. 2547: 79; อ้างอิงจาก สุวรรณนา งามเหลือ. 2539) เช่น “ปลาบู่” “วอลเปเปอร์” “แซนคด” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(1) “...นี่ผมประเมินสถานการณ์นะ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องก็โปรดช่วยรณรงค์หาเสียงพูดมากๆ

พูดวันละ 3 เวลาเนี่ย ไอ้ปลาบู่ วอลเปเปอร์นะครับ แชนคด (เสียงหัวเราะ) หรือใครก็ตามเนี่ยนะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (1) เป็นการโจมตีโดยใช้สมญานาม กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึง “ไอ้ปลาบู่” ซึ่งเป็นคำเรียกชื่อที่มาจากหน้าตาบุคลิกภาพของนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต เนื่องจากสมญานาม ปลาบู่มาจากการตั้งชื่อของนายยรรยง พวงราช อดีตปลัดกระทรวงพาณิชย์มีความคิดเห็นว่าเป็นนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุตมีหน้าตาไม่น่าไว้วางใจ (เดลินิวส์. 2555: ออนไลน์) “วอลเปเปอร์” เป็นคำเรียกนายศิริโชค โสภา เนื่องจากนายศิริโชค โสภามักปรากฏตัวอยู่เบื้องหลังนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อมีการให้สัมภาษณ์นักข่าวอยู่เสมอ และ “แชนคด” เป็นคำเรียกนายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมญานามนี้มาจากลักษณะทางกายภาพของแขนของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ซึ่งเป็นลักษณะนามนัย (Metonymy) กล่าวคือ ผู้พูดนำลักษณะส่วนย่อยทางกายภาพของบุคคลเพื่อแทนตัวนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เพื่อกล่าวเสียดสีข้อด้อยของผู้เป็นเป้าหมาย สมญานามที่ปรากฏเพื่อมุ่งนำเสนอภาพด้านลบของบุคคลทั้ง 3 คน ที่แสดงให้เห็นข้อด้อยทางด้านรูปลักษณะภายนอก ข้อบกพร่อง ความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย และพฤติกรรม

2) **สรรพนามที่ให้ความหมายเชิงลบ** คือ การใช้คำแทนการเรียกชื่อของบุคคลแบบไม่ชี้เฉพาะ หรือการใช้คำแทนการเรียกชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ ชี้ให้เห็นถึงความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในบริบทการทำงานทางการเมือง แบ่งแยกกลุ่มคนทางการเมืองอย่างชัดเจน เป็นลักษณะการแบ่งพวกเขา-พวกเรา เช่น การใช้คำว่า “มัน” “พวกนี้...มัน” “เขา” นอกจากนี้ ผู้ดำเนินรายการใช้คำนำหน้าว่า “ไอ้” และตามด้วยคำ สรรพนาม เช่น “ไอ้พวกมัน” “ไอ้พวกนั้น” “ไอ้พวกนี้” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(2) “...ส่วนไอ้พวกประชาธิปัตย์มันก็กลัวว่าพวกเราไปเดินสายปราศรัยแล้วก็เชิญชวนพี่น้องประชาชนนะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (2) ผู้ดำเนินรายการใช้คำเรียก “ไอ้พวกประชาธิปัตย์มัน” ในที่นี้หมายถึงนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ดำเนินรายการใช้คำว่า “ไอ้” หมายถึง คำประกอบคำอื่นบอกให้รู้ว่าเป็นเพศชายหรือสัตว์ตัวผู้ หรือคำประกอบหน้าชื่อผู้ชายที่มีฐานะต่ำกว่า (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) แสดงถึงความไม่สุภาพ ไม่ให้เกียรติ อีกทั้งใช้สรรพนาม “มัน” ซึ่งสรรพนามดังกล่าวไม่ใช่กล่าวแทนบุคคล แต่ใช้เรียกสัตว์หรือสิ่งของ

(3) “...การมีจะโกงกรุงเทพ ยึดกรุงเทพ ให้ตำรวจคนเสื้อแดงไปยึดหีบบัตรเลือกตั้งสารพัด ผมนี้หนาวแทนเลย เพราะว่าคือถ้าเค้ากล่าวหาอีกฝ่ายหนึ่งไว้จะทำอะไร ไอ้พวกนี้จะทำเอง

(จตุพร พรหมพันธุ์. 22 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (3) ผู้ดำเนินรายการใช้คำว่า “เค้า” เพื่อเป็นการแบ่งเขาแบ่งเราออกจากกัน ไม่ใช่บุคคลกลุ่มเดียวกัน แสดงถึงการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายอย่างชัดเจน และใช้คำว่า “ไอ้พวกนี้” เป็นการนำคำว่าไอ้+พวกนี้ เพื่อเน้นย้ำระบุก่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึง แต่ไม่ให้เกิดการยกย่อง

2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ

การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คือ การเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการกระทำ อាកาร หรือความรู้สึกเพื่อบ่งทำลายภาพลักษณ์บุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ให้ขาดความน่าเชื่อถือไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน โดยสามารถจำแนกเป็น 3 กลวิธีย่อย คือ การทำลาย การปิดบัง/อำพราง การกระทำโดยใช้อำนาจ ดังตัวอย่าง

1) **การทำลาย** คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายก่อให้เกิดการทำลายชื่อเสียง หรือทำลายภาพลักษณ์ของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองในสังคมที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เช่น การใช้คำว่า “ความพินาศ” “ยับเยิน” “หายนะ” “สุ่ม” “โกงกิน” “ใส่ร้าย” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(4) “...การวางแผนเนี่ยไอ้พวกนี้ตอนสร้างเนี่ย ผมไม่รู้ใครยังงั้นนะ แต่ว่าพอมีมติคณะรัฐมนตรีทั้งไว้เลย ว่าให้รัฐบาลเก็บก่อนช่วงแรกเพื่อจะดูจำนวนรถอะไรก็ว่าไปเนี่ยนะ และเสร็จแล้วมันก็ไปโกงตั้งแต่ขั้นตอนนี้ เพราะรู้ว่าเวลาประมูลเสนอราคาต่ำ ราคานี้ก็กินไปโกงไปและพอเสนอราคาต่ำก็ได้ไปต่อ นะครับและก็ครองยาว ความมันมาแตกก่อนปานนี้เนี่ยนะครับมอเตอร์เวย์ยับเยินไปแล้ว เพราะฉะนั้น พอมาเรื่องจากวิคิดโรงบ่มยางนะครับ ไฮปเวลล์ บ่อนำบัดน้ำเสีย น้ำเสียทั้งประเทศ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (4) ผู้พูดกล่าวโจมตีโครงการก่อสร้างมอเตอร์เวย์ที่ไม่ประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดความเสียหาย เกิดการทุจริตทำให้ประเทศได้รับผลกระทบ ผู้พูดใช้คำว่า “กิน” และ “โกง” ซึ่งหมายถึง ใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ซึ่งทำให้สูญเสียงบประมาณจากการใช้กลอุบาย ผู้พูดใช้คำว่า “ยับเยิน” ซึ่งหมายถึง ถูกทำลาย เสียหาย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) เพื่อกล่าวโจมตีโครงการภายใต้การดำเนินงานของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์

(5) “...คือ พุดง่าย ๆ ว่าพรรคประชาธิปัตย์บริหารกรุงเทพฯ 9 ปี ความจริงเนี่ยคนที่ทำงานมา 9 ปีเนี่ยมันต้องมาชู้ว่าตัวเองได้ทำอะไรเอาไว้บ้าง เป็นที่ความภาคภูมิใจแต่นี้เพราะว่าผลงานเนี่ยไม่สามารถนำมาแสดงได้ จึงไปออกลูกเกเรนะครับไปควักประเด็นเผาบ้านเผาเมืองนะครับร่วมหรือแม้กระทั่งการกล่าวหาใส่ร้ายพ.ต.ท.ทักษิณว่าใช้อำนาจรัฐอำนาจเงินเพื่อปราบบังคับเพื่อยึดกรุงเทพฯ หานคร รวมทั้งใส่ร้ายเรื่องการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ถ้าพรรคประชาธิปัตย์เค้ามีผลงานจริง 9 ปีเนี่ยใช้งบประมาณรวมงบอุดหนุนด้วยอะไรด้วยเนี่ยกว่าสี่แสนล้าน ต้องมาอธิบายผลงาน ทำไมนี่อะไรไม่ออกก็ใส่ร้ายเรื่องเผาบ้านเผาเมืองเรื่องเปลี่ยนแปลงการปกครอง เรื่องพ.ต.ท.ทักษิณ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (5) ผู้พูดกล่าวโจมตีพรรคประชาธิปัตย์เกี่ยวกับการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวว่าพรรคประชาธิปัตย์หาเสียงโดยการนำเสนอประเด็นเผากรุงเทพมหานคร และประเด็นของพ.ต.ท.ทักษิณที่ต้องการยึดครองกรุงเทพมหานคร ผู้พูดใช้คำว่า “ใส่ร้าย” ซึ่งหมายถึงหาความร้ายป้ายสีผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) เพื่อโจมตีพรรคประชาธิปัตย์ว่าประเด็นดังกล่าวไม่ใช่เรื่องจริง เป็นการนำเสนอเพื่อทำให้พรรคเพื่อไทยสูญเสียคะแนนนิยมหรือความไว้วางใจจากประชาชน ผู้ดำเนินรายการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายก่อให้เกิดความเสียหายแสดงถึงอำนาจการสื่อสารเพื่อเข้าครอบงำความคิดของผู้ฟังให้คล้อยตาม

2) **การปิดบัง/อำพราง** คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่หมายถึงการซ่อน ปิดบังข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน คำว่า “ปิดบัง” หมายถึง ไม่เปิดเผย ส่วน “อำพราง” หมายถึง ปิดบังโดยลวงให้เข้าใจไปทางอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) เพื่อทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิด ซึ่งเป็นการปิดบัง อำพรางของฝ่ายตรงข้ามรวมถึงบุคคล องค์กรหรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เช่น “ปิดเบือน” “กลบ” “ปิดบังอำพราง” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(6) “...ผมพร้อมจะพิสูจน์กับสุเทพทุกหนทุกแห่งนะครับ ไม่ว่าตลอดเวลาชาตินี้ไป ที่เรามีสถานที่คือศาลสถิตยุติธรรมที่จะต้องพิสูจน์กันแต่เพียงแต่ว่าเวลานี้เค้าต้องการหวังผลในวันที่ 3 มีนาคมนั้น และใช้วิธีการสกปรก ซึ่งพล.ต.อ.พงศพัศเค้าไม่ได้เกี่ยวข้องอะไร เค้าเพิ่งลาออกมาสมัครรับเลือกตั้งผู้ว่า แต่เอาเรื่องที่เกิดเหตุขึ้นครับ ที่พวกผมถูกสร้างสถานการณ์ พุดง่าย ๆ ว่าไอ้คนที่ฆ่าไปเผาเพื่อปิดบังอำพรางเพื่อใส่ร้ายนะครับ คนที่ตายนะครับเพื่อเอาซากตึกไปกลบซากศพ นี่ว่ากันโดยเนื้อแท้ และนำสืบกันไปอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับก็ต้องให้ความเป็นธรรม คือพล.ต.อ.พงศพัศเค้าจะชี้แจงอะไรแล้วเค้าไม่เกี่ยวนี้และเค้าเพิ่งออกมาจากรับราชการนะครับ แต่ไอ้พวกนี้พยายามมั่วกันไปใส่

เขาอะ สุเทพเนี่ยเกี่ยว...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (6) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของบุคคลที่ฆ่าประชาชนในเหตุการณ์การชุมนุมในช่วงปี 2553 โดยผู้ดำเนินรายการกล่าวว่าบุคคลกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มเดียวกับผู้ที่เผาทำลายสถานที่ซึ่งการกระทำของบุคคลกลุ่มนี้ใช้การเผาเพื่อปกปิดการกระทำของฝ่ายตนเอง เพื่อซ่อนอำพรางการกระทำของตนเอง โดยใช้ความเสียหายของอาคาร สถานที่ที่ปกปิดการสูญเสียชีวิตของประชาชนจากเหตุการณ์ดังกล่าว ดังคำที่ปรากฏ คือ “ปิดบังอำพราง” “กลบ” ซึ่งคำเหล่านี้ทำให้ผู้ฟังเห็นว่าคนกลุ่มนี้กระทำการไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากทั้งด้านสิ่งก่อสร้าง และชีวิตของผู้คน

(7) “...คือ ความจริงผมว่ากอบแก้วเค้าไม่มีเจตนาอย่างนั้น แต่ว่าไอ้สื่อประเภทพันธุ์อย่างนี้เค้าก็เลี่ยมเพราะเขาต้องการแบบนี้ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับเรามีบทเรียนกันมากมายให้เห็นได้ชัดว่า คือ ที่เป็นปฏิปักษ์นั้นควรจะระมัดระวังในการพูด ผมก็เคยเจอ แล้วเค้าก็รอจังหวะที่เราพลาดแล้วไปปิดเบือนเลย แต่เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับการให้ข่าวในลักษณะอย่างนี้ไอ้พวกหนึ่ง คือ หาช่องและต้องการปั่นกระแสในการทำลายคนเสื้อแดง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (7) เป็นการกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ผู้ไม่ประสงค์ดีกับกลุ่มคนเสื้อแดง ใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการปิดบังซ่อนข้อมูล ข้อเท็จจริง คือ “ปิดเบือน” การใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการปิดบัง อำพราง ในการกล่าวโจมตี เพื่อต้องการนำเสนอภาพลักษณ์ของฝ่ายตรงข้ามที่ไม่มีความชัดเจนในการนำเสนอข้อมูล ทำให้ข้อมูลของผู้เป็นเป้าหมายขาดความน่าเชื่อถือ

3) การกระทำโดยใช้อำนาจในทางมิชอบ คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับการใช้อำนาจของบุคคลหรือองค์กรทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหาย ความสูญเสีย ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์เชิงลบแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ คำศัพท์ที่แสดงถึงการกระทำโดยใช้อำนาจ เช่น “ยัดเยียด” “ลุแก่อำนาจ” “บีบบังคับ” ดังตัวอย่าง

(8) “...ถ้าพูดเฉพาะพ.ร.ก.ฉุกเฉินนั้น มันไม่ควรจะจับใครมาตั้งแต่ต้น แต่ว่ารัฐบาลที่ ลุแก่อำนาจ ก็ดำเนินคดีกับประชาชนและก็ไม่ดำเนินคดีกับประชาชนอีกพวกหนึ่งที่มาสนับสนุนตัวเอง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (8) เป็นการโจมตีการกระทำในช่วงการประกาศใช้พ.ร.ก.ฉุกเฉิน โดยกล่าวว่า รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ใช้อำนาจไม่ถูกต้องในการดำเนินคดีกับประชาชนกลุ่มผู้ชุมนุม โดยใช้คำว่า “ลู่แก่อำนาจ” แสดงถึงการใช้อำนาจ ตกอยู่ในอำนาจ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ซึ่งตัวอย่างข้างต้นชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมกับกลุ่มคนสองฝ่าย

(9) “...เรื่องโรงพักยึดเยียดความผิดให้กับพงศพัทธ์แล้วก็บอกพรรคเพื่อไทย คนเสื้อแดงพวกเผาบ้านเผาเมือง แล้วเรื่องนี้ถ้าไม่มีใครพูดกันเลยเนี่ยคือหมายความว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในพรรคคุณไม่ต้องพูดก็ได้คิดบวกว่าคุณไป ผู้สมัครไม่ต้องพูดก็ได้ไม่เป็นไร แต่ว่าผมเนี่ยต้องพูดเพราะว่าเกี่ยวข้องโดยตรงนะครับ ซึ่งเราก็คงเห็นว่าเรื่องนี้เนี่ยเนะครับ ถ้าปล่อยให้มีการทำมาหาประโยชน์ด้วยการยึดเยียดใส่ประชาชนเพื่อหวังผลในการเลือกตั้ง ผมเองก็เห็นว่านี่เป็นการกระทำที่เลวร้ายที่สุด...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (9) เป็นการกล่าวโจมตีการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวคือ พรรคประชาธิปัตย์พยายามชี้ให้เห็นว่าพล.ต.อ.พงศพัทธ์ พงษ์เจริญกระทำความผิด อีกทั้งโยนความผิดให้กับประชาชน ซึ่งประชาชนไม่ได้เป็นผู้กระทำ ดังคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ คือ “ยึดเยียด” หมายถึง ชื่นหรือแค้นให้โดยผู้รับไม่เต็มใจรับ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) คำศัพท์ที่แสดงถึงการใช้อำนาจของผู้เป็นเป้าหมาย และพยายามยึดเยียดการกระทำที่มีชอบให้ผู้อื่น ดังปรากฏในตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกโจมตีมีอำนาจในการกระทำการใดๆ ทางการเมือง แต่เป็นการกระทำโดยใช้อำนาจทางมิชอบ

3. คำด่า (Insults)

การเลือกใช้คำด่า หมายถึง การใช้คำศัพท์ที่สร้างความเจ็บปวดแก่ผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นบุคคลที่ 2 หรือบุคคลที่ 3 โดยใช้คำศัพท์ที่แสดงความรุนแรง ทำให้เสียชื่อเสียง หรือสร้างความไม่พอใจแก่บุคคลที่ถูกกล่าวถึง นอกจากนี้ รวมถึงคำต้องห้าม (Taboo) คำด่าเกิดจากการนำลักษณะทางกายภาพ ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพ พฤติกรรม ความเชื่อหรือลักษณะความสัมพันธ์ทางครอบครัวรวมถึงความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงเพื่อใช้ด่าประณาม (Allan; & Kate. 2007: 79) เช่น “เลว” “โง่” “สมเพช” “บ้า” “ชั่ว” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(10) “..แต่วิธีการอย่างที่บอกปี 52 เนี่ย ยิ่งใส่มัสยิดเอารถแก๊สไปจอดที่หน้าโรงพยาบาลสงฆ์ เอารถแก๊สไปจอดที่ดินแดงนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับใช้วิธีการเลวทรามด่าซ้ำแบบเนี่ย เพื่อให้เกิดกระแสความเข้าใจผิดและเป็นเหตุความชอบธรรมการสลายการชุมนุม...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (10) ใช้คำศัพท์เพื่อประณามการกระทำของฝ่ายตรงข้ามในเหตุการณ์เมื่อปี 2552 คือ การยิงมัสยิดและการขับรถแก๊สไปจอดหน้าโรงพยาบาลสงฆ์ การใช้คำศัพท์ที่แสดงอารมณ์ของผู้พูดเพื่อด่าประณามการกระทำดังกล่าวว่าเป็นการกระทำ “เลวทรามต่ำช้า” และเป็นภาษาไม่สุภาพ สะท้อนถึงความไม่พึงพอใจต่อการกระทำดังกล่าวเป็นอย่างมาก อีกทั้งเพื่อชี้ให้ประชาชนเห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่ควรเกิดขึ้น

(11) “...เพราะฉะนั้นข้อความที่สุเทพ เทือกสุบรรณพูดถึงผมและพูดถึงพ.ต.ท.ทักษิณนี่เป็นเรื่องที่เลวร้ายเป็นวิธีการที่สกปรกทั้งสิ้น...”

(จุฑพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (11) ผู้พูดกล่าวโจมตีนายสุเทพ เทือกสุบรรณกรณีการกล่าวพาดพิงถึงตัวผู้พูดและพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร กล่าวว่าพฤติกรรมการกระทำของนายสุเทพ เทือกสุบรรณเป็นเรื่องที่เลวร้าย ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์การทำงานและสร้างความเสียหายให้กับผู้พูดและพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ คือ “เลวร้าย และ “สกปรก”

กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม คือ การใช้ภาษาในกล่าวโจมตีการกระทำทางการเมืองของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่ปรากฏในรายการขูธง ซึ่งต้องพิจารณาบริบทรวมถึงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารเพื่อใช้ในการตีความ โดยใช้บริบทของข้อมูล บริบททางสังคมและวัฒนธรรมในการตีความร่วมกัน จากผลการวิเคราะห์ในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรมพบ กลวิธีการใช้อุปลักษณ์ และการใช้วัจนกรรม รายละเอียดดังนี้

1. อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งในการโจมตีทางการเมืองที่ปรากฏในรายการขูธงเพื่อโจมตีบุคคล องค์กร สถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ในลักษณะการถ่ายโยงความหมายจากความหมายต้นทาง (Source domain) สู่ความหมายปลายทาง (Target domain) เพื่อสะท้อนให้เห็นระบบความคิดของผู้พูด (Saeed. 2003: 346) ตามแนวคิดของเลคอฟ และจอห์นสัน จากผลการวิเคราะห์พบอุปลักษณ์ ดังนี้

1) **อุปลักษณ์สงคราม** การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ พบการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการต่อสู้ เช่น “เปิดศึก” “ระเบิด” “ส่งดาบ” “ประมือ” “ฟันคอ” “กลยุทธ” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(12) “...วาทกรรมอันนี้ใครก็รับไม่ได้แต่ว่าคนไม่ได้ไปศึกษาต่อว่าแล้วคนเผาบ้านเผาเมือง คือ ชาตกรที่ฆ่าประชาชนแล้วเอาพุดง่ายๆ ว่าเอาควนไฟมากลบเสียงปืน ชากตึกมากลบซากศพ ประชาชนที่เค้า

ไม่ได้ติดตามเค้าไม่ได้แฟนฯ รายการชงเนี่ย เค้าบริโภคข่าวสารที่พวกนี้ยึดเย็ดผ่านโลกโซเชียลมีเดีย บ้างอะไรบ้างเนี่ยนะครับที่เค้าบริโภคเข้าไป แล้วพวกเราเองก็ไม่มีเวลามานั่งแก้มานั่งอธิบายความกัน เพราะฉะนั้นถ้าเค้าเองไม่เห็นผลเนี่ย เค้าจะใช้อันนี้เป็นระเบิดลูกสุดท้ายในสนามการเลือกตั้งครั้งนี้ เพราะฉะนั้นเห็นประสิทธิภาพเพราะเห็นการบิดเบือนนั้น พอบิดแล้วประชาชนเกิดความรู้สึก...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (12) คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำศัพท์ในวงความหมายสงคราม เนื่องจาก “ระเบิด” ก่อให้เกิดการสูญเสีย มีอำนาจในการทำลายล้าง ผู้พูดใช้คำว่า “ระเบิด” ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำลายฝ่ายตรงข้าม ผู้พูดเปรียบเทียบการนำเสนอข้อมูลของฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์เป็นเสมือนระเบิด กล่าวคือ ข้อมูลที่ถูกนำเสนออาจส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของพรรคเพื่อไทยและตัวแทนผู้สมัคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทำลายความน่าเชื่อถือ เนื่องจากระเบิดเป็นวัตถุมีหน้าที่ในการทำลาย

(13) “...เพราะฉะนั้นการปราศรัยเนี่ย ผมก็ไปตระเวนปราศรัยหาเสียงกันอยู่เนืองงเล็กน้อยก็ไปกันตามประสานะเนี่ย แต่ซีได้ชัดว่าที่พรรคประชาธิปัตย์เค้าวางกลยุทธ์ดีจากกรอบนอกแล้วถ่ายทอดโทรทัศน์นั้นมันมีผลในการหาเสียงเลือกตั้ง แต่ว่าเค้าก็รอใกล้วันนะครับ คือ สู่เทพถ้าโผล่มาก่อนเนี่ยแล้วประเด็นนี้เปิดศึกขึ้นมาก่อน แน่นนอนที่สุดก็ต้องเจอถูกอธิบายความเจอสวนเจอะอะไร เพราะฉะนั้นกลยุทธ์เมื่อเค้าใช้ 3 กรกฎาคม ปี 2554 เนี่ยเค้าก็เลือกในเวลาอย่างนี้ มุมของพรรคเพื่อไทยเองก็เป็นมุมบวกไม่ออกมาชี้แจง ตอนนั้นณัฐวุฒิชี้แจงก็ในบริบทแต่ไม่ได้เข้าไปในรายละเอียด...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (13) คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำศัพท์ในวงความหมายสงคราม ผู้พูดโจมตีโดยใช้คำว่า “กลยุทธ์” “ดี” “เปิดศึก” กล่าวคือ ผู้พูดโจมตีการดำเนินการปราศรัยหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ว่า พรรคประชาธิปัตย์วางแผนเพื่อทำลายภาพลักษณ์ของพรรคเพื่อไทยเริ่มจากการปราศรัยในต่างจังหวัด จากคำว่า “กลยุทธ์ดี” เพื่อให้พรรคเพื่อไทยขาดความน่าเชื่อถือ อีกทั้งผู้พูดใช้คำว่า “เปิดศึก” เปรียบเทียบการเริ่มกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้ามกับการเริ่มทำสงคราม ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหาย การกล่าวโจมตีเปรียบเสมือนการทำศึกสงคราม เพื่อมุ่งทำลายความเชื่อถือของฝ่ายตรงข้าม

ถ้อยคำอุปลักษณชี้ชัดสะท้อนว่า การใช้กลวิธีในการโจมตีการเลือกตั้ง “ระเบิด” “กลยุทธ์” “เปิดศึก” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำโดยความหมายต้นทาง คือ สงคราม สู่ความหมายปลายทาง คือ การโจมตีทางการเมือง อุปลักษณสงครามสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

2) **อุปลักษณะการแข่งขัน** การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการแข่งขันเพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ พบการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เช่น “เกม” “การตัดเกม” “กลเกม” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(14) “...จริงแล้วกลเกมแบบนี้พรรคประชาธิปัตย์เคยใช้แล้วเมื่อสนามเลือกตั้งทั่วประเทศแต่ก็ไม่ได้ผล...”

(อรุณทัย ศิริบุตร. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (14) ผู้ดำเนินรายการใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการแข่งขัน คือ “กลเกม” กล่าวคือ เป็นการโจมตีวิธีการดำเนินงานของพรรคประชาธิปัตย์ในการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบวิธีการหาเสียงกับ กลเกม ซึ่งหมายถึง กลยุทธ์ในการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และวิธีการดังกล่าวไม่ประสบผลในการเลือกตั้ง

(15) “...เมื่อผมไปปราศรัยก็ไม่ปราศรัยในเวทีเล็กๆ แต่พรรคประชาธิปัตย์จะเป็นจะตายขึ้นมาให้ได้ ดังนั้นเนี่ยนะครับเค้าต้องล่าเกมต่อ รับทราบพอสร้างจินตนาการเสร็จก็ต้องเอาตัวบุคคลเข้าไปและก็สร้างเรื่องสร้างราว ไม่มีมูลความจริงแม้แต่น้อย และก็ไม่มีวันที่จะเป็นเช่นนั้น...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (15) เป็นการเปรียบเทียบการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกับการแข่งขัน โดยใช้คำว่า “ล่าเกม” ซึ่งหมายถึง ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์พยายามหาวิธีการแข่งขันเพื่อให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยใช้การล่าเพื่อหวังคะแนนเสียง

ถ้อยคำอุปลักษณะที่ปรากฏ “กลเกม” “ล่าเกม” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำ ความหมาย กล่าวคือ วงความหมายต้นทาง คือ การแข่งขัน ส่องความหมายปลายทาง คือ การโจมตีกลวิธีที่ใช้หาเสียงทางการเมือง

3) **อุปลักษณะการแสดง** การใช้ภาษาในวงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงในการโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง เช่น “บทยักษ์” “จัดฉาก” “บทเกร” “หลังฉาก” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(16) “...ผมประมือกันในฐานะไม่รู้กี่ครั้ง ในศาลก็ไม่รู้กี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ไม่ได้มีอะไรที่มีความน่ากลัว เพียงแต่เรามีความรู้ดีกว่าคนเหล่านี้มีความน่ากลัว ความจริงพวกนี้อยู่จุดของความกลัวต่างหาก

“ไม่มีใครจะครับอยู่จุดความกลัวเท่ากับพวกนี้นะครับ แต่เค้าเล่นบทยักษ์ทำท่าทาง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (16) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของผู้เป็นเป้าหมายโดยเปรียบเทียบกับลักษณะอาการของยักษ์ ดังถ้อยคำที่ปรากฏ คือ “เล่นบทยักษ์” กล่าวคือ บทยักษ์เป็นการกระทำที่แสดงถึงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง โหดร้ายน่ากลัว และเกร การกระทำของผู้เป็นเป้าหมายที่แสดงออกในระหว่างการประชุมรัฐสภาจึงเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำเชิงลบ

(17) “...แต่ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี 53 เราเองเห็นบทเรียนในปี 52 ว่า กระบวนการจัดฉากสร้างสถานการณ์นะครับ ดราม่า ชนิดที่ใส่ร้ายประชาชนนะครับให้เขาเกิดความหลงเชื่อ จริงอยู่ครับว่าหลายคนดูเหมือนว่าอาจจะมีความสุขจากการจับกุมคุมขังประชาชน คือ การฆ่าประชาชนกับการขังผู้บริสุทธิ์นั้น ผมก็เชื่อว่าท้ายที่สุดเนี่ย คือ ความจริงมันปรากฏและทยอย คือ พุดต่างๆ ว่ากระบวนการต่างๆ ก็เริ่มเดิน...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 14 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (17) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ปี 2552 และปี 2553 เปรียบว่าเป็นการจัดฉาก กล่าวคือ ผู้พูดต้องการชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการสร้างจำลองขึ้น จัดแสดงให้เสมือนเหตุการณ์จริง แต่ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งกล่าวว่า เหตุการณ์ที่สร้างขึ้นนั้นก่อให้เกิดความสะเทือนใจ ดังคำศัพท์ที่ปรากฏ คือ “ดราม่า” ซึ่งคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้เป็นคำศัพท์ที่อยู่ในวงความหมายของการแสดง แม้การแสดงมีหน้าที่เพื่อสร้างความบันเทิงรื่นเริงแก่ผู้ชม แต่ข้อมูลที่ปรากฏแสดงถึงนัยยะเพื่อมุ่งโจมตีการกระทำของอีกฝ่าย

ถ้อยคำอุปลักษณชี้แจงต้นที่ปรากฏ “เล่นบทยักษ์” “จัดฉาก” “ดราม่า” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยความหมายต้นทาง คือ การแสดง สู่ความหมายปลายทาง คือ โจมตีการกระทำและพฤติกรรมทางการเมือง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

4) **อุปลักษณการศึกษา** การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการศึกษา เพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการศึกษา เช่น “วิชา” “สอบตก” “คะแนนนิยม” “การสั่งสอน” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(18) “...คือ สุดท้ายเนี่ยจะครับวิชาของพรรคประชาธิปัตย์เค้าไม่จำกัดวิธีการ ทุกวิธีใช้ได้มาซึ่งชัยชนะ

การเลือกตั้ง ผมเองก็เห็นบทเรียนกันมาหลายครั้งนะครับเผ่าบ้านเผ่าเมือง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (18) ผู้พูดกล่าวโจมตีการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์โดยเปรียบกับ “วิชา” คือ ความรู้ เรื่องการเล่าเรียน ผู้พูดกล่าวโจมตีว่าการกระทำของนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์เป็นลักษณะหรือความสามารถเฉพาะของพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้น เปรียบได้กับ “วิชา” ที่มีการสอนในชั้นเรียน กล่าวคือ พรรคประชาธิปัตย์สามารถดำเนินการทางการเมืองทุกรูปแบบทุกวิธีเพื่อให้ได้รับชัยชนะ โดยไม่จำกัดวิธีการ ส่วน “บทเรียน” หมายถึง ผลกระทบที่ได้รับจากการกระทำของฝ่ายตรงข้าม การกระทำของฝ่ายตรงข้ามทำให้ผู้พูดได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อน

(19) “...คือ ไข่ 3 คนนี้เนี่ยนะครับ ไข่คนสุดท้ายเนี่ยสอบตกอาชีวะนะครับ อีก 2 คนแรกเนี่ย (เสียงหัวเราะ) ผมก็เชื่อว่าลงสมัครรับเลือกตั้งเนี่ยไม่รู้ประชาชนที่ไหนจะเลือก...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (19) ผู้พูดกล่าวโจมตีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกจากประชาชนเพื่อดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังถ้อยคำที่ปรากฏ “สอบตก” คือ การทำข้อสอบและได้รับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อมุ่งโจมตีการกระทำและพฤติกรรมของบุคคลในพรรคประชาธิปัตย์ ทำให้เกิดภาพลักษณ์เชิงลบ โดยเปรียบเทียบกับ การสอบ

ถ้อยคำอุปลักษณ์ที่ปรากฏ “วิชา” “บทเรียน” “สอบตก” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำกับความหมายต้นทาง คือ การศึกษา สู่ความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการดำเนินการทางการเมือง

2. การใช้วัจนกรรม

วัจนกรรม คือ การแสดงเจตนาของผู้พูดเพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ผู้ที่เป็นเป้าหมายขาดความน่าเชื่อถือ และแสดงถึงทัศนคติเชิงลบของผู้พูดต่อผู้เป็นเป้าหมาย ในงานวิจัยนี้พิจารณาวัจนกรรมภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการของเซิร์ล (Searle. 1969: 66-67) ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อหา (Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และเงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) สามารถแบ่งวัจนกรรมได้ดังนี้

1) **วัจนกรรมตำหนิ** คือ การแสดงเจตนาโจมตีซึ่งผู้พูดเชื่อว่าการกระทำของผู้เป็นเป้าหมายมีความผิดพลาด บกพร่อง ไม่ถูกต้องเหมาะสม หรือผู้พูดไม่พึงพอใจการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ผู้พูดจึงต้องการกล่าวตำหนิ รวมถึงการตำหนิ การติเตียน ซึ่งการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย

หมายถึง บุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ดังปรากฏในตัวอย่าง

(20) “...ในเครือของนปช.ทั้งหมดที่เป็นอดีตนักการเมืองเนี่ยและก็เป็นนักการเมืองจนถึงปัจจุบันต่างไม่ขอวิโรธกรรมอยู่แล้ว ไปพูดให้ใจทำไม่นะครับ เพราะมันไม่มีอยู่แล้วลองยกตัวอย่างว่าใครจะได้ประโยชน์ ที่ผมเอามา 2 คนนะถูกข้อหาการร้ายร่วมกับผมก็ไม่ได้รับการวิโรธเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยเนี่ยนะครับก็ไม่มีคนอื่นแล้วนะครับ ที่เหลือก็อยู่ในนปช.หมดนะครับ พี่น้องเหล่านี้ก็เหมือนคนนปช.กันครบอยู่แล้วเป็นคนเสื้อแดงครบถ้วน ถูกดำเนินคดีตามธรรมดา ไม่ต้องมาพูดแห่หาพื้นที่ข่าวเล่นนะครับ (เสียงหัวเราะ) เพราะมันไม่มี ใ้ฉันเห็นมัยบิตเรื่องสถาบันมาก่อนแล้วมาบิวใส่บุคลากรบุคคลนะครึบมาโยงโยและโยงทั้ง 2 อย่าง ความโยงความไม่เข้าท่าทั้ง 2 ข้อ เพราะมันไม่มีมูลอยู่เลย...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (20) ผู้ดำเนินรายการดำเนินการให้ข้อมูลของผู้เป็นเป้าหมาย โดยใช้รูปประโยคปฏิเสธ เพื่อปฏิเสธการกระทำของอีกฝ่ายว่าไม่เป็นความจริง ดังข้อความที่ปรากฏ “ไม่ต้องมาพูดแห่หาพื้นที่ข่าวเล่นนะครับ (เสียงหัวเราะ) เพราะมันไม่มี” โดยกล่าวดำเนินประณามคำพูดของผู้เป็นเป้าหมาย และผู้ดำเนินรายการพยายามอธิบายว่าผู้เป็นเป้าหมายพยายามใส่ร้ายกล่าวหาประเด็นเกี่ยวกับสถาบัน ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำว่า “โยง” เพื่อดำเนินการกระทำดังกล่าวและปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ดังข้อความที่ปรากฏ “ใ้ฉันเห็นมัยบิตเรื่องสถาบันมาก่อนแล้วมาบิวใส่บุคลากรบุคคลนะครึบมาโยงโยและโยงทั้ง 2 อย่าง ความโยงความไม่เข้าท่าทั้ง 2 ข้อ เพราะมันไม่มีมูลอยู่เลย” วัจนกรรมดำเนินที่ปรากฏ ผู้พูดต้องการแสดงเจตนากล่าวโทษผู้เป็นเป้าหมาย เนื่องจากการคำพูดของผู้เป็นเป้าหมายทำให้ผู้ดำเนินรายการไม่พึงพอใจ

(21) “...ส.ว.พวกนี้เนี่ยอย่างไรก็ตามก็เป็นซากเดนเผด็จการอำมาตย์ เพราะฉะนั้นการหยิบยกใส่ความใส่ร้ายเนี่ย ในด้านวิโรธกรรมซึ่งยังไม่ได้พูดอะไรเรื่องนี้เลยก็กลับมาบิดเบือนหมด เห็นมัยครับ ความไม่เข้าท่าของไอ้พวกนี้ คือ ไอ้พวกนี้เลือกตั้งเนี่ยผมก็เชื่อว่าไม่ได้ น้ำหน้าแบบนี้ประชาชนเค้าไม่เลือก ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (21) ผู้ดำเนินรายการดำเนินสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภาบางกลุ่มว่าเป็น “ซากเดนเผด็จการอำมาตย์” หมายถึง บุคคลที่สนับสนุนการกระทำของกลุ่มคนที่มีอำนาจทางการเมืองอย่างเบ็ดเสร็จ ผู้พูดไม่พอใจการกระทำของสมาชิกวุฒิสภาที่พยายามใส่ร้ายป้ายสีฝ่ายรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องการวิโรธกรรม ผู้พูดกล่าวว่าทั้งๆ ที่ฝ่ายตนเองยังไม่ได้พูดเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว แต่มีการหยิบยก

ประเด็นดังกล่าวเพื่อโจมตีฝ่ายรัฐบาล และกล่าวตำหนิเพื่อชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดของผู้เป็นเป้าหมาย ดังตัวอย่างที่ปรากฏ “เพราะฉะนั้นการหยิบยกใส่ความใส่ร้ายเนี่ย ในด้านนิรโทษกรรมซึ่งยังไม่ได้พูดอะไรเรื่องนี้เลยก็กลับมาบิดเบือนหมด เห็นมั๊ยครับความไม่เข้าท่าของไอ้พวกนี้” ผู้พูดใช้วัจนกรรมตำหนิ เพื่อต้องการให้ผู้เป็นเป้าหมายปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกระทำความหรือถ้อยคำที่ส่งผลเสียต่อฝ่ายของผู้ดำเนินรายการ ผู้พูดยังกล่าวโจมตีว่า “น้ำหน้าแบบนี้ประชาชนเค้าไม่เลือก” แสดงถึงความไม่พึงพอใจของผู้พูดที่มีต่อผู้เป็นเป้าหมาย กล่าวประณามโดยใช้ความคิดของผู้พูดเพียงฝ่ายเดียวแทนการตัดสินใจของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

2) **วัจนกรรมประชด** คือ การแสดงเจตนาโจมตีโดยใช้ภาษาที่มีความหมายตรงข้ามกับรูปภาษาหรือตรงข้ามกับความหมายมูลบท (Presuppositions) กล่าวคือ ต้องตีความมูลบทก่อนแล้วจึงพิจารณาข้อความที่ผู้พูดต้องการสื่อความ รวมถึงการใช้ภาษาที่มีความหมายโดยนัย (Connotative meaning) วัจนกรรมประชดเป็นการใช้ภาษาที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity condition) (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. 2556: 117) รวมถึงการกล่าวเกินจริงเพื่อกระทบกระเทียบ หรือการเสียดสีการกระทำทางการเมืองของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ สามารถจำแนกเป็น 4 กลวิธีย่อย ดังนี้

2.1 **วัจนกรรมประชดโดยใช้คำถามเชิงวาทศิลป์** คือ การแสดงเจตนาโจมตีโดยการถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ซึ่งผู้พูดใช้ภาษาที่มีความหมายตรงข้ามกับรูปภาษา แฝงนัยยะ เสียดสีกระทบกระเทียบ หรือแค้นซึ่งต้องใช้บริบทในการอธิบาย เพื่อโจมตีการกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ดังตัวอย่าง

(22) “...แล้วความจริงเนี่ยนะครับ กลุ่มมีอบหลากหลายอะไรชุมนุมก็ผิมนะครับ เพราะว่าใครรวมตัว 5 คน ผิดก็ผิดหมด แต่ว่าอีกว่า อีกซักหนึ่งคุณไม่ดำเนินการอะไรเลย แล้วอีกซักหนึ่งคุณก็เลือกว่าดำเนินการใคร กฎหมายไปอนุญาตให้คุณทำแบบนี้ได้ตั้งแต่เมื่อไหร่...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 7 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (22) ผู้ดำเนินรายการโจมตีการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย โดยแสดงเจตนาประชดด้วยการตั้งคำถาม ดังข้อความที่ปรากฏ “กฎหมายไปอนุญาตให้คุณทำแบบนี้ได้ตั้งแต่เมื่อไหร่” เนื่องจากผู้เป็นเป้าหมายปฏิบัติต่อมีอบแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน มีอบฝ่ายหนึ่งถูกดำเนินการตามกฎหมาย แต่อีกฝ่ายได้รับการละเว้น ซึ่งเป็นวัจนกรรมการถามที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ กล่าวคือผู้ดำเนินรายการกล่าวประชดด้วยการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ แฝงด้วยนัยยะเพื่อต้องการสื่อว่าในความเป็นจริงไม่สามารถกระทำการดังกล่าวได้ เพราะกฎหมายไม่มีข้อละเว้นให้เลือกปฏิบัติ

(23) “...ไม่ทราบว่าการปล้นกรุงเทพปล้นยังงั้นไม่ทราบ คือ มันไม่มีเหตุผลที่จะไปปล้น คือ หมายความว่า ปล้นแล้วก็จะได้เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพ เวลานี้เค้าเป็นผู้ว่าด้วยการปล้นหรือ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (23) ผู้พูดกล่าวโจมตีแสดงเจตนาประชดประชันด้วยการตั้งคำถามต่อฝ่ายตรงข้าม พรรคเพื่อไทยว่า “ไม่ทราบว่าการปล้นกรุงเทพปล้นยังงั้นไม่ทราบ” “เวลานี้เค้าเป็นผู้ว่าด้วยการปล้นหรือ” แต่เป็นการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบว่า การปล้นกรุงเทพใช้วิธีการเช่นไร และสามารถปล้นตำแหน่งผู้ว่าราชการได้หรือไม่ ผู้พูดเพียงต้องการเสียดสีเพื่อยกย่องผู้ที่กล่าวถึงประเด็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการว่าเป็นการปล้นกรุงเทพมหานคร ซึ่งความจริงการปล้นไม่สามารถทำให้ได้รับตำแหน่งผู้ว่าราชการ

2.2 วิจารณ์กรรมประชดแบบไม่สมเหตุผล คือ การแสดงเจตนาโจมตีโดยการประชดประชันการกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ โดยใช้ถ้อยคำที่ไม่สมเหตุผล กล่าวถึงสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง เพื่อเสียดสี กระทบกระเทียบทำให้ผู้เป็นเป้าหมายได้รับความเจ็บปวด ไม่พึงพอใจ ดังตัวอย่าง

(24) “...แต่ว่าการที่ประเทศนี้จะเดินหน้าด้วยความสงบปรองดองนั้น เค้าไม่จำเป็นต้องรอพรรคประชาธิปัตย์ ถ้ารอพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยจะครบกระบวนการที่จะสร้างความสงบนั้นไม่มีวันที่จะได้ สดาร์ท พรรคประชาธิปัตย์ก็แสดงท่าทีนี้ตลอดและถ้ารอให้พรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยเนี่ยก็ต้องชาติหน้า แล้วชาติหน้าก็ไม่แน่ว่าเค้าจะเห็นด้วยรีเปล่า อาจชาติถัดไปนั่น...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (24) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยการประชดเกี่ยวกับการสร้างความปรองดอง ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ไม่เห็นด้วยกับแนวทางการสร้างความปรองดองของรัฐบาล ผู้พูดกล่าวเสียดสีพรรคประชาธิปัตย์ว่า “ถ้ารอให้พรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยเนี่ยก็ต้องชาติหน้า แล้วชาติหน้าก็ไม่แน่ว่าเค้าจะเห็นด้วยรีเปล่า อาจชาติถัดไปนั่น” ผู้พูดเชื่อว่าแม้จะใช้ระยะเวลานานเพียงไร พรรคประชาธิปัตย์คงไม่มีวันจะคล้อยตามหรือสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลอย่างแน่นอน เป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ผู้พูดเปรียบระยะเวลาการยินยอมเห็นด้วยของพรรคประชาธิปัตย์ว่าต้องใช้ระยะเวลานานเป็นชาติ หมายถึง ระยะเวลาอนันต์ การใช้เวลาเป็นชาตินั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง เป็นการแสดงเจตนาประชดแบบไม่สมเหตุผล

(25) “...แต่บังเอิญว่ามันกล้า คือ โบราณว่าปล้นร้านทองนี่หนักแล้ว นี่ปล้นโรงพักนี่ปล้นถึง 396 แห่ง ไขปล้นโรงพักเดียวเค้าเรียกไขเสื้อแล้ว ไขนี่ไม่รู้เรียกอะไร (เสียงหัวเราะ) และก็ปรากฏว่าสำคัญก็คือว่า เวลานี้มาไขให้รัฐบาล ถ้าบอกว่าราชการเสนอเนี่ยแสดงว่าเค้าเสนออะไรคุณอนุมัติหมดไหม้ยี้ แล้ว เค้าจะมีรัฐมนตรีไว้ทำไม รองนายกไว้ทำไม เค้าจ้างรัฐมนตรีเฉยไม่ดีกว่าหรือแล้วให้ทำงานกับจำเลย เอา รองนายกเฉย...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (25) ผู้พูดกล่าวโจมตีแสดงเจตนาประชดกรณีการทุจริตโครงการก่อสร้างสถานีตำรวจทดแทน ผู้พูดกล่าวว่าบุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีควรพิจารณาคำสั่งอย่างรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ใช่เพียงเซ็นต่อนุมัติทุกอย่างที่มีการเสนอ ผู้พูดมีเจตนาเสียชื่อเสียงการกระทำดังกล่าวของผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีทำให้ได้รับความเสียหาย ดังปรากฏในถ้อยคำ “เค้าจ้างรัฐมนตรีเฉยไม่ดีกว่าหรือแล้วให้ทำงานกับจำเลยเอา รองนายกเฉย” ผู้พูดเปรียบโดยให้ทำงานกับจำเลย รัฐมนตรีเฉย รองนายกเฉย ซึ่งหมายถึง ทำงานกับคนที่ทำอะไร ไม่เกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นจริงไม่ได้ ไม่สมเหตุผล หากรัฐมนตรีมีหน้าที่เพียงเซ็นต่อนุมัติโครงการโดยปราศจากการพิจารณา ดังนั้น ใครๆ คงสามารถดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีได้

2.3 วัจนกรรมประชดแบบแนะนำ/เชิญชวน คือ การแสดงเจตนาโจมตีโดยการประชดประชันการกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ และแสดงเจตนาชี้แนะ แนะนำ เชิญชวนแต่ผู้พูดไม่ต้องการให้ผู้เป็นเป้าหมายกระทำตามคำบอกกล่าวเช่นนั้นจริงๆ เพื่อต้องการเสียชื่อเสียง กระทบกระเทียบ ดังตัวอย่าง

(26) “...พวกเรานั่งจัดรายการก็อธิบายเหตุอธิบายผล ปกติก็หลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงได้ 3 คนนี้ แต่ว่าเสร็จแล้วการแถลงข่าวเหมือนกันจะหลีกเลี่ยงถึงได้พวกนี้ คือ พูดง่ายๆ ว่าในเวทีในพวกเรานั้นก็มีความรู้สึกว่าจะควรจะรบกับใครควรจะสู้กับใคร บางทีก็เกะกะเอาเท้าเหยีย (เสียงหัวเราะ) ก็พูดง่ายๆ ว่าเราต้องการต่อสู้กับอภิสิทธิ์กับสุเทพ เพื่อสุบรรณ ไขประภาจะมาเกาะเกาะตามขาไปไหนเที่ยวบอกจะตามไปทุกที่ก็หาความสำราญได้ตามสบาย (เสียงหัวเราะ) ถ้าว่างอะไรขนาดตามไปทุกที่ก็เชิญ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (26) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยการประชดการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ดังข้อความที่ปรากฏ “ถ้าว่างอะไรขนาดตามไปทุกที่ก็เชิญ” ผู้พูดเชิญชวนให้ผู้เป็นเป้าหมายตามผู้พูดไปทุกสถานที่ที่ผู้พูดเดินทางไปหาเสียงการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่เป็นคำพูดที่มีความหมายไม่ตรงตามรูปภาษา ซึ่งคำพูดดังกล่าวเป็นวัจนกรรมที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ เนื่องจากผู้พูดไม่มีเจตนาให้ผู้เป็นเป้าหมายกระทำเช่นนั้นจริง ผู้พูดต้องการประชดการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย

(27) “...อย่างไรมันก็เดินไม่ได้ เพราะฉะนั้นนี่แหละครับ การเป็นนักการเมืองเนี่ยคุณอย่าโทษข้าราชการประจำ ถ้าข้าราชการประจำสั่งคุณได้เนี่ยคุณจะเป็นรองนายกทำไม ก็บริหารโดยข้าราชการซะสิ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (27) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยการประชดการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ดังข้อความที่ปรากฏ “ถ้าข้าราชการประจำสั่งคุณได้เนี่ยคุณจะเป็นรองนายกทำไม ก็บริหารโดยข้าราชการซะสิ” ผู้พูดแนะนำให้ข้าราชการทำหน้าที่แทนรองนายกรัฐมนตรีในการบริหารประเทศ เป็นคำพูดที่ไม่ตรงตามรูปภาพ ผู้พูดมีเจตนาประชดการกระทำหรือคำพูดของผู้เป็นเป้าหมายในการโยนความรับผิดชอบให้กับข้าราชการประจำ

3) วัจนกรรมการสั่งหรือการข่มขู่ คือ การแสดงเจตนาโจมตีผู้เป็นเป้าหมาย โดยผู้ดำเนินรายการต้องการแสดงอำนาจ บังคับ หรือข่มขู่ บุคคลทางการเมือง สถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ให้กระทำหรือดำเนินการทางการเมืองตามความต้องการของผู้ดำเนินรายการ ดังตัวอย่าง

(28) “...ความจริงเนี่ยนะครับผมเนี่ยยังงี้ก็ได้อยู่แล้วเรื่องคดีความเนี่ย แล้วก็เมื่อวานเนี่ยอภิสิทธิ์ก็พูดเราก็พูดอธิบายความกัน วันนี้พอปลานูมาเข้าแล้วก็มาเข้าประเด็นงี้ๆ ด้วยว่าขอโทษกรรมให้กับตัวเองมันมีที่ไหนอะ มันมีฉบับใดตัวหนึ่งสื่อใด นะครับ เพราะฉะนั้นการอธิบายความกันแบบนี้เนี่ยคือมันหาเศษหาเลยกันเกินไป แต่ว่าเอาเถอะครับคุณก็ได้เป็นประมาณนี้แหละ แต่ว่าผมเองก็ไม่ได้ว่าคุณมาทำอะไรๆ กัน แต่เพียงแต่อย่าสกปรกกันให้มาก...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (28) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ดังข้อความที่ปรากฏ “อย่าสกปรกกันให้มาก” คำศัพท์ที่การแสดงการสั่ง คือ “อย่า” คำดังกล่าวแสดงถึงอำนาจของผู้พูด เนื่องจากผู้พูดมีเจตนาสั่งเพื่อไม่ต้องการให้นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต กล่าวใส่ร้าย ทำให้พรรคเพื่อไทยเสื่อมเสีย ผู้พูดแสดงอำนาจเหนือผู้ฟังให้ทำตามความต้องการของตนเอง เป็นการสั่งที่แฝงด้วยอารมณ์ความไม่พึงพอใจ เนื่องจากผู้พูดใช้ภาษาที่มีความหมายในเชิงลบ คือ สกปรก

(29) “...ผมเคยทำสุเทพ เทือกสุบรรณนะครับว่าไปกันที่วัดพระแก้วนะครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผมก็ไปตอนเลือกตั้งก่อแก้ว กุลทอง จุฑาปลานนท์ต่อหน้าพระแก้วมรกตและก็สาปแข่งว่าใครเผาบ้านเผาเมืองขอให้มันอันเป็นไปนะครับ อย่าได้ผุดอย่าได้เกิดนะครับ ขอให้ชีวิตนี้มีแต่ความพินาศย่อยยับทั้งหลาย...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (29) ผู้พูดโจมตีการกระทำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะกับนายสุเทพ เทือกสุบรรณ กรณีการทำสาปแช่ง โดยผู้พูดกล่าวชมผู้เป็นเป้าหมาย หากผู้เป็นเป้าหมายเป็นผู้วางเพลิง ขอให้เสียชีวิต ดังข้อความที่ปรากฏ “ใครเผาบ้านเผาเมืองขอให้มันเป็นไปนะครับ อย่าได้ผุดอย่าได้เกิดนะครับ ขอให้ชีวิตนี้มีแต่ความพินาศย่อยยับทั้งหลาย” ถ้อยคำที่แสดงการชมเชย คือ “ขอให้...” หรือ “อย่า...” และผลที่ตามมา คือ ความสูญเสีย ความเสียหาย ผู้พูดชมเชยเพื่อต้องการให้ผู้เป็นเป้าหมายกลัว หวาดระแวงต่อการกระทำ

(30) “...ไม่มีหรอกคือเราอย่าไปขออะไร อย่าไปขอสำนักจากคนไม่มีจิตสำนึก อย่าไปขอความเป็นธรรมจากคนไม่มีความเป็นธรรม เพราะไปขอความเป็นธรรมเพราะมันไม่มีจะให้เพราะมันเป็นคนไม่มีความเป็นธรรม อย่าไปขอความยุติธรรมจากคนที่ไม่มีความยุติธรรมเพราะมันไม่พกความยุติธรรมมา ขออย่างขอให้ตายก็ได้...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (30) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยการสั่งเพื่อให้บุคคลที่เห็นด้วยกับผู้พูดหยุดการร้องขอหรือขอความเห็นใจจากฝ่ายตรงข้าม ผู้พูดแสดงอำนาจเหนือผู้ฟัง เนื่องจากผู้พูดเชื่อว่าผู้เป็นเป้าหมายไม่มีจิตสำนึกหรือขาดคุณธรรม ดังปรากฏในถ้อยคำ “อย่าไปขออะไร อย่าไปขอสำนักจากคนไม่มีจิตสำนึก อย่าไปขอความเป็นธรรมจากคนไม่มีความเป็นธรรม” และ “อย่าไปขอความยุติธรรมจากคนที่ไม่มีความยุติธรรมเพราะมันไม่พกความยุติธรรมมา” ผู้พูดต้องการให้ผู้เห็นด้วยเชื่อฟังและกระทำตามคำสั่งของตน และสั่งโดยใช้คำว่า “อย่า”

จากการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีที่ปรากฏในรายการข้างแสดงให้เห็นการใช้ภาษาเพื่อมุ่งทำลายภาพลักษณ์ของบุคคล องค์กร สถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ คือ ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายในช่วงการชุมนุมปี 2553 และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสูญเสียชีวิตของประชาชน อีกทั้งในช่วงที่ประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลเกิดการทุจริตในการดำเนินนโยบายการพัฒนาประเทศ ซึ่งจากกลวิธีอุปลักษณ์สงคราม อุปลักษณ์การแข่งขัน ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์ดำเนินการทางการเมืองเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือฝ่ายตรงข้าม ทำให้รัฐบาลหรือคนเสื้อแดงขาดความน่าเชื่อถือ อีกทั้งผู้ดำเนินรายการให้ภาพของประชาธิปัตย์ว่ามีหลากหลายบทบาทในการสร้างภาพลักษณ์ สร้างสถานการณ์เพื่อให้ฝ่ายรัฐบาลหรือคนเสื้อแดง

กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า

กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้าแบ่งเป็น 2 กลวิธีหลัก คือ 1) กลวิธีอรรถศาสตร์ พบ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ และคำด่า 2) กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม พบ 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การใช้ภาษาถิ่น และการใช้สำนวน ดังตาราง

ตาราง 4 สรุปกลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า

กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีอรรถศาสตร์ 1. การใช้คำเรียก 1) สมญานาม 2) การล้อเลียนชื่อ 3) สรรพนามที่ให้ความหมายเชิงลบ 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ 1) การทำลาย 2) การปิดบัง/อำพราง 3) การแสดงพฤติกรรมเชิงลบ 3. คำด่า	“เปิดเหลี่ยม” “ดูไป” “เก่งสกายคิก” “คางคกตุ๋” “วรชัย เห็บหมา” “พ่ายพโยน” “จิรายุ ห่วงทราย” “ไอ้ค้ออ้าก” “มัน” “มึง” “พวกมัน” “แก” “เขา” “ดิสเครดิต” “ป้ายสี” “ตาย” “เผา” “เจ๊ง” “บิดเบือน” “กลบเกลื่อน” “ปลอม” “โป๊ย” “ต้ม” “ตุ๋น” “ลบ เลือน” “หมก” “แทรกแซง” “ลามปาม” “ดั้น” “กลั้ว” “ซลาด” “ประจบ” “เหลวเหลก” “ลงแดง” “กลั่นแกล้ง” “ซวย” “บัดซบ” “ชิบหาย” “โง่” “บ้า” “หน้าด้าน” “เลว”
กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม 2) อุปลักษณ์กีฬา 3) อุปลักษณ์การแสดง	“สู้” “ยึดทกม.” “พึด” “ยึดได้เบ็ดเสร็จ” “รุก” “ถล่ม” “ซก” “จัด” “แพ้” “ต๋อย” “รุมจวก” “รุกคืบ” “ต่อสู้” “พันคอ” “เหยื่อ” “คึก” “ระเบิด” “ยุทธศาสตร์” “ตัวประกัน” “หลุมกับดัก” “ไล่ล่า” “ตีกรรเชียง” “ชิงแต้ม” “เล่นการเมือง” “ดำน้า” “วิ่ง” “แมต” “ไฟล์บังคับ” “ชิงแชมป์โลก” “มวยเก่า” “หน้ากาก” “สร้างภาพ” “ละคร” “จัดฉาก” “นักแสดง”

ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีวิจันปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ) 4) อุปลักษณะการศึกษา 5) อุปลักษณะการแพทย์ 2. การใช้วิจันกรรม 1) วิจันกรรมตำหนิ 2) วิจันกรรมคาดคะเน 3) วิจันกรรมประชด 3.1 วิจันกรรมประชดโดยใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ 3.2 วิจันกรรมประชดแบบแนะนำหรือเชิญชวน 3.3 วิจันกรรมประชดแบบไม่สมเหตุสมผล 3. การใช้ภาษาถิ่น 4. การใช้สำนวน	“วิชามาร” “บทเรียน” “สั่งสอน” “สั่งสอนให้บทเรียน” “วิชาการตลาด” “เปิดแผล” “รักษาไข้” “คนไข้” “ห้องไอซียู” “พาคนสัน” ข้อความที่แสดงการตำหนิ เช่น “ขอเล่นการเมืองแบบสร้างสรรค์นำเสนอนโยบายซึ่งจริงพวกมันไม่เคยทำเลยนะ” มักปรากฏคำที่แสดงการคะเน คือ “อาจจะ” “จะ” ตัวอย่างข้อความ เช่น “ถ้าเลือกพรรคพลังเบอร์ 9 เนี่ยอาจจะพวงได้ จตุพร พรหมพันธุ์เนี่ยมาเป็นรองผู้ว่าคนที่ 1 ดูแลเทศกิจและจะได้คนแสบ ถิดาแดงเนี่ยเป็นประธานที่ปรึกษา” มักปรากฏคำที่แสดงคำถาม เช่น “ปลดจากรัฐมนตรีดีมั๊ยไอ้หมอนี่” “มันไม่ใช่คราวเคราะห์ของประเทศแล้วมันเรียกว่าอะไรคุณเทพไท” ข้อความที่แสดงการแนะนำ เช่น “ออกจากรายการดีกว่ามั๊ยผมว่า ไปชะเหอะ ลากอก ไม่รับผิดชอบต่อสภาเนี่ย” ข้อความแสดงถึงไม่สมเหตุสมผล เช่น “ข่าวทั่วโลกเขาตีแผ่ว่านายกตัวปลอม เพราะฉะนั้นนายกตัวปลอมเดินทางไปยุโรปถูกจับนะ คุณยังลักษณะ” “ขวิดดังเปลา่” “ผีแห้งกับโลงพุก” “ตั้งแต่ท่อ ล้อไม่หมุน” “เข้าขามเย็นขาม” “ฝากปลาย่างไว้กับแมว” “หยิบขึ้นปลามัน” “จับแพะชนแกะ”

กลวิธีอรรถศาสตร์ คือ การใช้คำศัพท์ในการกล่าวโจมตีการบริหารประเทศของพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล หรือกระทำการเมืองของบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมืองที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลวงความหมายของคำศัพท์ พบรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียก

การใช้คำเรียก หมายถึง การใช้คำเรียกบุคคล องค์กร และสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเมืองฝ่ายตรงข้าม เพื่อแสดงถึงการไม่ให้เกียรติ หรือไม่ได้รับการยกย่อง เสียดสีประชดประชัน หรือสร้างความขบขัน โดยจำแนกเป็น 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ สมญานาม การล้อเลียนชื่อ และสรรพนาม ที่ให้ความหมายเชิงลบ ดังตัวอย่าง

1) **สมญานาม** คือ คำนามหรือกลุ่มคำที่ใช้เรียก หรืออ้างถึงถึงบุคคล สิ่งของที่ไม่ใช่ชื่อจริง โดยเกิดจากการนำชื่อเล่น คุณลักษณะ พฤติกรรม สถานภาพทางสังคม หรือคุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวมาใช้ในการสร้างสมญานาม (ศิริพร ภักดีผาสุก. 2547: 79; อ้างอิงจาก สุวรรณงามเหลือ. 2539) เช่น “เปิดเหลี่ยม” “ดูโป” “เก่งสกายคิก” “คางคกตู” “อำมาตย์เต็น” “นายกพริตตี้” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(31) “...ก็ไม่มี ไม่ได้เป็นนายกไง ก็ไม่มีนายกพริตตี้ไง คือ ไม่ต้องมีพริตตี้มาเป็นนายกไง...”

(เทพไท เสนพงศ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (31) สมญานาม “นายกพริตตี้” เป็นคำเรียกนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร การใช้สมญานามดังกล่าว เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลที่มีรูปลักษณะภายนอกสวยงาม ผู้พูดจึงนำจุดเด่นดังกล่าวของนายกรัฐมนตรีมาใช้แทนการเรียกชื่อ ซึ่งเป็นลักษณะนามนัยของการเรียกสมญานาม กล่าวคือ การนำคุณลักษณะส่วนย่อยของตัวบุคคลมาใช้แทนตัวบุคคล การใช้สมญานาม “นายกพริตตี้” แสดงถึงการเสียดสีนายกรัฐมนตรีที่มีรูปลักษณะสวยงามเพียงอย่างเดียว

(32) “...แล้วที่ผมสนใจมากที่สุดก็คือ 2 กระทุ้งหลังเนี่ยก็คือกระทุ้งจันทน์ขาวกับกระทุ้งโง่งมันล่ำปะหลังเนี่ยให้อำมาตย์เต็นนะมาตอบแทน แล้วก็ตั้งแต่ผมเล่นการเมืองมาเนี่ย ผมคิดว่าเป็นรัฐมนตรีที่โหลยเท่ยที่สุดในการตอบปัญหานะ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 7 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (32) ผู้ดำเนินรายการใช้คำเรียกนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ว่า “อำมาตย์เต็น” เนื่องจากกลุ่มคนเสื้อแดงมักกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้ามว่าเป็นอำมาตย์ และกล่าวว่าตนเองเป็นไพร่ แต่ผู้ดำเนินรายการเลือกใช้คำตรงข้าม (Antonymy) ในการเรียกตนเองของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อว่า “อำมาตย์” เพื่อ

กล่าวเสียสิทธิพฤติกรรมของนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อที่มีลักษณะพฤติกรรม การดำเนินชีวิตและกระทำตน
เสมือนอำมาตย์ ซึ่งหมายถึง บุคคลในระดับชั้นสูงของสังคม

(33) “...คือ มันสู้เที่ยวนี้ต้องเรียนกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศนะครับ ที่มีพรรคพวกอยู่
กรุงเทพมหานคร ถามได้เลยว่าเป็นการต่อสู้ที่รุนแรงมาก และรัฐบาลก็ใช้ทุกวิถีทางที่จะเอาชนะให้ได้
เพราะดูไบ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (33) ผู้ดำเนินรายการใช้สมญานามว่า “ดูไบ” เพื่อกล่าวถึงพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
การใช้สมญานามดังกล่าวเนื่องจากพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรพำนักอยู่ที่ดูไบ เป็นการนำแหล่งที่พักอาศัย
ของบุคคลแทนการกล่าวถึงบุคคลนั้น และสมญานามดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
ไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยได้ แต่สามารถที่จะสั่งการให้คนในพรรคเพื่อไทยกระทำตามคำสั่ง ทั้ง
ที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีคดีและโทษทางการเมือง และต้องใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศ

2) **การล้อเลียนชื่อ** คือ การโจมตีการเรียกชื่อโดยใช้วิธีการเล่นคำ กล่าวคือ
ใช้วิธีการพ้องรูปพ้องยัญชนะเพื่อทำให้ชื่อของบุคคลหรือองค์กรเหล่านั้นมีความหมายผิดไปจากชื่อเดิม
และมีความหมายในเชิงลบ เพื่อสร้างความขบขันหรือเสียดสีบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมือง เช่น
“วรชัย เหมะหมา” “พายัพเณิน” “จิรายุ ห่วงทราย” “ไฉ่ฉีก” “เอเซียอาบแดด” เป็นต้น นอกจากนี้
รวมถึงการใช้คำเรียกบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมือง ที่แสดงถึงการไม่ให้เกียรติ ไม่ให้
ความเคารพ โดยใช้คำว่า “ไอ...” ซึ่งถือเป็นคำด่าเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่าง

(34) “...เมื่อเข้านี้ครับผมเนี่ยตื่นขึ้นมาก็เปิดรายการเอเซียอัฟเดทดู เอเซียอาบแดดเนี่ย...”

(ศิริโชค โสภา. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (34) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีชื่อรายการสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม ซึ่งเป็นสถานี
โทรทัศน์ที่นำเสนอข่าวมุมมองของคนเสื้อแดง โดยเรียกชื่อรายการผิดจากชื่อเดิม คือ เอเซียอัฟเดท แต่
ผู้ดำเนินรายการเรียกชื่อรายการดังกล่าวว่า “เอเซียอาบแดด” เป็นการเปลี่ยนคำโดยใช้พยัญชนะเดิม
คือ เปลี่ยนจาก “เดท” เป็น “แดด” เพื่อเสียดสี ประชดประชัน และสร้างความขบขัน

(35) “...แต่ไอ้จิรายุ ห่วงทรายมาแฉอีก บอกที่ไม่แฉลงไม่ใช่อะไรหรอก เพราะว่ากลัวพรรคจะได้เปรียบ
กลัวจะประชาธิปไตยเสียเปรียบ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 4 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (35) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงนายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกพรรคเพื่อไทย แต่ผู้ดำเนินรายการตั้งใจเรียกชื่อผิดจากชื่อเดิม คือ “ไฉ่จิรายุ ห่วงทราย” โดยใช้วิธีการพ้องรูปพ้องยัญชนะจากชื่อสกุลเดิมจากคำว่า ห่วงทรัพย์ เป็น ห่วงทราย ทำให้มีความหมายด้อยค่า เป็นเพียงเม็ดเงินทราย แสดงถึงทัศนคติทางลบของผู้พูดที่มีต่อบุคคลดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้พูดใช้คำเรียก “ไฉ่” นำหน้าชื่อ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความไม่สุภาพ ไม่ให้เกียรติผู้ที่ถูกอ้างถึง

(36) “วรชัย เห็บหมา”

(ศิริโชค โสภา. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (36) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงนายวรชัย เหมมะ สมาชิกพรรคเพื่อไทยผู้เสนอร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม โดยเรียกนายวรชัย เหมมะ ว่า “วรชัย เห็บหมา” ใช้การพ้องรูปพ้องยัญชนะจากชื่อสกุลเดิม ทำให้ชื่อสกุลมีความหมายถึงสิ่งอื่นและสื่อความหมายในเชิงลบ เป็นเพียงเห็บหมัด แสดงถึงการประชดประชัน เพื่อสร้างความตลกขบขัน

3) **สรพนามที่ให้ความหมายเชิงลบ** คือ การใช้คำแทนการเรียกชื่อของบุคคลแบบไม่ชี้เฉพาะ หรือการใช้คำแทนการเรียกชื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล รวมถึงการใช้คำสรพนาม ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือชี้ให้เห็นถึงความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในบริบทการทำงานทางการเมือง แบ่งแยกกลุ่มคนทางการเมืองอย่างชัดเจน แบ่งเป็นกลุ่มเขา - กลุ่มเรา เช่น “มัน” “มึง” “พวกมัน” “แก” “เขา” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(37) “...รัฐบาลชวลิตที่มีทักษิณร่วมรัฐบาลด้วย บอกมาเลย พ่อ^{มึง}อะร่วมรัฐบาลอยู่ด้วย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (37) ผู้พูดกล่าวถึงบุคคลฝ่ายตรงข้ามโดยใช้สรพนามแทนว่า “มึง” แสดงถึงความไม่พึงพอใจในการกระทำของบุคคลดังกล่าว จึงนำไปสู่การใช้สรพนามที่ไม่เหมาะสม ไม่ให้เกียรติ สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติเชิงลบของผู้พูดที่มีต่อผู้เป็นเป้าหมาย

(38) “...ผมสงสัยมากนะคุณชวนนท์ คุณศิริโชคที่ว่า^{จู่}นี้^มัน^นอวดเก่งมาตลอด พุดเก่งทำดีเบตคนโน้นคนนี้...”

(เทพไท เสนพงศ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (38) ผู้พูดใช้สรพนามเรียกพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ ว่า “มัน” การใช้สรพนามดังกล่าวเพื่อบั่นทอนภาพลักษณ์ของพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญถูกทำให้ด้อยค่า แม้สถานะทางสังคม

ของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงจะมีศเป็นข้าราชการตำรวจระดับสูง แต่ผู้พูดไม่ใส่ใจในสถานะทางสังคมของผู้เป็นเป้าหมาย

(39) “...แล้วผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่า พอคนเหล่านี้ได้อ่านจแล้วนะครับ เค้าจะทอดทิ้งพี่น้องประชาชน เหมือนเช่นถ้าเกิดเค้าได้กม.ไปเนี่ยเค้าก็จะทอดทิ้งพี่น้องกม.”

(ศิริโชค โสภา. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (39) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงพรรคเพื่อไทย โดยใช้คำว่า “เค้า” เพื่อแสดงถึงการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ไม่เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน เนื่องจากมีทัศนคติ และการดำเนินการทางการเมืองที่แตกต่างจากฝ่ายตนเอง การใช้สรรพนาม “เค้า” ทำให้เห็นความแตกต่างของกลุ่มทางการเมืองสองกลุ่มอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ

การเลือกใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คือ การเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการกระทำอาการ หรือความรู้สึกเพื่อมุ่งทำลายภาพลักษณ์บุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ให้ขาดความน่าเชื่อถือไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน จากผลการวิเคราะห์พบ 3 กลวิธีย่อย คือ การทำลาย การปิดบัง/อำพราง และคำแสดงความรู้สึกพฤติกรรม การกระทำหรืออาการเชิงลบ ดังตัวอย่าง

1) **การทำลาย** คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายก่อให้เกิดการเสียชื่อเสียงและทำลายภาพลักษณ์ของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองในสังคมที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เช่น การใช้คำว่า “เฒ่า” “ดิสเครดิต” “ป้ายสี” “ตาย” “เจ๊ง” “โกงกิน” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(40) “...คือ เรื่องนี้ะมันเป็นความพยายามนะครับของรัฐบาลในการดิสเครดิตในระหว่างที่มีการเลือกตั้งผู้ว่า เพราะว่รัฐบาลนี้ทำทุกอย่างเพื่อที่จะยึดกม.ให้ได้...”

(ศิริโชค โสภา. 4 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (40) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีการกระทำของรัฐบาลที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์สูญเสียความน่าเชื่อถือ จากคำว่า “ดิสเครดิต” ซึ่งเป็นคำภาษาต่างประเทศ หมายถึง การทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ การใช้คำดังกล่าวเพื่อชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลพยายามทำลายภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์เพื่อหวังผลการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(41) “...ผมบอกเลยพี่น้องเกษตรกรครับถ้าท่านใส่เสื้อสีแดงเรียก้องมาชุมนุม เพื่อฝันเรื่องอำมาตย์อะไรบ้างบอกแต่กะไรเนี่ยนะฮะวันนี้เนี่ยแถมนำเสื้อแดงกำลังเอาชีวิตของท่าน เอาการทำมาหากินของท่านมาเป็นเครื่องมือในการโกงกินทุจริตมหาศาล...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 8 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (41) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงการกระทำของกลุ่มคนเสื้อแดง โดยกล่าวโจมตีคนเสื้อแดงกรณีนำเกษตรกรมาเป็นส่วนหนึ่งในการทุจริต เพื่อชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่าการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ ซึ่ง “โกง” หมายถึง ใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง (ราชบัณฑิตสถาน. 2542: ออนไลน์) อีกทั้ง ผู้พูดเน้นย้ำการกระทำดังกล่าว โดยใช้การขยายความจากคำว่า “โกง” เป็น “โกงกินทุจริตมหาศาล” เพื่อชี้ให้เห็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นของการกระทำดังกล่าว

(42) “...คือ ใ้พวกนี้เค้าเรียกว่าอะไร คือ มันพยายามจะป้ายสีไว้ว่าพรรคประชาธิปัตย์ คุณอภิสิทธิ์ คุณสุเทพเนี่ย ฆ่าประชาชน แล้วถามหน่อยแล้วใครฆ่าทหาร แล้วใครสร้างความรุนแรง พวกคุณทั้งนั้น แล้วที่มันตายเพราะพวกคุณ ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (42) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายรัฐบาล โดยใช้คำว่า “ป้ายสี” หมายถึง ใส่ความผู้อื่นโดยไม่มีมูลความจริง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) และใช้คำว่า “ฆ่า” “ตาย” เพื่อโจมตีการกระทำของผู้เป็นเป้าหมายว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในการทำลายชีวิตของผู้คน การใช้คำศัพท์ดังกล่าวโจมตีฝ่ายรัฐบาลที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ขาดความเสื่อมเสีย เป็นการกระทำที่ไม่เป็นความจริงส่งผลต่อภาพลักษณ์การบริหารงานของพรรคประชาธิปัตย์

2) การปิดบัง/อำพราง คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่หมายถึงการซ่อน ปิดบัง ปิดเบือนข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน คำว่า “ปิดบัง” หมายถึง ไม่เปิดเผย ส่วน “อำพราง” หมายถึง ปิดบังโดยลวงให้เข้าใจไปทางอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) เพื่อทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิด ซึ่งเป็นการปิดบัง อำพรางของฝ่ายตรงข้ามรวมถึงบุคคล องค์กรหรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยและรัฐบาล เช่น “ปิดเบือน” “กลบเกลื่อน” “ปลอม” “ป้าย” “ลบเลือน” “หลบ” “แก้แค้น” ดังตัวอย่าง

(43) “..วันนี้ผมคิดอีกมุมหนึ่งนะครับคุณเทพไท คุณศิริโชค ใ้เรื่องณัฐวุฒิสั่งให้เผาหรือเป็นแกนนำเนี่ย ผมเชื่อว่าคนทั้งโลกเนี่ยไม่มีใครสงสัยแล้ว นอกจากพวกมันเองที่พยายามจะปิดเบือนแต่ว่าวันนี้เราคิดนะ เพราะญาติพี่น้องของคนที่ยิงผิดไปเผาไปทำอะไรก็แล้วแต่เนี่ย วันนั้นนอกจากณัฐวุฒิไม่ช่วยแล้ว

เนี่ย พยายามตัดออกด้วยนะว่ากูไม่เกี่ยว คือ ที่มึงเฝ้ามึงเฝ้ากันเอง แล้วพยายามผลักไปเป็นทหารโน่น ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 12 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (43) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ที่ต้องการทำให้เกิดความเข้าใจผิด เพื่อปกปิดการกระทำเรื่องการเผาเมือง ผู้พูดกล่าวว่าทุกคนรู้หมดแล้วว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดจากการกระทำของใคร โดยใช้คำว่า “บิดเบือน” หมายถึง ทำให้ผิดแผกไปจากข้อเท็จจริง ทำให้ผิดแผกแปลกไปจากเดิม หรือจากข้อเท็จจริง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นการอำพรางข้อมูลของฝ่ายตรงข้ามเพื่อปกปิดความผิด

(44) “...เพราะฉะนั้นเนี่ยอะไรที่จะตอกย้ำไอ้เรื่องของการเผาบ้านเผาเมือง เรื่องของการฆ่าทหาร ฆ่าประชาชนเนี่ย คำพยายามหลบไปก่อนไง เพราะนิรโทษกรรมเค้าต้องบอกนิรโทษเรื่องอะไร เดียวก็จะเถียงกันว่าคดีอาญาหรือเปล่า เค้าได้มัยๆ จุจริตเอาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นก็ขอหลบก่อน เพราะช่วงนี้จะต้มกทม.ไง จะเอาเสียงกทม.ก่อน ได้แล้วค่อยกลับไปหาคนเสื้อแดงใหม่...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (44) ผู้พูดกล่าวโจมตีรัฐบาลเรื่องเผาบ้านเผาเมือง การตายของทหารในช่วงการชุมนุมปี 2553 รวมถึงเรื่องพ.ร.บ.นิรโทษกรรม ผู้พูดกล่าวว่ารัฐบาลพยายามหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวในช่วงการหาเสียงเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานคร โดยใช้คำว่า “หลบ” หมายถึง หลีกเลี่ยงไม่ให้พบ เลี่ยงไม่ให้ถูก (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) อีกทั้งกล่าวว่าฝ่ายรัฐบาล “ต้ม” คนที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร “ต้ม” หมายถึง ล่อลวงให้หลง ผู้ถูกล่อลวงให้หลง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ผู้พูดกล่าวโจมตีรัฐบาลที่พยายามทำให้คนกรุงเทพมหานครหลงเชื่อคำพูดและการกระทำของฝ่ายรัฐบาล

(45) “...คือ เค้าก็ต้องการกลบเกลื่อนไงคือคำพยายามลบล้าง พยายามสร้างภาพว่า คือให้คนคิดไปว่านี่ถ้าหากว่าเค้า คนเข้าใจว่าเค้าเผาเซ็นทรัลเวิลด์แล้วเค้าจะให้โฆษณาทำไม คิดอีกแบบไง ไอ้พวกนี้ฉวยโอกาสไง แต่จริงๆไม่เกี่ยวกับเซ็นทรัลเวิลด์ เซ็นทรัลเวิลด์เนี่ยเค้าไม่ให้ติดหรอกผมว่าถ้าเจ้าของจริงแต่ว่านี่เค้าให้เข้าสถานที่ไปแล้ว แล้วเข้าจอนี่ไปแล้ว...”

(เทพไท เสนพงศ์. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (45) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยใช้คำว่า “กลบเกลื่อน” “ลบล้าง” เพื่อโจมตีการกระทำของคนเสื้อแดงในเหตุการณ์เผาเซ็นทรัลเวิลด์ โดยกล่าวว่าฝ่ายดังกล่าวมีความพยายามปิดบังข้อมูล

เกิดขึ้นและปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นคนเผา การใช้คำว่า “กลบเกลื่อน” และ “ลบเลือน” จึงแสดงถึงการปกปิดอำพรางของฝ่ายตรงข้าม ซึ่ง กลบเกลื่อน หมายถึง ทำให้เรื่องเลือนหายไป ลบเลือน หมายถึง เสื่อมจากสภาพเดิมจนเห็นหรือจำได้แต่ราง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์)

3) การแสดงพฤติกรรมเชิงลบ คือ การโจมตีโดยใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม หรืออาการในเชิงลบของบุคคลหรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อให้ขาดความน่าเชื่อถือ เช่น “ลามปาม” “ดื่น” “ลงแดง” “กลั่นแกล้ง” “ซี้กั้ว” “ซี้ขลาด” “ประจบ” “เหลวแหลก” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(46) “...เห็นมะ เห็นมะ ธาริต คุณไปลามปามถึงหน่วยงานอื่น โอ้โฮ เจ้าของหน่วยงานก็เลยมาขัดเอาเลย คุณลามปามประชาธิปไตยได้มาลามปามท่านสุเทพ มาลามปามคุณอภิสิทธิ์ได้ เพราะประชาธิปไตย คุณคิดว่าไม่ใช่หน่วยงานราชการเป็นพรรคการเมือง คุณต้องการจะเล่นทางการเมือง พอเจอกับสสท. ก็เรียบร้อยเลย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (46) ผู้พูดกล่าวโจมตีพฤติกรรมของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ โดยใช้คำว่า “ลามปาม” แสดงถึงอาการของผู้ถูกโจมตี หมายถึง อาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น ซึ่งแสดงว่าไม่รู้จักระดับที่สูง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ผู้พูดชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่าผู้เป็นเป้าหมายแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อนายสุเทพ เทือกสุบรรณ และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เนื่องจากบุคคลทั้งสองมีหน้าที่และบทบาทสำคัญทางการเมืองซึ่งควรได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม

(47) “...คือ เฉลิมแกก็ไม่มีอะไรจะพูด แกก็พูด แกจะเอาใจโจร ผมเข้าใจว่าแกจะเอาใจโจร เพราะวันหลังแกจะได้ลงพื้นที่สะดวงหน้อยใจ เพราะแกเป็นคนซี้กั้ว เป็นคนซี้ขลาดใจ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (47) ผู้พูดกล่าวโจมตีพฤติกรรมของร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ผู้พูดกล่าวว่า ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง กลัวผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคใต้ “กั้ว” หมายถึง รู้สึกไม่อยากประสบสิ่งที่ไม่ดีแก่ตัว เช่น กลัวบาป กลัวถูกติเตียน รู้สึกหวาดเพราะคาดว่าจะประสบภัย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) “ขลาด” หมายถึง มักกลัว ไม่กล้า (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ผู้พูดต้องการชี้้นำให้ประชาชนเห็นภาพลักษณ์เชิงลบและขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง

(48) “...จับได้ไง จับได้ก็ยกเลิก ไล่ที่ร้ายกว่านั้นไปใหญ่ละ มันไปเค้าเรียกว่าอะไร มันไปแทรกแซง กดดันทุกวงการเลย แม้ขนาดผู้ประกาศสรอรวมเนี่ย ผมไม่แน่ใจว่าถูกบังคับอะไรหรือเปล่านะ ทำ สตี้กเกอร์ติดหลังเบาะรถเมล์เนี่ยนะ ของเอกชนนะ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 22 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (48) ผู้พูดกล่าวโจมตีวิธีการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของผู้เป็นเป้าหมาย ที่มีพฤติกรรม การกระทำไม่เหมาะสม ผู้พูดเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจเพื่อให้ผู้อื่นทำตามความต้องการของตนในทางมิชอบ ดังปรากฏในคำที่ขีดเส้นใต้ “แทรกแซง” หมายถึง แทรกเข้าไปเกี่ยวข้องในกิจการของผู้อื่น “กดดัน” หมายถึง บีบคั้น และ “บังคับ” คือ ใช้อำนาจสั่งให้ทำหรือให้ปฏิบัติ ให้จำต้องทำ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) คำศัพท์ที่กล่าวข้างต้นแสดงถึงอำนาจของผู้เป็นเป้าหมายที่พยายามครอบงำองค์กรเพื่อต้องการชัยชนะในการเลือกตั้ง

3. คำด่า

การเลือกใช้คำด่า หมายถึง การใช้คำศัพท์ที่สร้างความเจ็บปวดแก่ผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นบุคคลที่ 2 หรือบุคคลที่ 3 คำศัพท์ที่แสดงความรุนแรง ทำให้เสียชื่อเสียง หรือสร้างความไม่พอใจแก่บุคคลที่ถูกกล่าวถึง นอกจากนี้ รวมถึงคำต้องห้าม คำด่าเกิดจากการนำลักษณะทางกายภาพ ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพ พฤติกรรม ความเชื่อหรือลักษณะความสัมพันธ์ทางครอบครัวรวมถึงความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงเพื่อใช้ด่าประณาม (Allan; & Kate. 2007: 79) เช่น “ชวย” “บ๊อดชบ” “ชิบหาย” “ปัญญาอ่อน” “หน้าด้าน” “โง่” “บ้า” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(49) “...ผมพูดจริงๆ นะเรื่องนี้ทำให้ผมสมเพชประเทศ ผมเห็นใจคนไทยทุกคนอะ คือ มันปัญญาอ่อนสุดๆแล้วอะคุณ ผมพูดจริงๆ ผมไม่ว่าคุณยังลักษณะห่ออกเอา แต่ทีมงานแกที่จะแก้ตัวเรื่องให้นายกสองคนเนี่ย ก็เลยโชว์ภานายกว่าทำงาน ด้วยการถ่ายภาพนายกกินไอติมดูแผนที่ โดยการถ่ายรูบนายกกางแฟ้มดูอยู่บ้าง แล้วคุณยังลักษณะหันมามี้ม คือ นี่ถ้าไม่บอกผมว่านี่เป็นนายกเนี่ย ผมนี้กว่าวันเด็กอะ และนี่เค้าไปถ่ายรูปกับเก้าอี้นายกอะ...”

(ชวนนท์ โกมลย์สุด. 4 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (49) คำด่า “ปัญญาอ่อน” ผู้พูดใช้เรื่องสติปัญญากล่าวโจมตีเพื่อให้อีกฝ่ายด้อยค่าลง การโจมตีดังกล่าวข้างต้นไม่ได้ระบุผู้เป็นเป้าหมายชัดเจนว่ากล่าวถึงบุคคลใด แต่เป็นการโจมตีโดยภาพรวมถึงการทำงานของรัฐบาล “ปัญญาอ่อน” สะท้อนถึงความรู้สึกรังเกียจในการนำเสนอภาพการทำงานของรัฐบาล เนื่องจากผู้พูดเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม

(50) “...แล้วเนี่ยอะนะที่คุณนิชาพูดก็คือว่า คนที่ทำร้ายเจ้าหน้าที่ถึงเสียชีวิต โทษประหารชีวิต แล้วที่ มันหน้าด้านที่สุด คือ ไอ้แกนนำเสื้อแดงก็ยังนับพล.อ.ร่วมเกล้า นับนายสิบ นายจ่าทั้งหลาย...”

(ชวนนท์ โกมลายุต. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (50) ผู้พูดใช้คำว่า “หน้าด้าน” เพื่อด่าประณามคนเสื้อแดงเรื่องจำนวนศพทหารที่เสียชีวิต โดยคนเสื้อแดงนับจำนวนศพทหารเป็นส่วนหนึ่งของผู้เสียชีวิตจากการชุมนุมปี 2553 ผู้พูดใช้ถ้อยคำดังกล่าวเพื่อให้คนเสื้อแดงรู้สึกเจ็บปวด และสร้างความไม่พอใจแก่ผู้เป็นเป้าหมาย อีกทั้งสะท้อนถึงอารมณ์ความไม่พึงพอใจของผู้พูด เนื่องจากคำดังกล่าว หมายถึง มีสีหน้าไม่สลดทั้งที่ควรจะทำอายแต่ก็ไม่อาย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ผู้พูดต้องการเน้นย้ำว่าแกนนำเสื้อแดงไม่มีความละอายในสิ่งที่ได้กระทำ

(51) “...คือ มันบอกให้เล่นการเมืองสร้างสรรค์ คือ มันเนี่ยบอกให้เราเล่นการเมืองสร้างสรรค์แล้วมันไม่สร้างสรรค์ คือ มันไม่ต้องงะ คือ มันเรียกร้องคนอื่น มันเรียกร้องคนอื่นให้สร้างสรรค์ แต่กูไม่สร้างสรรค์ ไอ้พรรคเพื่อไทย มันแบบนี้แหละไอ้พวกบ้า...”

(เทพไท เสนพงศ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (51) ผู้พูดกล่าวโจมตีพรรคเพื่อไทยที่ดำเนินการทางการเมืองไม่สร้างสรรค์ และใช้คำด่า “บ้า” โดยนำเรื่องสติปัญญากล่าวโจมตี ทำให้พรรคเพื่อไทยมีภาพลักษณ์เชิงลบ ขาดความน่าเชื่อถือ และสะท้อนทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อฝ่ายตรงข้าม อีกทั้งการใช้คำว่า “ไอ้พวก” เป็นการระบุเจาะจงเฉพาะกลุ่มพรรคเพื่อไทย “ไอ้” เป็นคำนำหน้าที่แสดงถึงความไม่สุภาพ เมื่อผู้พูดใช้คำว่า “ไอ้พวกบ้า” จึงเป็นการเพิ่มระดับความหมายเชิงลบมากกว่าคำว่า “บ้า”

กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม คือ การใช้ภาษาในกล่าวโจมตีการกระทำทางการเมืองของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ซึ่งต้องพิจารณาบริบทรวมถึงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารเพื่อใช้ในการตีความ โดยใช้บริบทของข้อมูล บริบททางสังคมและวัฒนธรรมในการตีความร่วมกัน การวิเคราะห์ภาษาในระดับนี้จึงเป็นการวิเคราะห์ภาษาในระดับคำศัพท์ ข้อความ ประโยค ตัวบทและบริบทร่วมกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบกลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม 4 กลวิธี ได้แก่ อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การใช้ภาษาถิ่น และการใช้สำนวน รายละเอียดดังนี้

1. อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งในการโจมตีทางการเมือง เพื่อโจมตีบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมือง ในลักษณะของการถ้อยความหมายจากความหมาย

ต้นทาง สู่ความหมายปลายทาง อุปลักษณะยังสะท้อนถึงระบบความคิดของผู้พูด (Saeed. 2003: 346) ตามแนวคิดของเลคอฟและจอห์นสัน สามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้ดังนี้

1) **อุปลักษณะสงคราม** การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการทำสงครามเพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับสงคราม ได้แก่ “แพ้” “พินคอก” “ยึด” “รุกคืบ” “ปรากฏการณ์สุดท้าย” ดังตัวอย่าง

(52) เทพไท: คือตำรวจอย่าไปเชื่อมั่นมาก ตำรวจอย่าไปเชื่อมั่นมาก พวกนี้มันมาก คือ ที่มันบอกว่า หากเขตไหนหรือสน.ไหนเนี่ยนะ พงศพัศแพ้มันจะย้ายทั้งโรงพักเนี่ย ให้มันย้ายไปเหอะ

ชวนนท์: มันย้ายไม่ได้เพราะมันแพ้ทุกเขต

เทพไท: มันแพ้ทั้งกรุงเทพ มันจะย้ายไปไหนเล่า มันย้ายไม่ได้เชื่อผมเหอะ มันย้ายไม่ได้ เพราะมันอย่าไปฟังมันมาก ช่วยจัดการหน่อย เพราะผมเห็นติดนี้ พันเต็มไปหมดเลย แล้ววิซามารจะเยอะมากกว่านี้ นะคุณชวนนท์ ตอนนี้นะผมได้รับแจ้งแล้วนะในชุมชน ไปจ่ายแล้วหัวละ 1,000

(เทพไท เสนพงศ์และ ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (52) ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงผลการเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานครที่จะเกิดขึ้น โดยกล่าวโจมตีพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ หากผลการเลือกตั้งพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ “แพ้” จะสั่งย้ายข้าราชการตำรวจ การใช้คำดังกล่าว แสดงถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นในการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้พูดต้องการโจมตีการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ช่มชู้ข้าราชการตำรวจให้เห็นถึงอำนาจของผู้เป็นเป้าหมายที่นำไปใช้ในทางผิด

(53) “...แล้วก็มาเรื่องสถานีตำรวจซึ่งพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศหรือพี่น้องเสื้อแดงคงรู้ว่าเค้าเปิดมาว่า โห โรงพักสร้างไม่เสร็จ 396 แห่ง สุเทพ อภิสิทธิ์ทุจริตแน่ๆ พอไปทำไปทำมา พินคอก พงศพัศ เกือบขาดนะครั้บ และวันนี้เสียไปแล้ว แต่ว่าคุณชัย ราชวัตรเลยวาดการ์ตูนนี้มาคุณเทพไท...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (53) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญกรณีการทุจริตการสร้างสถานีตำรวจทดแทน ผู้พูดเห็นว่าพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตดังกล่าว ดังคำที่ขีดเส้นใต้ คือ “พินคอก” เป็นถ้อยคำที่อยู่ในวงความหมายสงคราม เนื่องจากเป็นลักษณะการต่อสู้ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำสงคราม เมื่อคำดังกล่าวปรากฏอยู่ในบริบทการโจมตี “พินคอก” จึงเปรียบเสมือนการกระทำทางการเมืองที่ส่งผลด้านลบย้อนกลับทำลายตัวของพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ นั่นหมายถึงกรณีการทุจริตการสร้างสถานีตำรวจทดแทน ส่งผลกระทบเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ

(54) “...คือ มันเป็นการกิจที่ยิ่งใหญ่มากคุณชนนท์ คุณศิริโชคในวันที่ 3 นี่นะ ผมคิดว่าเค้ารุกคืบมาได้ตั้งแต่เค้าคุยเลยแหละตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคอีสานเค้าเบ็ดเสร็จ แล้วเค้าจัดระบบคุณก็เห็นนี้ตำรวจเข้าแถวหมด ทุกอย่างมาจากดูไปไปฮ่องกงไปฟอกตัวสารพัด ปรากฏการณ์สุดท้ายของพี่น้องประชาชนที่รักประชาธิปไตยเนี่ยก็คือกรุงเทพมหานคร แล้วถ้าเค้ายึดกรุงเทพได้ในวันที่ 3 แล้วเค้าชนะ ผมเชื่อ พี่น้องเชื่อได้เลยว่า คุณทักษิณจะโฟนินไม้ขนาดหนัก...”

(เทพไท เสนพงศ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (54) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีการหาเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของพรรคเพื่อไทย จากคำว่า “รุกคืบ” “ยึด” เป็นคำที่ชี้ให้เห็นถึงวิธีการต่อสู้เปรียบกับการดำเนินการทางการเมือง เพื่อโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ส่วนคำว่า “ปรากฏการณ์สุดท้าย” หมายถึงสถานที่ป้องกันการบุกรุกด้านสุดท้าย ในที่นี้หมายถึงกรุงเทพมหานคร คำศัพท์ดังกล่าวเปรียบเสมือนสถานที่ที่ต้องรักษาไม่ให้ถูกรุกราน และคำว่า “ชนะ” เปรียบกับผลการต่อสู้ทางการเมือง ถ้อยคำที่ปรากฏข้างต้นสะท้อนความคิดของผู้พูดเกี่ยวกับการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเสมือนการทำสงคราม ตัวอย่าง (52) – (54) แสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยสงครามที่ใช้โจมตีทางการเมือง อุปนิสัยดังกล่าวสะท้อนถึงความคิดของผู้พูดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทางการเมือง บุคคลที่ได้รับผลกระทบทางการเมือง รวมถึงผลการกระทำทางการเมืองนั้น เปรียบเสมือนกระบวนการต่อสู้ในระหว่างทำศึกสงคราม ดังปรากฏในถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้

ถ้อยคำอุปนิสัยที่ปรากฏ “แพ้” “พินค่อ” “รุกคืบ” “ปรากฏการณ์สุดท้าย” “ยึด” “ชนะ” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ในการถ้อยความหมายจากวงความหมายต้นทาง คือ สงคราม สู่วงความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการดำเนินการทางการเมือง

2) อุปนิสัยก๊ฬา คือ การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับกีฬาเพื่อกล่าวโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ซึ่งปรากฏการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา ได้แก่ “ตีกรรเชียง” “มวย” “แมต” “ดำน้ำ” เป็นต้น ดังปรากฏในตัวอย่าง

(55) “...ครับโดยเฉพาะคุณณัฐวุฒิวันนี้ก็เริ่มจะตีกรรเชียงถอยหลังแล้วนะครับ คือ ในฐานะแกนนำนปช.แล้วปัจจุบันเป็นอัมมาตย์แล้วนะครับ...”

(ศิริโชค โสภา. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (55) ผู้พูดกล่าวโจมตีนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ โดยเปรียบเทียบการกระทำของนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อกับการว่ายน้ำ “ตีกรรเชียง” ซึ่งผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ถูกกล่าวถึงกำลังถอยหนีเอาตนเองออกจากสภาพปัญหานั้น

(56) “...คือวันนี้ผมก็ถูกพรรคบังคับนะครับเป็นไฟล์บังคับเลยชิงแชมป์โลกเนี่ย ต้องชกกับคุณเฉลิม อยู่บำรุง ตอนแรกผมก็มีความรู้สึกที่ว่า เออ แมตนี่เนี่ยน่าสนุกสนานแต่เอาเข้าจริงๆเนี่ย โห คุณเฉลิมเนี่ย เป็นมวยแก่จริงๆเลยครับ กลายเป็นมวยแก่ไร้ราคาวนไปวนมาพูดอยู่คำสองคำนะครับ วนไปวนมา อย่างเดียว ไม่มีเอกสาร ไม่มีหลักฐานนะครับใช้โวหารอย่างเดียว...”

(ศิริโชค โสภา. 14 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (56) ผู้พูดกล่าวโจมตีร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวข้องกับกีฬามวย กล่าวเปรียบเทียบการอภิปรายกับนายเฉลิม อยู่บำรุงเหมือนการต่อยมวย ซึ่งผู้พูดถูกบังคับให้อภิปรายร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง การอภิปรายเสมือนการชกมวยชิงแชมป์โลก เนื่องจากนายเฉลิมเปรียบเหมือนนักมวยคนสำคัญระดับโลก แต่สุดท้ายผู้พูดกล่าวว่า ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง เป็นมวยแก่ เปรียบว่าเป็นบุคคลที่มีทักษะหรือประสิทธิภาพด้อยลง

(57) “...ก็เป็นธรรมดาผมดูแล้ว คุณเฉลิมแกก็ดันน้ำไปมั่งเอาสี่ข้างเข้ากูไปมั่งอะไรมั่งสารพัดอะครับ คือแปลกใจว่าที่แกเป็นรับผิดชอบภาคใต้ จนถึงวันนี้ผมก็ยังไม่เห็นท่าทีที่แก แกจะไปเลยนะ แล้วแกก็อ้างบอกว่า แกจะไปภาคใต้เนี่ยก็ต่อเมื่อเลือกตั้งผู้ว่าเสร็จ คือ แกจะใช้เวลาหาเสียง คือ หาเสียงไม่ต้องหา มากเพราะแกมั่นใจว่าชนะก็ไม่ต้องหาทำไม...”

(เทพไท เสนพงศ์. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (57) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงเรื่องความรับผิดชอบ ปัญหาภาคใต้ การใช้คำว่า “ดันน้ำ” เปรียบเทียบกับพฤติกรรม ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงที่พยายามทำหรือพูดในสิ่งที่ตนไม่มีความรู้ แม้ไม่มีความรู้แต่ยังพยายามดำเนินการต่อไป เพื่อให้ผู้เป็นเป้าหมายขาดความน่าเชื่อถือไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน จากตัวอย่าง (55)-(57) คำศัพท์ “ตีกรรเชียง” “ไฟล์บังคับ” “ชิงแชมป์โลก” “ชก” “แมต” “มวย” “ดันน้ำ” เป็นคำศัพท์ที่อยู่ในวงความหมายกีฬา ซึ่งเป็นกีฬาที่แตกต่างกันในแต่ละประเภท

ถ้อยคำอุปลักษณชี้ชัดที่ปรากฏ “ตีกรรเชียง” “ไฟล์บังคับ” “ชิงแชมป์โลก” “แมต” “มวย” “ดันน้ำ” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำความหมายต้นทาง คือ กีฬา สู่อความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการกระทำทางการเมือง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

3) **อุปลักษณการแสดง** คือ การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการแสดงเพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ได้แก่ “ละคร” “จัดฉาก” “นักแสดง” “นักมายากล” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(58) “...สังเกตว่ามีความปกติ ก็คือ ว่าทำกินไอติมแล้วมาดูแผนที่เนี่ย มันเป็นไปได้ว่าไอติมมันจะหยดลงบนแผนที่ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเนี่ยคนที่ดูแผนที่มักไม่กินไอติม แต่ว่าภาพนี้น่าจะจัดฉาก คุณยิ่งลักษณะกำลังจะดูว่าจังหวัดหาดใหญ่อยู่ตรงไหน ผมเดานะ เพราะว่ากำลังดูแผนที่อยู่พอดี...”

(ศิริโชค โสภา. 4 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (58) ผู้พูดกล่าวโจมตีนายกรัฐมนตรีก่อนภาพถ่ายนายกรัฐมนตรียับประทานไอศกรีมขณะกำลังดูแผนที่ โดยผู้พูดกล่าวว่าภาพดังกล่าวเป็นการจัดฉาก ในที่นี้หมายถึง การสร้างภาพลักษณ์จัดองค์ประกอบเสมือนว่านายกรัฐมนตรีกำลังทำงาน สร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อให้ประชาชนเชื่อถือ แต่ผู้พูดไม่เห็นด้วยจึงกล่าวว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการจัดฉาก เสียชื่อเสียงการกระทำของนายกรัฐมนตรี

(59) “...คือ ไ้พวกนี้มันยังคิดว่าคนกรุงเทพโง่งนะ ผมว่านะ มันคิดว่าคนกรุงเทพโง่และดัมคนกรุงเทพหลอกไป อันนี้มันละครชัดๆพี่น้องครับ มันกลัวไ้ว่าคนกรุงเทพจะไม่เลือกมัน เพราะเหตุผลไ้มันเผาบ้านเผาเมืองจับคนกรุงเทพเป็นตัวประกันไ้ มันก็ทำเนียนๆ หมอบๆ ไ้คนกรุงเทพเนี่ย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (59) ผู้พูดกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้ามว่าเป็นการแสดง เพื่อทำให้คนกรุงเทพฯ หลงเชื่อเสมือนว่าเป็นการกระทำจริง แต่ผู้พูดเชื่อว่าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่เรื่องจริง เป็นเพียงการแสดง สร้างเรื่องขึ้นเพื่อให้ประชาชนคล้อยตาม ดังถ้อยคำที่ปรากฏ คือ “ละคร” หมายถึงการสร้างสถานการณ์ให้ดูเสมือนเหตุการณ์จริง ตัวอย่าง (58) และ (59) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยใช้ถ้อยคำ “จัดฉาก” “ละคร” ซึ่งคำศัพท์ดังกล่าวอยู่ในวงความหมายของความบันเทิง

ถ้อยคำอุปลักษณชี้้งต้นที่ปรากฏ “จัดฉาก” “ละคร” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำกับความหมายต้นทาง คือ การแสดง สู่ความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการกระทำและพฤติกรรมทางการเมือง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

4) อุปลักษณการศึกษา คือ การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อโจมตีการกระทำของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยและรัฐบาล ซึ่งปรากฏคำศัพท์ทางการศึกษา ได้แก่ “วิชามาร” “บทเรียน” “สั่งสอน” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(60) “...เมื่อสักครู่นี้ เนื่องจากที่ผมบอกว่าขณะนี้คุณชายกำลังจะแข่งทางไ้่งเนี่ย ก็เลยเจอพวกวิชามารมาสกัดน่ะครับ คือต้องบอกอย่างนี้ก่อนนะก่อนหน้านี้โ้ล่ทุกสำนักบอกพงศพัศนำ เห็นมั้

เพื่อไทยก็ออกมาพูด โห ขอเล่นการเมืองแบบสร้างสรรค์นำเสนอนโยบายซึ่งจริงพวกมันไม่เคยทำเลยนะ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (60) ผู้พูดกล่าวโจมตีพรรคเพื่อไทยกรณีการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กล่าวว่าตัวแทนพรรคประชาธิปัตย์กำลังมีคะแนนสูงกว่าตัวแทนจากพรรคเพื่อไทย แต่คะแนนนิยมถูกทำให้หยุดชะงัก โดยใช้กลวิธีบางอย่างทางการเมืองสกัดกั้นความนิยมของฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งผู้พูดเรียกว่าเป็น “วิชามาร” คือ การใช้กลวิธีที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อทำลายคู่แข่งทางการเมือง เพื่อหวังผลประโยชน์ทางการเมืองในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(61) “...แต่ว่ามันหน้าเหมือนกัน ชื่อเดียวกัน ลักษณะคล้ายกัน แล้วอยู่เป็นกองโจรเหมือนกันเนี่ย ผมว่าอันนี้เนี่ยมันไม่ใช่รัฐบาลไทยโดนต้มหรือหอก คนเดียวกัน คือ รัฐบาลไทยต้มคนไทยเพราะหวังผู้ว่ากทม. คือ ตอนนี้อย่างไร จตุพรจะเป็นรองผู้ว่าก็เก็บไว้ก่อน ใต้ตรงนี้จะเซนต์เพื่อเอาคะแนนใครจะตายภาคใต้ไม่เป็นไร จะกู้เงินเก็บไว้ก่อนอะไรที่จะเอาคะแนนเสียงทำอะไรเสียคะแนนเสียงไม่ทำ เพราะฉะนั้นคนกทม.ผมว่าวันที่ 3 มีนาคนี้มีหน้าที่ต้องส่งสอนให้บทเรียน...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 มีนาคม 2556)

ตัวอย่าง (61) ผู้พูดกล่าวโจมตี โดยชักนำให้ประชาชนคนกรุงเทพมหานครไปใช้สิทธิเลือกตั้งในวันที่ 3 มีนาคม เพื่อทำให้พรรคเพื่อไทยรับทราบว่าแท้จริงแล้วคนกรุงเทพต้องการผู้ว่าราชการจากฝ่ายการเมืองใด โดยใช้คำว่า “ส่งสอน” “บทเรียน” หมายถึง การทำให้พรรคเพื่อไทยตระหนักและรับทราบความต้องการของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่คนกรุงเทพฯ ต้องการอาจไม่ใช่ สิ่งที่พรรคเพื่อไทยปรารถนา

ถ้อยคำอุปลักษณ์ข้างต้นที่ปรากฏ “วิชามาร” “ส่งสอน” “บทเรียน” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำโดยความหมายต้นทาง คือ การศึกษา สู่ความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการกระทำทางการเมือง อุปลักษณ์การแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

5) อุปลักษณ์การแพทย์ คือ การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์เพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ซึ่งคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในวงความหมายการแพทย์ ได้แก่ “เปิดแผล” “คนไข้” “ห้องไอซียู” ดังตัวอย่าง

(62) “...คือถ้าเปรียบเทียบให้เห็นภาพ คือ วันที่บิกิจบริหารประเทศเนี่ยประเทศไทยเหมือนคนไข้ในห้องไอซียูจะตายแล้ว บิกิจกลัวว่าคนไข้ที่ชื่อประเทศไทยเนี่ยจะตายคามือ ก็เลยวิ่งออกจากห้องไอซียู

ประชาธิปไตยที่นิ่งตาปริบๆอยู่ข้างนอกเนี่ย ทำยังไงครับก็ต้องไปรักษาใช้...”

(ศิริโชค โสภา. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (62) ผู้พูดกล่าวโจมตีการบริหารประเทศสมัยรัฐบาลพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เนื่องจากในช่วงนี้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ สภาพของประเทศไทยเปรียบเสมือนคนไข้ที่รักษาอยู่ในห้องไอซียู คือ ประเทศมีสถานะเศรษฐกิจตกต่ำที่รุนแรง สถานะทางเศรษฐกิจขาดความมั่นคง ขาดความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติ ซึ่งเปรียบประเทศไทยเป็นคนไข้ในห้องไอซียู หมายถึง สถานการณ์ของเมืองไทยแย่แยะวิกฤติหนัก เนื่องจากการบริหารประเทศผิดพลาดของรัฐบาลพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ

(63) “...กลับไปพูดเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าประชาชนน่าจะมีโอกาสตื่นที่รัฐบาล เปิดเผย ตัวเองออกมาประจาน ก็คือ เรื่องการก่อสร้างโรงพักและที่อยู่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทดแทนทั่วประเทศ ละครับ 400 กว่าแห่งรวมวงเงินที่ตั้งงบประมาณไว้ 6,672 ล้านบาท...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 8 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (63) ผู้พูดกล่าวโจมตีกรณีการสร้างสถานีตำรวจทดแทนว่า รัฐบาลเป็นผู้เสนอข้อมูลที่ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลเอง เป็นผู้ทำลายตนเอง จากคำว่า “เปิดเผย” ซึ่งหมายถึง การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของฝ่ายรัฐบาลที่เกิดจากกระทำของฝ่ายรัฐ ตัวอย่าง (62) และ (63) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยใช้ “คนไข้” “ห้องไอซียู” “เปิดเผย” คำศัพท์ดังกล่าวอยู่ในวงความหมายทางการแพทย์ ซึ่งตัวอย่าง (62) แสดงถึงประเทศเป็นผู้ได้รับผลกระทบ เป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา แต่ตัวอย่าง (63) ประเทศภายใต้การบริหารของรัฐบาลเป็นผู้กระทำให้เกิดการบาดเจ็บด้วยตนเอง เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการทำงานของรัฐบาล

ถ้อยคำอุปลักษณ์ข้างต้นที่ปรากฏ “คนไข้” “ห้องไอซียู” “คนไข้ที่ชื่อประเทศไทยเนี่ยจะตายคามือ” “เปิดเผย” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำโดยความหมายต้นทาง คือ การแพทย์ สูความหมายปลายทาง คือ การโจมตีการกระทำและพฤติกรรมทางการเมือง อุปลักษณ์การแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวโจมตี

2. การใช้วัจนกรรม

วัจนกรรม คือ การแสดงเจตนาของผู้พูดเพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อทำให้ผู้ที่เป่าหมายขาดความน่าเชื่อถือ รวมถึงเกิดทัศนคติเชิงลบของผู้พูดต่อผู้เป็นเป้าหมาย ในการศึกษาใช้เกณฑ์ของซีร์ล (Searle. 1969: 66-67) ซึ่งวัจนกรรมต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการ ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อความ

(Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และ เงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) สามารถแบ่งวัจนกรรมได้ดังนี้

1) **วัจนกรรมตำหนิ** คือ การแสดงเจตนากล่าวโจมตีซึ่งผู้พูดเชื่อว่าการกระทำของผู้เป็นเป้าหมายมีความผิดพลาด บกพร่อง ไม่ถูกต้องเหมาะสม หรือผู้พูดไม่พึงพอใจการกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ผู้พูดจึงต้องการกล่าวตำหนิ ตีเถียง การกระทำของผู้เป็นเป้าหมาย ซึ่งในที่นี้ หมายถึง บุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ดังปรากฏในตัวอย่าง

(64) “...คือ ตัวคุณยิ่งลักษณ์เองเนี่ยมันหลายครั้งนะครับ ไม่ใช่เราจะพูดว่าคุณยิ่งลักษณ์ เอะอะ เอะอะจะไปโทษนายก ว่าคุณยิ่งลักษณ์ตลอด แต่ว่าคุณยิ่งลักษณ์เนี่ยไม่เคยที่จะแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะดูแลแก้ปัญหา พอเรื่องไฟได้เนี่ย ต้องเรียนจริงๆ ว่าใช่ะครับ คุณยิ่งลักษณ์ ประชุมเดิวนั้นทำเดิวนั้น มันก็ไม่อาจจะแก้ได้ทันที แต่อย่างน้อยมันส่งสัญญาณว่าหัวหน้ารัฐบาล เอาจริงเอาจัง มันก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเนี่ยมีความกระตือรือร้นมากขึ้นที่จะแก้ปัญหา...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (64) ผู้ดำเนินรายการตำหนิการบริหารประเทศของรัฐบาล กรณีเรื่องการแก้ปัญหาภาคใต้ ผู้ดำเนินรายการกล่าวตำหนินายกรัฐมนตรีว่าไม่เคยกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา โดยใช้รูปประโยคปฏิเสธในการโจมตี ดังข้อความที่ปรากฏ “แต่ว่าคุณยิ่งลักษณ์เนี่ยไม่เคยที่จะแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะดูแลแก้ปัญหา” ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลบกพร่องในการบริหารประเทศ ทำให้รัฐบาลมีภาพลักษณ์ในเชิงลบ

(65) “...ผมเบื่อมันจริงๆ มันจะทำอะไรของมันวะรัฐบาลนี้ ไม่สนใจพี่น้องภาคใต้เลย ยิ่งไถ่ทางหลวง ผม เมื่อวานเนี่ย ผมไปพื้นที่มานะครับ สายทางหลวงเพชรเกษมลงภาคใต้เนี่ย ทั้งขุดทั้งแยะเลยครับ หัวสั่นนอกเน๊ยกๆ เลย นั่งรถไม่ได้เลย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (65) ผู้พูดตำหนิรัฐบาลที่ไม่ให้ความสนใจด้านการคมนาคมเส้นทางไปสู่ภาคใต้ เนื่องจากสภาพท้องถนนขรุขระ ทำให้มีอุปสรรคในการสัญจร ผู้พูดกล่าวตำหนิการบริหารของรัฐบาล โดยใช้รูปประโยคปฏิเสธ ผู้พูดกล่าวว่า “มันจะทำอะไรของมันวะรัฐบาลนี้ ไม่สนใจพี่น้องภาคใต้เลย” เพื่อต้องการชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่ารัฐบาลละเลยความรับผิดชอบในการบริหารจัดการดูแลปัญหาของประชาชน

2) **วัจนกรรมคาดคะเน** คือ การแสดงเจตนากล่าวโจมตีโดยแสดงถึงการคาดการณ์ของผู้พูด เพื่อให้บุคคลทางการเมือง องค์กร และสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทย

หรือรัฐบาล มีภาพลักษณ์ในเชิงลบ ทำให้ผู้ฟังขาดความไว้วางใจ ไม่ได้รับความเชื่อถือ และคาดว่า การกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

(66) “...แต่ผมพูดนะ ผมยืนยันว่าผมเนี่ยไปตรวจสอบข้อมูลมา ถ้าเลือกพงศ์พัศเบอร์ 9 เนี่ยอาจจะพ่วง ได้จุฑาพร พรหมพันธุ์เนี่ยมาเป็นรองผู้ว่าคนที่ 1 ดูแลเทคนิค และจะได้نگสแก ธิดาแดงเนี่ยเป็นประธาน ที่ปรึกษา...”

(ศิริโชค โสภา. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (66) กล่าวโจมตีโดยใช้การคาดคะเนว่า หากพล.ต.อ.พงศ์พัศ พงษ์เจริญได้รับเลือก เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นรองผู้ว่าราชการ คือ นายจุฑาพร พรหมพันธุ์ และ ที่ปรึกษา คือ นางธิดา ถาวรเศรษฐ การคาดคะเนดังกล่าว เพื่อชี้ให้ประชาชนในกรุงเทพฯ เห็นว่า คนเสื้อแดงกำลังจะมีอำนาจในบริหารกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้พูดเชื่อว่าคนกรุงเทพมหานครมี ภาพและความทรงจำเกี่ยวกับคนเสื้อแดงในเชิงลบ จึงหยิบยกประเด็นดังกล่าวขึ้นมาเพื่อโจมตี ดังข้อความที่ปรากฏ “ถ้าเลือกพงศ์พัศเบอร์ 9 เนี่ยอาจจะพ่วงได้จุฑาพร พรหมพันธุ์เนี่ยมาเป็นรองผู้ว่า คนที่ 1 ดูแลเทคนิค และจะได้نگสแก ธิดาแดงเนี่ยเป็นประธานที่ปรึกษา” คำว่า “อาจจะ” “จะได้” แสดงถึงการคาดคะเนของผู้พูด เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวยังไม่เกิดขึ้น

(67) “...แล้วผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่า พอคนเหล่านี้ได้อำนาจแล้วนะครับ เค้าจะทอดทิ้งพี่น้อง ประชาชน เหมือนเช่นถ้าเกิดเค้าได้กม.ไปเนี่ยเค้าก็จะทอดทิ้งพี่น้องกม. ...”

(ศิริโชค โสภา. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (67) ผู้พูดโจมตีโดยใช้การคาดคะเนเกี่ยวกับกรณีการได้รับเลือกตั้งจากประชาชน ให้เป็นตัวแทนบริหารประเทศ และกรุงเทพมหานครของพรรคเพื่อไทย ซึ่งผู้พูดคาดว่าเมื่อฝ่ายดังกล่าว มีอำนาจในการบริหารแล้วอาจไม่สนใจดูแลประชาชน ปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม การคาดคะเนเพื่อโจมตีพรรคเพื่อไทยส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การทำงาน ทำให้ประชาชนขาด ความมั่นใจและความไว้วางใจในการเลือกตัวแทนของพรรคเพื่อไทยเป็นผู้ดูแลประชาชน

3) **วัจนกรรมประชด** คือ การแสดงเจตนาเพื่อโจมตีโดยใช้ภาษาที่มีความหมายตรง ข้ามกับรูปภาษาหรือตรงข้ามกับความหมายมูลบท กล่าวคือ ต้องตีความมูลบทก่อนแล้วจึงพิจารณา ข้อความที่ผู้พูดต้องการสื่อความ รวมถึงการใช้ภาษาที่มีความหมายโดยนัย วัจนกรรมประชดเป็น การใช้ภาษาที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity condition) (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. 2556: 117) รวมถึงการกล่าวเกินจริงเพื่อกระทบกระเทียบ หรือการเสียดสีการกระทำทางการเมืองของบุคคล

องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล สามารถจำแนกเป็น 4 กลวิธีย่อย ดังนี้

3.1 วัจนกรรมประชดโดยใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ คือ การแสดงเจตนาประชดโดยการถามที่ไม่ต้องการตอบคำ ซึ่งภาษาตรงข้ามกับความเป็นจริง เสียดสี กระทบกระเทียบ หรือแตกดัน ดังตัวอย่าง

(68) “...คือ คุณเทพไทสร้างแฟลตตำรวจ สถานีตำรวจเกือบรวมแล้วเป็น 1,000 แห่งเนีย 8,000 ล้าน โฉนั้เช่ารถด้วยนะ ไม่ได้ซื้อนะ 10,000 ล้าน โห คุณเข้าขับไปพระจันทร์เปลวอะ หะ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (68) ผู้พูดกล่าวโจมตีการเช่ารถที่มีมูลค่าสูงถึง 10,000 ล้านบาทของรัฐบาล ผู้พูดกล่าวประชดเกินความจริงว่าจะขับไปดวงจันทร์หรือ เนื่องจากมูลค่าเช่ารถราคาสูงมาก ดังข้อความที่ปรากฏ “คุณเข้าขับไปพระจันทร์เปลวอะ” ผู้พูดใช้วัจนกรรมคำถามที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ คือเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ การประชดแบบคำถามเพื่อประชดการใช้งบประมาณที่เกินความจำเป็นของรัฐบาล

(69) “...คือ ตั้งแต่สถานการณ์ภาคใต้รุนแรงขึ้นมาก็ขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ต้นเดือนมาจนถึงวันนี้เนีย นี่ผมนั่งฟังอยู่ว่าคุณยังลักษณะจะมีท่าทีอย่างไรบ้าง ผมไม่เห็นแกพูดอะไรซักอย่างนึง ในฐานะผู้บริหารสูงสุดของประเทศ พอนักข่าวมาถามแกก็โยนไปสมช.¹ให้สมช.แถลงและแกไม่รู้เรื่องอะไรเลยหรือยังไ้ คุณยังลักษณะ คุณเป็นนายกรัฐมนตรีประเทศไหนเนีย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (69) ผู้พูดโจมตีโดยใช้วัจนกรรมประชดเพื่อถามถึงสถานภาพความเป็นผู้นำประเทศของน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และกล่าวว่านายกรัฐมนตรีไม่มีความรู้และข้อมูลเพียงพอในการตอบคำถามแกสื่อมวลชน นายกรัฐมนตรีจะให้ สมช. เป็นผู้แถลงให้ข้อมูลแกสื่อมวลชน ผู้พูดจึงกล่าวประชดว่าน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรีประเทศอะไร ทำไมไม่ให้ข้อมูลแกสื่อมวลชน ดังข้อความที่ปรากฏ “คุณเป็นนายกรัฐมนตรีประเทศไหนเนีย” ตัวอย่าง (68) และ (69) การโจมตีโดยใช้วัจนกรรมประชดแบบคำถามเชิงวาทศิลป์ กล่าวคือ เป็นการถามเพื่อเสียดสีการกระทำของรัฐบาล

¹ สมช. ย่อมาจาก สภาความมั่นคงแห่งชาติ

3.2 วัจนกรรมประชดแบบแนะนำหรือเชิญชวน คือ การแสดงเจตนาโจมตีด้วยการประชดประชันการกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อแสดงเจตนาชี้้นำ แนะนำ เชิญชวนแต่ผู้พูดไม่ต้องการให้ผู้เป็นเป้าหมายกระทำตามคำบอกกล่าวเช่นนั้นจริงๆ เพื่อต้องการเสียดสี กระทบกระเทียบ ดังตัวอย่าง

(70) “...ออกจกนายนกตีกว่ามั้งผมว่า ไปชะเหอะ ลากอก ไม่รับผิตชอบต่อสภานี้...”

(เทพไท เสนพงศ์. 7 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (70) ผู้พูดกล่าวโจมตีโดยการประชดการทำงานของนายกรัฐมนตรีย้งลักษณ์ ชินวัตร กรณีไม่เข้าร่วมประชุมรัฐสภา ผู้พูดแนะนำให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่งเนื่องจากบกพร่องในหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบ กล่าวประชดเสียดสีเพื่อกระตุ้นความรับผิดชอบในฐานะผู้นำประเทศของน.ส.ย้งลักษณ์ ชินวัตร ดังข้อความที่ปรากฏ “ออกจกนายนกตีกว่ามั้งผมว่า ไปชะเหอะ ลากอก ไม่รับผิตชอบต่อสภานี้” ข้อความข้างต้นเป็นการแสดงเจตนาประชดมีความหมายตรงตามรูปภาษาเนื่องจากผู้พูดต้องการให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่งและโจมตีเพื่อทำให้นายกรัฐมนตรีมีภาพลักษณ์เชิงลบ

(71) “...คือ ไปชิ พุด คือเค้าเรียกว่าอะไร พุดเป็นการแกกเกี่ยวทางการเมืองอะคุณชวนนท์ นี่แกพูดอีกว่า ผมจะเชิญคุณอภิสิทธิ์ เชิญคุณถาวรไปนั่งร่วมประชุม ให้คุณอภิสิทธิ์นั่งหัวโต๊ะ แล้วแกจะนั่งข้างๆ คุณเชิญมาคุณเป็นใครคุณไม่มีอำนาจเต็ม เอาคุณย้งลักษณ์มาดิ เอาคุณย้งลักษณ์มาดิ ถ้าเชิญคุณอภิสิทธิ์ไปให้ความเห็น แล้วไม่ใช่ไม่เคยให้ เคยให้มาแล้วแล้วคุณไม่ปฏิบัติตาม คุณไม่ทำ ถ้าทำปัญหามันดีกว่านี้ ออกเลย ผมว่าลากอกตีกว่ามั้ง ให้พวกผมเป็นกันดีกว่า ผมจะแก้ให้ดู เออ แยกแล้วแบบนี้...”

(เทพไท เสนพงศ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (71) การใช้วัจนกรรมประชดเพื่อกล่าวโจมตีการบริหารประเทศของรัฐบาล ซึ่งผู้พูดไม่เห็นด้วยกับแนวทางการบริหาร โดยแนะนำให้รัฐบาลบริหารตามคำแนะนำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้พูดเชื่อว่าแนวทางดังกล่าวจะทำให้ปัญหาทุเลาลง ดังข้อความที่ปรากฏ คือ “ออกเลย ผมว่าลากอกตีกว่ามั้ง ให้พวกผมเป็นกันดีกว่า ผมจะแก้ให้ดู”

3.3 วัจนกรรมประชดแบบไม่สมเหตุสมผล คือ การใช้ภาษาที่แสดงเจตนาประชดประชันการกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล โดยใช้ถ้อยคำที่ไม่สมเหตุสมผล กล่าวถึงสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง เพื่อเสียดสี กระทบกระเทียบทำให้ผู้เป็นเป้าหมายได้รับความเจ็บปวด ไม่พึงพอใจ ดังตัวอย่าง

(72) “...คือชาวโลกเขาบอกว่านายกยิ่งลักษณ์เป็นนายกปลอม ซึ่งนายกปลอมนายกก็ออกไปเมืองนอกไม่ได้นะ ไปยุโรปเนี่ยเขาจับเลยนะ เหมือนคุณใส่ของก็ออกไปนะ คุณใส่อาฆาไปปลอมอะไรปลอมเนี่ยเขาจับเลยนะ นี่นายกยิ่งลักษณ์ไปไหนไม่ได้ผมดูแล้ว เพราะว่าชาวทั่วโลกเขาตีแผ่นายกตัวปลอม เพราะฉะนั้นนายกตัวปลอมเดินทางไปยุโรปถูกจับนะ คุณยิ่งลักษณ์...”

(เทพไท เสนพงศ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (72) ผู้พูดกล่าวประชดโจมตีนายกรัฐมนตรี โดยกล่าวว่ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรีตัวปลอมหากเดินทางไปต่างประเทศอาจถูกจับกุม ดังข้อความที่ปรากฏ “เพราะว่าชาวทั่วโลกเขาตีแผ่นายกตัวปลอม เพราะฉะนั้นนายกตัวปลอมเดินทางไปยุโรปถูกจับนะ คุณยิ่งลักษณ์” ผู้พูดกล่าวประชดประชัน คำพูดดังกล่าวไม่สามารถเกิดขึ้นจริงได้ นายกรัฐมนตรีไม่ถูกจับกุมเพราะถูกกล่าวหาว่าเป็นนายกรัฐมนตรีตัวปลอม แต่หากถูกจับกุมต้องเป็นผู้กระทำความผิดเท่านั้น

(73) “...จับไม่ได้หรอกมันจับยาก ใครทำลายพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยจับยาก แต่ถ้าใครไปโดนป้ายพรรคเพื่อไทยมันจับทันที ขนาดตอนดึกๆ นะคุณเอ้ย ยังลากคอไปได้เลย...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (73) ผู้พูดกล่าวโจมตีกรณีการทำลายป้ายหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยพรรคการเมืองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กล่าวว่าหากป้ายของพรรคประชาธิปัตย์ถูกทำลายจะจับกุมผู้กระทำความผิดยาก แต่หากป้ายของพรรคเพื่อไทยถูกทำลายมักจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างรวดเร็ว ดังข้อความที่ปรากฏ “ใครทำลายพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยจับยาก แต่ถ้าใครไปโดนป้ายพรรคเพื่อไทยมันจับทันที ขนาดตอนดึกๆ นะคุณเอ้ย ยังลากคอไปได้เลย” ผู้พูดแสดงเจตนาประชดเสียดสีการดำเนินงานของตำรวจ แต่ข้อความดังกล่าวเป็นการประชดไม่สมเหตุสมผล เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจับตัวผู้กระทำความผิดได้ทันทีหลังจากก่อเหตุ แต่ต้องใช้เวลาในการสืบหา ร่องรอย การประชดดังกล่าวผู้พูดต้องการเปรียบเทียบให้ผู้ฟังเห็นความแตกต่างในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. การใช้ภาษาถิ่น

ในรายการสายล่อฟ้า พบการใช้ภาษาถิ่นภาคใต้จากนายเทพไท เสนพงศ์ เนื่องจากนายเทพไท เสนพงศ์มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช การใช้ภาษาในรายการบางครั้งจึงมักปรากฏการกล่าวโจมตีโดยใช้ภาษาถิ่น เพื่อโจมตีบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมือง เพื่อสร้างสีสันในการโจมตีการกระทำทางการเมือง ดังตัวอย่าง

(74) “...เพราะฉะนั้นจุฑพรขัตติวงศ์แปล่อกรอกรับ พวกนี้รืออยู่ไ่ คือ ถ้าวราเทพ รัตนกรหลุดเนี้ยก็จะได้ปรับกรม.พร้อมกับคุณชุมพลไ่ คือ จะได้อ่างได้ว่าในพรรคเพื่อไทยเนี้ยได้มีตำแหน่งว่างแล้วก็ปรับด้วย แต่พอวราเทพไม่ได้ออก โหแห้วไปตามๆ กัน รับประทานแห้วกระป๋องต่อไปทั้งจุฑพรและบ้านเลขที่ 111 ที่เข้าคิวอยู่...”

(เทพไท เสนพงศ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (74) ผู้พูดใช้ภาษาถิ่นภาคใต้กล่าวโจมตีนายจุฑพร พรพันธุ์ แกนนาคคนเสื้อแดงว่า “ขัตติวงศ์แปล่อ” คือ การผิดกระดังแปล่อ หมายถึง การกระทำหรือคาดหวังสิ่งใด แต่ไม่ได้รับผลตอบแทนกลับมา สิ่งทีคาดหวังสูญหายไป ไม่ได้อะไรเลย

(75) “...จะสรุปได้ยังไง ยังไม่สอบอะไรเลย คุณธาริต คือ ผบ.ตร.ยังสอบไม่ครบทุกคนเลย แล้วอยู่ๆ พอไอ้พงศ์พัศเอาเอกสารมาให้แผ่นมาการันตี มาแถลงข่าวกัน 2 คน วันอาทิตย์ การันตีว่าบริสุทธิ์ อันนี้หาเสียงทางอ้อมหรือแปล่อคุณชวนนท์ คุณศิริโชค เนี่ยคุณศิริโชคกำลังดักไซ้แห่งอยู่ตอนนี้ คือ ขุดหลุมแล้วเข้าไซ้แห่งคุณแล้วตอนนี้ จัดการเลย บ้านผมเรียกดักไซ้แห่ง เรียบร้อย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (75) ดักไซ้แห่ง หมายถึง กลโกงวิธีหนึ่งโดยหาประโยชน์จากผู้ว่าจ้าง แต่ไม่ได้ช่วยเหลือจริงๆ (พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้. 2550: 177) ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าการแถลงการณ์สอบสวนของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ และพล.ต.อ.พงศ์พัศ พงษ์เจริญนั้นจะเป็นสิ่งที่ทำให้ฝ่ายของตนเองได้รับผลประโยชน์ ส่งผลเสียต่อพล.ต.อ.พงศ์พัศ พงษ์เจริญ

4. การใช้สำนวน

สำนวน คือ โวหาร คารม ทำนองพูด ถ้อยคำที่เรียบเรียง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) การใช้สำนวนในการกล่าวโจมตีทางการเมือง ผู้วิจัยคัดเลือกและจำแนกข้อมูลโดยยึดตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกสำนวนจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 และคลังคำ สำนวนที่ปรากฏในงานวิจัย เช่น “ปลาชิวปลาสร้อย” “จับแพะชนแกะ” “ฝากปลาย่างไว้กับแมว” “เข้าขามเย็นขาม” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(76) “...คือ พงศพัศจะปฏิเสธความรับผิดชอบได้อย่างไร ผมไม่เข้าใจ นี่คุณจะฝากกทม.ไว้กับไอ้พงศ์พัศนี้หรือ ไม่ต่างจากฝากปลาย่างไว้กับแมวนะ ผมบอกว่านะ คุณคอยดูก็แล้วกัน เรื่องแค่นี้ถ้าคุณปฏิเสธ นี่ทำไมผมนึกถึงไอ้เรื่องวิทยุที่ไปขโมยกันมาเนี่ยๆ จะยอมรับได้ไง เรื่องแค่นี้เห็นกันตำตานิลายลักษณะอักษรชัดๆ ลงชื่อแล้วยังไม่ยอมรับ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (76) ผู้พูดโจมตีพล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ กล่าวว่าหากประชาชนตัดสินใจเลือก พล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จะส่งผลเสียต่อประชาชน ดังจำนวนที่ปรากฏ คือ “ฝากปลาย่างไว้กับแมว” หมายถึง ฝากสิ่งใดสิ่งหนึ่งไว้กับคนที่ชอบหรือต้องการสิ่งนั้น ย่อมสูญหายได้ง่าย (คลังคำ. 2555: 251) เพื่อชี้ให้ประชาชนตระหนักและคิดทบทวนก่อน การตัดสินใจเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(77) “...อันนี้เนี่ยผมเรียนว่าผมประณามทั้งคู่เนะ ทั้งยังลักษณะทั้งเฉลิม คือ คุณเอาเรื่องของความเป็น ความตายเรื่องของปัญหาประเทศเนี่ยมาเป็นคำพูดลักษณะของการพูดจาล้อเล่นกันนะครับ หนึ่งในบอกว่า คุณยังลักษณะบอกว่าเอาละ ต่อไปอย่าพูดว่าไม่อยากทำงานอีก แล้วต่อไปให้ทำงานให้เต็มที่แปลว่าอะไร ที่ผ่านมามีตั้งใจทำงาน แปลว่าที่ผ่านมามีทำงานแบบเข้าซามเย็นซามกับชีวิตของคนถูกมัย ครับ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 18 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (77) ผู้พูดโจมตีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรและ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง กรณี การแก้ปัญหาภาคใต้ โดยกล่าวว่าการทำงานของทั้งสองคนเป็นลักษณะ “เข้าซามเย็นซาม” หมายถึง ทำงานตามสบายไม่กระตือรือร้น (คลังคำ. 2555: 148) การทำงานลักษณะดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อ การบริหารประเทศ และปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีผู้เสียชีวิตอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึง ต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหอย่างจริงจังและรวดเร็วที่สุด

กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการมุ่งโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม คือ พรรคเพื่อไทย และคนเสื้อแดงให้ได้รับความเสียหาย ทำลายภาพลักษณ์ทางการเมือง โดย ผู้ดำเนินรายการแสดงให้เห็นว่าพรรคเพื่อไทยดำเนินการทุจริต เกิดการคอร์รัปชัน หลอกลวงประชาชน สร้างสถานการณ์เพื่อทำลายพรรคประชาธิปัตย์ ดังปรากฏผ่านกลวิธีอุปลักษณ์การศึกษาและ อุปลักษณ์การแสดง อีกทั้งกล่าวตำหนิข้อบกพร่องของฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากไม่สนใจดูแลทุกข์สุขของ ประชาชน นอกจากนี้ ทั้งสองรายการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของ ฝ่ายตนเอง สร้างภาพเชิงบวก เพื่อโน้มน้าวประชาชนให้คล้อยตามการกระทำของฝ่ายตนเอง รายละเอียด ดังปรากฏในกลวิธีการสนับสนุน

กลวิธีการสนับสนุนในรายการชูธง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบ กลวิธีการสนับสนุนในรายการชูธงแบ่งเป็น 2 กลวิธีหลัก คือ

1) กลวิธีอรรถศาสตร์ พบ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก และ

การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก 2) กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรมพบ 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธ และประโยคเงื่อนไข ดังตาราง

ตาราง 5 สรุปกลวิธีการสนับสนุนในรายการชูง

กลวิธีการโจมตีในรายการชูง	ตัวอย่าง
กลวิธีอรรถศาสตร์	
1. การใช้คำเรียก	
1) คำเรียกแสดงการยกย่อง	“ท่านอาจารย์ธิดา” “อาจารย์วันมูหะมัดนอร์ มะทา” “ร.ต.อ.ดร.เฉลิม” “คุณหมอเหว” “ท่านนายกทักษิณ”
2) คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง	“หม่อมมิตรคนเสื้อแดง” “พี่น้องประชาชน” “ประชาชนผู้รักประชาธิปไตย” “พี่น้อง เสื้อแดง”
3) สมญานาม	“ตำรวจมะเขือเทศ”
2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก	“ปลดปล่อย” “เยียวยา” “ร่วมใจ” “ป้องกัน” “รักษา” “สนับสนุน” “ร่วมมือ”
3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก	“สง่างาม” “อดทน” “แข็งแกร่ง” “เกียรติยศ” “ซื่อสัตย์” “สามัคคี” “สุภาพบุรุษ” “ความยุติธรรม” “ความเสมอภาค” “สุจริตโปร่งใส” “ความเป็นธรรม”
กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม	
1. อุปลักษณ์	
1) อุปลักษณ์สงคราม	“จัดกระบวนการทัศน์” “ชัยชนะ” “กระบวนการต่อสู้” “ศัตรู” “สู้” “การจัดทัพ”
2) อุปลักษณ์การเดินทาง	“เดินถนน” “การเดินทาง” “ตลอดเส้นทาง” “ก้าว” “ระหว่างทาง” “เดินต่อไป”
3) อุปลักษณ์อวัยวะในร่างกาย	“หัวใจ” “เลือดเนื้อ” “กัณท์” “สูบฉีดเลือด”
2. การใช้วัจนกรรม	
1) วัจนกรรมการสั่ง	มักปรากฏคำว่า “อย่า” “จง” “ต้อง” ตัวอย่าง เช่น “พี่น้องประชาชนต้องออกไปใช้สิทธิ และร่วมตรวจสอบในวันเลือกตั้งอย่าให้มีการทุจริตกัน”

ตาราง 5 (ต่อ)

กลวิธีการโจมตีในรายการชู้ธง	ตัวอย่าง
กลวิธีวิจณปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ)	
2) วัฒนธรรมแนะนำ ชี้นำ หรือเชิญชวน	มักปรากฏคำว่า “ควร” “ควรจะ” เชิญชวน” ตัวอย่างเช่น “การเป็นรัฐบาลที่ดีนั้นควรฟังเสียงประชาชนส่วนใหญ่ว่าทำแล้วประชาชนเค้ามีความสุขนะครับ”
3) วัฒนธรรมขออภัย	มักปรากฏคำว่า “ขอ” ตัวอย่างเช่น “ใครจะชนะก็ขอให้ชนะบนกติกาที่สุจริตที่โปร่งใสยุติธรรม”
3. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม	ปรากฏคำว่า “ไม่” ตัวอย่างเช่น “การเลือกตั้งหรือกลไกต่างๆ ที่พรรคเพื่อไทยใช้บริสุทธิ์ยุติธรรมจริงๆ ไม่ได้มีการใช้กระบวนการทางการเมืองมาป้ายสีหรือว่าทำอะไรให้คู่แข่งนั้นต้องแพ้”
4. ประโยคเงื่อนไข	“ถ้า....” เป็นการสร้างเงื่อนไข และส่วนแสดงผล ตัวอย่างเช่น “ถ้ากติกาที่เป็นประชาธิปไตยเนี่ยเราจะได้นะครับ รัฐบาลหรือว่าทุกหน่วยงานนะครับ โดยอำนาจนั้นเป็นของประชาชน ประชาชนสามารถส่งเสียงได้”

กลวิธีอรรถศาสตร์ คือ การใช้คำศัพท์ในการสนับสนุนการบริหาร การดำเนินการทางการเมือง หรือการหาเสียงของพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมือง ซึ่งให้การสนับสนุนพรรคเพื่อไทยดังปรากฏในรายการชู้ธง ซึ่งวิเคราะห์ได้จากวงความหมายของคำศัพท์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียก

การใช้คำเรียก หมายถึง การใช้คำเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย รวมถึงบุคคลที่ให้การสนับสนุนพรรคเพื่อไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นพวกพ้อง ความเป็นปึกแผ่น หรือการให้เกียรติยกย่อง ให้ความเคารพ โดยจำแนกเป็น 2 กลวิธีย่อย ดังนี้

1) **คำเรียกแสดงการยกย่อง** คือ การเรียกชื่อบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ด้วยความเคารพให้เกียรติ โดยมักปรากฏคำนำหน้าชื่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึง เช่น

ท่าน+ชื่อ ยศตำแหน่ง+ชื่อ รวมถึงการยกย่องที่แสดงถึงสถานะ คุณวุฒิและอาชีพของบุคคลเหล่านั้น
เช่น “ท่านอาจารย์บิดา” “นายกยิ่งลักษณ์” “ร.ต.อ.ดร.เฉลิม” “นายกทักษิณ” ดังตัวอย่าง

(78) “...และผมเชื่อว่านายกทักษิณเองก็ไม่กล้าคิด ญัฐวุฒิก็ไม่กล้าคิด ใครก็ไม่กล้าคิด เพราะคนเสื้อแดงเค้ามีความคิดความอ่าน ลองผมเนี่ยนะครับ ลองญัฐวุฒิ แม้กระทั่งท่านนายกทักษิณ ถ้าลองเนี่ยนะครับไม่ปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย ประชาชนคนเสื้อแดงเค้าหันหลังให้เลยนะ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (78) ผู้พูดกล่าวยกย่องเคารพ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยเรียกชื่อระบุตำแหน่งทางการเมืองในอดีตของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร คือ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แม้สถานภาพในปัจจุบันไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ผู้พูดยังคงให้ความเคารพยกย่องให้เกิดเกียรติ อีกทั้งใช้คำว่า “ท่าน” แสดงถึงทัศนคติและความรู้สึกส่วนตัวของผู้พูดที่มีต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึง

(79) “...ก็ถือว่าคนเหล่านี้จำนวน 9 คนนะครับ นำโดยอาจารย์วันมูหะมัดนอร์ มะทา คือ อาจารย์วันมูหะมัดนอร์ก็เป็นตำแหน่งกันทุกอย่าง ยกเว้นนายกรัฐมนตรีตำแหน่งเดียว ความจริงทั้งประธานรัฐสภา รัฐมนตรีมหาดไทย คมนาคม เกษตร เป็นมาเยอะเยอะมากมาย รวมกระทั่งคนอื่นๆ ก็มีประสบการณ์ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และขณะเดียวกันผมเองก็เห็นว่า ถ้า ร.ต.อ.ดร.เฉลิม เห็นบุคคลอื่นนะครับที่สามารถจะมาช่วยได้ก็แต่งตั้งเข้ามา...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (79) การใช้คำเรียกโดยระบุถึงตำแหน่งอาชีพในอดีตและคุณวุฒิทางการศึกษาของผู้ที่ถูกกล่าวถึง กล่าวคือ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทาเคยดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้พูดจึงเรียกผู้ที่ถูกกล่าวถึงโดยใช้คำว่า “อาจารย์” ส่วน ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ผู้พูดเรียกชื่อโดยระบุยศตำแหน่งในอดีต แม้ปัจจุบัน ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงลาออกจากราชการตำรวจแล้ว และเรียกชื่อโดยระบุคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก แสดงถึงการให้เกิดเกียรติ การยกย่องสถานะและความรู้ความสามารถของผู้ที่ถูกกล่าวถึง

2) **คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง** คือ คำเรียกบุคคลเพื่อแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ความเป็นปึกแผ่น คำเรียกบุคคลแสดงถึงทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นกลุ่มเดียวกับฝ่ายตนเอง เพื่อสนับสนุน ปกป้องการกระทำและการดำเนินการทางการเมืองใดๆ ของบุคคลในพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล ดังตัวอย่าง

(80) “...เพราะฉะนั้นก็ยังเรียกร้องกันอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าให้แต่ละฝ่ายจงร่วมปลดปล่อยประชาชนของตนเองนะครับ เพื่อความสง่างามนะครับจากผู้นำของกลุ่มคุณนั่นแหละนะครับ ก็คือ หมายความว่าให้ประชาชนเค้ามีความศรัทธาเชื่อมั่นของแต่ละกลุ่มว่า เออละ คนที่เป็นแกนนำนะครับ เค้าได้ร่วมปลดปล่อยเช่นเดียวกับพวกเราในหมู่มิตรคนเสื้อแดงได้ดำเนินการอยู่ในเวลานี้...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (80) จากคำว่า “พวกเรา” คือ บุคคลผู้ดำเนินการทางการเมืองกลุ่มเดียวกัน รวมถึงการแสดงความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้พูดกับผู้ที่ถูกกล่าวถึง คือ “หมู่มิตรคนเสื้อแดง”

(81) “...วันนี้ไม่ต้องนะครับว่าสื่อไหนจะออกมาอธิบายความในยามบรรยากาศจะต้องไปเลือกตั้งผู้ว่าปัญหา ก็คือว่าต้องมาทบทวนว่า ไปพูดทำไม เพราะว่าการพูดอย่างนั้นเนี่ย หนึ่งก็คือว่าตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเองเค้าก็มีความเดือดร้อน เพราะว่าความรู้สึกที่ดีระหว่างพี่น้องเสื้อแดงกับตำรวจนั้นที่เรียกว่าตำรวจจะเชื่อเทศนั้น เราดีกันโดยตลอดในช่วงที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับ ใครจะไปอย่างไรก็ตาม หน้าที่ของพวกเรานั้นอย่างมากก็คือการสะท้อนว่า ในระหว่างการต่อสู้นั้นได้ใครมาร่วมเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายนะครับ ในศตวรรษหน้าตาเป็นศตวรรษหลายคน แต่ในสนามรบรู้ว่าเค้าเป็นมิตรนะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (81) ผู้พูดใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเครือญาติเพื่อแสดงถึงความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเอง คือ “พี่น้องเสื้อแดง” เพื่อทำให้คนเสื้อแดงเห็นว่าผู้พูดให้ความสำคัญกับบุคคลดังกล่าวเสมือนญาติพี่น้อง แสดงถึงการเป็นกลุ่มเดียวกันจากคำว่า “พวกเรา” ตัวอย่างข้างต้น (80) และ (81) ผู้พูดใช้คำที่แสดงถึงความเป็นพวกพ้อง เพื่อสร้างความเป็นพรรคพวกเดียวกัน

3) **สมญานาม** คือ คำนามหรือกลุ่มคำที่ใช้เรียก หรืออ้างถึงถึงบุคคล สิ่งของที่ไม่ใช่ชื่อจริง โดยเกิดจากการนำชื่อเล่น คุณลักษณะ พฤติกรรม สถานภาพทางสังคม หรือคุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวมาใช้ในการสร้างสมญานาม (ศิริพร รักดีผาสุก. 2547: 79; อ้างอิงจาก สุวรรณา งามเหลือ. 2539) การใช้สมญานามในกลวิธีการสนับสนุนแสดงถึงการเป็นกลุ่มเดียวกัน เช่น “ตำรวจมะเขือเทศ” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(82) “...เพราะว่าความรู้สึกที่ดีระหว่างพี่น้องเสื้อแดงกับตำรวจนั้นที่เรียกว่าตำรวจมะเขือเทศนั้น เราดีกันโดยตลอดในช่วงที่ผ่านมา...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 26 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (82) ผู้พูดให้ความสำคัญกับกลุ่มที่ถูกกล่าวถึงโดยใช้สมญานามเปรียบเทียบ จากคำว่า “ตำรวจมะเขือเทศ” เนื่องจากมะเขือเทศมีสีแดง การใช้คำว่า “ตำรวจมะเขือเทศ” เปรียบเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้การสนับสนุนกลุ่มคนเสื้อแดง มีแนวคิดทางการเมืองเหมือนกับคนเสื้อแดงหรือเป็นกลุ่มเดียวกับคนเสื้อแดง

2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก

การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก คือ การเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการกระทำ อาการหรือความรู้สึกเพื่อสนับสนุนหรือสร้างภาพลักษณ์บุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่สนับสนุนพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน แสดงถึงความน่าเชื่อถือ เช่น “ปลดปล่อย” “เยียวยา” “ร่วมใจ” ดังปรากฏในตัวอย่าง

(83) “...เพราะฉะนั้นก็ยังเรียกร้องกันอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าให้แต่ละฝ่ายมาร่วมปลดปล่อยประชาชนของตัวเองนะครับ เพื่อความสง่างามนะครับจากผู้นำของกลุ่มคุณนั่นแหละนะครับ ก็คือ หมายความว่าให้ประชาชนเค้ามีความศรัทธาเชื่อมั่นของแต่ละกลุ่มว่า เอละ คนที่เป็นแกนนำนะครับ เค้าได้ร่วมปลดปล่อยเช่นเดียวกับพวกเราในหมู่มิตรคนเสื้อแดงได้ดำเนินการอยู่ในเวลานี้...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (83) ผู้พูดเรียกร้องให้ทุกฝ่ายให้ความเป็นธรรมและให้อิสระกับประชาชนที่ถูกคุมขัง สนับสนุนให้ขอเรียกร้องดังกล่าวของผู้พูดนำไปสู่การกระทำที่เป็นรูปธรรม การเรียกร้องดังกล่าวส่งผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ที่ถูกคุมขังหรือญาติของบุคคลเหล่านั้น จากคำว่า “ปลดปล่อย” แสดงให้เห็นความปรารถนาเชิงบวกของผู้พูดที่มีต่อผู้ที่ถูกคุมขัง เพื่อให้ผู้ถูกคุมขังได้รับอิสรภาพอีกครั้ง

(84) “...เพราะฉะนั้นภาระหน้าที่ก็คือว่าจะต้องป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งให้ได้ การป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งแปลความกันว่าเป็นการหาเสียงว่าใครเพื่อใคร แต่เพียงแต่บอกว่าถ้าแต่ละฝ่ายได้ป้องกันการโกงให้ได้ นั่นเราจะได้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตรงกับเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชนนะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (84) ผู้พูดแสดงเจตนาของตนเองให้เห็นว่าไม่ต้องการให้เกิดการทุจริตการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อประชาชนคนกรุงเทพฯ จะได้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ตรงตามความต้องการ ดังนั้น การป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้พูดใช้คำว่า “ป้องกัน” คือ ปกป้องเหตุการณ์ทุจริตที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างยุติธรรม โปร่งใส

3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก

การใช้ชุดคำแสดงถึงคุณลักษณะเชิงบวก หมายถึง การใช้คำศัพท์เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณความดีของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรค เพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อให้ได้รับความน่าเชื่อถือ แสดงถึงภาพลักษณ์เชิงบวก ดังนี้

(85) “...ผมยังต้องการเดินทางอย่างคนที่มีเกียรติยศอยากให้ตายเนี่ยคนไปร่วมงานผมไป เพราะผมเป็นคนมีเกียรติยศ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (85) ผู้พูดกล่าวยกย่องตนเองว่าเป็นคนมีเกียรติ เพื่อสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับตนเอง เชิดชูและสนับสนุนตนเองให้ผู้ฟังเห็นว่าตนเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ มีคุณสมบัติที่ดี เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความไว้วางใจ

(86) “...และผมเชื่อว่านายกทักษิณเองก็ไม่กล้าคิด ฌัฐวุฒิก็ไม่กล้าคิด ใครก็ไม่กล้าคิด เพราะคนเสื้อแดงเค้ามีความคิดความอ่าน ลองผมเนี่ยนะครับ ลองฌัฐวุฒิ แม้กระทั่งท่านนายกทักษิณ ถ้าลองเนี่ยนะครับไม่ปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย ประชาชนคนเสื้อแดงเค้าหันหลังให้เลยนะ เพราะฉะนั้น คำว่าแกนนำเนี่ยเป็นสิ่งที่ผมบอกว่ามันเป็นคำที่ถูกชาวบ้านประชาชนคนเสื้อแดงเค้าอุปโลกน์มาให้ เพราะเห็นว่าเราซื้อสัตย์ต่อแนวทางอุดมการณ์มันไม่ได้ติดตัวเราไปจนตาย แต่มันอยู่กับจนถึงวันที่เราทรยศต่ออุดมการณ์เราเห็นแก่ตัวเองเป็นใหญ่มากกว่าแนวทางอุดมการณ์หรือเจตนารมณ์ของวีระชนที่ตายบาดเจ็บและถูกคุมขัง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (86) ผู้พูดกล่าวถึงคุณสมบัติของคนเสื้อแดง ว่าเป็นกลุ่มคนที่มี “ความคิด” “ความอ่าน” และ “ซื้อสัตย์” คุณสมบัติดังกล่าวผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าคนเสื้อแดงเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางประชาธิปไตย ยึดมั่นและซื่อตรงต่ออุดมการณ์ประชาธิปไตย คุณลักษณะดังกล่าวสนับสนุนภาพลักษณ์เชิงบวกของคนเสื้อแดง

(87) “...แต่ที่โชคดียก็คือว่าคนเสื้อแดงที่ยืนเคียงข้างกับรัฐบาลนั้นเค้าไม่เคยเรียกร้องสิ่งใดที่ได้มากกว่าผู้อื่น เค้าแสวงหาซึ่งความเสมอภาคนะครับซึ่งก็คือหมายความว่า เค้าจะเรียกร้องอะไรก็ตามเค้าจะเรียกร้องเผื่อบุคคลอื่นทั่วประเทศเหมือนกัน...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (87) ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าการกระทำของคนเสื้อแดงเป็นการกระทำเพื่อส่วนรวม และสิ่งที่คนเสื้อแดงต้องการ คือ “ความเสมอภาค” ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม การเรียกร้องดังกล่าวเพื่อต้องการให้ประชาชนในประเทศได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานในสังคมอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นคนชนชั้นใดหรือมีทัศนคติทางการเมืองเช่นไร

(88) “...เพราะฉะนั้นภาระหน้าที่ก็คือว่าจะต้องป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งให้ได้ การป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งแปลความกันว่าเป็นการหาเสียงว่าใครเพื่อใคร แต่เพียงแต่บอกว่าถ้าแต่ละฝ่ายได้ป้องกันการโกงให้ได้ นั่นเราจะได้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตรงกับเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชนนะครับ ใครจะแพ้จะชนะไม่เกี่ยว แต่ว่าการเลือกตั้งนั้น บริสุทธิ์ยุติธรรม แปลความกันว่าถ้าไม่สามารถทำให้ความยุติธรรมมันเกิดได้ เลือกตั้งเนี่ยนะครับบางคนวิชาใช้วิธีสามานย์กันอย่างไร คนสังหารคนแพ้ในวันเลือกตั้งกันทั้งนั้นนะ หลังจากนั้นก็ไปยื่นข้างคนชนะนี่คือสังคมไทย...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (88) เป็นคำศัพท์และกลุ่มคำที่ผู้พูดต้องการสนับสนุนการเลือกตั้งให้ดำเนินไปโดยปราศจากการทุจริต ถูกต้องชอบธรรม ดังคุณลักษณะที่ปรากฏ คือ “บริสุทธิ์ยุติธรรม” “ความยุติธรรม” ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นการคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในกระบวนการเลือกตั้ง ผู้พูดเน้นย้ำว่ากระบวนการเลือกตั้งต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม การเลือกตั้งต้องมีลักษณะดังกล่าวทั้ง 2 ประการ เพื่อให้การเลือกตั้งที่เกิดขึ้นสามารถดำเนินไปตามหลักการประชาธิปไตยที่ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้

กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม คือ การใช้ภาษาสนับสนุนการกระทำทางการเมืองของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่ปรากฏในรายการชู้ต ซึ่งต้องพิจารณาบริบทรวมถึงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารเพื่อใช้ในการตีความ โดยใช้บริบทของข้อมูล บริบททางสังคมและวัฒนธรรมในการตีความร่วมกัน จากการวิเคราะห์ในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์พบรายละเอียดดังนี้

1. อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การใช้ภาษาเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งในการสนับสนุนทางการเมืองหรือบุคคลทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย เพื่อมุ่งสร้างภาพเชิงบวก นำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีต่อผู้ฟัง ซึ่งอุปลักษณ์เป็นการถ้อยคำโยงความหมายจากความหมายต้นทาง สู่ความหมายปลายทาง ตามแนวคิดของเลคอฟและจอห์นสัน สามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้ดังนี้

1) อุปลักษณ์สงคราม การใช้ภาษาในการสนับสนุนภาพลักษณ์หรือการกระทำของ

บุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย โดยเปรียบเทียบกับ การต่อสู้ พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการต่อสู้ ได้แก่ “กระบวนการต่อสู้” “เราติดอาวุธทางความคิด” “การจัดทัพ” ดังตัวอย่าง

(89) “...เพราะฉะนั้นนี่ก็คือว่ารัฐบาลนี้ก็มีความโชคดีว่ามีคนเสื้อแดงนั้น คำก็รู้ประมาณตน และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเค้าไม่ได้สร้างความกระอักกระอ่วนใจหรือว่ากระบวนการต่อสู้ที่มันได้สะท้อนว่าเป็นการต่อสู้ที่ไม่เห็นแก่ตัว แม้ว่าจะมีความเห็นที่แตกต่างกัน ความเห็นที่แตกต่างกันนั้นจะครบในการต่อสู้ก็ต่อสู้กันไป แต่วันหนึ่งเพื่อจะเรียกร้องความเป็นธรรมก็ให้กับทุกฝ่ายแม้กระทั่งฝ่ายศัตรูก็ตาม นี่ก็ถือว่านี่เป็นความงดงามแต่ว่าเรื่องหลักทั้งปวงนั้นก็อยู่ที่รัฐธรรมนูญ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (89) ดังข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นคำศัพท์ในวงความหมายการทำสงคราม ได้แก่ “กระบวนการต่อสู้” “การต่อสู้” และ “ต่อสู้” เปรียบกับการดำเนินการทางการเมืองของคนเสื้อแดงและรัฐบาล ส่วนคำว่า “ศัตรู” หมายถึง บุคคลที่มีความคิดทางการเมืองแตกต่างจากคนเสื้อแดง

(90) “...แต่พอเจอเหตุยุบอำนาจตุ้ม 19 ล้านเสียงก็ยังอยู่บ้าน เพราะเขาไม่ได้เตรียมใจที่จะออกมาเพื่อจะต่อสู้ปกป้องรัฐบาลประชาธิปไตยเลย เพราะฉะนั้นตลอดระยะเวลาหลายปีเนี่ยที่เราใช้เวลาเดินทางเนี่ยจะครบ ผมไม่รู้ที่รอบในประเทศไทยและพรรคพวกบรรดาหมุ่มิตรประหนึ่งปราศรัยหลายจังหวัดก็มี และก็แทบจะหาวันว่างไม่ได้ เพราะเราทำสิ่งนี้ไง เราติดอาวุธทางความคิด เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเรื่องเงินมาเป็นตัวตั้ง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (89) และ (90) ผู้พูดใช้คำศัพท์เพื่อสนับสนุนทางการเมืองของคนเสื้อแดง ซึ่งเป็นคำศัพท์ในวงความหมายการต่อสู้ กล่าวคือ การดำเนินการทางการเมืองของคนเสื้อแดงเปรียบกับกระบวนการต่อสู้ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่คนเสื้อแดงต้องการ ตัวอย่าง (90) ผู้พูดกล่าวว่าการเดินทางปราศรัยของแกนนำคนเสื้อแดง เพื่อต้องการชี้แจงและนำเสนอความคิดทางการเมืองให้กับประชาชน ผู้พูดกล่าวว่าเป็นการ “ติดอาวุธทางความคิด” คือ นำเสนอและอธิบายทัศนคติ อุดมการณ์ ความต้องการของคนเสื้อแดงให้ประชาชนทุกภาคส่วนรับทราบ เพื่อเป็นการชี้แจงชักจูงให้ประชาชนคล้อยตามความคิดทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง อุปลักษณ์สงครามสะท้อนให้เห็นความคิดทางการเมืองของผู้พูดในการสนับสนุนและชี้แจงความคิดความเชื่อของผู้ฟังว่าการดำเนินการทางการเมือง

เป็นการกระทำการโดยใช้พลังกำลัง ช่างซึ่งเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตนต้องการ แม้ไม่ใช่การใช้กำลังกาย ในการต่อสู้ก็ตาม

ถ้อยคำอุปลักษณชี้ทางต้นที่ปรากฏ “กระบวนการต่อสู้” “การต่อสู้” “ศัตรู” “ติดอาวุธทางความคิด” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ้อยคำโยงความหมายต้นทาง คือ สงคราม สูความหมายปลายทาง คือ การสนับสนุนการกระทำและพฤติกรรมทางการเมือง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการสนับสนุน

2) อุปลักษณการเดินทาง การใช้ภาษาในการสนับสนุนภาพลักษณหรือการกระทำ

ของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย โดยเปรียบเทียบกับการเดินทาง พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการเดินทาง ได้แก่ “ระหว่างทาง” “เดินต่อไป” “เส้นทาง” “เดินหน้า” ดังตัวอย่าง

(91) “...ทีนี้ในส่วนของการก้าวต่อไปในการปลดปล่อยอิสรภาพของภาคประชาชนก็คาดหวังว่าจะจะเป็นก้าวที่สดใสและก็มองเห็นอิสรภาพของประชาชนที่จะเกิดขึ้นและฝากไว้กับรัฐบาลชุดนี้...”

(อรุณทัย ศิริบุตร. 19 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (91) เป็นการกล่าวสนับสนุนเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือประชาชนที่ถูกคุมขัง ซึ่งผู้พูดใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการเดินทาง คือ คำว่า “ก้าว” เปรียบกับลำดับการดำเนินการที่รัฐบาลต้องกระทำ เป็นแผนการที่ต้องดำเนินต่อไปและเกิดขึ้นจริงในการวางแผนการกระทำทางการเมือง โดยคาดหวังว่ารัฐบาลจะดำเนินการช่วยเหลือประชาชน และสามารถประสบความสำเร็จ

(92) “...คือ หมายความว่าคือพรรคเพื่อไทยเดินในแนวทางที่สร้างสรรค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง คำจึงวิธีคำไม่ฟังนะครับ ไม่ฟังไม่ คือ หมายความว่าศรีทนได้ คือ เห็นบริบทแบบนั้น แล้วก็มุ่งมั่นไปตามประสาไป...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (92) คำว่า “เดิน” เปรียบกับการดำเนินการทางการเมืองในการหาเสียงของพรรคเพื่อไทย ซึ่งผู้พูดกล่าวว่าพรรคเพื่อไทยเดินในแนวทางที่สร้างสรรค์ คือ การดำเนินการทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนการกระทำของพรรคเพื่อไทยทำให้ผู้ฟังเชื่อมั่นในแนวทางการหาเสียงของพรรคว่าเป็นการกระทำที่เหมาะสม ไม่ใช่การกระทำโดยมิชอบ การใช้อุปลักษณการเดินทางในการสนับสนุนทางการเมืองสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินการทางการเมืองเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินต่อไปเปรียบเสมือนการเดินทาง

ถ้อยคำอุปลักษณะข้างต้นที่ปรากฏ “ก้าว” “เดิน” “แนวทาง” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ่ายโยงความหมายต้นทาง คือ การเดินทาง สู่อความหมายปลายทาง คือ การสนับสนุนการกระทำทางการเมือง อุปลักษณะการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการสนับสนุน

3) อุปลักษณะอวัยวะในร่างกาย การใช้ภาษาในการสนับสนุนภาพลักษณ์หรือการกระทำของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย โดยเปรียบเทียบกับอวัยวะในร่างกาย พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับอวัยวะ ได้แก่ “หัวใจใหญ่” “กัดฟันแข็งแรง” ดังตัวอย่าง

(93) “...คือ ภารกิจหลักของพี่น้องเสื้อแดงจะรับเรื่องการตัดสินใจเลือกใครไม่ต้องพูดถึง แต่ว่าเรื่องของการติดตามตรวจสอบการทุจริตการเลือกตั้งเนี่ยถือว่าเป็นหัวใจใหญ่ ซึ่งท่านอาจารย์ธิดาเนี่ยจะครับในฐานะประธานนปช.ที่มีประสบการณ์ก็กำลังจัดกระบวนการกันอยู่...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (93) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนการตรวจสอบการทุจริตการเลือกตั้งโดยใช้คำศัพท์ในวงความหมายของอวัยวะในร่างกาย คือ “หัวใจ” จากตัวอย่างหมายถึงสิ่งสำคัญหรือหลักการสำคัญ ซึ่งผู้พูดกล่าวว่าการตรวจสอบการทุจริตเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้น ผู้พูดต้องการสนับสนุนให้มีการติดตามเรื่องการทุจริตการเลือกตั้ง

(94) “...คือ พูดง่ายๆ ว่าเราไม่มีเสื้อแดงเราก็มีชีวิตอยู่ได้ คือ หมายความว่าถึงขนาดโง่ถึงขนาดว่าจะคิดจะดำรงชีวิตอยู่ในประเทศนี้ได้อย่างไร ถ้าไม่มีเงินจากใครให้ มันไม่ใช่มีเป็นอย่างนั้น แต่กระบวนการนี้เห็นมัยยะ ทั้งที่ว่าตัวจริงเค้าอยู่ในความยากลำบากแต่เค้ากัดฟันแข็งแรง ไม่มีปัญหา คือพูดง่ายๆ ว่าคำว่าหนักขึ้นนอกตรมเนี่ยยืนแข็งแรง ยึดแน่นแจ่มใสและก็มีความสุข เพราะฉะนั้นไอ้วิธีการอธิบายแบบนี้เนี่ยไม่ได้เป็นผลดีและไม่ดีแม้กระทั่งพ.ต.ท.ทักษิณเอง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (94) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนกระบวนการของคนเสื้อแดง โดยกล่าวว่าแม้คนเสื้อแดงอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากแต่พวกเขาก็กัดฟันแข็งแรง กล่าวคือ ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าแม้คนเสื้อแดงอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก คนเสื้อแดงยังอดทนยืนหยัดต่อสู้ อดทนต่อความยากลำบาก

ถ้อยคำอุปลักษณะข้างต้นที่ปรากฏ “หัวใจใหญ่” “กัดฟันแข็งแรง” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ่ายโยงความหมายต้นทาง คือ อวัยวะในร่างกาย สู่อความหมายปลายทาง คือ การสนับสนุนการกระทำทางการเมือง อุปลักษณะการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการสนับสนุน

3. การใช้วรรณกรรม

วจนกรรรม คือ การแสดงเจตนาของผู้พูดเพื่อสนับสนุนบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล เพื่อให้ผู้ที่เป็นเป้าหมายได้รับความเชื่อถือ และแสดงถึงทัศนคติเชิงบวกของผู้พูดต่อผู้เป็นเป้าหมาย ในงานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์ของ เซิร์ล (Searle. 1969: 66-67) ในการวิเคราะห์โดยวจนกรรรมต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการ ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อหาความ (Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และเงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) จากผลการวิเคราะห์พบ วจนกรรรม ดังนี้

1) **วจนกรรมการสั่ง** คือ การแสดงเจตนาสนับสนุนการกระทำทางการเมืองของรัฐบาลหรือบุคคลในพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล โดยผู้พูดต้องการหรือประสงค์ให้ผู้ฟังทำตามความปรารถนาของตนเองด้วยการใช้ภาษาแสดงถึงอำนาจของผู้พูด เพื่อบังคับ ปลูกกระตม ให้ผู้ฟังกระทำการเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของผู้พูด ดังตัวอย่าง

(95) “...คือหมายความว่า คือเราบางทีมันร้าย คือผมเนียเจอความเลวร้ายจนเคยชินไม่มีอะไรเลวร้ายในประเทศไทยแล้วผมไม่เจอ เพราะฉะนั้นผมเองก็มองด้วยปรากฏการณ์ในความร้ายความที่แย่มากที่สุด เราเองก็พบมาหมดแล้ว เพราะฉะนั้นพยายามมองสิ่งแย่ว่าไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นก็ให้พี่น้องอย่าหัดหัวอะไรทั้งสิ้นก็เป็นกระบวนการธรรมดาเนอะครับ เมื่อหลักงานไม่เพียงพอก็รวบรวมไปใหม่เนอะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (95) ผู้พูดสนับสนุนให้ผู้ฟังอย่าเกรงกลัวความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้น ผู้พูดสนับสนุนโดยสั่งให้ผู้ฟังต่อสู้ตามแนวทางของคนเสื้อแดง ผู้พูดแสดงอำนาจเหนือผู้ฟัง เพื่อบังคับให้ผู้ฟังกระทำการดังกล่าว โดยกล่าวว่า “พี่น้องอย่าหัดหัวอะไรทั้งสิ้นก็เป็นกระบวนการธรรมดานะครับ เมื่อหลักฐานไม่เพียงพอก็รวบรวมไปใหม่นะครับ” ผู้พูดพยายามให้ผู้ฟังเชื่อและปฏิบัติตามความต้องการของตนเอง คำที่แสดงการสั่ง คือ “อย่า” และแสดงถึงอำนาจเพื่อบังคับให้ทำของผู้พูด

(96) “...ผมเองก็เห็นว่า ณ ขณะนี้เนี่ย คือ ทางผู้สมัครของทางพรรคเพื่อไทยเค้าก็วางบริบทค่อนข้างที่จะ ค่อนข้างที่จะพูดง่าย ๆ ว่าก็ดูดีไม่ไปตื่นตื่นมีอารมณ์ตามกัน เพราะฉะนั้นผมเองก็เห็นว่า ณ ขณะนี้เนี่ย นะครับว่าพี่น้องประชาชนต้องออกไปใช้สิทธิ และร่วมตรวจสอบในวันเลือกตั้งอย่าให้มีการทุจริต กัน ในศึกของนปช. อ.ธิดา ถาวรเศรษฐ์และคณะที่เค้าจะจัดสัมมนาครั้งสุดท้ายกันในวันที่ 24 นี้ก็เพียง หน้าที่ว่าการตรวจสอบให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ธรรม ซึ่งคนโกงเนี่ยะครับยังไม่รู้ว่าก็กลเม็ดที่จะถูก

นำมาใช้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่ว่าก็เป็นภาระหน้าที่ที่พี่น้องประชาชนจะต้องร่วมกันในการที่จะจับโง่งให้ได้...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 22 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (96) ผู้พูดสนับสนุนโดยการสั่งให้ผู้ฟังไปใช้สิทธิเลือกตั้งและตรวจสอบการทุจริต การเลือกตั้งที่อาจจะเกิดขึ้น โดยกล่าวว่า “พี่น้องประชาชนต้องออกไปใช้สิทธิ และร่วมตรวจสอบในวันเลือกตั้งอย่าให้มีการทุจริตกัน” ผู้พูดแสดงอำนาจในการชักจูงและสั่งให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตการเลือกตั้ง คำที่แสดงการสั่งบังคับ คือ “ต้อง” ผู้พูดแสดงอำนาจเหนือผู้ฟัง

2) **วาทกรรมแนะนำ ชี้นำ หรือเชิญชวน** คือ การแสดงเจตนาสนับสนุนรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย องค์การที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล หรือการกระทำทางการเมืองที่พึงกระทำ และส่งผลประโยชน์ต่อสังคม โดยผู้พูดมีเจตนา เพื่อแนะนำให้ผู้ฟังปฏิบัติตามความต้องการหรือความปรารถนาของผู้พูดให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งผู้พูดเชื่อว่าคำแนะนำดังกล่าวจะส่งผลดีต่อฝ่ายตนเอง ซึ่งวาทกรรมแนะนำ ชี้นำ หรือเชิญชวน มักปรากฏคำว่า “ควร” ดังตัวอย่าง

(97) “...คือ นักการเมืองดีคนกลัวไปเถอะ แต่นักการเมืองชั่วคุณอย่าไปกลัว เพราะว่ากรณีมันเป็นการทุจริตดำตาและควรจะดำเนินการอย่างตรงไปตรงมานะ ที่พรรคประชาธิปัตย์เรียกร้องนะ ผมเห็นด้วย ก็ตรงไปตรงมาเลยว่าตามเนื้อผ้า แกลงให้ประชาชนรับทราบทุกขั้นตอน และต้องรับอย่าเงื่อว่าราคาแพง เพราะว่าสิ่งเหล่านี้มันโกงโรงพักดำตา คือ มันไม่ใช้การบริหาร คือ มันผิดมาตั้งแต่ต้นที่เหลือก็ผิดตามลำดับ เพราะว่ามันเหมือนกับการ อ่า พุดง่าย ๆ ว่าเหมือนติดกระดุมผิดตั้งแต่เม็ดแรก เม็ด 2 เม็ด 3 ยังไงก็ผิด...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (97) ผู้ดำเนินรายการสนับสนุนโดยการแนะนำ กล่าวคือ หากเกิดการทุจริตควรมีการตรวจสอบอย่างเป็นธรรมโปร่งใส ตรงไปตรงมา ผู้พูดสนับสนุนการกระทำดังกล่าวและมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับพรรคประชาธิปัตย์ ดังถ้อยคำที่ชัดเจนได้ “กรณีมันเป็นการทุจริตดำตาและควรจะดำเนินการอย่างตรงไปตรงมานะ” การใช้คำว่า “ควรจะ” แสดงถึงเจตนาของผู้พูดเพื่อแนะนำผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทุจริต ควรปฏิบัติหรือกระทำด้วยความเที่ยงตรงเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้พูดแนะนำเพื่อต้องการให้เกิดแนวทางการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

(98) “...เพราะฉะนั้นการเป็นรัฐบาลที่ดีนั้นควรฟังเสียงประชาชนส่วนใหญ่กว่าทำแล้วประชาชนเค้ามีความสุขนะครับ จากสิ่งที่รัฐบาลเค้าทำครั้งนี้เพราะฉะนั้นผลอะไรก็ตามเนี่ย รัฐบาลจะมีภูมิด้านทาน ภูมิคุ้มกัน จะเลือกตั้งกี่ครั้งประชาชนก็ให้การสนับสนุน แต่ว่าถ้ารัฐบาลคิดว่าถ้าทำอย่างนี้รัฐบาลจะฟัง

กลัวจะพังอย่างเดียวแต่คนอื่นชีวิตพังไม่เป็นไร รัฐบาลนั้นจะไม่มีประชาชนยื่นเคียงข้าง แต่เราทั้งหมดเราคิดด้วยความรอบคอบนะครับ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (98) ผู้พูดแนะนำแนวทางการบริหารประเทศแก่รัฐบาลว่าควรฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความสุข ส่งผลให้ประชาชนเชื่อมั่นและสนับสนุนรัฐบาลในการบริหารประเทศต่อไป ดังถ้อยคำที่ปรากฏ “การเป็นรัฐบาลที่ได้นั้นควรฟังเสียงประชาชนส่วนใหญ่ว่าทำแล้วประชาชนเค้ามี่มีความสุขนะครับ” คำที่บ่งชี้การแนะนำ คือ “ควร” ผู้พูดปรารถนาดีต่อรัฐบาลเพื่อให้รัฐบาลสามารถดำรงตำแหน่งการบริหารประเทศเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังนั้น ผู้พูดจึงแนะนำข้อปฏิบัติสำคัญที่รัฐบาลพึงกระทำ และหวังให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ทางการเมืองของรัฐบาล

3) **วาทกรรมขอร้อง** คือ การแสดงเจตนาสนับสนุนการกระทำของพรรคเพื่อไทยหรือรัฐบาล องค์การหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอร้องให้ผู้ฟังกระทำตามความต้องการของผู้พูด ซึ่งผู้พูดเชื่อว่าผู้ฟังสามารถทำตามความต้องการของตนเอง ผู้พูดใช้วาทกรรมขอร้อง โดยปรากฏคำว่า “ขอ” ดังตัวอย่าง

(99) “...คือ พุดง่ายๆ ว่าคนจำนวนน้อยอย่างน้อยที่สุดทุกฝ่ายจะได้ประโยชน์ เพราะผมก็เชื่อว่านะครับ ไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ควรปฏิเสธเรื่องการป้องกันกองการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นหน้าพื้นที่ทำหน้าให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม ใครจะชนะก็ขอให้ชนะบนกติกาที่สุจริตที่โปร่งใสยุติธรรม...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (99) ผู้พูดแสดงเจตนาขอร้องให้มีการเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ใครเป็นผู้ชนะก็ขอให้ชนะด้วยความโปร่งใสภายใต้กติกาที่ถูกต้อง ดังปรากฏในถ้อยคำ “ใครจะชนะก็ขอให้ชนะบนกติกาที่สุจริตที่โปร่งใสยุติธรรม” คำที่แสดงวาทกรรมขอร้อง คือ “ขอ” ผู้พูดต้องการให้สิ่งที่ตนเองปรารถนาเกิดขึ้นจริง ขอร้องผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายขอร้องเพื่อสนับสนุนให้การชนะเลือกตั้งดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม อีกทั้งกล่าวว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่กลุ่มนปช.หรือคนเสื้อแดงต้องทำให้การเลือกตั้งยุติธรรม เพื่อชี้ให้เห็นว่ากลุ่มคนเสื้อแดงเป็นกลุ่มคนสำคัญในการคอยสอดส่องดูแลความเรียบร้อยในการเลือกตั้ง

(100) “...คนเสื้อแดงเนี่ยไปมอบตัวเอง ระหว่างหนีคดีกับมอบตัวเองเนี่ย ความจริงคนที่มอบตัวควรได้รับการประกัน และคนหนีคดีเนี่ยแปลความว่าจริงใจที่จะไม่ต้องการที่จะรับโทษ ก็ปรากฏว่าคนหนีคดีได้รับการประกันตัวแต่คนมอบตัวไม่ได้รับการประกันตัว พวกผมก็ไปร้องความเป็นธรรมที่ศาลอาญา

และก็ไปอย่างมิตร เอาดอกไม้ไปวาง ใช้คำพูดที่บอกขอทานเศษเสี้ยวความยุติธรรมและถ้าบอกว่า ปล่อย 2 คนนั้นอย่าได้ทำ ถ้าปล่อยขอให้ปล่อยให้หมด และถ้าจะรับปล่อย 2 คนจะรับ นอกจากไม่ทำแล้ว เอาผมเข้าไปขังเพิ่มอีกคนหนึ่ง เพราะต้องการจะบอกว่าการต่อสู้ของประชาชนนั้นเราต้องไม่เห็นแก่ตัว คือในการเสียมันให้เอาตัวรอดกันนั้นเนี่ยเค้าอาจจะทำกันได้ แต่เราผ่านภาวะการต่อสู้กันมาจนถึงวินาทีแห่งความตายหลายครั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราไม่มีสิทธิที่จะเห็นแก่ตัว...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (100) ผู้พูดมีเจตนาเพื่อขอร้องให้บุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีปลดปล่อยประชาชนที่ถูกคุมขังจากเหตุการณ์ทางการเมือง และขอร้องให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี โดยเฉพาะบุคคลในศาลให้ความเป็นธรรมและเห็นใจประชาชนที่ถูกจับกุม เพื่อปลดปล่อยผู้ถูกคุมขังทุกคนเป็นอิสระ ดังปรากฏในตัวอย่าง “ถ้าปล่อยขอให้ปล่อยให้หมด” คำที่แสดงการขอร้อง เพื่อให้ศาลเห็นใจ คือ “ขอ” ผู้พูดขอร้องให้มีการปลดปล่อยทุกคนที่ถูกคุมขัง ไม่ใช่การเลือกปล่อยตัวเพียงบางคน เท่านั้น ผู้พูดคาดหวังให้ศาลกระทำตามความต้องการของตนเอง

4. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม

การปฏิเสธ คือ การใช้รูปภาษาเพื่อแสดงการปฏิเสธการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องของพรรคเพื่อไทย รัฐบาล หรือคนเสื้อแดง เพื่อให้ประชาชนเกิดความเห็นอกเห็นใจรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย เพื่อสร้างความนิยมให้เพิ่มมากขึ้น ผู้ดำเนินรายการใช้การปฏิเสธเพื่อสนับสนุนการกระทำของรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย ให้มีภาพลักษณ์ในเชิงบวก ดังตัวอย่าง

(101) “...แต่ว่าคนเสื้อแดงจริงไม่ได้มีอำนาจอะไรแต่เราหน้าที่ของเรา ก็คือ ไม่ละเลยกับคนที่เป็มิตรในส่วนต่างๆมากมายในช่วงการต่อสู้หลายปี นะครับเราเดินทางกันเป็นรอบประเทศไม่รู้กี่รอบ เรามีมิตรแท้ในสถานการณ์อย่างนั้นมากมาย เราก็ต้องดูว่าเรามีมิตรแท้ที่ตกค้างอยู่ที่คนที่ละเลยนะครับที่ถูกทอดทิ้งนะครับ ที่เราก็ตองดูให้ครบก็แจ้งให้คนที่รับผิดชอบก็ทราบกันไป ส่วนเค้าใช้ดุลพินิจอย่างไรก็เป็นเรื่องของเขา...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (101) ผู้พูดกล่าวปฏิเสธว่าคนเสื้อแดงเป็นคนไม่มีอำนาจ และใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อปฏิเสธการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ ดังถ้อยคำ “แต่ว่าคนเสื้อแดงจริงไม่ได้มีอำนาจอะไรแต่เราหน้าที่ของเรา ก็คือ ไม่ละเลยกับคนที่เป็มิตร” การใช้รูปปฏิเสธเพื่อเน้นย้ำถึงสถานะคนเสื้อแดงเป็นเพียงกลุ่มคนธรรมดาที่ไม่มีอำนาจเหนือบุคคลอื่นและเป็นกลุ่มที่ให้ความช่วยเหลือกลุ่มคนที่เป็นมิตรกับคนเสื้อแดง ไม่ทอดทิ้ง การใช้รูปปฏิเสธเพื่อเน้นย้ำคุณลักษณะและสร้างภาพเชิงบวกให้กับคนเสื้อแดง

(102) “...คือ ทั้งหมดทั้งปวงเรารู้ว่าชอบเขตเราสามารถดำเนินการอะไรกันบ้าง คือ พวกผมไม่ได้เป็นพวกที่มูทะลุจนไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับเค้าต้องสู้กันเป็นทีม การเป็นทีมไม่จำเป็นว่าจะต้องโผล่หน้าเสนอหน้า คือ ไม่ใช่วิสัย ไม่เคยเจอเลยนะตั้งแต่สมัครรับเลือกตั้ง ไปปราศรัยรอบกรุงเทพเหมือนกันก็ไม่เคยเจอกัน บางทีที่เค้าไปผมก็ไม่ไป คือ พุดง่าย ๆ ว่าเค้าก็ทำหน้าที่เค้าไป ผมก็รณรงค์ในซีกรอบนอกกลางค้ำกลางคืนเนี่ยเนะครับไปจุดสองจุด ก็พี่น้องประชาชนฟังสามร้อย สี่ร้อยห้าร้อย ก็เป็นบรรยากาศของความอบอุ่นเท่านั้นครับ ก็คือ หมายความว่าก็ช่วยด้วย รณรงค์แบ่งเบากันเฉลี่ยน้ำหนักกันเล็กๆ แบบนี้ ส่วนคนที่ทำหน้าที่หลักก็ปราศรัยไป...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (102) ผู้พูดกล่าวปฏิเสธว่าพวกตน ซึ่งหมายถึงคนเสื้อแดงไม่ใช่คนมูทะลุ หรือทำอะไรโดยไม่มีการคิดตรองจากถ้อยคำ “พวกผมไม่ได้เป็นพวกที่มูทะลุจนไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร” การใช้การปฏิเสธในการสนับสนุนทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง และเพื่อปฏิเสธภาพลักษณ์เชิงลบก่อให้เกิดภาพเชิงบวก เพื่อให้ผู้ฟังไว้วางใจและเชื่อถือยอมรับคนเสื้อแดงในการดำเนินการทางการเมือง

5. ประโยคเงื่อนไข

การใช้ประโยคเงื่อนไขประกอบด้วยส่วนที่เป็นเงื่อนไขและผลที่ตามมา เพื่อเป็นการกล่าวสนับสนุนการกระทำทางการเมืองของรัฐบาล พรรคเพื่อไทย หรือคนเสื้อแดง ซึ่งปรากฏอยู่ในรูป “ถ้า....” เป็นการสร้างเงื่อนไข และส่วนแสดงผล ดังตัวอย่าง

(103) “...เราจะเป็นประเทศที่มีปัญหานั้นครับ ปี 58 เราจะไร้พรมแดนแล้ว แต่ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่น่ากังวลมากที่สุด ถ้าสถานการณ์ทางการเมืองของเรายังเป็นอุปสรรค พุดง่าย ๆ ว่าเราจะไม่มีความได้รัฐบาลที่มีเสถียรภาพภายใต้กติกาที่อ่อนแอ แต่ถ้ากติกาที่เป็นประชาธิปไตยเนี่ยเราจะได้นะครับ รัฐบาลหรือว่าทุกหน่วยงานนั้นครับ โดยอำนาจนั้นเป็นของประชาชน ประชาชนสามารถส่งเสียงได้...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (103) เป็นประโยคเงื่อนไขเพื่อสนับสนุนให้เกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริง กล่าวคือ ประโยคที่แสดงเงื่อนไข คือ “ถ้ากติกาที่เป็นประชาธิปไตยเนี่ย” ผลที่ตามมา คือ “เราจะได้นะครับ รัฐบาลหรือว่าทุกหน่วยงานนั้นครับ โดยอำนาจนั้นเป็นของประชาชน ประชาชนสามารถส่งเสียงได้” ผู้พูดต้องการชี้ให้เห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าวกระบวนการประชาธิปไตยไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง จึงแสดงความคิดเห็นเพื่อชี้ให้เห็นว่าหากประเทศอยู่ภายใต้หลักการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่

(104) “...คือหมายความว่าถ้าการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมาอย่างไรก็ตามจะรับไม่ได้เกี่ยวข้องกันว่าจะเกิดปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นคนที่ได้รับชัยชนะจะต้องเป็นชัยชนะที่มีเกียรติ ชัยชนะที่สง่างาม...”

(จุฑพร พรหมพันธุ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (104) เป็นประโยคเงื่อนไขที่สนับสนุนการเลือกตั้งแบบโปร่งใสยุติธรรม ประโยคที่แสดงเงื่อนไข คือ “ถ้าการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมาอย่างไรก็ตามจะรับไม่ได้เกี่ยวข้องกันว่าจะเกิดปัญหาอะไร” ผลที่ตามมา คือ “คนที่ได้รับชัยชนะจะต้องเป็นชัยชนะที่มีเกียรติ ชัยชนะที่สง่างาม” การใช้ประโยคเงื่อนไขที่ปรากฏในตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความเป็นเหตุผลที่สนับสนุนและคล้องตามกันของประโยคที่แสดงเงื่อนไขและผลที่ตามมา

กลวิธีการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชูธง แสดงให้เห็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกในการดำเนินการทางการเมืองของคนเสื้อแดง พรรคเพื่อไทยและรัฐบาล กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการนำเสนอภาพลักษณ์การทำงานด้วยความสุจริต ซื่อสัตย์ ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย คำนึงถึงความเสมอภาค หลักความยุติธรรม กลวิธีอุปลักษณ์สะท้อนให้เห็นภาพคนเสื้อแดงในฐานะนักต่อสู้ ที่ทำหน้าที่ต่อสู้กับความอยุติธรรม และเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับฝ่ายตนเองที่ถูกจับถูกคุมขัง ส่วนกลวิธีการใช้วัจนกรรมแสดงให้เห็นแนวทางในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและคล้องตามคำพูดของผู้ดำเนินรายการ การสร้างภาพเชิงบวกมีผลต่อการกระทำทางการเมืองของแต่ละฝ่าย สอดคล้องกับกลวิธีการสนับสนุนดังปรากฏในรายการสายล่อฟ้า

กลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้า

กลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้าแบ่งเป็น 2 กลวิธีหลัก คือ กลวิธีอรรถศาสตร์ พบ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวกและการใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม พบ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธ และการกล่าวอ้าง ดังตาราง

ตาราง 6 สรุปกลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้า

กลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้า	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีอรรถศาสตร์	
1. การใช้คำเรียก	
1) คำเรียกแสดงการยกย่อง	“คุณชายสุชุมพันธุ์” “ท่านสุเทพ” “ท่านรองหัวหน้าพรรค” “ท่านเลขาธิการพรรค” “ท่านอดีตเลขาธิการ” “หัวหน้าอภิสิทธิ์”
2) คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง	“พวกเรา” “พวกผม” “เรา” “พวกเราชาวประชาธิปัตย์” “พี่น้องประชาชน”
2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก	“สร้าง” “ฝ่าฟัน” “ปลดปล่อย” “ไกล่เกลี่ย” “แก้ปัญหา” “ปกป้อง” “ร่วมมือ” “รับใช้” “ร่วมใจ” “รณรงค์”
3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก	“เกรงขาม” “คุณวุฒิ” “ดี” “จิตอาสา” “ซื่อสัตย์” “ความถูกต้อง” “ความดีงาม” “ธรรมาภิบาล”
กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม	
1. อุปลักษณ์	
1) อุปลักษณ์สงคราม	“สู้” “ขุนพล” “รวมพล” “พลพรรค” “แพ้” “ชัยชนะ” “ศึก” “เสียกรุง”
2) อุปลักษณ์การเดินทาง	“เดินหน้า” “แสวงทางโค้ง” “โค้งสุดท้าย” “เร่งเครื่อง” “ถึงฝั่ง”
2. การใช้วัจนกรรม	
1) วัจนกรรมขอรับ	มักปรากฏคำว่า “ขอ” “ช่วย” ตัวอย่างเช่น “ต้องช่วยกันเชียร์นะคะ รับนี่คนมากขึ้นเต็มที่มากันเยอะแล้ว พวกเราก็คงช่วยกันสนับสนุนการทำงานของ ม.ร.ว.สุชุมพันธุ์อย่างเต็มที่”
2) วัจนกรรมแนะนำ ชี้นำหรือเชิญชวน	ตัวอย่างเช่น “เรียกร้องให้ทุกเสียงช่วยเพื่อคนกรุงเทพและประเทศไทย”

ตาราง 6 (ต่อ)

กลวิธีการสนับสนุนในรายการสายล่อฟ้า	ตัวอย่างข้อมูล
กลวิธีวิจณปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ)	
3. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม	ปรากฏคำว่า “ไม่” ตัวอย่างเช่น “เราก็ไม่ยอมให้เป็นหุ่นเชิดของใคร รวมทั้งเราจะทวงประเทศไทยกลับมาพร้อมๆ กันวันอาทิตย์นี้ร่วมกันแสดงสิทธิ์ครับ”
4. การกล่าวอ้าง	ปรากฏการอ้างอิงแหล่งข้อมูล จากตัวบุคคลหรือจากสื่อ เช่น อินเทอร์เน็ต

กลวิธีอรรถศาสตร์ คือ การใช้คำศัพท์ในการสนับสนุนการบริหาร การดำเนินการทางการเมือง หรือการหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ กระทำการเมืองหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมืองกับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งให้การสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ดังปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ซึ่งวิเคราะห์ได้จากวงความหมายของคำศัพท์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียก

การใช้คำเรียก หมายถึง การใช้คำเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ รวมถึงบุคคลที่ให้การสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นพวกพ้อง ความเป็นปึกแผ่น หรือการให้เกียรติยกย่อง ให้ความเคารพ โดยจำแนกเป็น 2 กลวิธีย่อย ดังนี้

1) **คำเรียกแสดงการยกย่อง** คือ การเรียกชื่อบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ด้วยความเคารพให้เกียรติ โดยมีักปรากฏคำนำหน้าชื่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึง เช่น ท่าน+ชื่อ คุณ+ชื่อ ยศตำแหน่ง+ชื่อ รวมถึงการยกย่องที่แสดงถึงสถานะ และอาชีพของบุคคลเหล่านั้น ดังตัวอย่าง

(105) “...ข้อที่ 2 คุณสุเทพเขียนเลยนะผมเห็น เห็นโดยลายมือท่านสุเทพเลยว่าห้ามรื้อถอนโรงพักเก่า นี่เขียนชัดเลยข้อที่ 2 คุณสุเทพเขียนด้วยลายมือเลยว่าห้ามรื้อถอนโรงพักเก่าเพราะยังใช้ประโยชน์ได้ และก็จะสูญเสียงบประมาณไปเปล่าๆ อันนี้ชัดเจนนะ จะมาโทษบอกว่าไปขังในลี้ลับบ้างเอาตู้คอนเทนเนอร์มาทำ อันนี้ผิดเจตนาธรรมท่านสุเทพนะครับ ก็เลยเรียนให้ทราบว่าหลักฐานทั้งหมดเนี่ยคุณสุเทพมีหลักฐานยืนยันได้ทุกแผ่นทุกประเด็นเลย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 7 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (105) ผู้พูดกล่าวถึงนักการเมืองในพรรคประชาธิปัตย์ คือ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ โดยผู้พูดใช้คำเรียกแสดงถึงการยกย่อง คือ คุณและท่านนำหน้าชื่อ แสดงถึงทัศนะส่วนตัวของผู้พูดที่มีต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึงในการให้ความเคารพให้เกียรติ อีกทั้งนายสุเทพ เทือกสุบรรณเป็นบุคคลสำคัญในพรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกพรรคจึงให้ความเคารพยำเกรง

(106) “...ต้องช่วยกันเชียร์นะคะครับ นี่คนมากันเต็มที่มากันเยอะแล้ว พวกเราก็คงช่วยกันสนับสนุนการทำงานของม.ร.ว.สุขุมพันธุ์อย่างเต็มที่ พรรคประชาธิปัตย์คราวนี้ทุ่มทุกคนในการลงในพื้นที่ทั้งหัวหน้าพรรค ท่านรองหัวหน้าพรรค ท่านเลขาธิการพรรค ท่านอดีตเลขาธิการพรรคทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน ก็ขอให้พี่น้องประชาชนช่วยกันสนับสนุนด้วยนะคะ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (106) ผู้พูดกล่าวถึงบุคคลที่ลงสมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในนามพรรคประชาธิปัตย์ คือ ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผู้พูดให้เกียรติผู้สมัครโดยการเรียกชื่อพร้อมฐานันดรศักดิ์ นอกจากนี้ ผู้พูดกล่าวถึงบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญในพรรคประชาธิปัตย์ ใช้คำเรียกโดยไม่ระบุชื่อผู้ที่ถูกกล่าวถึง แต่ใช้การเรียกตำแหน่งหน้าที่แทน อีกทั้งใช้คำว่า “ท่าน” นำหน้าตำแหน่ง เพื่อแสดงถึงสถานะบทบาทที่สำคัญของบุคคลเหล่านั้น

2) คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง คือ คำเรียกบุคคลเพื่อแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ความเป็นปึกแผ่น คำเรียกบุคคลแสดงถึงทัศนะของผู้พูดที่มีต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นกลุ่มเดียวกับฝ่ายตนเอง เพื่อสนับสนุน ปกป้องการกระทำและการดำเนินการทางการเมืองใดๆ ของพรรคประชาธิปัตย์ เช่น “พวกเรา” “พวกผม” “พวกเราชาวประชาธิปัตย์” “พี่น้องประชาชน” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(107) “...ก็ท่านอาจจะพูดถึงเรื่องความผูกพันกับพี่น้องประชาชนตอนที่เป็นผู้ว่ามา 4 ปี ได้ฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกันทั้งไฟทั้งน้ำทั้งสารพัด และก็ท่านขออาสาที่จะสานต่องานอีก 4 ปี พี่น้องประชาชนก็ให้การสนับสนุน นับวันที่จะมากยิ่งขึ้น วันนี้ก็บอกว่าชัยชนะอยู่แค่เอื้อม และท่านก็บอกว่าท่านจะเอื้อมให้ได้ ท่านจะเอื้อมเอามาให้ได้ ครับก็ให้กำลังใจกัน

(เทพไท เสนพงศ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (107) ผู้พูดใช้คำแทนบุคคลแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ที่มีความใกล้ชิด เหมือนเป็นคนในครอบครัว ดังคำที่ปรากฏ “พี่น้องประชาชน” เพื่อย้ำให้เห็นความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้พูดกับประชาชนว่าเป็นเสมือนญาติพี่น้อง

(108) “...ก็ไม่มีอะไรจริงๆ แล้วเข้าไปคุยในรายการก็ได้เรื่องกลไกการเลือกตั้งที่อยากจะบอกกับแฟนสายล่อฟ้าที่มีจิตอาสาที่จะเป็นหูเป็นตา แทนพวกเราชาวประชาธิปไตย คือ เราจะหาคนมาเฝ้าหน่วยเลือกตั้งให้ครบเนี่ยคงยากอะครับ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 1 มีนาคม 2556)

ตัวอย่าง (108) ผู้พูดใช้คำแทนบุคคลแสดงถึงความเป็นปึกแผ่นเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นกลุ่มก้อนสำคัญในการทำงานการเมือง แสดงถึงการร่วมมือร่วมใจในการกระทำการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ จากคำที่ขีดเส้นใต้ คือ “พวกเราชาวประชาธิปัตย์” และ “เรา”

2. การใช้ชุดคำที่แสดงการกระทำเชิงบวก

การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก คือ การเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงถึงการกระทำ อาการหรือความรู้สึกเพื่อสนับสนุนหรือสร้างภาพลักษณ์บุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน แสดงถึงความน่าเชื่อถือ เช่น “ปลดปล่อย” “ไกลเกลียด” “แก้ปัญหา” ดังปรากฏในตัวอย่าง

(109) “...ผมบอกตั้งแต่ต้นว่าใครสามารถปลดปล่อยพี่น้องเสื้อแดงออกจากเรือนจำได้ ผมสนับสนุนและเห็นว่าการออกเป็นพ.ร.ก.นิโทษกรรมเป็นวิธีที่เร็วที่สุด...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (109) ผู้พูดสนับสนุนให้มีการปล่อยตัวคนเสื้อแดง จากคำที่ปรากฏ คือ “ปลดปล่อย” คือ ทำให้บุคคลที่ถูกคุมขังได้รับอิสรภาพอีกครั้ง แม้คนเสื้อแดงมีความคิดทางการเมืองแตกต่างจากพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผู้พูดพยายามชี้ให้เห็นว่าฝ่ายตนเองเห็นด้วยกับการออกกฎหมายนิโทษกรรมเพื่อให้ผู้ที่ถูกกักขัง ได้รับอิสรภาพ

(110) “...คุณชายสุชุมพันธุ์เนี่ยเรียกว่าลุยน้ำดับไฟในช่วงที่เป็นผู้ว่าจริงๆ นะ 4 ปีของท่านเนี่ย ทั้งเรื่องยี่ดี่แยกราชประสงค์ ทั้งเรื่องเผาบ้านเผาเมือง ม.ร.ว.สุชุมพันธุ์เนี่ยเป็นคนคนหนึ่งที่ได้เข้าไปในการชุมนุมของคนเสื้อแดง แล้วก็พยายามที่จะไปเจรจานครบทำทุกอย่างเพื่อให้กรุงเทพนั้นพ้นจากน้ำมือของคนที่จะทำลาย

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (110) ผู้พูดสนับสนุนเพื่อสร้างภาพเชิงบวกให้กับม.ร.ว.สุชุมพันธุ์ บริพัตร โดยการเสนอผลงานการบริหารกรุงเทพมหานครตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อให้ประชาชนกรุงเทพมหานครตระหนักและเห็นคุณค่าในการบริหารงานของม.ร.ว.สุชุมพันธุ์ บริพัตร ผู้พูดชี้ให้เห็นว่า

ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรทำหน้าที่ดูแลประชาชนกรุงเทพมหานครอย่างแข็งขันและทุ่มเทอย่างเต็มที่ ดังคำที่ปรากฏ คือ “ลุย” “ดับ” “เจรจา” “ทำ”

(111) “...คือ ต้องเล่าให้พี่น้องกทม.ฟังให้สบายใจนะครับว่าทุกคน ประชาธิปัตย์ ก็คือ ทุกอย่างที่ท่านเห็นเนียแหละ พวกเราก็ร่วมมือกันเต็มที่ในการทำงานรับใช้พี่น้องอย่างเต็มที่...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (111) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อชี้ให้เห็นว่าบุคคลในพรรคประชาธิปัตย์พยายามกระทำเพื่อช่วยเหลือประชาชนอย่างจริงจัง จากคำว่า “ร่วมมือ” “รับใช้” คำศัพท์เหล่านี้มุ่งนำเสนอภาพลักษณ์เชิงบวกเพื่อสนับสนุนและชี้นำความคิดของผู้ฟัง ให้สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ในการกระทำทางการเมือง ตัวอย่างที่ปรากฏ (109)-(111) ผู้ดำเนินรายการกล่าวเพื่อสนับสนุนการกระทำของฝ่ายตนเอง คือ พรรคประชาธิปัตย์และตัวผู้สมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้มีภาพที่ดีขึ้น

3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก

การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก คือ การใช้คำศัพท์เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมคุณสมบัติอันพึงประสงค์ คุณความดีของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ได้รับความน่าเชื่อถือ แสดงถึงภาพลักษณ์เชิงบวก ดังตัวอย่าง

(112) “...ซึ่งชาวบ้านเค้าติดป้ายหน้าบ้านนะครับว่า จะเป็นผู้ว่าได้อย่างไร ตอนเป็นตำรวจใหญ่ไม่เคยดูแลคนกทม.ช่วงถูกเผากทม.ช่วงปี 52-53 นะครับ และถ้าเลือกตำรวจเป็นผู้ว่าเท่ากับเลือกโจรอย่างเนี้ย เลือกผู้ว่ากทม.นะครับต้องเลือกคนซื่อสัตย์ไม่โกง อันนี้คือสิ่งที่ประชาธิปัตย์มีแค่นี้ ชาวบ้านธรรมดา...”

(ศิริโชค โสภา. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (112) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนภาพลักษณ์ของผู้สมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวว่าต้องเลือกบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ไม่คดโกงประเทศชาติ คำที่ขีดเส้นใต้ “ซื่อสัตย์” แสดงถึงคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้พูดเห็นว่าผู้สมัครต้องพึงมี

(113) ศิริโชค: แต่ว่าก่อนที่จะพูดเรื่องนี้เนี่ย เราก็จะบอกว่าเมื่อวานนี้ใช้มั้ยครับ คุณชายสุขุมพันธุ์ก็เปิดตัว

เทพไท: ทีมที่ปรึกษา

ศิริโชค: ทีมที่ปรึกษาซึ่งแต่ละคน โห ดูแล้วน่าเกรงขามมาก

เทพไท: เป็นผู้ที่มี เรียกว่ามีคุณวุฒิ

(ศิริโชค โสภา และ เทพไท เสนพงศ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (113) ผู้พูดสนับสนุนภาพลักษณ์เชิงบวกของพรรคประชาธิปัตย์และทีมที่ปรึกษา ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้พูดชี้ให้เห็นว่าระดับบุคคลซึ่งเป็นทีมที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครล้วนเป็นบุคคลที่มีความสามารถ และมีความเหมาะสมในการร่วมมือกันบริหาร กรุงเทพมหานครให้เจริญ เนื่องจากทีมที่ปรึกษาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา จึงต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถ รอบรู้และมีคุณวุฒิเพียงพอ ดังถ้อยคำที่ปรากฏ คือ “น่าเกรงขาม” “คุณวุฒิ”

(114) “...คือ ฟังขงวุฒยพูตหลายครั้งแล้วเนี่ยนะครับ นี่ก็ย่ำให้เห็นว่าศักดิ์ศรีของตำรวจมันไม่มีจริง ๆ นะคุณศิริโชค คือ ข้าราชการไทยมันก็แปลกนะ ตอนประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลเราใช้ระบบ ธรรมาภิบาล เนี่ยเข้าไปดูแลเค้าเนี่ย เค้าก็ไม่กลัวนะ คือ ข้าราชการไทยมันกลัวคนแล้วไม่กลัวนักการเมืองดี มันกลัวนักการเมืองเลว...”

(เทพไท เสนพงศ์. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (114) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนการบริหารงานของพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็นองค์กรที่มีหลักการสำคัญที่ใช้ในการบริหารพรรค ดังข้อความที่ปรากฏ คือ “ระบบ ธรรมาภิบาล” เนื่องจากระบบดังกล่าวส่งผลต่อภาพลักษณ์เชิงบวกในการดำเนินการทางการเมืองทั้งด้านนโยบายและด้านบริหาร

(115) “...ไม่ว่าจะเป็นแฟนสายล่อฟ้า แฟนของประชาธิปัตย์ หรือว่าคนกรุงเทพมหานครทุกคนที่อยากให้เห็นความถูกต้องไม่ยากให้ใครยึดเมืองหลวงยึดประเทศไทยเป็นของพวกเขาเนะครับ วันที่ 3 มีนาคมนี้ ขอความกรุณาออกมาใช้สิทธิของท่าน...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 มีนาคม 2556)

ตัวอย่าง (115) ผู้พูดสนับสนุนให้เกิด “ความถูกต้อง” กล่าวคือ ผู้พูดเรียกร้องว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครั้งนี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกรุงเทพมหานคร ความถูกต้องเป็นคุณลักษณะสำคัญในระดับสังคมใหญ่ที่คนในสังคมต้องตระหนัก เพื่อให้คนในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้

กลวิธีวิจัยปฏิบัติการและวาทกรรม คือ การใช้ภาษาสนับสนุนการกระทำทางการเมืองของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ซึ่งต้องพิจารณาบริบทรวมถึงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารเพื่อใช้ในการตีความ โดยใช้บริบทของข้อมูล

บริบททางสังคมและวัฒนธรรมในการตีความร่วมกัน จากผลการวิเคราะห์พบกลวิธีวิจารณ์ปฏิบัติศาสตร์ ดังนี้

1. อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การใช้ภาษาเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งในการสนับสนุนทางการเมือง องค์การ สถาบันทางการเมือง รวมถึงการกระทำทางการเมืองของบุคคลในพรรคประชาธิปัตย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวกต่อการทำงานของพรรคประชาธิปัตย์ โดยใช้การวิเคราะห์ตามแนวคิดของเลคอฟและจอห์นสัน อุปลักษณ์เป็นการถ้อยคำที่มีความหมายจากความหมายต้นทาง สู่ความหมายปลายทาง ซึ่งวงความหมายทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ดังตัวอย่าง

1) **อุปลักษณ์สงคราม** คือ การใช้ภาษาในการสนับสนุนภาพลักษณ์หรือการกระทำของบุคคลทางการเมือง องค์การ หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เปรียบเทียบกับการต่อสู้ พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการต่อสู้ ได้แก่ “สู้” “ศึก” “ขุนพล” ดังตัวอย่าง

(116) “...และขณะนี้ก็มีเวทีปราศรัยอยู่ เพราะฉะนั้นพี่น้องที่อยู่บริเวณโซนตะวันออกนะครับ คือสวนหลวง ประเวศ บางนา พระโขนง บางกะปิ แถวนั้นนี่ไปได้ นะครับ ซอยอ่อนนุช 39 ขุนพล ประชาธิปัตย์อยู่ครบถ้วน แล้วก็พี่น้องมาฟังเยอะมาก...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (116) ผู้พูดเปรียบสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์กับขุนพล ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการออกรบทำศึก สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จึงเป็นเหมือนผู้ที่ต้องทำหน้าที่ช่วยหาเสียงเลือกตั้งเพื่อให้พรรคประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(117) “...ก็ท่านอาจจะพูดถึงเรื่องความผูกพันกับพี่น้องประชาชนตอนที่ เป็นผู้ว่ามา 4 ปี ได้ฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกันทั้งไฟทั้งน้ำทั้งสารพัด และก็ท่านขออาสาที่จะสานต่องานอีก 4 ปี พี่น้องประชาชนก็ให้การสนับสนุน นับวันที่จะมากยิ่งขึ้น วันนี้ก็บอกว่าชัยชนะอยู่แค่เอื้อม และท่านก็บอกว่าท่านจะเอื้อมให้ได้ ท่านจะเอื้อมเอามาให้ได้ ครับก็ให้กำลังใจกัน

(เทพไท เสนพงศ์. 28 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่างข้างต้น (116) และ (117) ผู้พูดใช้คำศัพท์ในวงความหมายการทำสงครามการต่อสู้ เพื่อกล่าวสนับสนุนการทำงานของพรรคประชาธิปัตย์และการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตัวอย่าง (117) ผู้พูดกล่าวว่าการต่อสู้จะปรากฏผลแพ้ ซึ่ง ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรจะคว้าชัยในการเลือกตั้งครั้งนี้ เนื่องจากผู้พูดเห็นว่ามีคนสนับสนุน ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งผู้พูดต้องการ

สนับสนุนและชี้แนะให้ประชาชนตัดสินใจเลือก ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรเป็นผู้ว่าราชการต้ออีกหนึ่งสมัย ดังถ้อยคำ “ชัยชนะอยู่แค่เอื้อม”

ถ้อยคำอุปลักษณชี้้งต้นที่ปรากฏ “ขุนพล” “ชัยชนะ” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ่ายทอดความหมายต้นทาง คือ สงคราม สู่ความหมายปลายทาง คือ การสนับสนุนบุคคลและผลการเลือกตั้ง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการสนับสนุน

2) อุปลักษณการเดินทาง คือ การใช้ภาษาในการสนับสนุนภาพลักษณหรือ

การกระทำของบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรค ประชาธิปัตย์ โดยเปรียบเทียบกับการเดินทาง พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวกับการเดินทาง ได้แก่ “เดินทาง” “แสวงทางโค้ง” “โค้งสุดท้าย” “เร่งเครื่อง” “ถึงฝั่ง” ดังตัวอย่าง

(118) “...โพลจะเป็นยังไงไม่เป็นไรครับ พวกเราทุกคนเดินทางอย่างเต็มที่นะครับ เดินทางลุยหาเสียง...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (118) ผู้พูดกล่าวสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในการช่วยหาเสียงเลือกตั้ง คำศัพท์ที่ปรากฏเป็นคำที่อยู่ในวงความหมายการเดินทาง คือ “เดินทาง” เป็นการเปรียบแนวทางการหาเสียงกับการเดินทางไปข้างหน้าด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ

(119) “...แล้วก็ขอแรงสนับสนุนจากพี่น้องกทม.ทุกท่านนะครับถ้ารวมพลังกันแล้วก็จับมือกันไม่เห็นเป็นไรนี่นะ เดินทางไปด้วยกันเนี่ยเราก็ถึงฝั่งฝันแน่นอน...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 มีนาคม 2556)

ตัวอย่าง (119) ผู้พูดสนับสนุนการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ต้องการให้ประชาชนเป็นส่วนหนึ่งในการให้ความร่วมมือกับพรรคประชาธิปัตย์ ดังคำที่ปรากฏ คือ “เดินทาง” เป็นเสมือนหนทางในการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ อีกทั้งผู้พูดกล่าวว่าหากผู้ฟังให้ความร่วมมือกับพรรคประชาธิปัตย์จะไปถึงฝั่ง หมายถึง พรรคประชาธิปัตย์จะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ถ้อยคำอุปลักษณชี้้งต้นที่ปรากฏ “เดินทาง” “ถึงฝั่ง” แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของการถ่ายทอดความหมายต้นทาง คือ การเดินทาง สู่ความหมายปลายทาง คือ การสนับสนุนการกระทำและเป้าหมายทางการเมือง อุปลักษณการแสดงสะท้อนให้เห็นการกระทำทางภาษาที่ใช้ในการสนับสนุน

2. การใช้วัจนกรรม

วัจนกรรม คือ การแสดงเจตนาของผู้พูดเพื่อสนับสนุนบุคคลทางการเมือง องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ผู้ที่เป็นเป้าหมายได้รับความน่าเชื่อถือ และแสดงถึงทัศนคติเชิงบวกของผู้พูดต่อผู้เป็นเป้าหมาย ในงานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์ของเซิร์ล (Searle, 1969: 66-67) ในการวิเคราะห์ โดยวัจนกรรมต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม 4 ประการ ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อหาความ (Propositional content) เงื่อนไขปัจจัยพื้นฐาน (Preparatory) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity) และเงื่อนไขสาระสำคัญ (Essential) จากผลการวิเคราะห์พบวัจนกรรม ดังนี้

1) วัจนกรรมขอรับรอง คือ การแสดงเจตนาสนับสนุนการกระทำทางการเมืองของ

บุคคลในพรรคประชาธิปัตย์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ภาษาเพื่อขอให้ผู้ฟังกระทำตามความต้องการของผู้พูด ผู้พูดเชื่อว่าผู้ฟังสามารถทำตามความต้องการของตนได้ โดยมีกฏปรากฏคำว่า “ขอ” “ช่วย” ดังตัวอย่าง

(120) “...ต้องช่วยกันเชียร์นะคะ นี่คนมากขึ้นเต็มทีมากขึ้นเยอะแล้ว พวกเราก็ช่วยกันสนับสนุนการทำงานของม.ร.ว.สุชุมพันธุ์อย่างเต็มที่ พรรคประชาธิปัตย์คราวนี้ทุ่ม ทุกคนในการลงในพื้นที่ทั้งหัวหน้าพรรค ท่านรองหัวหน้าพรรค ท่านเลขาธิการพรรค ท่านอดีตเลขาธิการพรรคทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน ก็ขอให้พี่น้องประชาชนช่วยกันสนับสนุนด้วยนะคะ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 20 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (120) ผู้ดำเนินรายการขอรับรองให้ผู้ฟังเลือกและสนับสนุนม.ร.ว.สุชุมพันธุ์ บริพัตร เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอีกหนึ่งสมัย ดังข้อความที่ปรากฏ คือ “ต้องช่วยกันเชียร์นะคะ” และ “ก็ขอให้พี่น้องประชาชนช่วยกันสนับสนุนด้วยนะคะ” คำที่แสดงเจตนาขอรับรอง คือ “ช่วย” “ขอ” ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังยอมทำตามความต้องการของตนเอง เพื่อให้ตัวแทนจากพรรคประชาธิปัตย์ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(121) “...คือ พุ่มนี้เนียเล่าบรรยายภาค จิตนาการให้ฟังนะคะ ว่า 1. เนียขอให้พี่น้องประชาชนทุกคนที่เป็นแฟนคลับประชาธิปัตย์เป็นคนประชาชนที่อยากเห็นความถูกต้องความดีงามคืนสู่สังคมเนี่ยก็มาร่วมแสดงพลังในการต่อต้านพรรคการเมืองที่เราคิดว่าเราไม่ชอบเนี่ยนะคะ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 22 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (121) ผู้พูดขอรับรองให้ผู้ฟังร่วมแสดงพลังต่อต้านพรรคการเมืองที่กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยการกล่าวขอรับรองให้ผู้ฟังกระทำในสิ่งที่ผู้พูดต้องการเรียกร้องหรือนำเสนอ ดังข้อความที่ปรากฏ คือ “ขอให้พี่น้องประชาชนทุกคนที่เป็นแฟนคลับประชาธิปัตย์เป็นคนประชาชนที่อยากเห็น

ความถูกต้องความดีงามคืนสู่สังคมเนี่ยก็มาร่วมแสดงพลังในการต่อต้านพรรคการเมืองที่เราคิดว่าเราไม่ชอบเนี่ยนะครับ” คำที่แสดงเจตนาขอร้อง คือ “ขอ” เพื่อต้องการให้ความต้องการของผู้พูดประสบผลสำเร็จ ส่งผลดีต่อการดำเนินการทางเมืองต่อฝ่ายตนเอง

2) **วจนกรรมแนะนำ ชี้นำหรือเชิญชวน** คือ กลวิธีที่แสดงเจตนาการชี้นำหรือเชิญชวนให้ผู้ฟังกระทำตามความต้องการหรือความปรารถนาของผู้พูดให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การชี้นำและการเชิญชวนจึงเป็นการชี้นำทางความคิดที่ส่งผลเชิงบวกต่อผู้พูด หรือพรรคการเมืองของผู้พูด มักปรากฏคำว่า “เชิญชวน” “เรียกร้อง”

(122) “...ผมอยากจะเชิญชวน คุณชายสุชุมพันธุ์เนี่ยมีกิจกรรมใหญ่ในวันเสาร์ที่ 23 วันเสาร์นี้เนี่ยครับ เรียกว่าเป็นการรวมพลคนหัวใจฟ้าทัวประเทศ ก็คือหมายความว่ามีคนจากทั่วประเทศทุกจังหวัดจากประธานสาขาผู้สนับสนุน ผู้บริหารท้องถิ่นที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยจะมาชุมนุมกันตั้งแต่ 6 โมงเช้าที่ลานพระบรมรูปทรงม้า แล้วก็จะมีผู้ว่ามีผู้นำ เออ หัวหน้าพรรค ผู้สมัครผู้ว่าแล้วก็มวลชนทั้งหมดอะครีบมารวมกันที่นั่น แล้วก็ประกาศนะครับ เรียกร้องให้ทุกเสียงช่วยเพื่อคนกรุงเทพและก็ประเทศไทย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (122) ผู้ดำเนินรายการเชิญชวนให้ประชาชน ผู้ฟังเข้าร่วมทำกิจกรรมกับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์หาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อเพิ่มความนิยมและความไว้วางใจ ม.ร.ว.สุชุมพันธุ์ บริพัตรมากขึ้น ดังถ้อยคำที่ปรากฏ คือ “ผมอยากจะเชิญชวน...เรียกร้องให้ทุกเสียงช่วยเพื่อคนกรุงเทพและก็ประเทศไทย”

(123) “...แต่ถ้าคนชั่วมันได้ดีไปเรื่อยๆ เนี่ย คนดีก็จะมีที่ยืนในสังคมนี้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเลือกเอาเอง วันที่ 3 มีนาค...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 4 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (123) เป็นการชี้นำความคิดของผู้ฟัง โดยผู้พูดชี้แนะให้เห็นข้อดีข้อเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากต้องการให้คนชั่วได้รับสิ่งตอบแทนที่ดีต่อไป อาจทำให้คนดีไม่สามารถเข้ามาบริหารประเทศได้ ประเทศจะเป็นเช่นไร ผู้ดำเนินรายการชี้นำเปรียบเทียบให้ผู้ฟังคิดทบทวนตามคำพูดของตนเอง เนื่องจากการตัดสินใจเลือกของประชาชนจะส่งผลต่อสภาพสังคมในอนาคต และใช้รูปแบบเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อชี้นำการตัดสินใจของประชาชน คำที่แสดงการชี้นำ คือ “เลือกเอาเอง” ประชาชนต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผู้พูดสนับสนุนให้ผู้ฟังคล้อยตามคำชี้นำของตนเอง ซึ่งจากตัวอย่างผู้พูดใช้วจนกรรมการชี้นำความคิดโดยใช้รูปแบบเงื่อนไขแสดงให้เห็นเงื่อนไข และผลที่

ตามมา และนำไปสู่การชี้นำทางความคิดของประชาชนในการตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

3. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม

การปฏิเสธ คือ การใช้รูปภาพเพื่อแสดงการปฏิเสธการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องของพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเห็นอกเห็นใจพรรคประชาธิปัตย์ และสร้างความนิยมให้เพิ่มมากขึ้น ผู้ดำเนินรายการใช้การปฏิเสธเพื่อสนับสนุนการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์ ให้มีภาพลักษณ์ในเชิงบวก ดังตัวอย่าง

(124) “...คนกรุงเทพต้องภูมิใจกับคุณชายสุขุมพันธุ์ เพราะตอนที่น้ำท่วมเนี่ย คุณชายสุขุมพันธุ์เป็นคนปกป้องกรุงเทพมหานคร ทำตัวเป็นผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ไม่ได้ทำตัวเป็นผู้ว่าระดับประเทศอะไรเลย เพราะปกป้องกรุงเทพเนี่ยไม่ให้น้ำท่วมกรุงเทพ ไม่ให้น้ำเข้ากรุงเทพจนโดนพี่น้องต่างจังหวัดเนี่ยด่า...”

(ศิริโชค โสภา. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (124) ผู้พูดกล่าวปฏิเสธการกระทำที่ไม่เหมาะสมของตัวแทนผู้สมัครผู้ว่าราชการของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นการปฏิเสธภาพลักษณ์เชิงลบ กล่าวคือ “ไม่ได้ทำตัวเป็นผู้ว่าระดับประเทศอะไรเลย” ผู้พูดกล่าวว่า ม.ว.สุขุมพันธุ์ บริหารทำหน้าที่ของผู้ว่าราชการอย่างเหมาะสม ไม่ทำเกินหน้าที่ เพื่อช่วยเหลือประชาชนกรุงเทพให้รอดพ้นจากสถานการณ์น้ำท่วม การใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวกของผู้เป็นเป้าหมาย

(125) “...เราก็ไม่ยอมให้เป็นหุ่นเชิดของใคร รวมทั้งเราจะทวงประเทศไทยกลับมาพร้อมๆ กันวันอาทิตย์นี้ ร่วมกันแสดงสิทธิ์ครับ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 1 มีนาคม 2556)

ตัวอย่าง (125) ผู้พูดใช้รูปประโยคปฏิเสธการทำหน้าที่ทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ โดยกล่าวว่า “เราก็ไม่ยอมให้เป็นหุ่นเชิดของใคร” หมายถึง ไม่ยอมอยู่ภายใต้การครอบงำของบุคคลใด การใช้รูปปฏิเสธข้างต้นเป็นการสร้างภาพเชิงบวกให้กับพรรคประชาธิปัตย์

4. การกล่าวอ้าง

การกล่าวอ้าง คือ ผู้ดำเนินรายการกล่าวสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ หรือบุคคล องค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ โดยอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลอื่น เช่น จากตัวบุคคล องค์กร สถาบันที่ได้รับความน่าเชื่อถือจากสังคม เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ ความนิยมภาพลักษณ์ในเชิงบวกต่อเป้าหมาย ดังตัวอย่าง

(126) “...พอมีการต่อสู้กันในอินเทอร์เน็ตนะครับก็มีคนเฝ้าไปเอาคลิปวิดีโอเนี่ย ซึ่งทำมานานแล้วนะครับ แต่เข้ากับบรรยากาศปัจจุบันจริง ๆ นะครับ โดยเริ่มต้นจากภาพนี้ว่า พวกคุณเผื่อนะครับเราจะช่วยกันดับ และเราจะช่วยกันสร้างขึ้นมาใหม่ ประเทศไทยจะไม่แพ้ะครับ เดี่ยวเราจะขึ้นภาพให้ดูเป็นภาพที่ดูแล้วหนึ่งวังเวง แต่ว่าก็มีกำลังใจครับ พวกคุณเผ่า พวกเราจะช่วยกันดับ และพวกเราจะช่วยกันสร้างขึ้นมาใหม่ ประเทศไทยจะไม่แพ้ แล้วก็มาดูคลิปวิดีโอนี้กันครับ เป็นคลิปที่ดูแล้วแบบใช้ได้เลยครับ...”

(ศิริโชค โสภา. 27 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (126) ผู้ดำเนินรายการกล่าวสนับสนุนการแก้ปัญหาของม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ในช่วงเหตุการณ์การเผาเมือง โดยอ้างอิงแหล่งภาพและคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ต แต่ไม่ได้ระบุแหล่งข้อมูลชัดเจนว่ามาจากเว็บไซต์ใด เพื่อชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่าหลังจากความสูญเสียเสียหาย ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรเป็นผู้ฟื้นฟูกรุงเทพฯ ให้กลับมาสวยงามอีกครั้ง สร้างสิ่งใหม่มาทดแทนของเก่า

(127) “...ก็คือว่าเพจของท่านว.วชิรเมธีครับ ว.วชิรเมธีเนี่ยท่านทำเพจขึ้นมาเลย อยากให้พวกเราทุกคนมาช่วยกันสนับสนุนหลักสูตรโตไปไม่โกง ให้กลายเป็นหลักสูตรที่ลงลึกถึงทุกโรงเรียนถึงทุกระดับตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถม มัธยม อุดมศึกษา จนกระทั่งวันหนึ่งวัฒนธรรมการไม่ยอมรับการคอร์รัปชั่นจะกลายเป็นวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคมไทย อันนี้เป็นนโยบายของคุณชายสุขุมพันธุ์ทำมาแล้วและจะทำต่อไปไง แล้วพวกนี้มันสนใจไหม พอโตแล้วมันโกงกัน บรรลัยเลยแหละ มันก็ไม่เอาหลักสูตรอย่างนี้ แสนใจ เพราะงั้นอย่าไปตำท่านว.อีกนะ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 27 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (127) เป็นการกล่าวอ้างอิงข้อมูลจากเว็บเพจของท่านว.วชิรเมธี ซึ่งท่านสนับสนุนหลักสูตรโตไปไม่โกง ซึ่งสัมพันธ์กับนโยบายของม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรที่ดำเนินการแล้ว ผู้พูดนำประเด็นดังกล่าวเพื่อนำเสนอให้ผู้ฟังคล้อยตาม และเน้นย้ำให้เห็นว่าบุคคลสำคัญทางศาสนายังให้ความสำคัญกับนโยบายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานของม.ร.ว.สุขุมพันธุ์เป็นแนวทางที่ถูกต้องพึงปฏิบัติ

กลวิธีการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า แสดงให้เห็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกในการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการนำเสนอภาพลักษณ์ของบุคคลในพรรคประชาธิปัตย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องว่าเป็นผู้มีมีความรู้ความสามารถ ด้านภาพลักษณ์การทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย คำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล ยึดมั่นในความดีความถูกต้อง มีจุดยืนทางการเมือง กลวิธีอุปลักษณะสะท้อนให้เห็นภาพของประชาธิปัตย์ในฐานะผู้มีความรู้ความสามารถ และใช้ระยะเวลาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ส่วนกลวิธีการใช้

วัจนกรรมแสดงให้เห็นแนวทางในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โปร่งใส และชี้แนะให้เลิกตัวแทนจากพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวเชิญชวนให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและ คล้อยตามคำพูดของผู้ดำเนินรายการ

กลวิธีการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งสร้าง ภาพลักษณ์เชิงบวกทางการเมืองของฝ่ายตนเอง รวมถึงการโน้มน้าว เชิญชวน ชี้นำผู้ฟังให้เชื่อฟัง คล้อยตามและนำไปสู่การกระทำหรือปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ดำเนินรายการแต่ละฝ่าย กลวิธีการสนับสนุนที่ปรากฏในแต่ละรายการ ผู้ดำเนินรายการต้องการสร้างฐานคะแนนนิยมของตนเองให้ เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปสู่ความไว้วางใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า แสดงถึง การสร้างภาพเชิงบวกของฝ่ายตนเอง และสร้างภาพเชิงลบแก่ฝ่ายตรงข้าม ซึ่งกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏ มีความเหมือนและความแตกต่างดังรายละเอียด ที่ปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 กลวิธีการโจมตีและสนับสนุนในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

กลวิธี	รายการชูธง	รายการสายล่อฟ้า
การโจมตี	กลวิธีอรรถศาสตร์ 1. การใช้คำเรียก 1) สมญานาม 2) คำแทนบุคคล 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ 1) การทำลาย 2) การปิดบัง/อำพราง 3) การกระทำโดยใช้อำนาจในทางมิชอบ 3. คำด่า กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม	กลวิธีอรรถศาสตร์ 1. การใช้คำเรียก 1) สมญานาม 2) คำแทนบุคคล 3) การล้อเลียนชื่อ 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ 1) การทำลาย 2) การปิดบัง/อำพราง 3) การแสดงพฤติกรรมเชิงลบ 3. คำด่า กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม

ตาราง 7 (ต่อ)

กลวิธี	รายการชูธง	รายการสายล่อฟ้า
การโจมตี	กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ) 2) อุปลักษณะการแข่งขัน 3) อุปลักษณะการแสดง 4) อุปลักษณะการศึกษา 2. การใช้วัจนกรรม 1) วัจนกรรมตำหนิ 2) วัจนกรรมประชด 2.1 วัจนกรรมประชดโดยใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ 2.2 วัจนกรรมประชดแบบไม่สมเหตุสมผล 2.3 วัจนกรรมประชดแบบแนะนำหรือเชิญชวน 3) วัจนกรรมการสั่งหรือการข่มขู่	กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรม (ต่อ) 2) อุปลักษณะกีฬา 3) อุปลักษณะการแสดง 4) อุปลักษณะการศึกษา 5) อุปลักษณะการแพทย์ 2. การใช้วัจนกรรม 1) วัจนกรรมตำหนิ 2) วัจนกรรมประชด 2.1 วัจนกรรมประชดโดยใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ 2.2 วัจนกรรมประชดแบบไม่สมเหตุสมผล 2.3 วัจนกรรมประชดแบบแนะนำหรือเชิญชวน 3) วัจนกรรมคาดคะเน 3. การใช้ภาษาถิ่น 4. การใช้สำนวน
การสนับสนุน	กลวิธีอรรถศาสตร์ 1. การใช้คำเรียก 1) คำเรียกแสดงการยกย่อง 2) คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง 3) สมญานาม 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก 3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก	กลวิธีอรรถศาสตร์ 1. การใช้คำเรียก 1) คำเรียกแสดงการยกย่อง 2) คำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง 2. การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก 3. การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก

ตาราง 7 (ต่อ)

กลวิธี	รายการชู้ชง	รายการสายล่อฟ้า
	กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และ วาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม 2) อุปลักษณ์การเดินทาง 3) อุปลักษณ์อวัยวะในร่างกาย 2. การใช้วัจนกรรม 1) วัจนกรรมขอร้อง 2) วัจนกรรมแนะนำ ชี้นำหรือ เชิญชวน 3) วัจนกรรมการสั่ง 3. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม 4. ประโยคเงื่อนไข	กลวิธีวัจนปฏิบัติศาสตร์และ วาทกรรม 1. อุปลักษณ์ 1) อุปลักษณ์สงคราม 2) อุปลักษณ์การเดินทาง 2. การใช้วัจนกรรม 1) วัจนกรรมขอร้อง 2) วัจนกรรมแนะนำ ชี้นำหรือ เชิญชวน 3. การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม 4. การกล่าวอ้าง

จากตารางกลวิธีการโจมตีที่ปรากฏในรายการชู้ชงพบ 5 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คำด่า อุปลักษณ์ และการใช้วัจนกรรม ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คำด่า อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การใช้ภาษาถิ่น และการใช้สำนวน กลวิธีการโจมตีที่ปรากฏในรายการชู้ชงและรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีทางภาษาที่เหมือนกัน 5 กลวิธี แต่ในรายการสายล่อฟ้ามีการใช้กลวิธีทางภาษาเพิ่มเติมอีก 2 กลวิธี คือ การใช้ภาษาถิ่นและการใช้สำนวน เนื่องจากในรายการสายล่อฟ้ามีผู้ดำเนินรายการที่มีภูมิรู้ภาษาถิ่นได้ จึงมักมีการโจมตีที่สอดคล้องกับภาษาถิ่น การโจมตีโดยการใช้สำนวนไม่ปรากฏในรายการชู้ชง การใช้สำนวนทำให้ภาษาในการโจมตีมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ พบว่าการโจมตีในแต่ละกลวิธีพบกลวิธีย่อยที่เหมือนและแตกต่างกัน กล่าวคือ ในรายการชู้ชง พบกลวิธีการใช้คำเรียกที่เหมือนกับรายการสายล่อฟ้า คือ สมญานาม คำแทนบุคคล เนื่องจากทั้งสองกลวิธีเป็นคำเรียกที่ใช้อย่างแพร่หลายในบริบททางการเมือง อีกทั้งแสดงถึงการเสียดสีประชดประชันบุคคลทางการเมือง กลวิธีย่อยที่แตกต่างกัน คือ ในรายการสายล่อฟ้าพบ การล้อเลียนชื่อ ซึ่งเป็นการเรียกชื่อของบุคคลผิดจากชื่อเดิม เพื่อสร้างความขบขัน ล้อเลียน และทำลายภาพลักษณ์

ของบุคคลฝ่ายตรงข้าม กลวิธีการใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ พบกลวิธีย่อยที่เหมือนกัน คือ การทำลาย การปิดบัง/อำพราง เนื่องจากทั้งสองรายการเชื่อว่าฝ่ายตรงข้ามทำให้ประเทศเกิดความเสียหายในการบริหารประเทศ และกล่าวโจมตีเพื่อทำลายภาพลักษณ์ของบุคคล โดยพบกลวิธีที่แตกต่างกัน คือ ในรายการของพบกลวิธีการกระทำโดยการใช้อำนาจทางมิชอบ แต่ไม่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า กลวิธีดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจโดยมิชอบของฝ่ายตรงข้าม และชี้ให้เห็นการดำรงอยู่ของอำนาจในการกระทำทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม ส่วนในรายการสายล่อฟ้าพบกลวิธีย่อยที่แตกต่างจากรายการของ คือ การแสดงพฤติกรรมเชิงลบ ซึ่งเป็นการแสดงถึงพฤติกรรม การกระทำ หรืออาการที่ไม่เหมาะสมของบุคคลฝ่ายตรงข้าม เพื่อชี้ให้เห็นพฤติกรรมข้อบกพร่องของบุคคลทางการเมือง อีกทั้งกลวิธีอุปลักษณ์พบกลวิธีย่อยที่เหมือนกัน คือ อุปลักษณ์สงคราม อุปลักษณ์ การแสดง อุปลักษณ์การศึกษา ทั้งสามอุปลักษณ์แสดงให้เห็นความคิดในการโจมตีทางการเมืองของผู้ดำเนินรายการที่มีร่วมกัน ซึ่งเปรียบเทียบการโจมตีกับสงคราม การแสดง และการศึกษา ส่วนอุปลักษณ์ที่แตกต่างกัน โดยปรากฏเพียงรายการของ คือ อุปลักษณ์การแข่งขัน และอุปลักษณ์ที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้าแต่ไม่ปรากฏในรายการของ คือ อุปลักษณ์กีฬา และอุปลักษณ์การแพทย์ อุปลักษณ์ที่แตกต่างกันสะท้อนให้เห็นระบบความคิดของผู้ดำเนินรายการที่เชื่อมโยงการโจมตีกับอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจร่วมกัน รวมถึงการใช้วัจนกรรม จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูลพบว่า ในรายการของและรายการสายล่อฟ้าพบวัจนกรรมที่เหมือนกัน คือ วัจนกรรมตำหนิ วัจนกรรมประชด แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการทั้งสองรายการ แสดงเจตนาตำหนิและประชด การกระทำของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดความเสียหาย ขาดความไว้วางใจจากผู้ฟัง วัจนกรรมที่แตกต่างกัน คือ วัจนกรรมการสั่งหรือการข่มขู่ ซึ่งปรากฏในรายการของ ชี้ให้เห็นการใช้อำนาจของผู้ดำเนินรายการสั่งหรือข่มขู่ฝ่ายตรงข้าม และแสดงเจตนาให้ผู้เป็นเป้าหมายกระทำตามความต้องการของตนเอง ส่วนวัจนกรรมที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า คือ วัจนกรรมคาดคะเน เป็นการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ผู้ฟังไม่ต้องการหรือปรารถนาจะเกิดขึ้น หรืออาจเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหาย

ส่วนกลวิธีการสนับสนุนในรายการของพบ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดง การกระทำเชิงบวก การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธ คำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม และประโยคเงื่อนไข ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้ คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธคำกล่าวของฝ่ายตรงข้าม และการกล่าวอ้าง กลวิธีการสนับสนุนในรายการของและรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีในการสนับสนุนเหมือนกัน 6 กลวิธี ในรายการของ ปรากฏการใช้ประโยคเงื่อนไข แสดงถึงความเป็นเหตุเป็นผลในการกล่าวสนับสนุนฝ่ายตนเอง ซึ่ง

ไม่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ส่วนรายการสายล่อฟ้าปรากฏการใช้การกล่าวอ้าง โดยอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลอื่นเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ฝ่ายตนเอง

อย่างไรก็ตาม กลวิธีการสนับสนุนที่พบในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้าพบกลวิธีย่อยที่เหมือนและแตกต่างกัน กล่าวคือ การใช้คำเรียกพบกลวิธีย่อยที่เหมือนกัน คือ คำเรียกแสดงการยกย่องและคำแทนบุคคลที่แสดงความเป็นพวกพ้อง เนื่องจากทั้งสองกลวิธีแสดงถึงการยกย่องเชิดชู ให้เกียรติและสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของแต่ละฝ่าย เพื่อให้การดำเนินการทางการเมืองบรรลุเป้าหมาย แต่ในรายการชุธงพบกลวิธีย่อยนอกเหนือจากรายการสายล่อฟ้า คือ สมณนาม ส่วนกลวิธีอุปลักษณ์พบกลวิธีที่เหมือนกัน คือ อุปลักษณ์สงคราม และอุปลักษณ์การเดินทาง โดยอุปลักษณ์สงครามยังปรากฏในกลวิธีการโจมตีในทั้งสองรายการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการให้ความสำคัญต่อความคิดทางการเมืองที่เกี่ยวกับสงครามเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการสนับสนุนและการโจมตีทางการเมือง ส่วนอุปลักษณ์การเดินทาง เป็นการเปรียบเทียบการสนับสนุนทางการเมืองกับการเดินทางที่ต้องใช้เวลาและระยะทางในการดำเนินการทางการเมืองต่อไป แต่ในรายการชุธงพบอุปลักษณ์ที่แตกต่างเพิ่มเติม คือ อุปลักษณ์อวัยวะในร่างกาย เป็นการเปรียบเทียบการดำเนินการทางการเมืองกับอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย นอกจากนี้ กลวิธีการใช้วัจนกรรมพบกลวิธีย่อยที่เหมือนกันในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า คือ วัจนกรรมขอร้อง เพื่อร้องขอความเห็นใจจากผู้ฟังให้กระทำตามความต้องการของตนเองเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของฝ่ายตนเอง และวัจนกรรมแนะนำ ชี้นำหรือเชิญชวน เพื่อต้องการแนะนำ ชี้นำ ชักชวน เชิญชวนให้ผู้ฟังกระทำตามคำบอกเล่าของตนเอง และชี้นำความคิดของผู้ฟัง เชิญชวนให้คล้อยตาม ส่วนกลวิธีที่แตกต่างกัน คือ วัจนกรรมการสั่งที่ปรากฏในรายการชุธง ผู้พูดแสดงเจตนาบังคับให้ผู้ฟังทำตามความต้องการเพื่อสนับสนุนการกระทำของตนเอง

จากกลวิธีที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้าสะท้อนให้เห็นการนำเสนอภาพลักษณ์เชิงบวกของฝ่ายตนเอง และนำเสนอภาพลักษณ์เชิงลบของฝ่ายตรงข้าม กล่าวคือ รายการชุธงนำเสนอภาพลักษณ์ของคนเสื้อแดงในฐานะนักต่อสู้ เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ดำเนินการทางการเมืองด้วยแนวทางที่สร้างสรรค์ และต่อต้านการทุจริตป้องกัน การโกง ยกย่องให้เกียรติบุคคลที่มีส่วนสนับสนุนพรรคเพื่อไทย หรือคนเสื้อแดง นำเสนอความกล้าหาญของฝ่ายตนเองที่ไม่ยอมอยู่ภายใต้ความไม่ถูกต้อง เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่วนการนำเสนอภาพลักษณ์เชิงลบของฝ่ายตรงข้ามที่ปรากฏในรายการชุธง คือ นำเสนอภาพของพรรคประชาธิปัตย์ว่าเป็นผู้บิดเบือนข้อมูลแก่ประชาชน สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศในช่วงบริหารประเทศในฐานะรัฐบาล เกิดการทุจริตใช้อำนาจในทางมิชอบ ทำให้ประชาชนเสียชีวิตในช่วงการชุมนุมประท้วงในปี 2553 อีกทั้งดำเนินการทางการเมืองด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม กล่าวว่าฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ใส่ร้ายป้ายสีพรรคเพื่อไทยและคนเสื้อแดง และกล่าวถึงกลุ่มคนที่อยู่ตรงข้ามกับ

ฝ่ายตนเองว่าเป็นกลุ่มผู้มีอำนาจ เป็นเหมือนอำมาตย์ ส่วนรายการสายล่อฟ้านำเสนอภาพด้านบวกของฝ่ายตนเอง คือ ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย ให้ความสำคัญกับความคิด ความซื่อสัตย์สุจริต และยกย่องว่าบุคลากรฝ่ายตนเองเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความน่าเชื่อถือ ทำงานรับใช้ประชาชนด้วยความทุ่มเทเอาใจใส่ อีกทั้งนำเสนอแนวทางการหาเสียงเลือกตั้งอย่างสร้างสรรค์ ตรวจสอบได้ ส่วนการนำเสนอภาพด้านลบของฝ่ายตรงข้าม คือ นำเสนอภาพของพรรคเพื่อไทยไม่สนใจดูแลประชาชน ละเลยต่อหน้าที่ โดยเฉพาะการทำหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตรที่ขาดประสบการณ์ในการบริหารประเทศ อีกทั้งภายใต้การบริหารประเทศของพรรคเพื่อไทยเกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ฝ่ายรัฐบาลบิดเบือนข้อเท็จจริง และหลอกลวงประชาชน สร้างสถานการณ์เพื่อทำลายพรรคประชาธิปัตย์ โดยเฉพาะในช่วงเหตุการณ์การชุมนุมประท้วงในปี 2553 ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการกระทำของกลุ่มคนเสื้อแดง การโจมตีที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าฝ่ายตรงข้ามสร้างความเสียหายเช่นไร และฝ่ายตนเองอยู่ในฐานะของผู้ถูกกระทำ

นอกจาก กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า แสดงถึงลักษณะของตัวบทในการนำเสนอประเด็นและความคิดเห็นทางการเมืองแล้ว สิ่งที่ปรากฏอยู่ในตัวบทยังสะท้อนให้เห็นวิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า ดังปรากฏในหัวข้อ 2. และอุดมการณ์ของแต่ละรายการที่แฝงอยู่ด้วย เพื่อชี้้นำความคิดความเชื่อของประชาชน รายละเอียดดังปรากฏในหัวข้อ 3. การวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

2 ผลการวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

ในงานวิจัยนี้วิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าสายล่อฟ้า ตามกรอบการวิเคราะห์ของแฟร์คลาฟ (Fairclough, 1995) เพื่อให้เข้าใจบริบทของสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับกระบวนการผลิตและการรับรู้ตัวบท โดยการวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การผลิตตัวบท

รายการชูธง ในขั้นตอนการผลิตตัวบท เนื้อหาของสารมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชื่อรายการ กล่าวคือ ชื่อรายการชูธงสะท้อนถึงการชูประเด็น หลักการสำคัญของคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองเฉพาะกลุ่ม โดยมุ่งเน้นเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มคนเสื้อแดง ซึ่งในรายการมีผู้ดำเนินรายการ 2 คน ทำหน้าที่ผลิตตัวบทโดยการสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ดำเนินรายการคือ นายจตุพร พรหมพันธุ์ อดีตแกนนำคนเสื้อแดงและอดีตสมาชิกพรรคเพื่อไทยมีหน้าที่ในการตอบ

ข้อซักถาม ซึ่งนายจตุพร พรหมพันธุ์เป็นบุคคลที่ประชาชนรู้จักในฐานะผู้นำทางความคิดของคนเสื้อแดง การนำเสนอมุมมองและประเด็นทางการเมืองของนายจตุพร พรหมพันธุ์จึงมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อความคิดและการกระทำของกลุ่มคนเสื้อแดง ส่วนผู้ดำเนินรายการที่ทำหน้าที่ตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองแก่ นายจตุพร พรหมพันธุ์ คือ นางสาวอรุณทัย ศิริบุตร ซึ่งในกระบวนการผลิตตัวบทผู้ดำเนินรายการทั้ง 2 คน นำเสนอข้อมูลทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวที่เกี่ยวกับการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งนำเสนอทัศนคติของบุคคลอื่นๆ รวมถึงทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ดำเนินรายการเพิ่มเติม ทำให้การผลิตตัวบทที่เกิดขึ้นในรายการชองเป็นการนำเสนอเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังคล้อยตาม และโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ดังปรากฏในการใช้กลวิธีทางภาษาในการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมือง ดังนี้

(11) “...เพราะฉะนั้นข้อความที่สุเทพ เทือกสุบรรณพูดถึงผมและพูดถึงพ.ต.ท.ทักษิณนี่เป็นเรื่องที่เลวร้ายเป็นวิธีการที่สกปรกทั้งสิ้น...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (11) ผู้ดำเนินรายการโจมตีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ โดยใช้กลวิธีคำตำ ผู้ดำเนินรายการผลิตตัวบทเพื่อมุ่งทำลายภาพลักษณ์ โดยกล่าวว่าพฤติกรรมการกระทำของนายสุเทพ เทือกสุบรรณเป็นเรื่องที่เลวร้าย ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์การทำงานและสร้างความเสียหายให้กับนายจตุพร พรหมพันธุ์ และพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

(85) “...ผมยังต้องการเดินถนนอย่างคนที่ม่เกียรติดียศอยากให้ตายเนี่ยคนไปร่วมงานผมไป เพราะผมเป็นคนมีเกียรติยศ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (85) ผู้ดำเนินรายการกล่าวสนับสนุนโดยยกย่องตนเองว่าเป็นคนมีเกียรติ ผ่านกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก ผู้ดำเนินรายการผลิตตัวบทนี้เพื่อมุ่งสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับตนเอง เชิดชูและสนับสนุนตนเองให้ผู้ฟังเห็นว่าตนเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ มีคุณสมบัติที่ดี เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความไว้วางใจ

รายการสายล่อฟ้า ชื่อรายการสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายกับชื่อของรายการ กล่าวคือ สายล่อฟ้าสื่อถึงการนำเสนอข้อมูลประเด็นทางการเมืองมาตีแผ่ หรือแสดงให้เห็นประชาชนรับทราบในมุมมองของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งข้อมูลที่ใช้แตกต่างจากมุมมองการนำเสนอจากฝ่ายรัฐบาล โดยมีผู้ดำเนินรายการ 3 คน ทำหน้าที่ผลิตตัวบทซึ่งเป็นการสนทนาแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น โดยผู้ดำเนินรายการ คือ นายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา และนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต ซึ่งในกระบวนการผลิตตัวบทเกิดขึ้นเช่นเดียวกับรายการซุซง คือ ผู้ดำเนินรายการทั้ง 3 คน นำเสนอข้อมูลทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวที่เกี่ยวกับการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งแสดงทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ดำเนินรายการ รวมถึงทัศนคติของบุคคลทางการเมืองอื่นๆ เพิ่มเติม ทั้ง 3 คนเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์และมีบทบาทสำคัญในบริบทการเมือง โดยทั้ง 3 คน ทำหน้าที่แตกต่างกันในการดำเนินรายการ กล่าวคือ นายศิริโชค โสภาพมีหน้าที่หลักเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือหยิบยกประเด็นปัญหาเพื่อให้ผู้ดำเนินรายการอีก 2 ท่านอภิปรายหรือวิพากษ์วิจารณ์ ส่วนนายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต เป็นผู้อภิปรายข้อมูลเพิ่มเติมจากนายศิริโชค โสภา และนายเทพไท เสนพงศ์ เป็นบุคคลที่สร้างสีสันในการดำเนินรายการ คือ เน้นการเสนอข้อมูลเพื่อสร้างความขบขัน ประชดเพื่อความตลก ส่งผลทำให้การผลิตตัวบทที่เกิดขึ้นในรายการสายล่อฟ้าเป็นการนำเสนอเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังคล้อยตาม และโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ดังปรากฏในการใช้กลวิธีทางภาษาในการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมือง ดังนี้

(50) “...แล้วเนี่ยขณะที่คุณนิชาพูดก็คือว่า คนที่ทำร้ายเจ้าหน้าที่ถึงเสียชีวิต โทษประหารชีวิต แล้วที่มันหน้าด้านที่สุด คือ ไอ้แกนนำเสื้อแดงก็ยังนับพล.อ.ร่มเกล้า นับนายสิบ นายจ่าทั้งหลาย...”

(ชวนนท์ โกมาลย์สุต. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (50) ผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีโดยใช้กลวิธีคำด่า เพื่อด่าประณามคนเสื้อแดง เรื่องจำนวนศพทหารที่เสียชีวิต โดยคนเสื้อแดงนับจำนวนศพทหารเป็นส่วนหนึ่งของผู้เสียชีวิตจากการชุมนุมปี 2553 ผู้ดำเนินรายการผลิตตัวบทดังกล่าวเพื่อให้คนเสื้อแดงรู้สึกเจ็บปวด และสร้างความไม่พอใจแก่ผู้เป็นเป้าหมาย

(122) “...ผมอยากจะเชิญชวน คุณชายสุชุมพันธุ์เนี่ยมีกิจกรรมใหญ่ในวันเสาร์ที่ 23 วันเสาร์นี้จะครับ เรียกว่าเป็นการรวมพลคนหัวใจฟ้าทัวประเทศ ก็คือหมายความว่ามีคนจากทั่วประเทศทุกจังหวัดจาก ประธานสภาผู้ส่นับสนุน ผู้บริหารท้องถิ่นที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยจะมาชุมนุมกันตั้งแต่ 6 โมงเช้าที่ลานพระบรมรูปทรงม้า แล้วก็จะมีความมีผู้นำ เออ หัวหน้าพรรค ผู้สมัครผู้ว่าแล้วก็มวลชนทั้งหมดอะครับมารวมกันที่นั่น แล้วก็ประกาศนะครับ เรียกร้องให้ทุกเสียงช่วยเพื่อคนกรุงเทพและประเทศไทย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 21 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (122) ผู้ดำเนินรายการกล่าวสนับสนุน โดยใช้กลวิธีการใช้วัฒนธรรมแนะนำ ชี้นำ หรือเชิญชวน ผู้ดำเนินรายการผลิตตัวบทเพื่อให้ประชาชน ผู้ฟังเข้าร่วมทำกิจกรรมกับพรรคประชาธิปัตย์ ในการเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมรณรงค์หาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อเพิ่มความนิยมและความไว้วางใจ ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตรมากขึ้น

จากข้อมูลสรุปได้ว่าการผลิตตัวบทในการโจมตีและการสนับสนุนของทั้งรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละกลุ่มการเมือง กล่าวคือ ในแต่ละรายการมีแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน การผลิตตัวบทที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากการต้องการสนับสนุน และเสริมสร้างกลุ่มคนที่มีแนวความคิดทางการเมืองเช่นเดียวกัน การผลิตตัวบทจึงเป็นสิ่งที่ตอกย้ำความเชื่อทางการเมืองของแต่ละฝ่ายให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อนำเสนอภาพลักษณ์การทำงานของฝ่ายตนเอง เพื่อตีแผ่กิจกรรม กระทำของตนเองที่ส่งผลประโยชน์ต่อสังคม หรือประชาชน และขณะเดียวกันต้องการนำเสนอข้อด้อย จุดบกพร่องของฝ่ายตรงข้าม อีกทั้งผู้ผลิตตัวบทเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการเมืองไทย

2. การกระจายตัวบท

รายการชูธง เป็นรายการโทรทัศน์ที่เป็นรายการสดแพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์เอเซียฮัพเดท โดยนำเสนอเหตุการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมือง การกระทำทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ช่วงเวลาในการออกอากาศตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 20.00 น.-21.00 น. ในช่วงระหว่างปี 2554 ถึง 2556

รายการสายล่อฟ้า เป็นรายการโทรทัศน์ที่เป็นรายการสดแพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์บลูสกายส์ โดยนำเสนอเรื่องราวทางการเมืองเช่นเดียวกับรายการชูธง ซึ่งนำเสนอเหตุการณ์สถานการณ์ และการกระทำทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ช่วงเวลาออกอากาศวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 19.00 น.-20.00 น. ในระหว่างปี 2555 ถึง 2557

ในการกระจายตัวบทของทั้งสองรายการเป็นสื่อรายการทางโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว แม้ทั้งสองรายการเป็นรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม แต่มีผู้ชมเฉพาะกลุ่มทำให้การกระจายตัวบทมีประสิทธิภาพส่งผลต่อการกระทำทางการเมืองของฝ่ายที่ทั้งสองรายการสนับสนุน อีกทั้งช่วงเวลาในการถ่ายทอดรายการเกิดขึ้นเป็นประจำตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จึงทำให้เกิดการผลิตซ้ำการตอกย้ำตัวบท ส่งผลให้เกิดการครอบงำทางความคิดของผู้รับสาร รวมทั้งอำนาจของตัวบทที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ ความเชื่อทัศนคติของผู้รับสารให้คล้อยตามสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการผลิต

3. การรับรู้ตัวบท

ผู้รับสารในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้าไม่สามารถระบุเพศ และอายุของกลุ่มผู้รับสารได้อย่างชัดเจน แต่สิ่งที่แตกต่างของทั้งสองรายการ คือ ผู้รับสารในรายการชุธงส่วนใหญ่ คือ กลุ่มคนที่สนับสนุนรัฐบาลหรือพรรคเพื่อไทย หรือกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยกับพรรคประชาธิปัตย์ รวมถึงข้อมูลจากการส่งข้อความที่ปรากฏในรายการ พบว่าผู้รับสารส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ มีบางส่วนอาศัยอยู่ในภาคกลาง และมีจำนวนน้อยอาศัยอยู่ในภาคใต้ ผู้รับสารรวมถึงกลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินนโยบายของพรรคเพื่อไทยโดยเฉพาะชนชั้นกลางระดับล่าง (อภิชาติ สถิตนิรามัย. 2553: 20-34) ส่วนผู้รับสารในรายการสายล่อฟ้าส่วนใหญ่ คือ กลุ่มคนที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ หรือกลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลพรรคเพื่อไทย หรือกลุ่มคนชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง มีสถานะภาพทางเศรษฐกิจที่ดี (อภิชาติ สถิตนิรามัย. 2556: 205; อ้างอิงจาก Ammar; & Somchai. 2012) ข้อมูลจากการส่งข้อความที่ปรากฏในรายการพบว่า ผู้รับสารในรายการสายล่อฟ้าส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร มีบางส่วนอาศัยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3 ผลการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบอุดมการณ์ในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า เป็นความคิดความเชื่อทางการเมืองที่นำเสนอผ่านมุมมองและทัศนคติของกลุ่มสมาชิกในแต่ละรายการซึ่งถ่ายทอดผ่านกลวิธีทางภาษา อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้าเกิดจากประสบการณ์ภายใต้บริบททางการเมืองที่สมาชิกหรือกลุ่มของแต่ละฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินการทางการเมือง ผู้ที่มีบทบาทหรือมีอิทธิพลต่อการนำเสนออุดมการณ์ คือ นักการเมืองและสื่อที่เป็นตัวแทนของรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้า จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า บุคคลทั้งสองกลุ่มทำหน้าที่นำเสนออัตลักษณ์ทางการเมืองของฝ่ายตนเอง การดำเนินการทางการเมือง เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายทางการเมือง บรรทัดฐานหรือค่านิยมทางการเมือง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกแต่ละกลุ่ม แหล่งที่มาของอำนาจทางการเมือง อุดมการณ์ที่ปรากฏจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ทางภาษากับมิติทางสังคม

กล่าวคือ กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในรายการชุธงและรายการสายล่อฟ้าแสดงถึงหน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมือง ดังที่ชิลตันและเชฟเนอร์ (Chilton; & Schäffner. 2007: 211-214) กล่าวว่าหน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมืองประกอบด้วย การบังคับ การต่อต้านอำนาจ การปิดบังอำพราง และความชอบธรรมกับความไม่ชอบธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การบังคับ ผู้ดำเนินรายการในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้าใช้ภาษาที่แสดงการบังคับ ผ่านกลวิธีวิจารณ์กรรมการสั่ง กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการสื่อสารไปยังผู้ฟังหรือบุคคลที่เป็นเป้าหมาย เพื่อแสดงเจตนาให้บุคคลดังกล่าวกระทำตามความต้องการ ความคิด ความเชื่อของตนเอง รวมถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นในรายการเป็นการบังคับให้ผู้ร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้ดำเนินรายการ

2. การต่อต้านอำนาจ ผู้ดำเนินรายการทั้งสองฝ่ายนำเสนอความคิดเห็นทางการเมืองที่แสดงถึงการต่อต้านอำนาจทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการพยายามนำเสนอภาพลักษณ์เชิงบวกของฝ่ายตนเอง แต่ต่อต้านหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม เช่น รายการซุงโจมตีนโยบายการหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ และรายการสายล่อฟ้าโจมตีนโยบายการหาเสียงของพรรคเพื่อไทย การมุ่งโจมตีภาพลักษณ์ของฝ่ายตรงข้ามเพื่อลดความน่าเชื่อถือและแสดงถึงการไม่ยอมรับอำนาจของฝ่ายตรงข้าม ดังปรากฏในกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ รวมถึงเพื่อไม่ต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามเข้ามาดำรงตำแหน่งบริหารกรุงเทพมหานคร อีกทั้งแต่ละฝ่ายพยายามแสดงอำนาจที่เหนือกว่าทางการเมือง

3. การปิดบังอำพราง ผู้ดำเนินรายการใช้การปิดบังอำพรางข้อมูลบางส่วนเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการให้ข้อมูลบางส่วนและปิดบังข้อมูลบางส่วนที่ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของฝ่ายตนเอง ซึ่งผู้ดำเนินรายการใช้การปิดบังอำพรางเพื่อกลบเกลื่อนภาพลักษณ์เชิงลบของฝ่ายตนเอง โดยผู้ดำเนินรายการแต่ละฝ่ายกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้ามว่าปิดบังข้อมูลข้อมูล ดังปรากฏในกลวิธีทางภาษา การกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้ามกรณีการปิดบังข้อมูล มีทั้งข้อเท็จจริงและการแสดงความคิดเห็นใส่ร้ายป้ายสีซึ่งปรากฏอยู่ในทั้งสองรายการ

4. ความชอบธรรมกับความไม่ชอบธรรม กล่าวคือ ในรายการซุงและรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการมุ่งนำเสนอภาพลักษณ์และอุดมการณ์ทางการเมืองของฝ่ายตนเอง เพื่อให้ผู้ฟังเชื่อถือ ยึดมั่นตามแนวทางการดำเนินงานของฝ่ายตนเอง ก่อให้เกิดการเชื่อฟัง เกิดความชอบธรรมของแต่ละฝ่าย ส่วนการกล่าวโจมตีโดยใช้ คำด่า วิจารณ์ร่ำด่าหนิ วิจารณ์ประชด เพื่อโจมตีภาพลักษณ์ของฝ่ายตรงข้ามเนื่องจากแต่ละฝ่ายมีความคิดความเชื่อทางการเมืองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการกระทำที่แสดงถึงความไม่ชอบธรรม

หน้าที่ที่ 4 ประการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและบริบททางสังคม พฤติกรรมการดำเนินทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละรายการ ทำให้สามารถเข้าใจภาพรวมของแต่ละรายการมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสะท้อนทัศนคติความเชื่อที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาของทั้งสองรายการ

ดังนั้น การวิเคราะห์กลวิธีโจมตีและการสนับสนุนในสองรายการและหน้าที่ของกลวิธีวาทกรรมทางการเมือง สะท้อนให้เห็นอุดมการณ์ในแต่ละรายการ ดังนี้

3.1 อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุธง

อุดมการณ์ศาสนา คือ การนำเสนอความคิดความเชื่อทางการเมืองของรายการชุธงที่สะท้อนผ่านกลวิธีทางภาษา โดยเกี่ยวกับการกระทำทางการเมืองก่อให้เกิดผล สะท้อนให้เห็นความรู้ผิดชอบชั่วดี ความดีความชั่ว เจตนาของผู้ดำเนินการทางการเมืองที่เกิดจากเจตนาบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ก่อให้เกิดการกระทำเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว ผู้กระทำจะได้รับผลบุญหรือบาป การกระทำอยู่ภายใต้วัฏจักรการเวียนว่ายตายเกิดชาติภพ อุดมการณ์ศาสนาจึงถูกนำมาใช้อธิบายหรือวิพากษ์วิจารณ์เจตนา พฤติกรรมหรือการกระทำของนักการเมืองหรือสถาบันทางการเมือง เพื่อสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำทางการเมืองกับแนวทางพุทธศาสนา ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ความคิดความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาถูกนำเสนอสอดแทรกผ่านการกล่าวโจมตีทางการเมือง ผู้ดำเนินรายการพยายามชี้ให้ผู้ฟังเห็นด้วยและคล้อยตามคำบอกเล่า โดยการนำเสนออุดมการณ์ศาสนาผ่านบริบททางการเมือง เนื่องด้วยผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยนับถือพุทธศาสนาและมีความเชื่อความศรัทธาที่เหนียวแน่น เชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ ดังนั้น จึงมีการหยิบยกองค์ประกอบดังกล่าวของศาสนาเพื่อใช้กล่าวโจมตีและสนับสนุนในรายการ อีกทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นกลุ่มสมาชิกที่อยู่ในบริบทสังคมวัฒนธรรมแบบพุทธเช่นเดียวกัน ซึ่งซึมซับวิถีปฏิบัติของพุทธศาสนามาเป็นระยะเวลานาน ผสมกับหลักคำสอนของศาสนาทำหน้าที่เพื่อขัดเกลาส่งเสริมให้คนประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม พุทธศาสนิกชนเชื่อว่ากระทำการสิ่งใดย่อมได้รับผลเช่นนั้น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว หลักความเชื่อทางศาสนาจึงสอดแทรกอยู่ในบริบทการเมือง ดังปรากฏในตัวอย่าง (128) – (130)

(128) “...คุณประกาศได้ยังไง แล้วเสร็จแล้วเนี่ยก็เอาความผิดไปยึดการชุมนุมที่ถูกต้องโดยการให้ พ.ร.ก.เนี่ย มันไม่ควรจะเกิดขึ้นมาตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นคุณ ก็คือ ต้นตอของปัญหา เพียงแต่ว่าวันนี้คุณยังไม่สำนึกเท่านั้นเองนะครับ คือ หมายความว่า คือ สำนวนไทยเค้าบอกว่าไม่เห็นโลงศพไม่หลั่งน้ำตา คือ ผลกรรมกับความตายที่เกิดขึ้นนั้น ผมว่ามันมากแล้วนะ เวลานี้เนี่ยคุณควรจะตัดบาปกรรมทำบุญ อุทิศส่วนกุศลให้กับดวงวิญญาณวีรชนที่ล่วงลับ ไม่ใช่จะไปทำบาปเพิ่มยิ่งขึ้น การทำบาปเนี่ย นะครับมันจะมาสำแดงกับโรงพักเนี่ย หรือมาสำแดงกับส่วนอื่นๆ มากมายและผมเชื่อว่ากงกรรมกงเกวียนเนี่ยมันจะเดิน และจะเดินหนักขึ้นหนักขึ้น สำคัญคนนั้นรู้สึกผิดชอบชั่วดีแล้วหรือยัง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 11 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (128) อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏแสดงให้เห็นความเชื่อเรื่องผลกรรม ซึ่งเกิดจากการกระทำดีและการกระทำไม่ดี ศาสนพิธี ความเชื่อในการทำบุญ การอุทิศส่วนกุศล รวมถึงบาปบุญคุณโทษ อีกทั้งในทางพุทธศาสนาเชื่อเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด อำนาจของผลกรรมจะส่งผลต่อบุคคลนั้นๆ ในชาตินี้หรือชาติหน้า อุดมการณ์ศาสนาสะท้อนผ่านกลวิธีการใช้คำศัพท์ วัจนกรรม และ

การใช้สำนวน อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏสะท้อนถึงหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า
 ดังที่ พระธรรมวิสุทธิกวี (ม.ป.ป.: 17-18) กล่าวว่า

บุญ มีลักษณะ 3 ประการ เมื่อกล่าวถึงเหตุของบุญ คือ การทำความดี เมื่อว่าถึงผลของบุญ คือ ความสุขความ
 เจริญ และเมื่อว่าถึงสภาพของจิต คือ จิตใจที่ผ่องใสสะอาด บุญ จึงหมายถึง การทำความดี ทำจิตใจให้สะอาด
 ส่งผลให้เกิดความสุขความเจริญทั้งร่างกายและจิตใจ ส่วนการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว
 เป็นบุญที่เกิดจากการให้ส่วนบุญ หรือ ปัตติทานมัย ซึ่งเป็นการให้ส่วนบุญสามารถให้แก่คนเป็นและคนตายไปแล้ว”

(129) “...เพราะว่า คือ ถ้าคิด ถ้าคิดซื่อสัตย์สุจริตก็ไม่คิดแบบนี้ ถ้าหลักคิดที่ไหนแบบไหนจึงจะ
 ถูกต้อง ก็ต้องบอกพื้นที่เขาไปประมวลเอง และก็ออกแบบวางกรอบที่โออาร์ สเป็กกำหนดชัดเจน และ
 จัดชุดกลางเข้าไปตรวจนะครับ สเป็กอย่างไร เหล็กขนาดไหนนะครับ เสาอย่างไร ตรวจสอบหมดทุก
 ชั้นตอน และก็เบิกเงินตามวงนะครับ ตามหลักการก่อสร้างทั่วไป การประมวลของราชการทั่วไป
 ใช้อย่างนั้นสิครับ แต่ถ้าทำอย่างนี้ไอ้โห มันเบิกได้ทีละๆ นะครับ ก็เจียดๆ ไปนะครับ มันไม่ได้เป็นก้อน
 คือ พุดง่าย ๆ ว่าหลักคิดถ้านักการเมืองคิดแบบนี้เนี่ย ยังไง ยังไงก็คิด กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา
 หมายความว่า ไม่ว่าจะเส้นทางอื่นที่ไม่ใช่ พ.ร.ก.แต่สามารถปลดปล่อยได้ ทำไปเถิด คือ เราไม่ได้
 ไปติดยึดว่าเราเป็นเจ้าของในการต่อสู้นี้ คือ เราต้องข้ามกันไปทุกมิติ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 14 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (129) อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏสะท้อนถึงความเชื่อในเรื่องเจตนาและการกระทำ
 เนื่องจากผู้ดำเนินรายการนำเสนอวิธีคิดของนักการเมืองเรื่องประเด็นการสร้างสถานีตำรวจทดแทน
 โดยกล่าวโจมตีว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่เหมาะสม จึงยกแนวคิดทางพุทธศาสนาชี้แจงให้ผู้ฟังเชื่อ
 และคล้อยตามความคิดของตนเองว่าการประมวลสถานีตำรวจทดแทนเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
 ดังนั้น อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏในตัวอย่าง ทำหน้าที่ตักเตือน ชี้นำความคิดของผู้ฟัง และทำให้เกิด
 การตั้งคำถามว่าแท้จริงแล้ว การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ อุดมการณ์ศาสนาจึง
 ไม่เพียงทำหน้าที่ขัดเกลาคติเตือน แต่ขณะเดียวกันยังกลายเป็นวิธีการหนึ่งในการทำลายฝ่ายตรงข้าม
 โดยการยกแนวทางศาสนาให้ผู้ฟังเกิดความสงสัยและคลางแคลงใจ

(130) “...แต่ว่าการที่ประเทศนี้จะเดินหน้าด้วยความสงบปรองดองนั้น เค้าไม่จำเป็นต้องรอพรรค
 ประชาธิปัตย์ ถ้ารอพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยนะครับกระบวนการที่จะสร้างความสงบนั้นไม่มีวันที่จะได้
 สถาวร พรรคประชาธิปัตย์ก็แสดงท่าทีนี้ตลอดและถ้ารอให้พรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยเนี่ย ก็ต้องชาติ

หน้า แล้วชาติหน้าก็ไม่แน่ใจว่าเค้าจะเห็นด้วยรึเปล่า อาจจะชาติถัดไปนั่น...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 15 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (130) อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏในตัวอย่างสะท้อนความเชื่อเรื่องชาติภพ กล่าวคือ ในพุทธศาสนาเชื่อเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ดังปรากฏในพระไตรปิฎกเกี่ยวกับทศญาณ ข้อ 8 คือ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ เป็นญาณที่ยังรู้ชาติก่อน ก่อนที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ชาติก่อนพุทธองค์ เคยเกิดเป็นพระเทมีย์ พระมหาชนก จนกระทั่งชาติที่ 10 เป็นพระเวสสันดร (โอฬาร เพียรธรรม. 2551: 58) ความเชื่อเรื่องชาติภพที่สอดแทรกอยู่ในตัวอย่างข้างต้น ผู้ดำเนินรายการต้องการกล่าวโจมตีพรรค ประชาธิปัตย์ที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของฝ่ายรัฐบาล ซึ่งต้องใช้ระยะเวลานานที่จะทำให้พรรค ประชาธิปัตย์ให้ความร่วมมือกับพรรคเพื่อไทย อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้ คำศัพท์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางภาษากับความเชื่อชาติภพ เพื่อทำลายภาพลักษณ์ของ ฝ่ายตรงข้าม

จากตัวอย่างข้างต้น (128)-(130) อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏสะท้อนผ่านกลวิธีทางภาษา ทางด้านการใช้คำศัพท์ วัจนกรรม และสะท้อนถึงการใช้อำนาจของผู้พูดในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เพื่อต่อต้านอำนาจการกระทำของอีกฝ่าย และสร้างความชอบธรรมให้กับตนเอง โดยผู้ดำเนินรายการ ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับหลักความเชื่อของศาสนาเพื่อกล่าวโจมตีการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ซึ่ง ศาสนามีศีลธรรมเป็นสิ่งควบคุมการกระทำของผู้คนให้อยู่ในกรอบการประพฤติชอบ การประพฤติที่ดี งาม อีกทั้งหลักศาสนายังทำหน้าที่กำหนด พิพากษาการกระทำใดที่ไม่เหมาะสม ผู้ที่ประพฤตินิชอบจะ ได้รับบทลงโทษจากการกระทำของตนเอง คือ ผลจากการกระทำที่จะเกิดขึ้นภายหลัง อาจเกิดขึ้นใน ชาตินี้หรือชาติหน้า การนำเสนอข้อมูลทางการเมืองโดยสอดแทรกหลักศาสนา จึงสะท้อนทัศนคติของ ผู้ดำเนินรายการที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับพุทธศาสนา ส่วนประเด็นที่ผู้พูดไม่เห็นด้วยกับการกระทำ หรือพฤติกรรมทางการเมือง หรือเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องของกลุ่มสมาชิกอื่น และไม่สามารถใช้หลัก กฎหมายลงโทษได้ กฎทางศีลธรรมจึงเป็นข้อปฏิบัติที่จะควบคุมและลงโทษการกระทำที่มีชอบ ดังที่ ผู้ดำเนินรายการกล่าวว่า “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” กระทำสิ่งใดย่อมได้รับผลตอบแทนเช่นนั้น ขณะเดียวกัน อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏในรายการชูธงยังกลายเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายการกระทำ ของฝ่ายตรงข้ามโดยใช้หลักการของศาสนาเพื่อสร้างความถูกต้องเหมาะสมให้กับฝ่ายตนเอง อุดมการณ์ศาสนาที่ปรากฏในรายการจึงเป็นความเชื่อที่สะท้อนให้เห็นทั้งด้านดีและไม่ดี เนื่องจาก ผู้ดำเนินรายการใช้ความคิดความเชื่อดังกล่าว เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางการเมืองแก่ฝ่ายตนเอง เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์ศาสนายังมีหน้าที่สำคัญต่อสังคม คือ จัดระเบียบความประพฤติ

ของคนในสังคมที่เกิดขึ้นในบริบทการเมือง เนื่องจากความเชื่อ ความศรัทธาหลักปฏิบัติของศาสนาจะคอยกล่อมเกล้าและจัดระบบความคิดของผู้คนในสังคมให้อยู่ภายใต้ศีลธรรมอันดี

อุดมการณ์คนเสื้อแดง คือ ระบบความเชื่อของคนกลุ่มหนึ่งเพื่อสนับสนุนหลักการประชาธิปไตยต่อต้านอำนาจเผด็จการ การรัฐประหารต่อต้านการกระทำของกลุ่มชนชั้นนำในสังคมบางกลุ่ม หรือการกระทำอื่นๆ ที่ไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย ความคิดของคนเสื้อแดงสอดคล้องและสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย เนื่องจากกลุ่มคนเสื้อแดงเห็นว่าเหตุการณ์รัฐประหารปี 2549 พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นถูกยึดอำนาจการบริหารประเทศจากฝ่ายทหารเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย คนเสื้อแดงจึงต่อสู้เรียกร้องหลักการประชาธิปไตยและสนับสนุนพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรและพรรคเพื่อไทย คนเสื้อแดงส่วนใหญ่ คือ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินนโยบายประชานิยมหรือผู้ที่เชื่อมั่นในหลักการบริหารของพรรคเพื่อไทย จึงกล่าวได้ว่าอุดมการณ์คนเสื้อแดงส่วนหนึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างแนบแน่นกับพรรคเพื่อไทยและพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แต่ไม่ใช่คนเสื้อแดงทั้งหมดที่สนับสนุนพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร บางส่วนเป็นกลุ่มคนที่ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงในระบอบการปกครองของประเทศไปสู่อุดมการณ์ใหม่ที่ตนปรารถนา อุดมการณ์ของคนเสื้อแดงจึงมีความซับซ้อนและหลากหลายแฝงอยู่ภายใต้อุดมการณ์เดียวกัน โดยผู้ดำเนินรายการนำเสนอชุดความคิดดังกล่าวผ่านกลวิธีทางภาษา ดังตัวอย่าง การเสนอภาพด้านบวกของคนเสื้อแดง (135)-(138)

(131) “...คือ ภารกิจหลักของพี่น้องเสื้อแดงนะครับเรื่องการตัดสินใจเลือกใครไม่ต้องพูดถึง แต่ว่าเรื่องของการติดตามตรวจสอบการทุจริตการเลือกตั้งนี่ถือว่าเป็นหัวใจใหญ่ ซึ่งท่านอ.ธิดาเนี่ยนะครับในฐานะประธานนปช.ที่มีประสบการณ์ก็กำลังจัดกระบวนการกันอยู่ เพราะใช้คนเป็นหมื่น มีประมาณ 6,000 กว่าหน่วย คือ พูดง่ายๆ ว่าคนจำนวนน้อยอย่างน้อยที่สุดทุกฝ่ายจะได้ประโยชน์ เพราะผมก็เชื่อว่านะครับไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ควรปฏิเสธเรื่องการป้องกันกรโกงการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นหน้าที่นปช.ก็ทำหน้าที่ให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม ใครจะชนะก็ขอให้ชนะบนกติกาที่สุจริตที่โปร่งใสยุติธรรม...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (131) อุดมการณ์คนเสื้อแดงที่ปรากฏเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ของคนเสื้อแดงเกี่ยวกับประเด็นด้านประชาธิปไตย กล่าวคือ คนเสื้อแดงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งแนวทางที่คนเสื้อแดงยึดถือ คือ ให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นกระบวนการเลือกตัวแทนประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ และป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตการเลือกตั้ง ยึดมั่นในกฎกติกา และ

ความยุติธรรม ซึ่งอุดมการณ์ที่ปรากฏนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้คำศัพท์ คือ การใช้ชุดคำแสดง การกระทำเชิงบวก การใช้คำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก และการใช้วัจนกรรมขอร้อง

(132) “...เราเองก็มีความเห็นใจในสิ่งที่รัฐบาลชุดนี้ได้รับ รวมกระทั่งว่าสิ่งที่ประชาชนคาดหวัง เพราะว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ใช่ได้ด้วยการเลือกตั้งตามปกติ แต่ได้มาด้วยการแลกเลือดเนื้อชีวิต อิศรภาพ เลือดและน้ำตาของประชาชน เพราะฉะนั้นที่มาจึงไม่ใช่ที่มาของการเลือกตั้งตามปกติ เพราะฉะนั้น การคาดหวังของประชาชนจึงมีมาก เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนมีความคาดหวังมากแน่นอนที่สุดภาวะ ความกดดันก็เกิดขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย แต่ฝ่ายประชาชนเลือดแดงนั้นเป็นมนุษย์ที่มีความอดทนที่สุดในโลกและ ก็มีความเข้าใจในสถานการณ์ทางการเมืองว่าเวลาไหนจะทำอะไรได้กันบ้าง และขณะเดียวกันนั้น รัฐบาลเองก็ต้องเข้าใจเหมือนกันว่าสิ่งที่คนเลือดแดงค้ายินยอมนั้น ก็ยินยอมให้รัฐบาลได้เดินหน้า นะครับอย่างแข็งแรง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (132) เป็นการนำเสนออุดมการณ์คนเลือดแดงผ่านกลวิธีการใช้คำศัพท์ ซึ่งเสนอ ประเด็นที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของคนเลือดแดง กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการนำเสนอภาพลักษณ์การต่อสู้ ทางการเมืองของกลุ่มคนดังกล่าวในการปกป้องและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลพรรคเพื่อไทยใน การบริหารประเทศ กล่าวได้ว่ากลุ่มคนเลือดแดงเป็นฐานมวลชนหลักและมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ ของพรรคเพื่อไทย เนื่องจากคนเลือดแดง คือ กลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายของพรรคไทยรักไทย สืบเนื่องถึงนโยบายของพรรคเพื่อไทย กล่าวคือ พรรคไทยรักไทยและพรรคเพื่อไทยเสนอนโยบาย ประชาานิยมที่รองรับความต้องการของกลุ่มคนดังกล่าวได้ ทำให้บุคคลดังกล่าวสามารถเข้าถึงระบบ เศรษฐกิจและสวัสดิการต่างๆ มากขึ้น

(133) “...แต่ที่โชคดียิ่งก็คือคนเลือดแดงที่ยืนเคียงข้างกับรัฐบาลนั้นเค้าไม่เคยเรียกร้องสิ่งใดที่ได้มากกว่า ผู้อื่น เค้าแสวงหาซึ่งความเสมอภาคนะครับซึ่งก็คือหมายความว่า เค้าจะเรียกร้องอะไรก็ตามเค้าจะ เรียกร้องเพื่อบุคคลอื่นทั้งประเทศเหมือนกัน นั่นหมายความว่าไม่มีข้อเรียกร้องใดของคนเลือดแดงจะมี ลักษณะการเอารัดเอาเปรียบ นิรโทษกรรมก็ให้ประชาชนทุกฝ่าย เยียวยาก็เอาประชาชนและเจ้าหน้าที่ รัฐบาลทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นนี่ก็คือว่ารัฐบาลนี้ก็มีมิตรแท้ของคนเลือดแดงนั้น เค้าก็รู้ประมาณ ตนและที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเค้าไม่ได้สร้างความกระอักกระอ่วนใจหรือว่ากระบวนการต่อสู้นี้มันได้ สะท้อนว่าเป็นการต่อสู้ที่ไม่เห็นแก่ตัว แม้ว่าจะมีความเห็นที่แตกต่าง ความเห็นที่แตกต่างนี้นะครับใน การต่อสู้ก็ต่อสู้กันไป แต่วันหนึ่งเพื่อจะเรียกร้องความเป็นธรรมก็ให้กับทุกฝ่ายแม้กระทั่งฝ่ายศัตรูก็ตาม นี่ก็ถือว่าเป็นความงดงามแต่ว่าเรื่องหลักทั้งปวงนั้นก็คืออยู่ที่รัฐธรรมนูญ...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 5 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (133) ผู้ดำเนินรายการนำเสนออุดมการณ์ผ่านกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก วัจนกรรมแนะนำ ชี้นำ หรือเชิญชวนและการปฏิเสธ เพื่อชี้ให้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มคนเสื้อแดงที่แสดงถึงการยึดมั่นในระบบประชาธิปไตย การสร้างความชอบธรรมให้แก่ประชาชนทุกฝ่าย

(134) “...และผมเชื่อว่านายกทักษิณเองก็ไม่กล้าคิด ญัฐวุฒิก็ไม่กล้าคิด ใครก็ไม่กล้าคิด เพราะคนเสื้อแดงเค้ามีความคิดความอ่าน ลองผมเนี่ยนะครับ ลองญัฐวุฒิ แม้กระทั่งท่านนายกทักษิณ ถ้าลองเนี่ยนะครับไม่ปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย ประชาชนคนเสื้อแดงเค้าหันหลังให้เลยนะ เพราะฉะนั้นคำว่าแกนนำเนี่ยเป็นสิ่งที่ผมบอกว่ามันเป็นคำที่ถูกชาวบ้านประชาชนคนเสื้อแดงเค้าอุปโลกน์มาให้ เพราะเห็นว่าเราซื้อสัตย์ต่อแนวทางอุดมการณ์มันไม่ได้ติดตัวเราไปจนตาย แต่มันอยู่กับจนถึงวันที่เราทรยศต่ออุดมการณ์เราเห็นแก่ตัวเองเป็นใหญ่มากกว่าแนวทางอุดมการณ์หรือเจตนารมณ์ของวีระชนที่ตายบาดเจ็บและถูกคุมขัง...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (134) อุดมการณ์ที่ปรากฏนำเสนอประเด็นการยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตยของคนเสื้อแดง ผู้ดำเนินรายการกล่าวว่า ความคิดความเชื่อของคนเสื้อแดงต่อระบบประชาธิปไตยมีความเกี่ยวพันกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แต่หากเกิดเหตุการณ์ที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย คนเสื้อแดงจะไม่ร่วมต่อสู้กับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งกล่าวได้ว่า คนเสื้อแดงเชื่อว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นบุคคลที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย และสามารถเป็นที่พึ่งพิงของมวลชนคนเสื้อแดง

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการเสนอแนวคิดอุดมการณ์ของคนเสื้อแดงและความสัมพันธ์ระหว่างคนเสื้อแดงกับรัฐบาล ผู้ดำเนินรายการนำเสนอภาพด้านบวกของคนเสื้อแดง คือ การดำรงและยึดหลักการประชาธิปไตยโดยมวลชนมีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานทางการเมืองของบุคคล องค์กร หรือสถาบันทางการเมืองตามแนวทางหรือมติของกลุ่ม ซึ่งเกิดจากการประชุมปรึกษาหารือในระดับแกนนำและมวลชนเป็นผู้ปฏิบัติยึดถือแนวทางร่วมกัน นอกจากนี้ การปฏิบัติหรือการดำเนินการของคนเสื้อแดงสอดคล้องกับแนวทางของพรรคเพื่อไทย หรือคำแนะนำของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร คนเสื้อแดงจึงเป็นมวลชนกลุ่มใหญ่และกำลังสำคัญที่ให้การสนับสนุนพรรคเพื่อไทย การดำเนินการทางการเมืองของคนเสื้อแดงบ่อยครั้งจึงเป็นการต่อสู้เพื่อสนับสนุนรัฐบาลพรรคเพื่อไทยและพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังนั้น อุดมการณ์ประชาธิปไตยของคนเสื้อแดงเป็นการต่อสู้เรียกร้องความเสมอภาค ลดความไม่เท่าเทียมกันของชนชั้นในสังคม และเรียกร้องสิทธิ เสรีภาพที่คนเสื้อแดงพึงได้รับ ต่อสู้กับอำนาจเผด็จการ ความไม่ชอบธรรมจากการถูกคุมขังจากเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงในปี 2553

นอกจากนี้ อุดมการณ์ประชาธิปไตยของคนเสื้อแดงยังเกี่ยวข้องกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร คือ ต้องการช่วยเหลือและเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจากกรณีการถูกยึดอำนาจเมื่อปี 2549 ด้วยเหตุนี้ อุดมการณ์ของคนเสื้อแดงที่เกิดขึ้นจึงถูกโจมตีจากประชาชนฝ่ายตรงข้ามอยู่เสมอว่าเป็นการกระทำเพียงเพื่อต้องการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

อุดมการณ์คนเสื้อแดงเกิดขึ้นอย่างชัดเจนหลังเหตุการณ์รัฐประหารปี 2549 และนำไปสู่การประท้วงเรียกร้องให้รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ลาออกจากนายกรัฐมนตรีในปี 2553 เกิดความวุ่นวาย ผู้คนบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก การต่อสู้ตามแนวทางประชาธิปไตยของคนเสื้อแดงก่อให้เกิดบรรทัดฐานทางการเมืองหลายประการ กล่าวคือ คนเสื้อแดงกล่าวว่าตน คือ “ไพร่” ประชาชนธรรมดาที่ต้องการสิทธิเสรีภาพในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย แต่การปกครองในสังคมไทยถูกกลุ่มชนบางกลุ่มที่มีอำนาจครอบงำสิทธิของประชาชน เป็นฝ่ายกำหนดแนวทางในการบริหารประเทศ กลุ่มคนเสื้อแดง เรียกกลุ่มดังกล่าวว่า “อำมาตย์” ซึ่งปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนจากการใช้คำเรียกบ่งชี้บุคคล การแบ่งพวกเขา พวกเรา ก่อให้เกิดความแตกต่างความเหลื่อมล้ำในการดำเนินทางการเมืองระหว่างคน 2 กลุ่ม ดังตัวอย่าง

(135) “...แต่ที่เราเองก็ไม่ได้เห็นว่ามันประเทศนี้จะอยู่ได้ด้วยการเมืองปกติแต่เพียงอย่างเดียว มันจะอยู่ได้ด้วยภาคประชาชนที่เป็นนักสู้เพื่อประชาธิปไตย คือ ในวันเวลาแบบนั้นเนี่ย วันที่ต้องการกำลัง ปรากฏว่าสถานการณ์ถูกแบ่งแยกทำลายย่อยยับไปแล้ว เพราะว่ามีคนพยายามอธิบาย คือ เสื้อ้มแดงเข้มแข็งแรงเดียวจะมีปัญหากับรัฐบาล นี่เป็นภาษาวาทกรรมของอำมาตย์ พูดไปพูดมาก็มีคนบางคนไปหลงเชื่อเค้า...”

(จตุพร พรหมพันธุ์. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (135) ประเด็นที่ผู้ดำเนินรายการต้องการนำเสนอเพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่ม โดยเรียกกลุ่มที่ทำหน้าที่รักษาปกป้องให้ระบอบประชาธิปไตยดำรงอยู่เป็นการต่อสู้ของภาคประชาชน ขณะเดียวกันกลุ่มที่ก่อให้เกิดความแตกแยก เรียกว่า “อำมาตย์” ซึ่งสองกลุ่มมีสถานะทางสังคมที่ต่างกัน อำมาตย์เป็นกลุ่มคนที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับคนเสื้อแดง หรือหมายถึง กลุ่มผู้ดี อภิสิทธิ์ชนที่เติบโตในวัฒนธรรมระบบเจ้าขุนมูลนาย ได้รับการศึกษาในระดับสูง มีต้นทุนทางสังคม รวมถึงหน้าที่การงานมีอิทธิพลและเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น (นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2553: 32)

(136) “...29 มกราที่มีการแบ่งแยกบอกว่ามีแดงไพร่...”

(อรุณทัย ศิริบุตร. 13 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (136) ผู้ดำเนินรายการนำเสนอตัวตนของคนเสื้อแดงว่าเป็น “ไพร่” สอดคล้องกับที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2553: 28-33) กล่าวว่า ไพร่มีความหมายที่แสดงถึงการประท้วงสังคมที่ยึดถือลำดับชั้นของสถานภาพอย่างเคร่งครัด อีกทั้งมีความหมายตรงข้ามกับผู้ดี ดังนั้น ไพร่ หมายความว่า คนที่หยาบ เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่มีอภิสิทธิ์และสิทธิพื้นฐานอันพึงได้รับ การนำเสนอตนเองว่าเป็น “ไพร่” ของคนเสื้อแดง จึงแทนความไม่ยุติธรรม สังคมที่มีสองมาตรฐาน รวมถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากการรักษาผลประโยชน์ของตนเองของฝ่ายอภิสิทธิ์ชน

คำเรียกบุคคลที่ปรากฏในตัวอย่าง (135) และ (136) แสดงถึงการแบ่งแยกกลุ่มคนในสังคมอย่างชัดเจน คนเสื้อแดงเรียกกลุ่มคนฝ่ายตรงข้ามที่มีแนวคิดทางการเมืองต่างจากกลุ่มตนเองว่าเป็น “อำมาตย์” แสดงถึงสถานะและบทบาททางสังคมในระดับสูง มีหน้าที่ให้คำปรึกษาราชการสำคัญให้กับเจ้านาย ขุนนางระดับสูง หรือถวายคำแนะนำแก่พระมหากษัตริย์ในอดีต อำมาตย์จึงเป็นคำเรียกบุคคลที่อยู่ในระดับสูงของสังคม ส่วนคำเรียก “ไพร่” เป็นคำเรียกแทนคนเสื้อแดง หมายถึง กลุ่มคนที่มีสถานะเป็นประชาชนทั่วไป ไม่มีหน้าที่ภารกิจสำคัญในการบริหารปกครองประเทศ มีสถานะทางสังคมที่ต่ำกว่ากลุ่มอำมาตย์ การใช้คำเรียก “ไพร่” “อำมาตย์” เป็นการใช้คำที่มีความหมายตรงข้าม บุคคลทั้งสองกลุ่มมีสถานะแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อชี้ให้เห็นถึงการแบ่งชนชั้นในการปกครองบริหารประเทศอุดมการณ์คนเสื้อแดงที่นำเสนอผ่านคำเรียก “ไพร่” “อำมาตย์” สะท้อนถึงความเชื่อเรื่องระบบชนชั้นในสังคมไทยที่ยังคงดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน บุคคลที่เป็นอภิสิทธิ์ชนจะได้รับผลประโยชน์มากกว่าประชาชนทั่วไป เป็นกลุ่มคนมีบทบาทในการกำหนดหรือดำเนินการทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมหรือด้านอื่นๆ ในสังคม แต่ประชาชนทั่วไป บุคคลธรรมดาเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนดังกล่าวขาดโอกาสในการดำเนินการเพื่อไปสู่ความต้องการที่แท้จริงของตนเอง

3.2 อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า

อุดมการณ์ประชาธิปไตย คือ ความคิดความเชื่อที่บ่งบอกถึงค่านิยม บรรทัดฐานของชนกลุ่มหนึ่งที่ยึดมั่นหรือสนับสนุนตามแนวทางของพรรคประชาธิปไตย ยึดมั่นในระบบคุณธรรมจริยธรรมอันดีงามตามจารีตประเพณี ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันหรือความไม่โปร่งใสทางการเมืองเชื่อมั่นในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักการเมือง คือ การเป็นคนดี ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม อย่างไรก็ตาม พรรคประชาธิปไตยเป็นพรรคการเมืองที่มีอายุยาวนานที่สุดในประเทศไทยจึงมีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญๆ ทางการเมืองตลอดเวลา ภาพลักษณ์และการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปไตย เน้นระบบคุณธรรมและดำเนินการทางการเมืองในลักษณะไม่เร่งรีบ ดังปรากฏในตัวอย่างอุดมการณ์ประชาธิปไตย (137)-(138)

(137) “...คือ ฟุ้งนี้เนี่ยเล่าบรรยาภาศ จินตนาการให้ฟังนะครับ ว่าหนึ่งเนี่ยขอให้พี่น้องประชาชนทุกคนที่เป็นแฟนคลับประชาธิปไตยเป็นคนประชาชนที่อยากเห็นความถูกต้องความดีงามคือนิสัยเนี่ยก็มาร่วมแสดงพลังในการต่อต้านพรรคการเมืองที่เราคิดว่าเราไม่ชอบเนี่ยนะครับ...”

(ชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต. 22 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (137) อุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ปรากฏเป็นการนำเสนอประเด็นเรื่องความดี ความถูกต้อง โดยใช้ประเด็นดังกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้าม โน้มน้าวให้ประชาชนที่เชื่อมั่นในระบบคุณธรรม ความดีงาม ต่อต้านพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้าม ซึ่งผู้ดำเนินรายการเชื่อว่าพรรคเหล่านั้นไม่มีคุณสมบัติดังกล่าว โดยนำเสนออุดมการณ์ผ่านกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก และวาทกรรมชี้นำ หรือเชิญชวน

(138) “...คือ ฟังขวัญชัยพูดหลายครั้งแล้วเนี่ยครับ นี่ก็ทำให้เห็นว่าศักดิ์ศรีของตำรวจมันไม่มีจริงๆ นะคุณศิริโชค คือ ข้าราชการไทยมันก็แปลกนะ ตอนประชาธิปไตยเป็นรัฐบาลเราใช้ระบบธรรมาภิบาล เนี่ยเข้าไปดูแลเค้าเนี่ย เค้าก็ไม่กลัวนะ คือ ข้าราชการไทยมันกลัวคนแล้วไม่กลัวนักการเมืองดี มันกลัวนักการเมืองเลว แล้วทุกคนดูดีมีเด็กมีหมดเลย นั่นของจุฑพร นั่นของขวัญชัย นั่นของก่อแก้ว มีทุกคนเลย แล้วของเทพไทมีบ้างหรือเปล่าเนี่ย มีบ้างป่าวของผมเนี่ย หี หาไม่ได้เลยอะ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 25 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (138) นำเสนออุดมการณ์ที่ประชาธิปไตยยึดมั่นอีกประการ คือ ระบบธรรมาภิบาล เป็นหลักการบริหารงานให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ สังคมที่พึงประสงค์ต้องเป็นสังคมที่มุ่งเน้นเรื่องการทำ ความดี มีคุณธรรม (สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า. 2555: 26) เพื่อสนับสนุนภาพลักษณ์การดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปไตย โน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อมั่นในระบบการทำงานของพรรค ในการยึดมั่นหลักคุณธรรม อุดมการณ์ที่ปรากฏนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก

จากตัวอย่าง (137)-(138) ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นอุดมการณ์ของพรรคประชาธิปไตยที่มุ่งเน้นจริยธรรม ความดีงาม นักการเมืองที่ดีต้องเป็นคนดีมีคุณธรรม พร้อมรับใช้ประชาชนและประเทศชาติ ประชาธิปไตยเป็นองค์กรหนึ่งในสังคมที่ทำหน้าที่ปลูกฝัง จริยธรรมความดีงาม คนที่สนับสนุนหรืออยู่ในองค์กรนี้จึงถูกกำหนดอยู่ภายใต้วาทกรรม “ความดี” ที่นำเสนอผ่านกลวิธีการใช้คำศัพท์และวาทกรรม ซึ่งคุณธรรมดังกล่าวเป็นคุณสมบัติที่คนในสังคมเรียกร้องและปรารถนาให้นักการเมืองมีลักษณะดังกล่าว ผู้ดำเนินรายการซึ่งมีสถานะเป็นนักการเมืองพรรคประชาธิปไตยนำเสนอภาพลักษณ์ฝ่ายตนเองว่าเป็นผู้สุจริต ไม่คดโกง ซื่อสัตย์ โปร่งใส ไม่ใช้อำนาจแบ่งพรรคแบ่ง

พวก กระทำตามกฎหมายอยู่ในหลักธรรมาภิบาล ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนระบอบองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักโปร่งใส หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า และหลักรับผิดชอบ (สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า. 2555: 33-35) การนำเสนอภาพลักษณ์ของประชาธิปไตยสู่ประชาชนจึงได้รับความไว้วางใจและได้รับคะแนนนิยมจากคนจำนวนมาก คนกลุ่มนี้กลายเป็นฐานคะแนนนิยมให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครและคนในภาคใต้ ทั้งสองกลุ่มเป็นกำลังสำคัญทางการเมืองแก่พรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนหรือกระทำการทางการเมืองเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งที่สร้างความขัดแย้งในสังคมไทย การหยิบยกประเด็นดังกล่าวในการสร้างภาพลักษณ์ของประชาธิปไตยทำให้ได้รับความเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มคนชนชั้นกลาง เนื่องจากประชาธิปไตยชี้ให้เห็นว่าการบริหารประเทศในระบบทุนนิยมก่อให้เกิดผลเสีย เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง นโยบายประชานิยมก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติ ประชาชนถูกหลอกให้หลงเชื่อตามโฆษณาชวนเชื่อของนักการเมือง ดังนั้น วาทกรรม “ความดี” ที่ปรากฏในอุดมการณ์ประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มีผู้สนับสนุน คล้อยตามและเชื่อมั่นในการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์

นอกจากนี้ สิ่งที่ปรากฏชัดในการนำเสนอข่าวสารของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ การยึดมั่นหลักกฎหมายและเคารพการดำเนินการขององค์กรอิสระ ดังปรากฏในตัวอย่าง (139)-(140)

(139) “...ก็ศาลไง ศาลปลดปล่อยให้เสื้อแดงออกจากคุกได้ถ้าหากว่าไม่ทำผิด คือ คำสั่งของศาลเนี่ยสามารถเอาเข้าคุกหรือปลดปล่อยได้ เพราะฉะนั้นคุณอย่าละเมิดศาล อย่าก้าวล่วงศาล ก็ต้องเคารพสิทธิเคารพการตัดสินใจของศาลสิครับ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 1 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (139) อุดมการณ์ประชาธิปไตยนำเสนอประเด็น การให้ความเคารพต่อสถาบันตุลาการ หมายถึง ศาลและผู้พิพากษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในศาล การปฏิบัติหน้าที่ของศาลหรือผู้พิพากษาเป็นการกระทำในนามของรัฐหรือพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ (จักษ์ พันธุ์ชูเพชร. 2549: 600) ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่า ฝ่ายตนเองเป็นผู้ที่เคารพยึดมั่นในระบบกติกา ปฏิบัติตามคำสั่งของสถาบันตุลาการอย่างเคร่งครัด ซึ่งอุดมการณ์ดังกล่าวนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้จรรยาบรรณการสั่ง

(140) “...ผมไม่กลัวหรอก ล้อมก็ล้อมไปผมไม่กลัว ก็สู้กันไปนะครับตราบไต่เรายังมีพี่น้องประชาชนให้การสนับสนุน เราก็ต้องสู้กันไป เราก็เชื่อว่ามีคนเห็นอยากจะให้หลักนิติรัฐ นิติธรรมมันเกิดในบ้านเมือง อยากให้กฎหมายมันเป็นกฎหมาย อยากให้บ้านเมืองมีชื่อมีแปะ ก็สู้ไปครับคุณศิริโชค

คุณชนวนท์ อย่าไปกลัว...”

(เทพไท เสนพงศ์. 8 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (140) ผู้ดำเนินรายการแสดงเจตนาของตนเองที่เชื่อมั่นในหลักนิติรัฐ นิติธรรม ยึดมั่นในกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่า ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวประเทศไม่มีหลักนิติรัฐ นิติธรรม กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อโจมตีการบริหารประเทศของรัฐบาลเพื่อไทย เพื่อย้ำให้เห็นการไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศของรัฐบาลอุดมการณ์ที่ปรากฏเพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อมั่นในหลักการบริหารของพรรคประชาธิปัตย์ โดยผู้ดำเนินรายการนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้วัจนกรรม

จากตัวอย่าง (139)-(140) ผู้ดำเนินรายการนำเสนออุดมการณ์ประชาธิปัตย์ผ่านกลวิธีทางภาษา เพื่อชี้แนะและโน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อมั่น ยึดถือต่ออุดมการณ์ของพรรคเพื่อความสุขของบ้านเมือง การอยู่ร่วมกันในสังคมขนาดใหญ่ ทุกคนต้องเคารพกฎระเบียบหรือกฎหมายเพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นวาย แต่หลักกฎหมายต้องวางอยู่บนความถูกต้องชอบธรรมไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยมีองค์การตุลาการ คือ ศาลทำหน้าที่คอยตัดสินพิพากษาคดีบนความยุติธรรม สะท้อนถึงการยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของประชาธิปัตย์ยึดถือหลักการ เคารพกฎหมาย ตรวจสอบได้ หลักประชาธิปไตยของประชาธิปัตย์ต้องมีตัวแทนของประชาชนเป็นคนดี มีคุณธรรม ซื่อสัตย์

อุดมการณ์ประชาธิปัตย์ที่ปรากฏยังสะท้อนถึงแนวคิดเกี่ยวกับความรักชาติ กล่าวคือ ในช่วงการเก็บข้อมูลเป็นช่วงระยะเวลาการหาเสียงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ดำเนินรายการผลิตและตอกย้ำความคิดความเชื่อเกี่ยวกับผลแพ้ ชนะการเลือกตั้งเปรียบกับการเสียประเทศ ประเทศถูกยึดครอง ดังปรากฏในตัวอย่าง (141)-(142)

(141) “...คือ คนเหล่านี้พยายามที่จะลบภาพว่าพงศ์พัศ คือ ให้คนกรุงเทพล้มเผาบ้านเผาเมืองไป ไม่ต้องล้มหรือกรับจำไว้เลยจำจนตาย ผมเนี่ยจำไว้จนตายไอ้พวกเผาบ้านเผาเมือง เพราะว่าประเทศไทยเนี่ยที่เผากรุงเทพฯ ครีอยุธยาครั้งแรกเนี่ย อันนี้แหละมาเผาครั้งที่ 2 มาเผากรุงเทพในยุคนี้แหละ...”

(เทพไท เสนพงศ์. 6 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (141) อุดมการณ์ที่ถูกนำเสนอในช่วงการหาเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แสดงถึงแนวคิดความรักชาติ กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการต้องการสร้างความคิด ความเป็นชาติ ซึ่งในที่นี้จำกัดพื้นที่เพียงกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางสำคัญของประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การขนส่ง ฯลฯ จากเหตุการณ์เผาสถานที่สำคัญๆ ในกรุงเทพมหานคร

ในช่วงปี 2553 เปรียบกับการเผาทำลายอยุธยาที่เคยเป็นราชธานีในอดีต ซึ่งการนำประเด็นเหตุการณ์วางเพลิงในช่วงการชุมนุมประท้วงเปรียบเทียบกับกรเผาทำลายกรุงศรีอยุธยา เพื่อตอกย้ำการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายและนำไปสู่การล่มสลาย การสูญเสียดินแดน ดังนั้น การวางเพลิงในกรุงเทพมหานครสะท้อนถึงการความสูญเสียในระดับชาติ ผู้ดำเนินรายการต้องการให้ผู้ฟังตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อประเทศชาติจากการกระทำของบุคคลผู้ไม่หวังดี โดยอุดมการณ์ถูกนำเสนอผ่านกลวิธีการใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ

(142) “...แต่เราแสดงให้เห็นว่าทุกฝ่ายเนี่ยพยายามที่จะบีบประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาธิปไตยเนี่ยแพ้ การเลือกตั้งผู้ว่ากทม. แล้วพรรคเพื่อไทยมายึดกรุงเทพมหานครอย่างเบ็ดเสร็จ เพราะวันนี้ต้องยอมรับนะครับว่าพรรคเพื่อไทยแพ้ก็ไม่มีอะไรเสียหาย แต่ถ้าเกิดพรรคประชาธิปไตยแพ้เนี่ย เพื่อไทยยึดกรุงเทพมหานครได้เนี่ย...”

(ศิริโชค โสภา. 8 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (142) อุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ปรากฏนำเสนอแนวคิดความรักชาติ คือ ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าพรรคเพื่อไทยต้องการยึดอำนาจการปกครองของในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งหากพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง จะทำให้พรรคเพื่อไทยมีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารประเทศทั้งหมด ผู้ดำเนินรายการเน้นย้ำการกระทำของฝ่ายตรงข้ามที่ต้องการยึดอำนาจ เพื่อกระตุ้นผู้ฟังที่ไม่ต้องการให้เกิดเหตุเช่นนั้น ต้องร่วมมือกันป้องกันเหตุการณ์ดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้น ผู้ดำเนินรายการนำเสนอผ่านตัวบท โดยกล่าวว่าเป็นการยึดกรุงเทพมหานครอย่างเบ็ดเสร็จ เพื่อกระตุ้นผู้ฟังให้คล้อยตามและเห็นว่าการยึดอำนาจหรือยึดพื้นที่เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิ เสรีภาพของประชาชน

ตัวอย่าง (141)-(142) เป็นการนำเสนออุดมการณ์ประชาธิปไตยที่มุ่งเน้นความรักชาติ การสูญเสียอำนาจในการปกครอง ศูนย์กลางการปกครองถูกทำลายได้รับความเสียหายจากคนบางกลุ่ม ผู้ดำเนินรายการนำเสนอตัวบทเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังคล้อยตามและกระตุ้นจิตสำนึกของชนรักชาติที่ไม่ต้องการให้ประเทศได้รับความเสียหาย ต้องร่วมกันป้องกันไม่ให้เหตุการณ์ความวุ่นวายเกิดขึ้นอีก แม้กรุงเทพมหานครจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เป็นจุดศูนย์กลางและจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการบริหารปกครอง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรักษาอำนาจการปกครองไว้

นอกจากนี้ อุดมการณ์ประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นยังสะท้อนให้เห็นถึงบรรทัดฐานทางการเมืองระหว่างกลุ่มคน 2 กลุ่มที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน ซึ่งนำเสนอผ่านการใช้คำเรียก ซึ่งคำเรียกที่ปรากฏสะท้อนถึงการแบ่งแยกแนวคิดทางการเมืองของบุคคลฝ่ายพรรคประชาธิปไตยและคนเสื้อแดงอย่างชัดเจน ดังปรากฏในตัวอย่าง (143)

(143) “...ผมเนี่ยรำคาญเลยบอกก่อนเลย จะมันชะก่อนเลย มันปาก อยากด่ามันมากเลย ใช้อำมาตย์ เต็น ไอ้ไพร่เทียม ด่าไปเลย...”

(เทพไท เสนพงศ์. 7 กุมภาพันธ์ 2556)

ตัวอย่าง (143) เป็นการนำเสนอเพื่อแสดงให้เห็นสถานะของบุคคลทางการเมืองที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับกลุ่มของผู้ดำเนินรายการ บุคคลที่ถูกกล่าวถึง คือ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ซึ่งเป็นแกนนำคนสำคัญของคนเสื้อแดง ผู้ดำเนินรายการกล่าวว่าบุคคลดังกล่าวมีสถานะทางสังคมเปรียบกับอำมาตย์ หมายถึง บุคคลที่มีอิทธิพลทางการเมืองและมีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับสูง ซึ่งแท้จริงแล้ว นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ไม่ได้มีสถานะเป็นไพร่เหมือนดังที่กลุ่มคนเสื้อแดงใช้เรียกแทนกลุ่มตน ผู้ดำเนินรายการนำเสนอตัวตนของแกนนำคนเสื้อแดงว่ามีสถานะเป็นอำมาตย์ บุคคลที่คนเสื้อแดงต่อต้าน ซึ่งความจริงแกนนำคนเสื้อแดงที่ต่อต้านอำมาตย์กลับมีพฤติกรรมดังกล่าว คำเรียกที่ปรากฏสะท้อนให้เห็นบรรทัดฐานทางการเมืองระหว่างคนสองกลุ่มอย่างชัดเจน ฝ่ายประชาธิปไตยชี้ให้เห็นสถานะ หน้าที่ของแกนนำคนเสื้อแดงผ่านแง่มุมการดำเนินชีวิต สถานะทางตำแหน่งทางการเมือง สถานะทางเศรษฐกิจที่มีความมั่นคง ซึ่งแกนนำเหล่านั้นไม่ใช่บุคคลที่ไม่มีบทบาท หรือขาดสิทธิพื้นฐานในการดำเนินชีวิต วาทกรรมไพร่ อำมาตย์ที่ปรากฏจึงมีความหมายแตกต่างกัน

อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้านำเสนอความคิดความเชื่อของแต่ละฝ่ายผ่านการใช้ภาษา ซึ่งทั้งสองรายการมีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน คือ รายการชูธงเป็นตัวแทนการนำเสนอความคิดในระดับกลุ่มคน แต่รายการสายล่อฟ้าทำหน้าที่เป็นสื่อแทนพรรคการเมือง กล่าวคือ อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงเน้นและให้ความสำคัญต่อความคิดของคนเสื้อแดงเป็นหลัก กลุ่มคนที่มีบทบาทในการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีผลด้านบวกต่อพรรคเพื่อไทย แต่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนอุดมการณ์ในรายการสายล่อฟ้านำเสนออุดมการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์เป็นความคิดหลัก แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า ปรากฏอุดมการณ์ที่เหมือนและแตกต่างกัน กล่าวคือ ในรายการชูธงพบอุดมการณ์ศาสนา และอุดมการณ์คนเสื้อแดง โดยอุดมการณ์ศาสนาเป็นอุดมการณ์ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับวิถีชีวิตของคนในสังคมซึ่งนำมาประยุกต์กับบริบททางการเมือง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต ระบบความคิดความเชื่อถูกเชื่อมโยงกันอย่างแนบแน่น ส่วนอุดมการณ์คนเสื้อแดง สะท้อนความคิดความเชื่อของคนเสื้อแดงเกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย การยึดมั่นในกฎกติกา การต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิ ความเสมอภาคให้เกิดขึ้นกับกลุ่มของตนเอง โดยการใช้วาทกรรมไพร่ อำมาตย์ เพื่อสะท้อนถึงความไม่เทียม ความเหลื่อมล้ำของชนชั้นในสังคม ประเด็นสำคัญอีกประการ คือ การนำตัวบุคคล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นส่วนหนึ่งใน

การนำเสนออุดมการณ์คนเสื้อแดง เนื่องจากอุดมการณ์ของคนเสื้อแดง เชื่อว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นบุคคลที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย และเป็นบุคคลที่มีส่วนทำให้คนเสื้อแดงสามารถเข้าถึง และได้รับผลประโยชน์จากนโยบายประชานิยมของรัฐบาล อุดมการณ์คนเสื้อแดงจึงเชื่อมั่นและยึดถือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นตัวแทนสำคัญในการเคลื่อนไหวทางการเมือง ส่วนอุดมการณ์ที่ปรากฏใน รายการสายล่อฟ้า พบอุดมการณ์ประชาธิปไตย เป็นการนำเสนอความคิดความเชื่อทางการเมือง เกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย คือ การยึดมั่นในหลักนิติรัฐ หลักนิติธรรม ปฏิบัติตามหลักกติกา ขอกฎหมาย เคารพต่อสถาบันตุลาการ เชื่อมมั่นในระบบคุณธรรม จริยธรรม ความดี สอดคล้องกับหลัก อุดมการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ คือ พรรคจะดำเนินการเมืองโดยวิถีอันบริสุทธิ์ และพรรคจะดำเนินการเมืองด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อประชาชน (อุดมการณ์พรรคประชาธิปัตย์. 2489: ออนไลน์) นอกจากนี้ อุดมการณ์ประชาธิปัตย์ยังให้ความสำคัญกับความเป็นชาติ ความรักชาติ เพื่อป้องกันไม่ให้ ประเทศได้รับความเสียหายหรือถูกครอบครองจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยมิชอบ อุดมการณ์ประชาธิปัตย์ ยังปรากฏการใช้วาทกรรมไพร่ อำมาตย์เช่นเดียวกับอุดมการณ์คนเสื้อแดง แต่มีความหมายแตกต่างกัน กลุ่มอำมาตย์ที่ถูกนำเสนอผ่านวาทกรรมของฝ่ายประชาธิปัตย์ คือ แกนนำคนเสื้อแดง เพื่อชี้ให้เห็น ว่าแกนนำเหล่านี้เป็นบุคคลที่มีอภิสิทธิ์ มีอำนาจ มีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง ไม่ใช่ “ไพร่” ดังที่กล่าว อ้าง อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์ที่พบในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้ามีความเชื่อเรื่องหลักการ ประชาธิปไตยที่เหมือนกัน แต่ประเด็นที่แตกต่างกัน คือ อุดมการณ์พรรคประชาธิปัตย์เชื่อว่าพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรเป็นบุคคลที่ละเลยต่อหลักการประชาธิปไตย ไม่เคารพกฎหมาย หลีกเลี่ยงการจับกุม การกระทำของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรทำให้ประเทศเกิดความเสียหาย เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน และ ก่อให้เกิดความแตกแยก อุดมการณ์ประชาธิปัตย์ที่ปรากฏในรายการทำหน้าที่สื่อสารเพื่อตอกย้ำ หลักการในการดำเนินการทางการเมืองของพรรค จากความคิดที่แตกต่างกันทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายมีมุมมอง การแสดงออก การเรียกร้องสิทธิที่แตกต่างกัน

อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า เกิดจากการสร้างความคิด ความเชื่อตามแนวทางของตนเอง เพื่อโน้มน้าว ครอบงำความคิดให้ประชาชนคล้อยตาม ทำให้ฝ่าย ตนเองได้รับผลประโยชน์ทางการเมืองสูงสุด อุดมการณ์ที่ปรากฏมุ่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของฝ่าย ตนเอง อ้างอิงข้อมูลบางส่วนเพื่อปกปิดภาพลักษณ์เชิงลบ อีกทั้งสร้างวาทกรรมแสดงภาพลักษณ์ เชิงลบต่อฝ่ายตรงข้าม อุดมการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นจึงให้เป็นเครื่องมือในการสร้างผลประโยชน์ทาง การเมือง สร้างฐานความนิยมของมวลชนแต่ละฝ่าย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยนำเสนอการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวาทกรรมการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสรุปและอภิปรายผลของการใช้กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า
2. การสรุปและอภิปรายผลของอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

1. การสรุปและอภิปรายผลของการใช้กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า

จากการวิเคราะห์กลวิธีการโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้า พบว่าในรายการชูธงผู้ดำเนินรายการกล่าวโจมตีโดยใช้กลวิธีทางภาษาทั้งหมด 5 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คำด่า อุปลักษณะ และการใช้วัจนกรรม ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงลบ คำด่า อุปลักษณะ การใช้วัจนกรรม การใช้ภาษาถิ่น และการใช้สำนวน กลวิธีการโจมตีในรายการสายล่อฟ้าพบการใช้กลวิธีที่แตกต่างจากรายการชูธง 2 กลวิธี คือ การใช้ภาษาถิ่นและสำนวน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลวิธีการโจมตีที่พบในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้ามีจุดหมายเพื่อมุ่งทำลายภาพลักษณ์ของฝ่ายตรงข้ามเหมือนกัน กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการชูธงมุ่งเสนอการทำลายภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นการโจมตีการกระทำ พฤติกรรม อាកาร รวมถึงบุคลิกของบุคคลเหล่านั้น กลวิธีทางภาษาส่วนใหญ่ที่ปรากฏเกิดจากความคิดเห็นหรือทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ดำเนินรายการ ส่วนผู้ดำเนินรายการสายล่อฟ้ามุ่งทำลายภาพลักษณ์ของพรรคเพื่อไทย คนเสื้อแดง หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคเพื่อไทย ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ กลวิธีภาษาที่ใช้ในรายการชูธงเป็นการโจมตีการกระทำ พฤติกรรม อាកาร และบุคลิกภาพของฝ่ายตรงข้าม กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏทำให้เห็นความแตกแยกทางการเมืองอย่างชัดเจน เนื่องจากทั้งสองรายการมีแนวคิด หลักการ และแนวทางทางการเมืองที่แตกต่างกัน การใช้กลวิธีทางภาษาจึงมุ่งไปที่การลดทอนความน่าเชื่อถือต่อบุคคลทางการเมืองในแต่ละฝ่าย ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองทำให้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์จากงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของพรรณธร ครุฑเนตร (2547) ที่ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในบริบทการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ

กล่าวคือ นักการเมืองใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจผู้ฟังให้คล้อยตาม เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือในตัวนักการเมือง โดยงานวิจัยของพรรณธร ครุฑเนตรพบ 8 กลวิธี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำผกผัน การถาม การใช้รูปประโยคเงื่อนไข การใช้คำอ้างถึงโดยไม่ระบุชื่อ การใช้ความเปรียบหรืออุปลักษณ์ การใช้สำนวน การยกตัวอย่างเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ฟังตีความว่าผิด การเล่นคำ ซึ่งผลการวิเคราะห์กลวิธี การโจมตีในรายการซุรงและรายการสายล่อฟ้าสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของพรรณธร ครุฑเนตร คือ วัจนกรรมประชด ซึ่งในงานวิจัยของพรรณธร ครุฑเนตร เรียกว่า การใช้ถ้อยคำผกผัน รวมถึงมีการใช้อุปลักษณ์และการใช้สำนวนเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัทธานะห์ (Atawneh. 2008: 263-275) ที่ศึกษาวาทกรรมสงครามในตะวันออกกลางจากการวิเคราะห์รายงานข่าว (The discourse of war in the Middle East: Analysis of media reporting) ซึ่งภาษาที่เกี่ยวข้องกับสงครามแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งทางอำนาจระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลพบว่าฝ่ายอิสราเอลซึ่งเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่า ปรากฏการใช้คำที่แสดงถึงการคุกคามที่พบมากที่สุด ได้แก่ การคุกคาม การปฏิเสธ การเตือน ส่วนปาเลสไตน์เป็นประเทศเล็กมีกำลังทางทหารน้อย คำที่พบมากที่สุด ได้แก่ การปฏิญาณ การคุกคาม การเตือน การคุกคามเกี่ยวข้องกับการกระทำ การโจมตีการจัดตั้งกองกำลัง การโจมตีการฆาตกรรม การสังหารทหาร และปรากฏการกล่าวอุทธรณ์จากทั้งสองฝ่าย คำที่แสดงการอุทธรณ์ คือ เรียกร้อง ประณาม และอุทธรณ์ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการโจมตีในรายการซุรงและรายการสายล่อฟ้า คือ วาทกรรมสงครามและวาทกรรมการเมืองปรากฏการใช้ภาษาที่แสดงถึงอำนาจของแต่ละฝ่าย แต่สิ่งที่แตกต่าง คือ วาทกรรมสงครามมีผลรุนแรงกว่าวาทกรรมการเมือง เนื่องจากการโจมตีเพื่อทำลายชีวิต ส่วนวาทกรรมการเมืองเป็นการโจมตีฝ่ายตรงข้ามทำให้ได้รับความเสียหาย ทำลายความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของประชาชนในสังคม

ส่วนกลวิธีการสนับสนุน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลวิธีการสนับสนุนในรายการซุรงมี 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธ และประโยคเงื่อนไข ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้ชุดคำแสดงการกระทำเชิงบวก การใช้ชุดคำแสดงคุณลักษณะเชิงบวก อุปลักษณ์ การใช้วัจนกรรม การปฏิเสธ และการกล่าวอ้าง กลวิธีการสนับสนุนที่ปรากฏแตกต่างกัน คือ ในรายการซุรงพบกลวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไข ส่วนรายการสายล่อฟ้าพบการกล่าวอ้าง จากกลวิธีการสนับสนุนที่พบเหมือนกัน 6 กลวิธี สรุปได้ว่ากลวิธีการสนับสนุนในรายการซุรงและรายการสายล่อฟ้ามีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน กล่าวคือ เพื่อการนำเสนอภาพลักษณ์เชิงบวกของฝ่ายตนเอง โดยนำเสนอแนวทางการทำงาน นโยบายที่ได้รับ ความนิยมชมชอบจากประชาชน รวมถึงภาพลักษณ์

บุคลิกส่วนบุคคล ความน่าเชื่อถือในตัวบุคคล การเรียกร้องเชิญชวนเพื่อให้เข้าร่วมหรือดำเนินการทางการเมืองตามคำชี้แนะของแต่ละฝ่าย การอธิบายเหตุผลเพื่อทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในแนวทางการเมืองของฝ่ายตนเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของบีเรียและโมฮัมมาดี (Biria; & Mohammadi. 2012: 1290-1301) ที่ศึกษาเรื่องการกล่าวปาฐกถา โดยใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการกล่าวปาฐกถาของจอร์จ บุช และบารัค โอบามา นำเสนอภาพตนเองในเชิงบวกและเสนอภาพผู้อื่นในเชิงลบ โดยผลการวิจัยของบีเรียและโมฮัมมาดีนำเสนอในรูปของกลวิธีการใช้คำศัพท์เท่านั้น ซึ่งคำศัพท์ที่ปรากฏแสดงภาพด้านบวกของกลุ่มเรา และแสดงภาพด้านลบต่อกลุ่มเขา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบวาทกรรมภาษาในการโจมตีที่พบในรายการซุนงและรายการสายล่อฟ้า เนื่องจากทั้งสองรายการมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้อีกฝ่ายได้รับความเสื่อมเสีย ขาดความเชื่อถือจากผู้ฟัง อีกทั้งในการกล่าวสนับสนุนเพื่อยกย่องชื่นชมการกระทำของฝ่ายตนเอง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าแหล่งข้อมูลภาษาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าภาษาที่ปรากฏในวาทกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นต่างมีลักษณะร่วมกันในการผลิตและต่อยอดทางความคิด คือ การสร้างความชอบธรรมให้แก่ฝ่ายตนเอง โดยการใช้ภาษาสนับสนุนตนเอง ใช้ภาษาเพื่อสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก และใช้ภาษาเพื่อสร้างแสดงภาพลักษณ์เชิงลบต่อบุคคลอื่น ดังที่แวนไดจ์กล่าวว่า นักการเมืองให้ความสำคัญกับความหมายเชิงบวกในการกล่าวถึงภาพลักษณ์ของตนเองหรือกลุ่มของตนเอง และกล่าวถึงบุคคลอื่นในเชิงลบ (van Dijk. 1997)

อย่างไรก็ตาม กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในการกล่าวโจมตีและการสนับสนุนในรายการซุนงและรายการสายล่อฟ้าสะท้อนให้เห็นทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน แต่ผู้ดำเนินรายการพยายามมุ่งย้าให้ผู้ฟังเชื่อและคล้อยตามความคิดของผู้ดำเนินรายการ เพื่อชักนำให้เกิดการรวมกลุ่มทางการเมือง หรือนำไปสู่การดำเนินการทางการเมืองในสังคมต่อไป ดังนั้น การโจมตีและการสนับสนุนทางการเมืองในรายการซุนงและรายการสายล่อฟ้าจึงไม่ได้เป็นเพียงการสร้างความชอบธรรมให้ตนเอง และสร้างภาพในเชิงลบให้ฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น หากแต่กลวิธีทางภาษาที่ผู้ดำเนินรายการใช้สื่อสารกับผู้ฟัง ใช้เพื่อพยายามมุ่งสร้างฐานมวลชนให้กับฝ่ายตนเอง และทำให้การดำเนินการทางการเมืองของฝ่ายตนเองเป็นไปด้วยความชอบธรรมมากยิ่งขึ้น

การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ไม่เพียงศึกษาตัวบทดังปรากฏผ่านกลวิธีทางภาษาข้างต้น แต่ยังรวมถึงการวิเคราะห์ในมิติของวิถีปฏิบัติทางวาทกรรมตามกรอบการวิเคราะห์ของแฟร์เคลาฟ (Fairclough. 1995) จากการวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมในรายการซุนงและรายการสายล่อฟ้า แสดงให้เห็นว่าตัวบทไม่สามารถแยกออกจากระเบียบทางวาทกรรม โครงสร้างทางสังคม

และปฏิบัติการทางสังคมได้ (Fairclough. 2003: 8, 24, 25) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทกับโครงสร้างทางสังคมและปฏิบัติการทางสังคมเกี่ยวข้องกับการผลิต การกระจาย และการรับรู้ตัวบท กล่าวคือ วาทกรรมทางการเมืองในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้าเป็นการสื่อสารผ่านสื่อโทรทัศน์ที่เปิดเผยตัวผู้ผลิตตัวบทอย่างชัดเจน และเนื้อหาสาระของตัวบทกระจายไปอย่างกว้างขวาง เกิดการผลิตซ้ำ การตอบย้าตัวบท ส่งผลให้เกิดการครอบงำทางความคิดของผู้รับสาร รวมทั้งอำนาจของตัวบทที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติของผู้รับสารให้คล้อยตามสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการผลิต และทั้งสองรายการมุ่งผลิตและกระจายตัวบทเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ความชอบธรรมต่อการกระทำของฝ่ายตนเอง แต่สร้างภาพลักษณ์เชิงลบแก่ฝ่ายตรงข้าม

2. การสรุปและอภิปรายผลของอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้า

วาทกรรมทางการเมืองที่ปรากฏในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้าสะท้อนถึงความสัมพันธ์ของภาษากับมิติทางสังคม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับวิปฏิบัติทางสังคม กล่าวคือ การโจมตีและการสนับสนุนในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้ามีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคม เนื่องจากผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ผลิตตัวบทในบริบททางการเมืองเป็นประเด็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบและชัยชนะ ซึ่งสิ่งที่แฝงอยู่ในกลวิธีทางภาษาของผู้พูดจากทั้ง 2 รายการ คือ อุดมการณ์ซึ่งทำหน้าที่คอยควบคุมและชี้นำความคิดเห็นและการตัดสินใจของผู้ฟัง ทั้งสองรายการต่างมีจุดประสงค์ในการผลิตซ้ำตัวบทผ่านการพูด หรือที่เรียกว่า การกระทำทางการสื่อสาร (Communicative acts) (van Dijk. 2001: 354)

จากผลการศึกษาพบว่ารายการชูนงผลิตซ้ำอุดมการณ์เกี่ยวกับคนเสื้อแดงและอุดมการณ์ศาสนา ส่วนรายการสายล่อฟ้าผลิตซ้ำอุดมการณ์ความเป็นประชาธิปไตย สิ่งที่ปรากฏอยู่ในรายการชูนงและรายการสายล่อฟ้าทำให้เห็นโครงสร้างของแต่ละรายการชัดเจนมากยิ่งขึ้น อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูนง ผู้ดำเนินรายการสร้างตัวบทที่เป็นภาพลักษณ์เชิงบวกให้แก่ฝ่ายตนเองผ่านอุดมการณ์คนเสื้อแดง สะท้อนให้เห็นความอดทน ความน่าเห็นใจ การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของกลุ่มคนดังกล่าว และนำเสนอภาพเชิงลบแก่ฝ่ายตรงข้ามผ่านอุดมการณ์ศาสนา โดยนำหลักความเชื่อทางศาสนาเป็นสิ่งที่ตัดสินการกระทำของฝ่ายตรงข้าม ผู้ดำเนินรายการเชื่อว่าศีลธรรมเป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติและลงโทษต่อการกระทำที่ถูกต้อง

ส่วนอุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้า ผู้ดำเนินรายการนำเสนอภาพลักษณ์เชิงบวกของฝ่ายตนเองผ่านอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่ยึดมั่นในระบบคุณธรรมจริยธรรม เชื่อมั่นในคุณความดี

เน้นหลักธรรมาภิบาล นักการเมืองที่ดีต้องมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ โปร่งใส ขณะเดียวกันมีการนำเสนอภาพลักษณ์เชิงลบต่อฝ่ายตรงข้ามผ่านแนวคิดความรักชาติ และวาทกรรมไพร่ อำมาตย์

อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้าแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทซึ่งได้รับอิทธิพลจากสังคมรอบข้าง กล่าวคือ รายการชุมชนนำเสนอภาพเชิงบวกของคนเสื้อแดง เนื่องจากจากการสำรวจข้อมูลภาคสนามของอภิชาติ สถิตนิรามัย (2553: 20-34) พบว่าคนเสื้อแดงโดยส่วนใหญ่ คือ กลุ่มที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรและรับจ้างนอกระบบ มีรายได้ค่อนข้างต่ำและมีรายได้ไม่สม่ำเสมอ และคนเสื้อแดงมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจจากการถูกดูถูก โดยเฉพาะคนเสื้อแดงจากภาคอีสาน เนื่องจากพวกเขารู้สึกว่าสังคมไม่มีความยุติธรรม วิถีชีวิตและสังคมของคนเสื้อแดงจึงมีส่วนสำคัญในการนำเสนอตัวบทของผู้ดำเนินรายการ เพื่อเรียกร้องความสนใจให้กับกลุ่มคนเหล่านี้ ส่วนรายการสายล่อฟ้ามุ่งเสนอภาพเชิงบวกของพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ คือ บุคคลที่มีแนวคิดต่างจากคนเสื้อแดง ซึ่งคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีความคิดแบบอนุรักษนิยม ชาตินิยม ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน และกลุ่มคนดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าคนเสื้อแดง ทั้งในแง่การศึกษาที่สูงกว่าและอาชีพที่มั่นคงกว่า (อภิชาติ สถิตนิรามัย. 2556: 205) และจากผลสำรวจของอัมมาและสมชัย (อภิชาติ สถิตนิรามัย. 2556: 205; อ้างอิงจาก Ammar; & Somchai. 2012) พบว่าคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีแนวโน้มเป็นคนเสื้อเหลือง ดังนั้นคนกรุงเทพมหานครทุกระดับชั้นรายได้และผู้มีฐานะดีที่อาศัยอยู่นอกกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มเป็นคนเสื้อเหลือง คนกลุ่มดังกล่าวมีแนวคิดต่างจากคนเสื้อแดงและให้การสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ การนำเสนอตัวบทที่ปรากฏในรายการสายล่อฟ้าเพื่อมุ่งต่อต้านการโกง การทุจริตคอร์รัปชัน โดยนำเสนอหลักการดำเนินการทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ที่ทำงานอย่างซื่อสัตย์

อย่างไรก็ตาม การผลิตซ้ำตัวบทในรายการชุมชนและรายการสายล่อฟ้าแสดงถึงอำนาจการครอบงำของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อผู้รับสาร เป็นการครอบงำความคิด และกำหนดแนวทางการกระทำทางการเมืองที่จะเกิดขึ้นของผู้รับสาร สิ่งที่ผู้ดำเนินรายการตอกย้ำกลายเป็นกรอบกำหนดประกอบการตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ที่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำ หากหลงเชื่อ การเชิญชวน โน้มน้าว โจมตี จนไม่รู้ว่าจะอะไร คือ สิ่งที่เหมาะสมหรือตรงกับความต้องการทางการเมืองของตนเอง การหลงเชื่อคำเชิญดังกล่าว เรียกว่า เป็นสำนึกที่ผิดพลาด (False consciousness) (van Dijk. 1997a: 25) นอกจากนี้ อุดมการณ์ที่เกิดขึ้นของแต่ละรายการเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อให้ความต้องการทางการเมืองของสมาชิกในแต่ละกลุ่มเฉพาะนำไปสู่เป้าหมายทางการเมือง กล่าวคือ รายการชุมชนนำเสนออุดมการณ์เสื้อแดงและอุดมการณ์ศาสนา เพื่อตอบการสนองความต้องการของสมาชิกที่เชื่อในหลักการประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ ต่อต้านรัฐประหาร และขณะเดียวกันต้องการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีที่ถูกยึดอำนาจเมื่อปี 2549

อุดมการณ์เสื้อแดงจึงเป็นภาพรวมของประชาธิปไตยกับพ.ต.ท.ทักษิณที่มีความทับซ้อนกัน เป็นอุดมการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อบรรเทาความรู้สึกของประชาชนบางกลุ่มบางพวกเท่านั้น และยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุผลในสังคมกว้างมากยิ่งขึ้น ส่วนอุดมการณ์ศาสนาเป็นความคิดที่ผู้ดำเนินรายการเชื่อว่าเป็นกรอบปฏิบัติที่ควบคุมความประพฤติของนักการเมืองกระทำการเช่นไร ย่อมได้รับผลเช่นนั้น ขณะที่รายการสายล่อฟ้านำเสนออุดมการณ์ประชาธิปไตย เพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกเฉพาะกลุ่มที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย ความดีงาม ความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต การต่อต้านการคอร์รัปชัน ยึดหลักธรรมาภิบาล การใช้อำนาจไม่ชอบธรรม ทำให้ประชาชนบางกลุ่มเชื่อว่าความดี ความซื่อสัตย์ คือ สิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในบริบทการเมืองไทย ผู้ดำเนินรายการจึงพยายามมุ่งเน้นและเผยแพร่ความคิดความเชื่อดังกล่าวเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จทางการเมือง อย่างไรก็ดี อุดมการณ์ที่ปรากฏในรายการชูธงและรายการสายล่อฟ้าไม่สามารถตัดสินความจริงเท็จของสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสังคมได้ เนื่องจากอุดมการณ์อยู่บนความเชื่อที่มีทั้งความจริงและความเท็จที่เกิดขึ้นเฉพาะภายในกลุ่มสังคมเท่านั้น (van Dijk, 1997a: 28)

ดังนั้น ผู้วิจัยควรใช้วิจารณญาณในการรับฟังข้อมูลข่าวสารและรู้เท่าทันสถานการณ์ ไม่หลงติดอยู่ภายใต้อำนาจข้อมูลที่ได้รับจากข่าวสารที่ผลิตโดยผู้ดำเนินรายการเพียงด้านเดียว ควรพิจารณาในหลายแง่มุมประกอบกับข้อเท็จจริงของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงความมั่นคงของประเทศชาติเป็นสำคัญ

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป ดังนี้

1. เนื่องจากปริมาณนิพนธ์ฉบับนี้เก็บข้อมูลจากรายการโทรทัศน์ชูธงและรายการสายล่อฟ้าเพียงสองรายการ ควรมีการเก็บข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ เพื่อให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น
2. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริโภคข่าวสาร ผู้รับสื่อจากทั้งสองฝ่าย เพื่อวิเคราะห์ว่าอุดมการณ์ที่ปรากฏในแต่ละรายการมีอำนาจครอบงำความคิดของผู้รับสารมากน้อยเพียงไร
3. ควรขยายระยะเวลาในการเก็บข้อมูล เพื่อทำให้เห็นอุดมการณ์ที่ปรากฏในแต่ละรายการละเอียดและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการศึกษาวาทกรรมประเภทอื่นๆ เพิ่มเติมที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ เช่น วาทกรรมความดี วาทกรรมเสื้อแดง วาทกรรมคนในสังคมเมือง เพื่อศึกษาว่าวาทกรรมดังกล่าวส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมเช่นไร

บรรณานุกรม

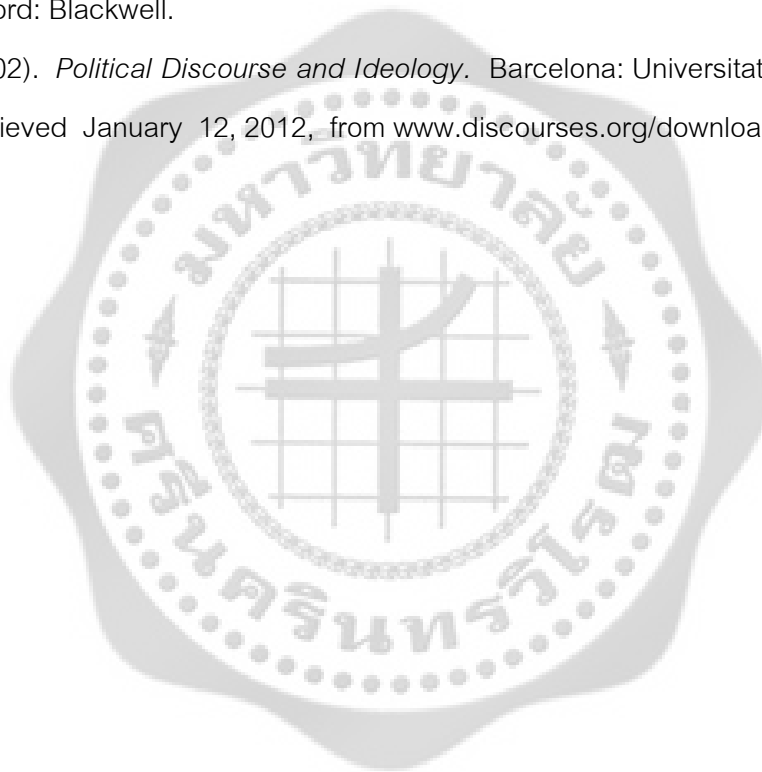
- กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์; และจันทิมา เอี่ยมมานนท์. (2549). บทบรรณาธิการ. ใน *มองสังคมผ่านวาทกรรม*. กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์; และจันทิมา เอี่ยมมานนท์. บรรณาธิการ. หน้า 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). *การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: อินฟินิตี้เพรส.
- จตุพร พรหมพันธุ์; และอรุณทัย ศิริบุตร. (2556, 14 มกราคม, 6 กุมภาพันธ์). *ชูธง*. สถานีโทรทัศน์เอเชีย อีพีเค. 20.00-21.00 น. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2556, จาก <http://www.konthaiuk.eu>
- จักร์ พันธุ์ชูเพชร. (2549). *การเมืองการปกครองไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. ปทุมธานี: มายด์พับลิชชิง.
- ชวนนนต์ อินทรโกมาลย์สุต; เทพไท เสนพงศ์; และ ศิริโชค โสภา. (2556, 6 กุมภาพันธ์). *สายล่อฟ้า*. สถานีโทรทัศน์บลูสกายแซทแนล. 19:00 น.-20:00 น. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2556, จาก <http://www.youtube.com/>
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ อเนกะเวียง. (2548). *วาทกรรมวิเคราะห์ของสนธิ ลิ้มทองกุลในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์*. วิทยานิพนธ์. นศ.ม. (วาทวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระ บุซบกแก้ว. (2553). *กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองโดยกลุ่ม "เกย์ออนไลน์"*. วิทยานิพนธ์. อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นววรรณ พันธุเมธา. (2555). *คลังคำ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2553). *อ่านการเมือง 3 การเมืองของเสื้อแดง*. กรุงเทพฯ: โอเพ่นบุ๊ก.
- ปิดตำนานมาร์กาเรต แธตเชอร์ อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษสิ้นลมในวัย 87 ปี. (2556, 8 เมษายน). *ผู้จัดการ*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.manager.co.th/around/viewnews.aspx?NewsID=9560000042587>
- พรรคประชาธิปัตย์. (2556). *ข้อมูลพรรค*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2556, จาก http://www.democrat.or.th/th/about/board-of-directors/cabinet_members/

- พรรณธร ครุฑเนตร. (2547). *กลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริศนาการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ*. วิทยานิพนธ์. อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. (2551). *ระบบรัฐบาลเงาและข้อคิดบางประการ* โดย อาจารย์พรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.pub-law.net/publaw/view.aspx?id=1190>
- พระธรรมวิสุทธิกวี. (2553). *กฎแห่งทาน ทำหนึ่งได้ร้อย ทำร้อยได้ล้าน*. กรุงเทพฯ: กรีน-ปัญญาญาณ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช; มูลนิธิร่วมพัฒนาภาคใต้; และ สถาบันทักษิณคดีศึกษา. (2550). *พจนานุกรมภาษาไทยถิ่นใต้ ฉบับเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มาย มีเดีย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒*. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2556, จาก <http://www.royin.go.th>
- วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. (2554). *คิดอย่างนักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2547). ภาษา อำนาจ และการเมือง. ใน *รู้ทันภาษา รู้ทันการเมือง: ทักษิณสมัย*. เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง; และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. บรรณาธิการ. หน้า 13. กรุงเทพฯ: ขอคิดด้วยคน.
- ศิริพร รักดีผาสุก. (2547). สมณานามนักการเมือง: การละเล่นทางภาษาเพื่อวิจารณ์การเมืองไทยของสื่อมวลชน. ใน *รู้ทันภาษา รู้ทันการเมือง: ทักษิณสมัย*. เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง; และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. หน้า 79. กรุงเทพฯ: ขอคิดด้วยคน.
- สมเกียรติ ตั้งนโม. *ประวัติความเป็นมาของ Graffiti*. (2553). สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.bkkgraff.com/forum/index.php?topic=6.0>
- สาวิตรี คทวณิช. (2549). *วาทกรรมศึกษาเพื่อการวิจัยทางสังคม: กรอบทฤษฎีเพื่อการวิจัยเชิงประจักษ์*. ใน *มองสังคมผ่านวาทกรรม*. กฤษดาภรณ์ หงส์ดารมภ์; และจันทิมา เอี่ยมมานนท์. บรรณาธิการ. หน้า 27. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า. (2555). *คู่มือประกอบการจัดประชาเสวนาหาทางออกภาพอนาคตประเทศไทย และการเมืองที่พึงปรารถนา : สิ่งที่คนไทยต้องเลือก*. กรุงเทพฯ: ไบรท์ แอนด์ พรีน.
- สุทธิ ขัตติยะ. (2555). *หลักการวิฤกระบายเสียงและวิฤทโศก*. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์พรินติ้ง.

- อนุภพ. (2555, 21 พฤษภาคม). ปลาบู่นขึ้นเขื่อน เดลินิวส์. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2557. จาก <http://www.dailynews.co.th/Content/Article>
- อภิชาติ สถิตนิรามัย. (2553). เลื้อยแดงคือใคร: มีอบเติมเงิน ไพร่ หรือชนชั้นกลางใหม่กับทางแพ่ง สังคมไทย. ใน *แดง...ทำไม สังคมไทย ปัญหา และการมาของคนเลื้อยแดง*. กิตติพงศ์ สนิธิสัมพันธ์. บรรณาธิการ. หน้า 20-34. กรุงเทพฯ: โอเพ่นบุ๊กส์.
- อภิชาติ สถิตนิรามัย. (2556). เหลือง vs แดง: สีของความขัดแย้งทางชนชั้น?. ใน *พฤษภา-พฤษภา สังคม-รัฐไทย กับความรุนแรงทางการเมือง*. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. บรรณาธิการ. หน้า 205. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- อภิวชิญ ไพศาลทรัพย์. (2552). วาทกรรมการเมืองไทยผ่านภาษาในบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ระหว่างการชุมนุม 193 วัน ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย. วิทยานิพนธ์. นศ.ม. (วาทวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุดมการณ์พรรคประชาธิปัตย์. (2489). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2557, จาก <http://www.democrat.or.th/th/about/ideology/>
- ไอฟาร์ เพียรธรรม. (2551). ตามหาความจริง วิทยาศาสตร์กับพุทธธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธรรมดา.
- Allan, Keith.; & Burrige, Kate. (2007). *Forbidden Words*. New York: Cambridge.
- Atawneh, Ahmad. (2008, 26 May). The Discourse of War in the Middle East: Analysis of Media Reporting. *Journal of Pragmatics*. 41: 263-278. Retrieved April 2, 2013, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378216608001276>
- Biria, Reza.; & Mohammadi, Azadeh. (2012, 26 May). The Socio Pragmatic Functions of Inaugural Speech: A Critical Discourse Analysis Approach. *Journal of Pragmatics*. 44: 1290-1302. Retrieved April 2, 2013, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378216612001397>
- Chilton, Paul.; & Schäffner, Christina. (2007). Discourse and Politics. In *Discourse as Social Interaction*. van Dijk, Teun A. Editor. pp. 211-214. London: Sage Publication.
- Chouliaraki, Lilie.; & Fairclough, Norman. (1999). *Discourse in Late Modernity Rethinking Critical Discourse Analysis*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Fairclough, Norman. (1995). *Media Discourse*. London: Edward Arnold.
- (1989). *Language and Power*. New York: Longman.

- Fairclough, Norman. (2003). *Analysing Discourse Textual Analysis for Social Research*. London: Routledge.
- Fairclough, Norman.; & Wodak, Ruth. (1997). Critical Discourse Analysis. In *Discourse as Social Interaction*. van Dijk Teun A. Editor. V.2. pp. 271-280. London: Sage.
- Gee, James Paul. (1999). *An Introduction to Discourse Analysis*. London: Routledge.
- Halliday, M.A.K.; & Hasan, Ruqiyah. (1990). *Language, Context, and Text: Aspects of Language in a Socio-semiotic Perspective*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Hymes, Dell. (1974). *Foundations in Sociolinguistics: An Ethnographic Approach*. Philadelphia: University of Pennsylvania.
- Kuo, Sai-Hua. (2001, May). Reported Speech in Chinese Political Discourse. *Discourse Studies*. 3(2): 181-202. Retrieved April 2, 2013, from <http://www.hss.nthu.edu.tw/~fl/faculty/shkuo/Reported%20Speech.pdf>
- Lakoff, George.; & Johnson, Mark. (2003). *Metaphors we live by*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Lauerbach, Gerda. (2005, 1 June). Discourse Representation in Political Interviews: The Construction of Identities and Relations through Voicing and Ventriloquizing. *Journal of Pragmatics*. 38: 196-215. Retrieved April 2, 2013, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378216605001530>
- (2007). Argumentation in Political Talk Show Interviews. *Journal of Pragmatics*. 39: 1388-1419. Retrieved May 20, 2013, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378216607000604>
- Machin, David.; & Mayr, Andrea. (2012). *How to Do Critical Discourse Analysis*. London: Sage.
- Saeed, John I. (2003). *Semantics*. Malden: Blackwell.
- Searle, John. (1969). *Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Simpson, Paul.; & Mayr, Andrea. (2010). *Language and Power: A Resource book for students*. New York: Routledge.
- Sperber, Dan.; & Wilson, Deirdre. (1981). Irony and the Use-Mention Distinction. In *Radical Pragmatics*. Cole, Peter. Editor. pp. 295-296. New York: Academic press.

- van Dijk, Tuen A. (1997a). Discourse as Interaction in Society. In *Discourse as Social Interaction*. van Dijk, Tuen A. V.2. pp. 2-25. London: Sage.
- (1997b). The Study of Discourse. In *Discourse as Structure and Process*. van Dijk, Tuen A. Editor. V.1. pp 1-34. London: Sage.
- (1997c). *What is Political Discourse Analysis ?*. Amsterdam: Benjamins.
Retrieved January 12, 2012, from www.discourses.org/download/articles/
- (2001). Critical Discourse Analysis. In *The Handbook of Discourse Analysis*. Schiffrin, Deborah.; Tannen, Deborah.; & Hamilton E.Heidi. Editors. pp. 352. Oxford: Blackwell.
- (2002). *Political Discourse and Ideology*. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra.
Retrieved January 12, 2012, from www.discourses.org/download/articles/

ภาคผนวก ก

รายการชองประจำวันที 6 กุมภาพันธ์ 2556

1 อรุณทัย: สวัสดีค่ะ คุณผู้ชมคะ ต้อนรับเข้าสู่รายการชองประจำวันวันพุธที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556 กับดิฉันอรุณทัย ศิริบุตรค่ะ ในวันนี้เราจะมาพูดคุยถึงประเด็นที่ อ.อุกฤษ มงคลนาวิน ได้ออกมาวิพากษ์ถึงแนวทางการออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับภาคประชาชนนะค่ะ ซึ่งเดี่ยวเราจะไดลงรายละเอียดในแต่ละข้อเสนอที่อาจารย์ได้แสดงความคิดเห็น รวมไปถึงกรณีสืบเนื่องเรื่องของการเดินทางในการปลดปล่อยภาคประชาชนที่ทำให้มีการสร้างความเข้าใจผิดหรือมีวิวาทะระหว่างแกนนำคนเสื้อแดง ซึ่งเราจะไดพูดคุยกันอย่างที่บอกไปนะค่ะ รวมไปถึงกรณีการเลือกตั้งผู้ว่ากทม.ค่ะ ซึ่งในครั้งนี้เองนอกจากการที่พรรคเพื่อไทยได้มีการขยับเขยื้อนเคลื่อนไหว ที่จะมอบหมายให้คุณจตุพร คุณณัฐวุฒิ และก็คุณก่อแก้วทำหน้าที่ในการขึ้นเวทีปราศรัย ทางด้านฝักฝั่งของพรรคประชาธิปัตย์เองก็ดูเหมือนจะมีการจัดกระบวนการใหม่ด้วยเช่นเดียวกันนะค่ะ แล้วก็กรณีการสร้างโรงพักที่ยังคงไม่จบไม่สิ้น และกระบวนการยังคงอยู่ที่ดีเอสไอ ทั้งหมดเราจะพูดคุยกับคุณจตุพร พรหมพันธุ์ค่ะ สวัสดีค่ะ

2 จตุพร: ครับ สวัสดีครับ

3 อรุณทัย: พูดถึงศึกผู้ว่าก่อนเลย ซึ่งอย่างที่ไดทราบกันมาตั้งแต่สัปดาห์ที่ผ่านมาว่าคุณจตุพรเป็นทีมพิเศษที่จะเข้าไปเสริมในเรื่องของการหาเสียง พรรคประชาธิปัตย์เองออกมาตอบโต้ในรายการของบลูสกายส์นะค่ะว่าถ้าพรรคเพื่อไทยส่งคุณจตุพร คุณณัฐวุฒิ คุณก่อแก้ว ซึ่งเป็นแกนนำในการเผาบ้านเผาเมืองไปหาเสียง ทางฝักฝั่งของสายล่อฟ้าขึ้นเวทีไปป่าวประกาศให้ประชาชนได้รู้เหมือนกันว่าพวกคนเหล่านี้คือพวกเผาบ้านเผาเมือง

4 จตุพร: คือต้องให้พวกนี้หาความสำราญตามสบาย และก็ขอให้ปราศรัยให้อย่างชัดเจน เพราะพวกผมเองแฉความดำเนนคดีสุเทพ เทือกสุบรรณ ตอนนั้นผมอยู่ในเรือนจำด้วยซ้ำ เพราะว่าข้อเท็จจริงนั้นผมไม่เคยเจอข้อหาเผาบ้านเผาเมืองไ้ เพื่อนๆที่เอย่ชื้อมานั้นไม่มีใครเจอข้อหาว่าเผาสถานที่ใดเลยนะ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับ ไ้วิธีการการสร้างวาทกรรมอย่างนี้ พรรคประชาธิปัตย์เขาทำมาตั้งแต่วันเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 54 ที่ผมโชคร้ายอยู่ในเรือนจำ...การชุมนุมนั้น ผมได้ใช้เวลากว่า 9 เดือนที่รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ และท้ายที่สุดก็ได้รับความกรุณา ความเห็นใจจากชุดผจญเพลิงของห้างเซ็นทรัลตามความที่เล่าให้ฟังกันหลายหนว่า หัวหน้าชุดผจญเพลิงเนี่ยนะครับ ซึ่งปัจจุบันทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทุกห้างของเซ็นทรัล ในเรื่องของอัคคีภัย คือเขาทนเห็นคนเสื้อแดงถูกกระทำ ฆ่าก็ตายฟรีนะครับและก็ถูกยัดเยียดว่าเป็นพวกเผาบ้านเผาเมืองอีก ท้ายที่สุดเขามาทำหนังสือเนาะครับและออกมาพูดรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมด และระบุชัดเจนว่าคนเสื้อแดงนั้นไม่ได้เป็นผู้กระทำการ เป็นกองกำลังติดอาวุธ ซึ่งพูดง่ายว่าเวลานั้นมีแต่ศอฉ.เท่านั้น และก็พยายามป้ายสีสร้างวาทกรรม คำว่า

เผาบ้านเผาเมือง ช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนั้นครับ ตอนนั้นก่อนแก้วอยู่ในคุก ผมเนี่ยอยู่ข้างนอก ผมก็ประกาศทำอภิสิทธิ์ สุเทพให้ไปสาบานที่วัดพระแก้วว่าถ้าใครเกี่ยวข้องกับการเผาบ้านเผาเมือง เผาเซ็นทรัลเวิลด์ขอให้มันกันไป อย่าได้หาความเจริญ ขอให้พินาศย่อยยับ เพราะว่าเรายืนยันว่า พวกเรานั้นไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะต้องไปกระทำการดังกล่าว แต่การสร้างวาทกรรมอันนี้เนี่ยนะครับ เป็นวาทกรรมที่พวกนี้เอาไว้เพื่อกลบ พูดย่างๆว่ากลบการเช่นฆ่าประชาชน พูดย่างๆว่าเอาซากตึกไปกลบ ซากศพนะครับที่ผมทำเพลงนะครับ เมืองถูกเผาเราถูกฆ่า นะ คือความจริงเนี่ยนะครับทั้งเมืองถูกเผา เราถูกฆ่าเป็นพวกเดียวกัน เป็นคนคนเดียวกัน แต่เพียงแต่ว่าเนี่ย ฆ่าก็ยึดเยียดใส่ชายชุดดำ เผาก็ยึดเยียดใส่คนเสื้อแดงทั้งที่เป็นชาตกรคนทั้งเป็นชาตกรมือวางเพลิงนั้นเป็นพวกเดียวกัน เพราะฉะนั้น บรรดาถูกกระจิกทั้งหลายเนี่ย คือผมสมเพชเวทนาเนี่ย คือผมมีความรู้สึกว่ามันแหยงๆพวกนี้ คือชนิดว่าถ้าเจอกันเนี่ยนะครับ คือไม่อยากอยู่ใกล้ มีความรังเกียจชัดเจนทั้งต่อหน้าและลับหลัง คือไม่ได้มีคุณค่าคู่ควรอะไรเลย และถ้าอยากหาความสำราญก็ใช้ 3 เนี่ยไปแห่ช่วยม.ร.ว.สุขุมพันธุ์สิ เขาจะได้คะแนนเยอะๆ

5 อรุณทัย: ค่ะ (เสียงหัวเราะ)

6 จตุพร: (เสียงหัวเราะ) คือพูดย่างๆว่า ผมเองเนี่ยความที่ว่าเขารณรงค์หาเสียงเลือกตั้งผู้ว่า ผมก็เป็นคนระมัดระวังก็กลัวว่าเขาจะเหตุมานะครับก็ไม่มีใครชวนไปปราศรัย ผมก็ไม่ไปผมก็นั่งจัดรายการของผม เวทีปราศรัยก็ไม่ได้ไปอะไรเขาเลยนะครับ ส่วนใหญ่ก็เดินสายต่างจังหวัด และก็นั่งสนทนาในรายการกับคุณอรุณทัยอย่างนี้ จนกระทั่งเขามาชวนผมก็ไป คือไม่ได้มีความรู้สึกยินดียินร้ายใดๆทั้งสิ้น

7 อรุณทัย: แต่ว่าพรรคประชาธิปัตย์ดูตื่นตัวกับการที่ได้มีการรวมตัวกันระหว่างคุณจตุพร คุณณัฐวุฒิและก็คุณก่อแก้วมากพอสมควร

8 จตุพร: ก็ปกติก็อยู่กันอยู่แล้วมันจะไปตกใจอะไร ก็หาเสียงเลือกตั้งเนี่ยนะครับพรรคเพื่อไทย พวกผมก็ไปกันปกติอยู่แล้ว ไม่ได้มีอะไรวิเศษวิโสกันหรอกก็หมายความว่าพวกเราเวลาเลือกตั้งก็ไปในนามของพรรคเพื่อไทย ผมก็แปลกใจว่าแหล่งข่าวเวลานี้ รายงานว่าดึงคนเสื้อแดงมาช่วย ดูเหมือนว่าอย่างกับพวกผมไม่เคยไปปราศรัย ผมปราศรัยกันมาตั้งแต่ไทยรักไทย พลังประชาชน จนกระทั่งพรรคเพื่อไทยเนี่ย ในรอบเลือก เลือกตั้งที่เขาขังเท่านั้นแหละที่ไม่ได้พูด แต่ว่าเวลาปกติก็เดินสายปกติ ไม่ได้มีอะไร แต่ไอ้พวกนี้เนี่ยนะครับมันเกิดวิตกกังวลใจไปลาบูนุ่มนาก็ชนเขื่อนจนเสียสติ ไอ้บางคนมันก็กินลูกถ้วยจนปากบิตไปแล้ว (เสียงหัวเราะ) คือเพราะฉะนั้นเนี่ยคือดูแต่ละคนมันปกติกันที่ไหนนะ ทั้ง 3 คน (เสียงหัวเราะ)

9 อรุณทัย: ถ้ามองในอีกนัยยะหนึ่งอาจจะมีความเป็นไปได้ที่กลัวคะแนนเสียงของคนเสื้อแดงใน

กรุงเทพมหานครเหมือนกันนะคะ ยังมีตัวชูโรงที่เป็นแกนนำที่จะไปกล่าวปราศรัยช่วยขอคะแนนด้วย น่าจะเป็นสิ่งที่ประชาธิปไตยเกรงมากที่สุดในขณะนี้

10 จตุพร: คือต่างฝ่ายต่างวิตก เดิมเนี่ยว่ากันโดยเนื้อแท้ ฝ่ายเราเองก็เป็นคนที่เดี่ยวเดี่ยวแสงยังงี้ก็เลือกอยู่แล้ว เดี่ยวไปโผล่มาๆเดี่ยวพวกตึกแถวจะไม่ชอบนะครับ (เสียงหัวเราะ) ส่วนไอ้พวกประชาธิปไตยมันก็กลัวว่าพวกเราไปเดินสายปราศรัยแล้วก็เชิญชวนพี่น้องประชาชนนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยจะครับต่างคนต่างชุมนุมอยู่ในกันอยู่ในที่ตักกันทั้งคู่ ผมเองก็อย่างที่ผมบอกว่าผมหลีกเลี่ยงมาตั้งแต่ต้นนะครับ ก็คือหมายความว่า ถ้าของแบบนี้ไม่ชวนผมมา ผมก็ช่วย อ.ธิดาทำเรื่องการทุจริตการเลือกตั้ง ก็ชวนมากไปปกติไม่ได้มีความรู้สึกอะไรนะครับก็ทำหน้าที่อธิบายความ เป็นคนเล็กๆคนหนึ่งไปปราศรัยไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่ผมก็ลำบากเพราะรับงานไว้เยอะ (เสียงหัวเราะ) ก็คือหมายความว่านึกว่าสนามนี้ไม่ได้มีโอกาสไปได้ช่วยไปหาเสียงเขาแล้ว และก็กะว่าวันเลือกตั้งช่วยวางแผนเรื่องการทุจริตการเลือกตั้งเท่านั้นเอง นี่เล่าด้วยความสัตย์จริงไม่ได้มีอะไรเลย เพราะฉะนั้นเมื่อเขามาชวนก็เป็นเรื่องปกติที่ว่าเหมือนวันพฤษหัตถ์ ผมก็ต้องไปปราศรัยที่ลพบุรีเวทีเลือกตั้งซ่อม พรรคมอบหมายผมก็ไปตามปกติในเวทีการเมืองนั้น ส่วนในเวทีของคนเสื้อแดง (นปช.) ก็มอบหมายไปนะครับ เราก็อยู่กันทั้ง 2 ส่วนที่เป็น เป็นเรื่องที่เป็นปกติ แต่ไอ้คนที่มานั่งชักอยู่เนี่ยจะครับ วิตกจริตตอนแรกว่าผมไปปราศรัยที่ไหนมันจะตามไปด้วย เพราะชีวิตคนตามก็ลำบากแล้ว ไอ้ปลานู้ยังมาเที่ยวตาม (เสียงหัวเราะ) คือหมายความว่าคนตามก็ปวดหัวแล้ว นี่ปลานู้ยังมาเที่ยวตามอีก (เสียงหัวเราะ)

11 อรุณทัย: บอกว่าจะตามขึ้นไปเวทีและป่าวประกาศให้พวกนี้รู้เลยว่าพวกนี้เป็นพวกเผ่าบ้านเผ่าเมือง

12 จตุพร: ก็ตามไปสิ ไอ้ 3 คนนี้นัดเจอกันสักทีไหมเนี่ย จัดเวทีดูว่าการจัดรายการที่เขามีคนดูมันจะเป็นอย่างไร

13 อรุณทัย: แต่จะว่าไปแล้วถ้าเป็นการเพียบมวดย มันกระดูคนละเบอร์เลยไหมคะ

14 จตุพร: คือหมายความว่า ความจริงผมไม่รังเกียจอะไร ผมเคยเจอพวกนี้มาอยู่ในสภา เคยถามว่าเรตติ้งเป็นอย่างไรบ้างไหม ไอ้ที่ว่ากันทุกวันเนี่ย เหน็บซ้ายเหน็บขวา

15 อรุณทัย: แจกเสื้อวันละ 300 ตัว

16 จตุพร: แจกเสื้อแล้วก็ทายเป็นคนทลายเพลงเนี่ย ปรากฏว่านอกนั้นก็เนี่ย เหน็บไปเหน็บมา เหน็บไปเหน็บมา ประเภททลายเพลงแจกเสื้อ (เสียงหัวเราะ) นะครับแล้วจะถามว่าจำนวนคนดูเป็นอย่างไร นี่บอกว่าคนดูเป็นล้านๆคน 3 ล้านหรืออะไรเนี่ย ผมไม่รู้ว่าใครดูคุณบ้าง แต่เพียงแต่ว่า ถ้าคนดูคุณ 3 ล้านเนี่ยจะครับ ช่องเอเซียอัพเดทนะครับก็คงจำนวนหลายเท่าที่คุณนัก แต่เพียงแต่ว่าไอ้พวกนี้พยายามที่ว่าพยายามที่จะประจบ พุดง่าย ๆว่าจะไปเอามาเป็นคู่ด้วย ซึ่งเราก็เลือกเหมือนกันว่าใครมาเป็นคู่ประกบกับเราผมกลัวโรคติดต่อ (เสียงหัวเราะ)

- 17 อรุโณทัย: โรคอะไรคะ (เสียงหัวเราะ)
- 18 จตุพร: แต่ละคนมันธรรมดาที่ไหนนะครับ
- 19 อรุโณทัย: แสดงว่าแต่ละคนมีโรคประจำตัวที่อยู่
- 20 จตุพร: คือหมายความว่าวิธีการแบบนี้ทางการเมืองเนี่ยครับ คือผมเองก็ไม่ได้เห็นว่าจะเป็นที่เชิดหน้าชูตาอะไรของพรรคการเมืองด้วยวิธีการแบบนี้ พวกเรานั่งจัดรายการก็อธิบายเหตุอธิบายผล ปกติก็หลีกเลี่ยงที่จะพูดถึง 3 คนนี้ แต่ว่าเสร็จแล้วการแถลงข่าวเหมือนกันจะหลีกเลี่ยงถึงไอ้พวกนี้ คือพูดง่ายๆว่าในเวทีในพวกเรานั้นก็มีความรู้สึกว่าจะรบกับใครควรจะสู้กับใคร บางทีก็เกะกะเอาเท้าเขี่ย (เสียงหัวเราะ) ก็พูดง่ายๆว่าเราต้องการต่อสู้กับอภิสิทธิ์กับสุเทพ เทือกสุบรรณ ไอ้ประเภทมาเกาะเกาะตามขาไปไหนเที่ยวบอกจะตามไปทุกที่ ก็หาความสำคัญได้ตามสบาย (เสียงหัวเราะ) ถ้าว่างอะไรขนาดตามไปทุกที่ก็เชิญ
- 21 อรุโณทัย: เอ้า ก็เป็นสีสันที่พยายามที่จะออกมาเรียกคะแนนให้กับผู้สมัคร
- 22 จตุพร: คือหมายความว่าเดิมทีเนี่ยอะนะ เดิมทีเขาก็ปราศรัยตามปกติ พรรคประกาศมา 7 ทีม ผมก็เป็นทีมเล็กๆ ความจริงก็คือว่าทีมที่ 3 ก็คือว่าใครชนตรงไหนก็ให้ไปก็เท่านั้น ก็ไม่ได้เป็นปัญหาอะไร จะเป็นจะตายอะไรกับผมคนเดียว (เสียงหัวเราะ) ก็ณัฐวุฒิเขาก็ไปล่วงหน้า ก่อแก้วเขาก็เป็นผู้แทนอยู่แล้ว เราคนนอกคนเดียว มันมาอยู่อะไร
- 23 อรุโณทัย: โหมกระแสดูณัฐวุฒิคงไม่สะใจเหมือนเป้าหมายที่วางไว้ พอมีคุณจตุพรเข้ามาก็ผสมโรงกันเข้าไปเลย
- 24 จตุพร: คือมันไม่มีอะไรเลยนะครับ ก็ไปปราศรัยคนก็ฟังจำนวนหนึ่งนะครับ คือพูดง่ายๆว่าเราก็ก่อนหน้าที่เชิญชวนมากก็ไปกันตามปกติ ก็ตามได้รับมอบหมาย ไม่มอบหมายก็ไม่ไป มอบหมายก็ไป กลัวเป็นภาระเขา เมื่อมอบหมายก็ไปกัน
- 25 อรุโณทัย: อย่างเวทีแดงที่เยอะมากที่สุดแล้วน่าสังเกตว่าคุณจตุพรน่าจะไป อย่างบางกะปินี้ก็ยังไม่ได้ไปด้วยใช่ไหมคะอย่างเห็น
- 26 จตุพร: วันที่ 15 ผมติดธุระอย่างทีนั้นจดหมายก่อนเหมือนที่ผมบอกไว้ครับว่า ผมได้นัดหมายอะไรล่วงหน้าไปพอสมควร นะครับเพราะฉะนั้นบางเรื่องเปลี่ยนแปลงไม่ได้ครับ แต่ว่าเวทีเล็กๆก็ไปตามสภาพคนเล็กๆก็ไม่ควรไปที่ใหญ่ๆ
- 27 อรุโณทัย: ถ่อมตัว เอานะคะทีนี้อีกหนึ่ง
- 28 จตุพร: เดี่ยวพวกนี้รำคาญ พวกนี้ตามไป
- 29 อรุโณทัย: อีกหนึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับการหาเสียงผู้ว่ากทม. ที่ในช่วงนี้มีการตั้งข้อสังเกตว่า เอ๊ะ ทำไมไม่มีการลาออกของทางด้าน อ.มานิตย์ สุขสมจิตร ซึ่งเป็นอดีตนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ลาออกตั้งแต่ 1 มกราคม ก็คือต้นปี 56 ที่ผ่านมา เพิ่งมีข่าวมาเมื่อวาน

กับวันนี้ กับกรณีที่น่าสนใจชาวอิสราเอลออกมาตีและก็นำมาขยายความเนี่ยนะคะ ว่าค่อนข้างที่จะรับไม่ได้กับการทำหน้าที่ในการทำโพลของราชภัฏสวนดุสิตที่ชี้นำหรือว่าทำไปในทิศทางของผู้มีอำนาจที่อยากให้เป็น

30 จตุพร: คือทั้งหมดเนี่ยนะครับ คือต้อง ผมยังเชื่อว่าคุณมานิตย์ สุขสมจิตรก็เป็นสื่อมวลชน อาวุโสและก็การลาออกก็ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด คือความจริงโพลก็เป็น บางหัว บางช่วง บางเวลา โพลทุกสำนักละนะครับบางยุคบางสมัย เมื่อเวลามีการรัฐประหาร โพลก็ยังเข้าข้างรัฐประหารก็มี เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับเรื่องโพลก็เป็นเรื่องของความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนั้นๆ ผมไม่ค่อยมีความตื่นเต้นกับเรื่องของอันนี้จำนวนมากเท่าไร แต่มันอยู่ตามเวลาตามช่วงตามเหตุ และ อย่างที่เราเคยอธิบายว่าเอ็กซิทโพลกับโพลปกติ ใต้นั้นระดมคนเลือกแล้วนะยังผิดเลย คือหมายความว่าสิ่งที่เราคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ หายถูกทั้งประเทศเพราะว่าไปถามคนที่ใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วและก็เก็บผลเอาไว้อย่างสาม หกเดือนเลือกตั้งนะครับก็นำมาเปิดเผย ทั้งประเทศก็หายถูกยกเว้น กรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นปรากฏโพลของกรุงเทพมหานครนั้น ผมยังบอกประกาศว่าทีมงานที่ช่วยหาเสียงพ.ต.อ.พงศ์พันธ์ ก็ควรจะขยันมากกว่านี้เป็นเท่าตัว เพราะว่าโพลนี้ออกก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง เวลาการหาเสียงเลือกตั้งก็เกือบร่วมเดือนอยู่ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับขนาดนำไปใช้สิทธิมาแล้วบอกว่าใครเลือกใคร ถูกทั้งประเทศผิดทีเดียวกรุงเทพมหานคร และก็ปรากฏการณ์แบบนี้ ผมเคยเจอตอนสมัยคุณสมัคร สุนทรเวช วันปราศรัยเนี่ยปราศรัยโค้งสุดท้ายพรรคพลังประชาชน นั่งติดกัน คุณสมัครก็มากระซิบบอกว่า นี่คุณจตุพรการใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าเนี่ย เอาอย่างนี้ดีกว่า เอาการข่าวของผมนะ ที่ผมได้ยินมานะ คุณสมัครบอก บอกว่า 100 คนเลือกพลังประชาชน 80 ของพรรคอื่น 20 ก็คือว่าโหดร้ายแล้วทีนี้นะครับ ผมปาดีลิสลำดับที่ 4 นะครับ คุณสมัครหนึ่ง คุณร.ต.อ.ดร.เฉลิมสอง คุณมีขวัญสาม ผมสี่ เอาอย่างไรรักน่าจะรอดสบายๆ ผู้แทนควรจะกวาดทั้งกรุงเทพมหานครในระบบเขต ก็ปรากฏว่าพอวันเลือกตั้งจริงๆ 80 จริง แต่ 80 นะฝ่ายโน้น ของเราเอา 20 คือหมายความว่ามันตรงกันข้ามกันเลยครับ คือมันพลิกหน้ามือเป็นหลังมือ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับ โพลวันเลือกตั้งเราก็ชนะและก็ชนะจริง แต่ไปรวมหีบบัตรเลือกตั้งล่วงหน้าก็แพ้เรียบ และก็ปรากฏการณ์แบบนี้เนี่ยนะครับ เลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาระดับก็เจอกันอีก เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับในสถานการณ์เวลาที่เหลือ 1 เดือนนั้น เวลานี้ อาจจะมีกำลังใจนะครับคิดคัก แต่ต้องบอกกันว่ายังไม่ชัวร์นะ ใ้ที่แน่ๆเนี่ยคือเอ็กซิทโพลเรายังมีความผิดพลาดทั้งที่ไม่ควรจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งในกรุงเทพมหานครนั้น ผมเองก็ยังสงสัยความผิดปกติอันนี้อยู่ เพียงแต่ว่ายังจับไม่ได้คาหนังคาเขา ก็มีความคิดมีความคาดหวังกันว่า ถ้าเราสามารถจับกันได้เพราะมันผิดปกติ เพราะเอ็กซิทโพลมันถูกทั้งประเทศ มันจะผิดที่กรุงเทพที่เดียวได้อย่างไร

31 อรุณทัย: คือมีความเป็นไปได้ที่โพลถูก แต่มีกระบวนการการโกงเลือกตั้งแบบนั้น

32 จตุพร: ครับคือว่ามีหลายแห่งในประเทศนะ ค่ะแน่มันมากผิดปกติแม้รู้ว่าเขาชนะ แต่มันเหมือนการถูกล็อกเป้าเอาไว้ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับขบวนการนี้เราต้องมาแกะมาหรือดู เพราะเราก็สงสัย มาหาเสียงกันให้ตายแต่เขาเอาวันเดียวชนะครับ คุณหาเสียงมา 45,46 วัน แต่เขามาชนะวันเดียว คุณชนะมา 44 วันที่ 45 คุณแพ้แล้วมันจะได้ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับ โดยทางปฏิบัติแล้วนะครับ หลักการเลือกตั้งเขานับวันสุดท้าย เวลานี้ก็เก็บคะแนนสะสมกันไป แต่ถ้าวันสุดท้ายแพ้ชนะมา 44 ไปแพ้วันที่ 45 ก็ไม่ได้มีความหมาย คุณก็แพ้ชนะครับ 44 วันเขาไม่นับ (เสียงหัวเราะ) ก็ให้เข้าใจใหม่ บอกว่าชนะกันมาชนะกันมา ชนะแล้วก็ชนะโดยการนับคะแนน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า 3 กรกฎาคม ปี 54 เนี่ย พอเริ่มต้นนับ เอ็กซีทีโพลบอกว่าเพื่อไทยชนะประชาธิปไตย คุณอภิรักษ์ โกษะโยธินออกมาแถลงดักเลยว่าอย่าเพิ่งสรุป อย่าเพิ่งสรุป ผมเองเห็นท่วงทำนองอย่างนี้เนี่ยนะครับ และผลตรงกับที่คุณอภิรักษ์ว่า เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับบอกพี่น้องประชาชนว่าอย่าเพิ่งมั่นใจกับโพล เรายังมีระยะเวลาที่ยังจะต้องเดินทางอีกยาวไกลและทำให้ดีเกือบตายเนี่ยนะครับ ถ้าวันเลือกตั้งจัดการไม่ได้ ป้องกันการโกงไม่ได้เนี่ยนะครับ ก็ไม่มีความหมายอะไรก็แพ้อยู่ดี เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับถามว่าทำไมคะแนนในบางเขตที่หลุดรอดเข้ามาผู้แทนเนี่ยมันจึงชนะ ผมเองก็อธิบายได้ง่ายๆว่าเพราะพวกนี้ได้คะแนนมากเกินไปที่เขาจะโกง เพราะคะแนนกรุงเทพมันไล่กันไปไล่กันมามันใกล้ๆกันเนี่ยนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับก็อย่าเพิ่งชะล่าใจจะต้องขยันและก็ต้องเพิ่มการทุ่มเทมากกว่านี้เยอะแยะมากมาย เพราะถ้าว่าคู่ที่เนี่ยนะครับโอกาสยาก ยกเว้นว่าชนะห่างขนาดเอ็กซีทีโพลชนะห่าง แต่พอนับคะแนนเสร็จกลายเป็นคนละเรื่องเลย เพราะฉะนั้นผมเองก็เพิ่งเริ่มต้นปราศรัยบ้างเล็กน้อยตามประสา ไปก่อกวนไอ้พวกนั้น มันด่าเล่น (เสียงหัวเราะ) ที่นี้ผมต้องแจ้งเวลาไปไหนต้องแจ้งไ้รายการสายล่อฟ้าว่าไปหรือเปล่า มันจะได้ตามดู

33 อรุณทัย: จะได้ตามไป (เสียงหัวเราะ)

34 จตุพร: เพราะว่าวันๆหนึ่งจะได้มีพวกนี้ตามก็ดี (เสียงหัวเราะ) เพราะว่าเวลาฟ้าผ่าก็ผ่าไอ้พวกนี้

35 อรุณทัย: ลงตรงโน้น (เสียงหัวเราะ) เอา ที่นี้ถ้าจะมองประเด็นที่ออกมาแฮมสวนดุสิต ณ ช่วงนี้เองค่อนข้างที่จะเป็นโพลที่น่าจะสบายใจสำหรับพรรคเพื่อไทยอย่างที่เราได้บอกไปว่า คะแนนคุณพงศ์พัศค่อนข้างที่จะนำหม่อมสุชุมพันธุ์ การที่มีข่าวบอกว่าคุณมานิตย์ออกลาออก ณ ขณะนี้เพราะไม่พอใจเพราะทำตามใจของผู้มีอำนาจในรัฐบาลแบบนี้ เหมือนมันเป็นการพยายามลดความน่าเชื่อถือของสวนดุสิตโพลลงมา ให้ประชาชนมองในอีกแง่หนึ่งไหมคะว่าโพลที่ทำตอนนี้นั้นอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐบาล

36 จตุพร: คือผมถ้าจำได้เนี่ยนะครับ ตอนที่ว่าโพลคุณพงศ์พัศนำเนี่ยนะตามข่าวที่ปรากฏ ส่วนดุสิตโพลเขาไปทำอีกโพลหนึ่งว่าเชื่อโพลหรือเปล่า ว่าโพลมีผลต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง

หรือเปล่า คงยังจำได้นะ แล้วเขาก็ระบุชัดเจนว่าโพลไม่มีผลนะครับต่อการตัดสินใจ ก็แปลความว่า เขาก็รอบคอบของเขาเหมือนกัน เพราะกรณีของสวนดุสิตโพลเนี่ยมันก็มีเวลาที่ยกฝ่ายหนึ่งขึ้นชอบ อีกฝ่ายหนึ่งไม่ชอบ และบางเวลาใช้ฝ่ายที่ไม่ชอบก็ไม่ชอบ ใช้ฝ่ายที่ชอบก็ไม่ชอบ ปัญหาว่าไปตรงใจกับใคร เวลาไหน เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับ 1 มกราคม ปีใหม่เวลามันก็ก่อนที่จะรับสมัครเลือกตั้ง ที่คุณมานิตย์ สุขสมจิตรได้ตัดสินใจลาออก ก็ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกัน เพราะว่าการทำงานโพลว่าใครกระแสมากดีกว่าอะไร ดีกว่าเนี่ยนะก็ทำภายหลังเนี่ยนะครับ รับสมัครรับเลือกตั้งไปแล้ว ช่วงก่อนก็อาจมีการสอบถามว่าใคร นำบ้างก็ไม่ได้มีผลหรืออะไรมากมาย มาเข้มข้นตอนที่ได้เบอร์อะไรกันชัดเจนแล้วซึ่งก็เกิดขึ้นภายหลังที่คุณมานิตย์ได้ลาออกแล้ว

37 อรุณทัย: ในส่วนเหตุผลที่คุณมานิตย์ได้ให้สัมภาษณ์เมื่อช่วงเช้าที่ผ่านมาจะบอกว่าที่ลาออก เพราะว่ามืออยู่ 2 ประเด็น ก็คือการทำโพลเมื่อเดือนธันวาคม ถ้าโลกแตกคุณเลือกที่จะให้ใครมีชีวิตอยู่ คนที่นำคือนายกรัฐมนตรี รองลงมาด้วยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะและกัณการเมืองคนอื่นๆประมาณ 7 คน แล้วก็ประเด็นที่ 2 ก็คือไม่พอใจที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตไปปรับจัดเวทีสานเสวนาให้กับ กระทรวงมหาดไทย 108 เวที ซึ่งทางด้านคุณมานิตย์บอกว่าผมเป็นคนหนึ่งที่มีส่วนในการร่าง รัฐธรรมนูญปี 50 ขึ้นมา แต่พอมีการล้มล้างค่อนข้างที่จะรับไม่ได้ นี่คือ 2 เหตุผลที่ลาออก แต่ว่าประเด็นที่คนนำมาต่อเนืองที่บอกว่าสำนักข่าวหรือโพลในส่วนของสวนดุสิตไม่น่าเชื่อถือเพราะว่าอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ที่มีอำนาจเท่านั้นเอง

38 จตุพร: คืออย่างนี้ คือ โพลเนี่ยนะครับมันก็เห็นได้อย่างชัดเจน เพราะถ้าโดยกระแสจริงๆเนี่ย ผมก็เชื่อว่าถ้าเลือกตั้งผู้ว่าเนี่ยว่าโดยอารมณ์ความรู้สึกคนปกติมันก็ไปในทิศทางนั้น แต่ว่าเพียงแต่ว่าสถานการณ์อย่างที่ผมบอกกรุงเทพมันเป็นเมืองพิเศษอยู่ ส่วนเรื่องเวทีสานเสวนานั้น คือ ถ้าเขาทำในแง่มุมของวิชาการเนี่ย ก็ยอมที่จะเป็นสิทธิ คือหมายความว่าแต่ที่คุณมานิตย์ก็ยอมรับตรงไปตรงมาว่าเป็นส.ส.ร.ปี 50 เวทีสานเสวนาก็จะทำการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็จะมีเหตุผลมีสปีริตระหว่างกัน ส่วนคำถามว่าโลกแตกให้ใครอยู่บ้าง ก็ถือว่ามียุกันทุกฝ่าย (เสียงหัวเราะ)

39 อรุณทัย: บอกว่าเป็นประเด็นคำถามที่ไร้สาระและค่อนข้างไม่เป็นวิชาการสำหรับประชาชนทั่วไป

40 จตุพร: แต่ถ้าผมเป็นคุณอภิสิทธิ์ ผมจะสละสิทธิ (เสียงหัวเราะ)

41 อรุณทัย: ก่อนที่คดีความจะไปไกลกว่านี้

42 จตุพร: ก็คือถ้าผมเป็นคุณอภิสิทธิ์คงสละสิทธิไปพร้อมกับโลกนี้แหละ (เสียงหัวเราะ) ส่วนอีก 3 คนนั้น ไม่ต้องอยู่ก็ได้

43 อรุณทัย: จะไม่ได้โดดเดี่ยวนะคะ อะที่นี้มาต่อกันที่ประเด็นเรื่องของการสร้างโรงพักไม่เสร็จกันบ้าง หลังจากที่มีความคืบหน้าค่อนข้างที่จะมาไกลพอสมควรและก็มีพยายามที่จะสาวเรื่องของผู้ที่

อยู่เบื้องหลังของบริษัทพีซีซี ดีเวลลอปเม้นท์เป็นใคร ล่าสุดเองเป็นความเชื่อมโยงและเกี่ยวพันกับพ่อ
เขย พ่อตาของนักการเมือง ที่นี่ประเด็นที่พรรคประชาธิปัตย์ออกมาไม่ว่าจะเป็นคุณอภิสิทธิ์ที่บอกว่า
กรณีคุณณัฐวุฒิเรียกร้องให้คุณสุเทพ เพื่อกลบบรรณออกมาชี้แจงกรณีโรงพัก เอ่อ สร้างไม่เสร็จเพราะ
อะไร เรื่องนี้เชื่อมโยงไม่ถึงทางด้านของคุณสุเทพอย่างแน่นอน และคุณสุเทพไม่ได้เป็นคนผิด

44 จตุพร: คือประเด็นใครคิดไม่ผิดอย่างที่ผมบอกว่า 1 หลักคิดก่อน คิดขึ้นมาตั้งแต่ต้นหรือคิดโงมาตั้งแต่ต้น คือนักการเมืองเนี่ยเนะครับที่เขาเลือกตั้งไปเนี่ย เขาต้องการคนคิดเป็นทำเป็น แก้ไขปัญหาเป็นและบริหารงบประมาณของแผ่นดินที่เป็นของประชาชนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับภาษากฎหมาย เขาใช้คำว่า กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา เรื่องการสร้างโรงพัก 396 แห่งเนะครับ 396 หลังเนี่ย และก็แฟตจำนวน 163 หลักการเดียวกัน โรงพักเนี่ยเนะครับ 396 ในวงเงิน 5,884 ล้าน และก็แฟต 163 จำนวน 3,709 ล้านเศษเนี่ยเนะครับ ซึ่งหลักคิดเนี่ยเนะครับ ถ้าสมองอยู่ที่ส่วนหัวเนี่ย คือต้องตรวจาก่อนว่าไอ้คนคิดเนี่ย สมองอยู่ที่หัวแม่เท้าหรือว่าสมองอยู่ที่ส่วนหัวที่เป็นศีรษะ เพราะต้องรู้ว่าในประเทศไทยไม่มีบริษัทผู้รับเหมารายใดเนี่ย สามารถที่จะกระทำการอย่างนั้นได้ และส่วนทั้งโลกเนี่ยผมก็เชื่อว่าไม่มีผู้นำประเทศไหน เขากล้าไปคิดพิเรนทร์แบบนี้ หลักเนี่ยเนะครับ 396 หลังเนี่ย ถ้าเป็นหมู่บ้านเนะครับ ฟังดีๆเนะครับ เช่น หมู่บ้านอะไรก็ได้ จะเป็นแลนด์แอนด์เฮาส์ หรือ จะเป็นหมู่บ้านอะไรก็ได้ ผู้รับเหมารายเดียวได้ เพราะอยู่ในพื้นที่เดียวกันเนะครับ ตั้งแต่ถมดิน สุสานราก

45 อรุโณทัย: ลงเสาเข็ม

46 จตุพร: สารพัดนะครับ มันสามารถกระทำได้โดยผู้รับเหมารายเดียว ถ้าอยู่ในแอเรียหรือพื้นที่เดียวกันนะครับ แต่ว่าการสร้างโรงพักนั้นมัน 396 หลัง ก็ 396 แห่งทั่วประเทศ การให้ผู้รับเหมารายเดียวนั้นเนี่ยนะครับ เดิมจะให้เป็ภาคนะครับ อย่างที่ผมเล่าให้ฟังว่า ใ้ราคาคิดคนเนี่ยมันเคยทำตามรอยไม่ยากหรอกครับ เช่น การทำโรงบ่มยางที่ภาคใต้ที่ผมเล่าให้คุณอรุณทัตย์ฟังวันก่อน ก็ภาคเดียวเวลานั้นเขาให้ปลูกได้ภาคเดียว คือ ภาคใต้ ให้ผู้รับเหมารายเดียว ใ้ซื้อบริษัทนะหนักว่านี้อีก ทำโรงบ่มยางชื่อบริษัทประมงวิจิต (เสียงหัวเราะ) มันอาชีพประมงแต่ว่ามารับเหมารับมาโรงบ่ม เจ้าเดียวนะครับ ที่รับเหมากะทรวงเกษตรและสหกรณ์และก็ทำไปได้ เวลานี้เนี่ยนะครับไม่รู้หาซากตรงไหนเจอกันบ้าง และไม่มีใครอธิบายได้ว่าหลังจากสร้างแล้วเนี่ยสามารถใช้การได้หรือไม่ พูดย่างๆว่ายิงกว่าการเสียค่าไถ่ ค่าไถ่ก็คือการทุจริต ที่ผมเล่าให้ฟังสมัยก่อนการสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียนะครับ โรงกำจัดขยะโรงกำจัดขยะบางแห่งเนี่ยนะครับอย่าว่าแต่เผาเลยจุดบู่หยั่งไม่ติดเลย คือหมายความว่าสร้างก็สร้างกันไปอย่างนั้น บ่อบำบัดน้ำเสียหมดเงินไปเป็นแสนล้านนะ แล้วท้ายที่สุดก็ใช้การไม่ได้เนครับ และก็ไว้เพื่อเป็นการอธิบายว่าเมืองเรามีบ่อบำบัดน้ำเสียแล้ว แล้วพอไปตรวจสอบจริงๆเนี่ยนะครับไม่สามารถทำได้ นักสูดบ่อบำบัดน้ำเสียคลองด่านนะครับ เสียค่าไถ่กันไปเนี่ยนะครับความจริงก็คือการทุจริตกว่า 20,000 ล้าน แต่ทั้งระบบเนี่ยที่กินกันไปกินกันมาเนี่ยนะครับกว่าแสนล้าน แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ต่อ

มาเนี่ยนะครับโฮปเวลล์นะครับ พุดง่าย ๆ ว่าเซ็นต์สัญญาวันเกิดนักการเมือง แล้วทำที่สุดเนี่ยนอกจากเสียค่าโง่รอบแรกไปแล้วนะ ตอนนี้ต้องมาจ้างเพื่อที่จะรื้ออีก พุดง่าย ๆ ว่าเอามันออกก็ต้องจ่ายตั้งค์ ตอนสร้างก็จ่ายตั้งค์ และก็ต้องมาจ่ายอีกรอบหนึ่งตอนที่รื้อออก เห็นไหมครับทั้งขึ้นทั้งลงนะครับ นี่ไม่นับเรื่องค่าโง่ทางด่วนหรือว่าหลักคิดเนี่ยนะครับเรื่องการเก็บเงินด่านมอเตอร์เวย์คงจะจำได้ ด่านมอเตอร์เวย์เนี่ยนะครับสมัยก่อนมันมีคัตริฐมนตรี้หลังจากสร้างเสร็จก็บอกว่าจะให้รัฐดำเนินเก็บไปสักระยะหนึ่ง หลังจากนั้นจะให้เอกชนมาประมูลจัดการเก็บแทน เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับเหตุผลว่าทำไมให้รัฐจัดเก็บก่อน เพราะจะได้รู้ว่าปริมาณของรถที่เก็บแต่ละวันเก็บได้เท่าไร

รายการชงประจำวันที 15 กุมภาพันธ์ 2556

1 อรุโณทัย: รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ นะคะ ร้อนขึ้นเรื่อยๆ สำหรับเวทีการหาเสียงผู้ว่ากทม. ที่เรียกว่าเข้าสู่โค้งที่ 3 แล้ว ใกล้จะสู่โค้งสุดท้ายแล้วในเมื่อวานนี้ตอนเย็นนายสุเทพได้มีการขึ้นเวทีในสองพื้นที่ด้วยกัน นะคะ นั่นก็คือที่ตลาดปัฐวิกรณ์และที่สุเหร่าแดงซอย 16 ถนนเสรีไทย ประเด็นอยู่ที่การขึ้นเวทีปราศรัยที่บอกวันนี้ผมร้อนใจมาก ขณะนี้ประเทศไทยมีภัยคุกคามจากสมุนบริวารของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี้ที่คิดจะเปลี่ยนรูปแบบการปกครองของประเทศจากการปกครองประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยมีการคิดเปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ซึ่งเหตุการณ์ในปี 2552 คนไทยและคนกรุงเทพฯ ยังจำเหตุการณ์ได้ดีเพราะว่าบริวารของพ.ต.ท.ทักษิณได้กระทำการเหมือนจับเอาคนกรุงเทพฯ เป็นตัวประกันไม่ว่าจะเป็นการก่อจลาจล ฆ่าประชาชน เจ้าหน้าที่และเผาบ้านเผาเมือง ส่วนเป้าหมายเดียวเราจะว่ากันค่ะ

2 จตุพร: คือความจริงก็เป็นโรคเก่ากำเริบนะครับ คือหมายความว่าอาการของคนเป็นโรคอยู่เดิม แล้วก็จะกำเริบทุกครั้งเมื่อขึ้นเวทีปราศรัย ความจริงนะครับจะเป็นความสบายใจของทางพรรคเพื่อไทยเขา ถ้าสุเทพ เทือกสุบรรณได้เดินสายปราศรัยในลักษณะอย่างนี้ทุกวัน

3 อรุโณทัย: ทำไมคะ

4 จตุพร: เพื่อช่วยม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผมไม่แปลกใจเลยว่าทำไมโพลทุกแห่งให้พล.ต.อ. พงศพัศนายกวุ่นโพลบ้านสมเด็จ (เสียงหัวเราะ)

5 อรุโณทัย: อันนั้นหม่อมสุชุมพันธุ์นา

5 จตุพร: ก็คือหมายความว่า ผมเริ่มเข้าใจปรากฏการณ์ที่นายสุเทพปราศรัยความจริงก็เป็นเรื่องเดิม คือคนปกติก็รู้ว่าประเทศไทยไม่มีวันเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขเป็นระบอบอื่นได้เลยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นระบบสาธารณรัฐมี

ประธานาธิบดีเป็นประมุขตามที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณได้พูด ก่อนหน้านี้เนี่ยนะครับนายสุเทพก็เคยพูดต่างกรรมต่างวาระหลายครั้งว่าพ.ต.ท.ทักษิณจะกลับมาเป็นประธานาธิบดีบ้าง ทั้งที่ว่าการพูดของนายสุเทพนั้นผมเองก็เคยตอบโต้กันในสภาในประเด็นแบบนี้ใช้เวลากว่าชั่วโมงครึ่งในการอธิบายความกัน ความจริงก็เป็นเนื้อความที่สุเทพ เทือกสุบรรณตอนที่พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติปรองดอง ก็ปรากฏว่า สุเทพได้พูดก่อน ผมเนี่ยตั้งใจไปพูดปรองดองแต่ปรากฏสุเทพเนี่ยทำงานก่อน ผมเองเนี่ยก็ต้องลัดคิวแล้วสภาพสภาที่สับสนอลหม่านมีการประท้วงกันทั้ง 2 ฝ่าย ผมก็เลยลุกขึ้นบอกเขาอย่างนี้แล้วกันท่านประธาน ให้นายสุเทพอยากจะพูดอะไรให้นายสุเทพพูดไปเลยแล้วก็ขออภัยไม่ให้สมาชิกร่วมพรรครัฐบาลเพื่อไทยประท้วงนายสุเทพแม้แต่เพียงคนเดียว และก็เช่นเดียวกันว่าหลังจากสุเทพพูดจบเนี่ย ผมก็จะอภิปรายต่อและก็จะอภัยว่านายสุเทพต้องบอกกับสมาชิกพรรคประชาธิปไตยว่าอย่าได้ประท้วงผมแม้แต่เพียงรายเดียวเช่นเดียวกัน ปรากฏว่าตอนแรกสุเทพพยักหน้าๆ พอได้

6 อรุณทัย: เอาด้วย

7 จตุพร: ชักพักลูกน้องไปกระชับข้างหลังจะเริ่มไม่เอา (เสียงหัวเราะ) แต่ผมเองคือไม่เอาก็ไม่สนใจก็ให้สุเทพอภิปรายไปและก็จะอภัยบรรดาสมาชิกพรรครัฐบาลว่าอย่าได้ประท้วงสุเทพ หลังจากนั้นก็เป็นผู้อธิบายยืนอภิปรายต่อ ปรากฏว่าพรรคประชาธิปัตย์ก็ไม่มีใครประท้วงเหมือนกัน ก็พูดง่ายๆว่าเราทำหน้าบางเสียก่อนครับ พวกนั้นก็ไม่น่ากลัวด้านโดยฉับพลันทันด่วนเช่นเดียวกัน คือผมเองก็ประเด็นเหล่านี้เนี่ยนะครับไม่ใช่ที่แปลกใหม่สำหรับสุเทพ เทือกสุบรรณ คือการพูดเพื่อสร้างจินตนาการว่าจากสมุนบริวารของพ.ต.ท.ทักษิณที่คิดเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศจากระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขเนี่ยครับเป็นสาธารณรัฐมีประธานาธิบดีเป็นประมุขไม่มีใครคิดไปทำ เพราะว่าประเทศไทยนั้นกับสถาบันพระมหากษัตริย์นั้นคือทรงเป็นของคู่กันระหว่างพระมหากษัตริย์กับพสกนิกรแต่ประเทศไทยเคยมีมาจนกระทั่งปัจจุบัน สถาบันพระมหากษัตริย์ไม่เคยแยกนะครับจากพสกนิกรหรือประชาชน เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับไม่ว่าวันที่พรรคคอมมิวนิสต์อยู่ในป่าเขาถ้าเอาไฟรก็ประเทศไทยก็ยังปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข บางช่วงเวลาจะมีการรัฐประหารก็ตามแต่สถาบันพระมหากษัตริย์ก็ยังคงอยู่ดังเดิม ไม่มีใครที่จะไปเปลี่ยนแปลงได้ ฉะนั้นการอธิบายของนายสุเทพ เทือกสุบรรณจึงเป็นลักษณะของการใส่ร้าย แต่ว่าสุเทพ เทือกสุบรรณเค้าก็ฉลาดพอเนี่ยครับที่จะไม่ระบุว่าชื่อใครสมุนบริวารของพ.ต.ท.ทักษิณเมื่อเวลาเราไปฟ้องเนี่ยก็ฟ้องไม่ได้ เพราะว่าเค้าไม่ได้ระบุว่าชื่อนายจตุพรหรือจะเป็นใครก็ตาม แต่ว่านี่เป็นความเท็จร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีใครหรอกครับจะคิดไปทำการอย่างนั้นเหมือนที่เคยบอกว่าพ.ต.ท.ทักษิณจะกลับมาเป็นประธานาธิบดีไม่มีใครกล้าไปคิด แต่สุเทพเค้ากล้าพูดก็ไม่ได้มีความคาดหวังว่าประชาชนปกติเค้าจะเชื่อ แต่ว่าอำนาจยาธิปไตยเค้าจะเชื่อเช่นเดียวกับการเอาชื่อประชาชนที่มีความเห็นต่างไปอยู่ในฝั่งล้มเจ้าก็ลักษณะเดียวกันนี้ เพราะฉะนั้นนี่เหตุการณ์ที่

สุเทพยกตัวอย่างมาเนี่ยนะครับ เหตุการณ์ปี 2552 บริวารของพ.ต.ท.ทักษิณได้กระทำจับคนกรุงเทพเป็นตัวประกันก่อนการจลาจลฆ่าเจ้าหน้าที่ และเผาบ้านเผาเมืองมีเป้าหมายล้มรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

8 อรุณทัย: อดีตนายกรัฐมนตรียังไงต่อมาเมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ล่ะคะ ฝ่ายของพรรคเพื่อไทยชนะแล้ว และได้เป็นรัฐบาลแต่ก็ยังไม่ได้เลิกก่อการร้ายแล้วก็มีการชุมนุมมีการข่มขู่ศาลและก็สถาบันต่างๆ และที่สำคัญยังไม่ยกเลิกความคิดที่จะทำให้ตนเป็นคนเหนือกฎหมาย ทำผิดไม่ต้องลงโทษทำทุกวิถีทางในการใช้อำนาจในรัฐสภา ออกกฎหมายพิเศษเพื่อจะล้างความผิดในการทำลายบ้านเมือง ล้างความผิดให้กับคนโกงบ้านโกงเมือง แทนที่จะทำงานแก้ความทุกข์ของประชาชนแต่แก้ความผิดของพรรคพวกตัวเองเป็นสำคัญ

9 จตุพร: คือไม่มีใครที่จะไปออกกฎหมายล้างผิดหรือจะล้างโกงนะครับ ไม่ว่าใครคดโกงกับชาติบ้านเมืองก็ต้องถูกดำเนินคดี แต่ประเด็นที่เค้าวุฒิกันก็คือว่าการรัฐประหาร 19 กันยายนปี 49 การตั้งคณะกรรมการคตส.เนี่ย มุ่งเป้าเฉพาะบุคคลโดยเลือกปฏิบัติกับมาดำเนินการกับอดีตนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียว คือนายทักษิณ ผมได้บอกเรื่องนี้มาแต่ต้นว่าถ้าคุณไปปฏิบัติกับอดีตนายกรัฐมนตรีที่มีชีวิตอยู่ทุกคนแล้วก็เลือกปฏิบัติเฉพาะตัว ใครเป็นปฏิปักษ์กับนายกทักษิณก็ตรวจสอบนายกทักษิณ ใครเป็นปฏิปักษ์กับนายชวน หลีกภัยก็ตรวจสอบนายชวน ปฏิปักษ์กับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะก็ตรวจสอบกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ปฏิปักษ์กับนายบรรหาร ศิลปอาชา พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธก็คัดเลือกคนปฏิปักษ์ระหว่างกัน ผมก็ทำหน้าที่ขอให้ตั้งผมซักคนว่าไปตรวจสอบอภิสิทธิ์หรือนายชวนก็ได้เนี่ยยกตัวอย่างว่า เพราะว่ามีความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างกัน คณะกรรมการคตส.เนี่ย คือเลือกคนที่เป็นปฏิปักษ์ คือตื่นมาก็ชิงชังหลักก็ชิงชัง ไม่ชอบโดยกมลสันดาน คือแปลความว่าเห็นหน้าก็ไม่ชอบกันแล้วเนี่ย ทำยที่สุดไฉนแหละครับที่เราเห็นว่ามันไม่ยุติธรรม เพราะว่าขณะแข่งขันก็ฟ้าเนี่ยกรรมการเค้าต้องเอาชาติที่เป็นกลาง แพทย์ที่ผ่าตัดถ้ามีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยไม่ว่าสามีภรรยา พ่อแม่พี่น้องเค้าก็จะไม่ให้ผ่าตัดเพราะจิตใจมันไม่นิ่ง ไฉนเนี่ยผ่าเพื่อจะช่วยชีวิต ไฉนเนี่ยผ่าเพื่อที่จะทำลายแล้วก็ปฏิปักษ์ร้อยเปอร์เซ็นต์เนี่ย เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับที่ผ่านมาไม่มีใครไปเสนอกฎหมายเพื่อจะล้างโกง กรณีเรื่องการกระทำผิดอะไรที่เยอะมากแล้วอ้าง ไม่ว่าเรื่องจับเอาคนกรุงเทพเป็นตัวประกัน ก่อการจลาจล ฆ่าเจ้าหน้าที่รัฐ เผาบ้านเผาเมือง พวกผมยังไม่ถูกดำเนินคดีข้อหาฆ่าเจ้าหน้าที่หรือประชาชนเลย แต่นายสุเทพ เพื่อกุสรวรณเนี่ยครับรับทราบข้อกล่าวหา ฆ่าคนตายโดยเจตนาเล็งเห็นผล จากกรณีความตายของนายพัน คำกองร่วมกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผมเนี่ยถูกข้อกล่าวหาการก่อการร้ายที่ไม่รู้ว่าก่อการร้ายเรื่องอะไร เพียงแค่การปราศรัยอยู่ที่แยกราชประสงค์กับสะพานผ่านฟ้าแล้วก็ถ่ายทอดโทรทัศน์ แปลความกันว่าแม้ว่าช่วงเราถูกตัดสัญญาณก็มีการบันทึกนะครับผ่านโลกอินเทอร์เน็ตมากมาย ไม่มีอะไรที่เป็นความลับแม้แต่เพียงเรื่องเดียวก็ถูกข้อกล่าวหาการก่อการร้าย แต่ไม่ได้เจอข้อกล่าวหาฆ่าใครที่

18 อรุโณทัย: จำสั้น

19 จตุพร: คือความจำนี้สั้นลึ้นนี้ยาว แลบลึ้นอย่างกับที่ปิดน้ำฝน (เสียงหัวเราะ)

20 อรุโณทัย: เกลี้ยงเลยนะคะ เข้ามาต่ออีก นายสุเทพยังบอกด้วยนะคะว่าขณะนี้พรรคเพื่อไทยหยุดชั่วคราวเพื่อที่จะเลือกตั้งผู้ว่า คำว่าหยุดน่าจะได้มัยคะว่าหมายถึงอะไรที่ตนมาขึ้นเวทีในครั้งนี้ เพราะว่าร้อนใจคะ เพราะจากการเห็นบรรยากาศการหาเสียงผู้ว่ากทม. แล้วรู้สึกเป็นห่วงกรุงเทพมหานครเป็นห่วงประเทศไทยและประชาชน เพราะว่าม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ต้องสู้กับอำนาจของรัฐบาลที่กำลังทำทุกวิถีทางที่จะปล้นเอาตำแหน่งผู้ว่ากทม.ให้ได้ พรรคเพื่อไทยผูกพันกันมานานและไผ่ฝืนที่จะมายึดกรุงเทพ ถ้าสามารถชนะการเลือกตั้งกทม.ได้ หมายความว่ากทม.ซึ่งเป็นรัฐบาลท้องถิ่นจะอยู่ในกำมือและพวกนั้นก็ทำอะไรก็ได้

21 จตุพร: ไม่ทราบว่าจะปล้นกรุงเทพปล้นยังงั้นไม่ทราบ คือมันไม่มีเหตุผลที่จะไปปล้นคือหมายความว่าปล้นแล้วก็ได้เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพ เวลานี้เค้าเป็นผู้ว่าด้วยการปล้นเหวอ เอา ตอนที่คุณเป็นผู้ว่าคุณทำแบบนี้มา คือมันไม่มีเหตุผลว่าใครเป็นผู้ว่าก็คือประชาชนเลือกเข้าไป ยกเว้นว่าชนะด้วยการโกงในกติกา ซึ่งครั้งนี้เนี่ยพวกผมเองก็ติดตามเพื่อที่จะจับคนโกงนี้ให้ได้กัน แต่ไม่มีใครคิดที่จะปล้นสิทธิของประชาชนกรุงเทพไปได้ แต่อัจจุประสงค์การโกงนี้มีอย่างแน่นอน แต่จะจับได้ไล่ทันกันหรือเปล่านั้น ก็อยู่ที่ว่าพี่น้องประชาชนจะช่วยเป็นหูเป็นตากัน เพราะฉะนั้นเนี่ยครับครั้งนี้ก็ถือว่าโชคดียของม.ร.ว.สุขุมพันธุ์แล้ว ค่ะแนนกำลังทรุดอยู่ ได้นายสุเทพมา

22 อรุโณทัย: ช่วยทรุดไปกันใหญ่

23 จตุพร: คุณสุเทพนี้เค้าเพิ่งออกจากคุก (เสียงหัวเราะ) ปัญหาก็คือว่าไม่รู้ว่าจะช่วยแล้วจะประสบความสำเร็จอย่างไรก็ขอให้ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์โชคดี ลักพักผมก็คงไม่ได้เห็นคลิปไม่ต้องมาช่วยกู

24 อรุโณทัย: อย่าดูถูกผมด้วยการให้คุณสุเทพมาช่วย

25 จตุพร: ...แต่เอาเถอะครับเลือกตั้งก็เรียบร้อยกันได้ ขำขันกันธรรมดาณะครับ แต่ว่าทั้งหมดนี้นั้นผมเองก็เห็นว่าบริบทของสุเทพ เทือกสุบรรณนั้นเป็นบริบทเดิมๆที่เคยพูดในสภาหลายครั้ง ในเวทีปราศรัยที่เค้าไปผ่าความจริงนะ เห็นความจริงที่ไหนอันนี้ไปผ่าหมด (เสียงหัวเราะ)

26 อรุโณทัย: ผ่ามาให้ยังคงเป็นความจริงนะคะ ไม่ใช่ผ่ามาให้ข้างใน

27 จตุพร: เห็นความจริงไม่ได้ผ่าหมดเลย

28 อรุโณทัย: รับไม่ได้ อ่า ประเด็นสุดท้ายบอกว่ารัฐบาลกำลังที่จะมีการดำเนินการทั้งคณะทั้งกลไกขององค์กรรัฐทุกหน่วยงานนะคะ แต่มีเสียงเล่าลือว่านายตำรวจใหญ่ได้ใช้อำนาจรัฐบางอย่างอย่างไม่เป็นธรรม สั่งตำรวจว่าถ้าเขตเลือกตั้งในท้องถิ่นสถานีตำรวจใดแพ้การเลือกตั้ง ผู้กำกับสถานีตำรวจนั้นจะถูกย้ายในทันที เพราะฉะนั้นตำรวจต้องช่วยหาเสียง

29 อรุโณทัย: ตำรวจหรือครับจะช่วยหาเสียง ตำรวจนี้จะส่งอะไรได้ในกรุงเทพมหานคร ไปบอกว่า ช่วยเลือกหน่อยเถอะครับ ถ้าไม่เลือกแล้วผมจะโดนย้ายหรือ ตำรวจที่ไหนเค้าจะทำได้ คือตำรวจเนี่ย น่าเห็นใจนะครับแค่โรงพักสร้างไม่เสร็จเค้าก็ปวดหัวอยู่แล้ว นี่ยังจะต้องมาช่วยหาเสียงอีกหรือถ้า ปรากฏว่าไม่ชนะก็ต้องถูกย้าย แล้วตำรวจเค้าจะไปเสี่ยงยังงั้นครับ

30 จตุพร: เห็นเมื่อวานนี้มีการออกมาเรียกร้องนะคะบอกว่าย้ายผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ออกไปว่าดูเหมือนว่าตอนนี้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่ากทม. ก็คือถ้ามีหลักฐานคุณต้องมาร้อง กกต. แต่ว่าไม่ใช่เอาความรู้สึกคือตำรวจไปหาเสียงยังงั้น คือผมไม่แน่ใจว่าในพื้นที่ตำรวจจะไปหาเสียง ได้หรือเปล่า อาจจะมีสภาพเดียวกับคุณสุเทพไปช่วยหม่อมสุชุมพันธ์ในเวลานี้ก็ได้เนะครับ ขอให้ช่วย ทุกวันนะครับ วันละ 5 รอบก็เข้า สาย บ่าย เย็น ดึก ช่วยมากๆ เพื่อความเจริญของกทม. แต่ว่าในทาง ปฏิบัติจริงๆเนี่ยตำรวจที่ไหนจะไปหาเสียงเลือกตั้งได้ เพราะว่าหนึ่งก็คือคือไม่รู้จะไปในสถานะอะไร และความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนนั้นเค้าไม่ได้มีความสัมพันธ์ว่าจะบอกว่าย้ายไปเลือกใคร เนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับที่บอกว่าเขตไหนแพ้การเลือกตั้งแล้วต้องย้ายเนี่ย ผมว่าวุ่นวายที่สุด เพราะว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจในบางหน่วยบางเขตอาจจะต้องมีความวิตกกังวล แต่ความจริงมันเป็น เช่นนั้นไม่ได้ แล้วถามว่าจะพิสูจน์กันยังไงก็พิสูจน์กันหลังเลือกตั้งไม่เห็นยากอะไรเลย เพราะฉะนั้นเนี่ย เนะครับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ร่วมมือกับคณะกรรมการการเลือกตั้งเนะครับ ร่วมกันในการตรวจสอบระมัดระวังไม่ให้ผิดไป เลือกตั้งเนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับตำรวจก็ทำได้เท่านั้นนะ พุดง่ายๆว่าไม่ให้ใครไปล้มหรือว่าไป ทุจริตแล้วก็ไม่มีใครที่ควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ทำหน้าที่ในการช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ให้ ตำรวจไปหาเสียงแล้วเดิมนั่นว่าถ้าแพ้การเลือกตั้งในเขตไหนแล้วต้องย้ายออกจากสถานีนั่นแล้วจะ ย้ายเค้าไปไหนอะ (เสียงหัวเราะ)

31 อรุโณทัย: คงจะมีการสลับกันในนั้นในความคิดของพรรคประชาธิปัตย์เนะคะ คือถ้าสมมติถ้าดู ท่าทีและกวีลีลาที่มีการขึ้นเวทีของนายสุเทพในวันนี้แสดงถึงอะไรในบางอย่างที่เกิดขึ้นในเวทีและก็เก้าอี้ ผู้ว่ากทม.มัยคะ ที่ประชาธิปัตย์เองก็เริ่มไม่มั่นใจในตัวเองเหมือนกัน

32 จตุพร: คือความที่ว่าคุณสุเทพของผู้สมัครเนี่ย คือถ้าเป็นความสามารถเฉพาะตัวเนี่ยและก็ พุดง่ายๆว่าคุณสุเทพที่สามารถที่สื่อสารและก็ประชาชนรับได้ทุกระดับนั้นที่ว่าโดยตัวบุคคลเนะครับก็เห็น ว่าคนของตัวเองก็คงจะเปรียบเทียบกับค่อนข้างที่จะลำบากในเรื่องความคล่องแคล่ว เพราะฉะนั้นสุเทพ เองก็ปกติก็ไม่ค่อยได้ คือผมเองก็เพิ่งเคยได้ยินว่าเค้ามาช่วยหาเสียงกรุงเทพ

33 อรุโณทัย: ไม่ค่อยขึ้นเวทีเท่าไร

34 จตุพร: พุดง่ายๆว่าหน้าตาแบบนี้ หน้าตาแบบนี้ก็ไปโผล่ครั้งแรกในกรุงเทพ ก็ผมความจริงก็ พรรคเพื่อไทยจะโชคดีว่าหลังจากนี้กรุงเทพจะโผล่ทุกวัน เพราะว่าหลายคนคือในสถานการณ์การ

เลือกตั้งเนี่ย เวลาที่มันวิตกเนี่ยมันอาจจะคิดอะไรต่าง ๆ นานา บางครั้งก็คิดว่าคนนี้จะมาช่วยแต่หาว่าไม่ ว่าก็ต่างคนต่างพาถึงไหนวาคือในเวลาที่เกิดภาวะที่ต้องการชัยชนะมีความร้อนรน มีความไม่นิ่งก็ อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นการปรากฏตัวของนายสุเทพ เทือกสุบรรณแล้วก็เป็นประเด็นเดิมๆที่เคยพูดเนี่ย นะครับ ซึ่งความจริงนายสุเทพพูดทุกวันก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร เหมือนกับสักพักก็บอกว่าจะจับสุเทพ ผม จับสุเทพไปไหนเองคอยดู (เสียงหัวเราะ) ผมก็ชี้แจงผมก็พูดต่อผมก็บอกหน้าตาแบบผมก็เลือกควาย เหมือนกัน (เสียงหัวเราะ) ควายตัวไหนชอบแลบลิ้นก็มันเห็นแก่กินไม่ตั้งใจไถนา (เสียงหัวเราะ) ดูซา หน้าก่อนว่าไถได้ตรงหรือเปล่า หมายความว่าพูดกันไป แต่ว่าสิ่งที่สุเทพ เทือกสุบรรณเนี่ยปรากฏตัวครั้ง นี้ก็ไม่ได้มีอะไรใหม่ยกเว้นว่าสภาพเดิมๆนะครับ ก็ขอให้โชคดีนะครับ

35 อรุณทัย: จากนั้นไปจะมีการเดินเกมหาเสียงที่แรงกว่านี้มั๊ยคะ ดูจากการพูดท้วงทำนองในวันนี้

36 จตุพร: คือผมดูว่าบริบทการหาเสียงเลือกตั้งเนี่ย ไม่ใช่ใครพูดแรงแล้วจะได้รับการเลือกตั้ง หรือว่าจะจับปากจับคออย่างเดียวแล้วจะได้รับการเลือกตั้ง ปัญหาว่าจะเสียงดังหรือเสียงแผ่วเบา ปัญหาว่าคุณพูดจริงหรือเปล่า ประชาชนเชื่อหรือเปล่าเพราะว่าการเลือกตั้ง คือการระดมว่าใครจะ สร้างแรงศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่ประชาชนได้มากกว่ากัน คนนั้นก็ได้รับชัยชนะทั้งนี้ก็คือว่าการเลือกตั้งนั้น ต้องเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะฉะนั้นเนี่ยเนี่ยนะครับปรากฏการณ์แบบนี้ไม่น่าเป็นห่วงใน สถานการณ์การเลือกตั้ง เพราะว่าถ้าอีกฝ่ายหนึ่งเนี่ยนะครับรักษาอาการพูดงายๆว่าไม่สนใจ ปรากฏการณ์แบบสุเทพ เทือกสุบรรณก็ปล่อยให้เค้าไปเป็นอย่างนี้ แล้วทางนี้ก็ว่าของตัวเองเป็นปกติ แล้วก็อธิบายอย่างสบายใจไป สุเทพมาก็ถือว่าเอละ เค้าอุตสาหมา อ่า มาช่วยทั้งที ผมดูว่าเป็น ประโยชน์กับพรรคเพื่อไทยนะ นะครับจึงเรียกร้องว่ามาทุกวันนะครับ วันละ 5 เวลา ได้โปรดเกิด ประชาชนชอบมาก (เสียงหัวเราะ)

37 อรุณทัย: ถ้าจะพิจารณาในส่วนของท้วงทำนองพล.ต.อ.พงศพัศในวันนี้เดินมาถูกทางหรือยังคะ กับการหาเสียงในกรุงเทพมหานคร

38 จตุพร: คือบุคลิกของพล.ต.อ.พงศพัศเนี่ย ซึ่งทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้สำนักงานตำรวจ แห่งชาติมายาวนานนะครับมีบริบทที่สัมพันธ์ มวลชนสัมพันธ์กันมาอย่างยาวนาน เพราะฉะนั้นเค้ารู้ การในการจัดจังหวะ รู้ในการสื่อสารว่าตัวเองควรจะอยู่ในบริบทใด เพราะฉะนั้นในเวลาโลกสื่อสารไร้ พรหมแดนเนี่ย มันชิงพื้นที่เรื่องพื้นที่การขวากันทุกฝ่าย เพราะประชาชนนั้นเราก็ปราศรัยกันจริงๆนะ นะ ครับคนจำนวนหนึ่งแต่ที่ว่าไปมายจริงๆก็คือว่าคนไปบริโภคผ่านโทรทัศน์ ผ่านหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต วิทย์ หรือว่าสื่อสารอื่นๆเนี่ยเนี่ยครับที่ว่ามันก็ติดต่อแล้วไปขยายไปจากนั้น เพราะฉะนั้นบริบท ณ จุดหนึ่ง นั้นความหวังผลก็คือแรงกระเทือนทั้งกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นวันนี้ก็เช่นเดียวกัน สุเทพก็ปราศรัย อยู่ 2 แห่ง ก็เป็นข่าวเพื่อให้เกิดขจรกระจายไกล เพราะฉะนั้นเนี่ยเนี่ยครับก็ให้เดินทางต่อไป

39 อรุณทัย: ค่ะ เป็นเรื่องเดิมๆ เป็นเรื่องเก่าที่เอามาเล่าใหม่แล้วคิดว่าน่าจะไม่มีผลกระทบ

40 จตุพร: คือปัญหาก็อธิบายอย่างใจเย็น เห็นมั้ยผู้สมัครก็ไม่ต้องพูดเนี่ย พวกผมก็ไปว่ากันเอง ก็อธิบายด้วยความอ้อมอ้อม ชำชน

41 อรุณทัย: (เสียงหัวเราะ) ก็ว่ากันไปนะจะเป็นสี่ส้นเรียกว่าเป็นสี่ส้นอย่ามองให้เครียดแบบนั้น ไซ้มัยคะ

42 จตุพร: คือมันไม่มีอะไรน่าเครียดอะ คนพูดอย่างนี้ได้แล้วถ้าใครไปเครียดกับคำพูดนี้แสดงว่า แยะเต็มที

43 อรุณทัย: แต่ก็มีบางกลุ่มนะคะไม่ได้มีการติดตามข่าวสารบ้านเมืองแล้วก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตอนนี้ นายสุเทพกับนายอภิสิทธิ์ติดอยู่ในสถานะไหนของสังคม แต่พอมาป้ายสีให้คนอื่นแบบนี้มีกลุ่มคนบาง คนที่ไม่ได้รู้เรื่องอาจจะหลงเชื่อในคำพูดของนายสุเทพก็เป็นได้

44 จตุพร: ก็เพราะฉะนั้นก็คือว่าวันนี้พี่น้องเราเนี่ยก็ไปช่วยปราศรัยนะครับ ในซีกของพี่น้องเสื้อ แดงที่เข้าไปทำหน้าที่ทางการเมืองก็พูดง่าย ๆ อยู่เกือบทุกชุดอะที่เค้าจัดปราศรัยให้ก็ไปอธิบายความนะ ครับ ก็คือในบริบทที่พี่น้องรับฟังเข้าใจได้อย่างง่ายดาย คือผมมองดูว่าไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่อะไร แต่ว่า อธิบายกันด้วยความเข้าใจ เพราะไอ้เนี่ยมันเป็นเรื่องที่จมันเป็นเรื่องที่รู้สึกที่เจ็บปวดด้วยความเท็จและกั อากาหนักเต็มที

45 อรุณทัย: ขึ้นเวทีที่ผ่านมามีสายล่อฟ้าตามไปบ้างหรือยังคะหลังจากที่คุณจตุพรขึ้น แล้วเค้า บอกว่าเดี๋ยวจะตามไปบอกความจริง

46 จตุพร: ก็ยังไม่เห็นที่ ผมส่วนใหญ่ปราศรัยบนบกไ้ปลาบู่คงจะเกล็ด ไ้วอลเปเปอร์ก็ไม่เห็น ก็คือหมายความว่าความจริงที่เค้าไปเนี่ยตลาดปัฐวิกรณ์เนี่ย ผมไปมาก่อนแล้วก็คงจะตามกลืนมา (เสียงหัวเราะ)

47 อรุณทัย: จริงๆแล้วการได้เปรียบเสียเปรียบการไปเวทีตั้งที่ไหนก่อนแล้วมีคนมาตบท้ายมันมี ผลมัยคะ เพื่อไทยไปปัฐวิกรณ์มาก่อน เอ่อ นโยบายแบบนี้มีการหาเสียงแบบนี้แต่ประชาธิปไตย ตามหลังไปเหมือนเป็นการปิดเกมแล้วให้ประชาชนในพื้นที่รู้ว่าคุณจริงมันแบบนั้น มันมีผลมัยคะ ก่อนหลัง

48 จตุพร: ผมว่าประชาชนจะได้ชั่งน้ำหนัก คือวันนี้ประชาชนโชคดีที่ได้ฟังทั้งสองฝ่าย และก็ไป ชั่งน้ำหนักดูว่า เอ่อ ข้อมูลของฝ่ายไหนนะครับที่ว่าน่าเชื่อถืออะครับ ประชาชนก็เชื่อฝ่ายนั้นไป คือผม เองไม่ได้มีหน้าที่ว่าฟังผมแล้วจะต้องเชื่อผม บอกว่าฟังนายสุเทพแล้วต้องเชื่อนายสุเทพ แต่เอาเหตุผล ข้อเท็จจริงเรียงลำดับความน่าเชื่อถือแล้วก็มาเทียบดูแล้วก็ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจนะครับ นอกจากนั้นก็เป็นองค์ประกอบของผู้สมัคร ซึ่งก็ชัดเจนว่าจะต้องมีผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหลังจาก การเลือกตั้งไปแล้ว

49 อรุโณทัย: ถ้า ก่อนการเตรียมการที่ช่วยสอดส่องการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นโดยแกนนำนปช.เมื่อวานนี้ก็ได้มีการไปยื่นหนังสือกับกกต.นะคะเพื่อจะเป็นอาสาสมัครในการตรวจสอบการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความสุจริตโปร่งใสก็ได้ถูกปฏิเสธมาเป็นที่ยี่สิบแล้วนะคะ โดยบอกว่าจะทำได้เพียงแค่สังเกตการณ์แค่รอบนอกการเลือกตั้งเท่านั้น แล้วก็นอกเหนือจากนั้นไม่สามารถที่จะเข้าไปข้างในได้ จะมีผลกระทบอะไรมั๊ยคะ

50 จตุพร: คือประเด็นที่มันเป็นปัญหาก็คือว่า คุณหาในกรุงเทพมหานครมีหลากหลายรูปแบบ เช่น ใช้เดินที่หรือใช้ห้องเรียนโรงเรียนต่างๆนะครับ เช่นว่าหน่วยเลือกตั้งผมเนี่ยนะครับอย่างวังทองหลางเนี่ยนะครับ มีประมาณ 5-6 หน่วยใช้ห้องเรียนนะครับ ซอยลาดพร้าว 96 เนี่ยก็ปรากฏว่าก็ต้องนะครับ คือการสังเกตการณ์เป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะไม่มีที่นั่งสังเกตการณ์ยกเว้นว่าสบตากันตอนที่ก่อนจะเข้าคูหาเลือกตั้ง แล้วก็มองไม่เห็นเพราะว่าอยู่ในอาคารเรียนนะครับ ยิ่งไงก็ตามสอดส่องดูแลบ้างแต่ก็อย่างน้อยก็ได้มีการรู้ว่ามีคนได้ติดตามมีคนได้เฝ้าดู ก็เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ประจำการนะครับ อยู่ในหน่วยเลือกตั้งกันอยู่แล้ว คือทั้งหมดเนี่ยนะครับให้การเลือกตั้งมันบริสุทธิ์คือแม้ว่ามันได้เข้าไปนั้นต้องให้กรรมการสังเกตการณ์เลือกตั้งที่ผู้สมัครเค้าวางไปนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อทางนปช.ร้องไปเพื่อที่จะเข้าไปสังเกตการณ์เลือกตั้งก็ไม่ให้ก็ไม่เป็นไร ก็ประยุกต์ดูการตั้งแต่การนับคะแนนคือการดูการติดตาม ผมก็เชื่อว่านะครับการติดตามอย่างเป็นระบบเนี่ยก็ยังมีผลอยู่ครับ แม้ว่าไม่มีโอกาสนั่งเฝ้าข้างในก็ตาม

51 อรุโณทัย: จริงๆแล้วมันเป็นระเบียบใช้มั๊ยคะไม่ได้หมายความว่าทำให้เข้าไปสังเกตการณ์คือการทุจริตแบบนั้นไม่ใช่

52 จตุพร: คือขณะเดียวกันก็คืออย่างนี้นะครับ เค้าวเรียกว่าคณะกรรมการสังเกตการณ์การเลือกตั้งตัวแทนผู้สมัคร ถ้าไปในตัวแทนผู้สมัครเนี่ยไปได้ แต่ในกรณีนี้ทางนปช.เองเนี่ย เคาก็ต้องการร้องขอความร่วมมือนะครับ ทำหน้าที่ว่าเรามาร่วมกันในการปราบปรามการทุจริตการเลือกตั้ง แต่ว่าผมว่าก็ไม่มีปัญหานะครับ ก็คือหมายความว่าเดี๋ยวก็จะมีการนัดประชุมใหญ่กันวันที่ 24 นะครับก็คงจะรู้ว่าจะต้องทำหน้าที่ตรงไหนกันอย่างไร ถ้าอยู่รอบอยู่ริมถนนนะครับ ทางเดินที่หรือชุมชนต่างๆไฉนนั้นไม่มีปัญหา อยู่นอกอยู่ในมีค่าเท่ากันนะครับเพราะว่าดูได้ครบ 360 องศา แต่กรณีที่เป็นคูหาเลือกตั้งที่เป็นที่ห้องเรียนเท่านั้นแหละที่จะเป็นปัญหา แต่ว่าไม่มีปัญหาคือรอบนอกนะครับก็ประยุกต์ตามพื้นที่เป็นภูมิรัฐศาสตร์กัน

53 อรุโณทัย: เราต้องเฝ้าระวังด้วยนะคะเพราะว่ากกต.กทม.ได้เตือนว่าบุคคลใดที่ฝ่าฝืนเข้าไปในหน่วยเลือกตั้ง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก็จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแล้วก็ดำเนินคดีทันทีนะคะ ระวังสอดส่องช่วยเหลือแต่อย่าไปสร้างปัญหาเพิ่ม

54 จตุพร: ผมเชื่อว่าพี่น้องเสื้อแดงจะรู้หน้าที่ของตัวเองเป็นยังไง เพราะว่าถ้าจะมีการนัดนะครับ ในการชักชวนความเข้าใจ อ.ธิดาเค้าก็ได้นัดหมายวันที่ 24 นะครับ คนก็มาร่วมเป็นหมื่นอะ ก็จะได้ อธิบายความกันนะครับ สอดส่องการโกงกันอย่างไรมันก็มีสารพัดวิชาอยู่เหมือนกัน

55 อรุณทัย: 6,000 กว่าหน่วยนะคะ มาช่วยกัน เอา ช่วงนี้พักกันครูเดียวคะ ช่วงหน้ากลับมาพูดคุย กันต่อคะ มาพูดคุยกันต่อในช่วงที่ 2 ของรายการชุมชนะคะ ที่นี้เรามาดูที่ความเคลื่อนไหวแล้วก็ความ เป็นไปได้ทิศทางในการเคลื่อนไหวการออกกฎหมายในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับภาคประชาชน นะคะ ซึ่งล่าสุดเองด้านของนายวรชัย เหมมะส.ส.สมุทรปราการ พรรคเพื่อไทยก็ได้เปิดเผยคะว่าจะมี การรวบรวมรายชื่อส.ส.เสื้อแดงพรรคเพื่อไทยให้ได้ประมาณ 20 คน เพื่อที่จะยื่นเสนอร่างพ.ร.บ.นิรโทษ กรรม โดยตั้งเป้าว่าจะให้เสร็จในสมัยประชุมนี้

56 จตุพร: ผมยังไม่ได้ดูรายละเอียดกันแต่เห็นว่าคุณวรชัย เหมมะเนี่ยก็เป็นพี่น้องเสื้อแดงที่มี ความผูกพันกับพี่น้องประชาชน เค้าก็มีความรู้สึกมีความกระตือรือร้น แล้วก็พยายามที่จะกล้าพูดคุย แลกเปลี่ยนกับบรรดาหมุ่มิตรและบางครั้งชาววาย เช่น คุณวรชัยก็ไปในฐานะคนเสื้อแดงปกติ แต่ว่า เวลาสื่อเค้าไปรายงานว่าเป็นตัวแทนคณะนิติราษฎร์ซึ่งความจริงไม่ใช่ คุณวรชัยเค้าเป็นนปช.นะครับ ก็ เป็นพี่น้องเสื้อแดงตามปกติ คือพูดง่าย ๆ ว่าเค้าไม่ได้ทำไม่ได้เป็นตัวแทนที่ว่ำนี้นะครับ พอข่าวออกไป เอ๊ะว่าเค้าไปอวดอ้างไปกล่าวอ้างได้อย่างไร ข้อเท็จจริงเค้าก็ไม่ได้ประกาศนะครับ เพียงแต่ว่า สื่อสารมวลชนก็ไปลงอย่างนั้นเอง และก็ไม่มีเหตุผลอะไรไปลงประกาศอย่างนั้น เพราะเค้าก็มีสนาม ตัวเองเป็นส.ส.มีพื้นที่นะครับที่จะดำเนินการอะไรอยู่แล้ว พวกผมคงจะได้นัดคุยกันซักวันหนึ่งนะครับ ในสัปดาห์ถัดๆไป ถัดๆไปว่าสถานการณ์เวลานี้เนี่ยเราไม่รู้ที่เราต้องเจอกับอะไรบ้าง การจะผ่านเป็น พ.ร.ก. พ.ร.บ. หรือแม้กระทั่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ตามไม่ใช่เรื่องง่ายๆกับสถานการณ์ในเวลานี้ สำคัญในช่วงของรอยต่อเนี่ยอย่างที่ผมบอกว่าผู้ที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนะครับจะมีจิตใจอย่างไร เพราะฉะนั้นการพยายามอธิบายว่าการรักษารัฐบาลและก็ให้พี่น้องอยู่ในเรือนจำต่อและกับบอกว่าให้อยู่ ในเรือนจำจนกว่าจะอยู่ช่วงสุดท้ายของรัฐบาลค่อยนิรโทษกัน เป็นเหตุผลที่เลวร้ายมาก ผมเองเนี่ยนะ ครับไม่คาดคิดว่าจะได้ยินและผมก็ไม่คิดว่ารัฐบาลนั้นจะไปเออออห่อหมกกับความคิดนี้ เพราะการ นิรโทษกรรมให้ส่วนประชาชนนั้นควรที่จะเร่งดำเนินการ ซึ่งความจริงเวลานี้ถือว่าช้าไปด้วยซ้ำนะครับ นี่กำลังจะครบ 3 ปี กับโชคชะตานี้และก็ยังทิ้งไว้นานวันเข้า และถ้าวันนั้นเนี่ยนะครับวันที่คิดว่ารัฐบาล ยังสามารถอยู่จนถึงช่วงสุดท้ายได้เนี่ย แล้วถ้าเกิดไม่ใช่ขึ้นมาแล้วประชาชนเค้าจะอยู่อีกกี่ปี แล้ว สถานการณ์เนี่ยนะครับ เค้าจะต้องพบกับชะตากรรมอันแสนสาหัสกันอย่างไร เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็น แนวทางพระราชกำหนดซึ่งไม่ใช่อยู่ดีดินปช.เค้าจะเสนอลอยๆ เค้าก็ศึกษาประวัติศาสตร์นะครับการ ตราพระราชกำหนดนะครับในของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาหรือกับนักกฎหมายทั้งปวงแล้วเห็นถึง ความเป็นไปได้นะครับ แต่ว่าไม่ได้เป็นบอกว่าเป็นพระราชกำหนดเท่านั้น ถ้าไม่ได้เข้าพเจ้าจะไม่

ยอมไม่ใช่อย่างนั้น ท่านอ.อุกฤษก็มาต่อ ยอดต่อ ท่านก็บอกว่าต้องตราเป็นพระราชบัญญัติสินะครับ ให้ อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติทำหน้าที่ 3 วาระรวดนะครับ ต่อมาคณะนิติราษฎร์ได้บอกว่าเป็นการแก้ไข รัฐธรรมนูญ คือแปลความว่าเมื่อมีจุดเริ่มต้นจากพระราชกำหนดก็แตกเป็นความคิด แต่ว่าท้ายที่สุด เนี่ยจะเลือกแนวทางใดก็ได้ที่สามารถปลดปล่อยประชาชนได้จริง ที่ต้องพูดย้ำกันนี้ก็คือว่าอย่าให้ใคร คิดเป็นเจ้าของว่า เสรีภาพของประชาชนที่เขาได้รับนั้นเป็นเรื่องของหน้าตาใครซึ่งมันไม่ใช่ มันเป็นเรื่อง ที่ทุกฝ่ายจะต้องดีใจและยินดีกับอิสรภาพของพี่น้องนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยผมเองก็ ณ ขณะนี้เห็น อาการห่วงใยของวรชัยเนี่ยนะครับว่าก็คงจะได้สดับดับฟัง แต่ผมก็ยังมีความเชื่อมั่นว่าในระหว่างที่รอ คณะกรรมการกฤษฎีกาเนี่ยนะครับและด้วยความวาดหวังว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเอาพระราช กำหนดเดิมๆเนี่ยนะครับมาเปรียบเทียบกรณีต่างๆมานั้นและก็คิดว่าจะได้ใช้เหตุผล ของพวกผมเองยัง มีความเชื่อว่าการตราพระราชกำหนดนั้นยังเป็นทางออกที่ดีที่สุด แล้วที่สำคัญที่สุดเนี่ยนะครับการ เดินหน้าคุยกันไปมันก็เรื่องที่ดีอะ แต่ว่าประเทศนี้ดูสภาพเนี่ยถ้ามันคุยจบเสถ. นั้นก็ไม่คงต้องเข้า โรงพยาบาลด้วยปรองดองยังไม่ยุติ ถือว่าเป็นคุณูปการทั้งปวง นะครับพล.อ.สนธิ บุญยรัตกลินนะครับ นี่ตัวเป้งแล้วนะครับ ต้องการย่อนรอยก็ไม่สามารถจะกระทำการได้ แต่อย่าไปสิ้นหวัง แต่ว่าไม่ถึงขนาด ว่าต้องไปตัดจรีตนะครับว่าจะต้องปรองดองอะไรนะครับก็เอากันพอสมควร แล้วถึงที่สุดก็ต้อง ตัดสินใจกัน แพลนก็มีว่าแต่ละคนก็มีแนวความคิดบางที่ปากก็พูดอย่างใจอย่างนะครับ ความจริงก็ อยากเกือบตาย แต่ทำทำอิมแล้ว (เสียงหัวเราะ) จริงแล้วปากแห้งทำท่าท้อปาก (เสียงหัวเราะ)

57 อรุณทัย: ถ้ามีการตั้งข้อสังเกตที่คุณวรชัยบอกว่าดูท่าทีของรัฐบาล เอ่อ ดูแล้วท่าทางจะไม่ ออกเป็นพ.ร.ก.น่าจะได้รับสัญญาณอะไรบางอย่างมั้ยะถึงได้มีการเบี่ยงไปพ.ร.บ.

58 จตุพร: คือผมเวลานี้เนี่ยความเป็นห่วงนะครับ เพราะว่าคุณวรชัยเองก็ผ่านเหตุการณ์ การเมืองมามากมาย ก็มีความมีสิทธิที่จะกังวลเช่นเดียวกับพวกเราหลายคน แต่ว่าจะต้องกลับมา นั่ง คุยกันก็คือท้ายที่สุดเนี่ยนะครับรีบนะครับ แม้ว่าเราจะรีบแต่เราเห็นว่ายังไม่มีโอกาสสำเร็จยาก ก็คุ้ย กันให้จบเสียก่อน เสร็จจากความกันให้จบเสียก่อนนะครับ แล้วผมก็เชื่อว่าทางเลือกที่ดีที่สุดจะต้องเกิดขึ้น แต่ว่าใช่เลือกโดยการซื้อเวลา เรื่องนี้อย่างที่ผมบอกว่าถ้าเป็นเรื่องของพวกเราที่อยู่ข้างนอกคุณจะซื้อ เวลากันเป็นชาติก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ว่าเรื่องของพี่น้องของเราที่อยู่ในเรือนจำนั้น เวลามันมีคุณค่า มากกว่าสิ่งอื่นใด

59 อรุณทัย: ค่ะทีนี้พอจะอธิบายแทนคุณวรชัยได้มั้ยะว่าการยื่นโดยรวบรวมชื่อส.ส. 21 คน เสนอ ร่างพ.ร.บ.มันจะเสร็จสิ้นภายในสมัยประชุมนี้ได้ยังงัย แล้วมันจะแตกต่างจากพ.ร.บ.อันอื่นยังงัยที่เสนอ ไป

60 จตุพร: คือความเชื่อของคุณวรชัยเนี่ยก็คือหลัก เพราะฉะนั้นการเสนอพระราชบัญญัติไม่น้อย กว่า 20 คน คือ 21 คือเสนอแล้วสภาก็กำหนดบรรจวาระซึ่งกฎหมายก็ยังค้างคากันพอสมควร

เพราะฉะนั้นทำได้อย่างเดียวก็คือต้องขอมติในที่ประชุมเพื่อเลื่อนระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับ จึงจำเป็นต้องพูดคุยกัน โดยเฉพาะในพรรคร่วมรัฐบาลซึ่งเป็นเสียงข้างมาก ควรจะคุยกันให้ตกลงลึก ส่วนพรรคประชาธิปัตย์ก็ฟังๆ ฟังๆ อย่างนั้น คืออย่าไปตาม ดร.ไตรรงค์ ชวนสุเทพมานี้ (เสียงหัวเราะ)

61 อรุณทัย: เอ่อ กรณีการที่คุยกับคุณไตรรงค์ก็เป็นประเด็นปัญหาเหมือนกันนะคะ ที่พรรคประชาธิปัตย์บอกว่าเหมือนพยายามลักไก่รีเปลาที่คุยกับคุณไตรรงค์แล้วเหมาแข่งว่าพรรคประชาธิปัตย์นั้นเห็นด้วยกับสิ่งที่จะมีการเจรจากันเกิดขึ้น

62 จตุพร: คือประชาธิปัตย์เค้าก็เป็นอย่างที่ผมว่าเนี่ยก็เป็นลีลาเค้าอย่างนี้ ความจริงแล้วเนี่ยคือ บางครั้งเราก็ไม่ควรเสียเวลากับพรรคประชาธิปัตย์เหมือนกัน คือถ้าเรารู้คำตอบแล้วเนี่ยก็ไม่ควรไปเสียเวลานะครับ ไปคุยให้มันเสียความรู้สึกทำไม เพราะว่าเค้าก็มีท่วงทำนองของเค้าแบบนี้ สุเทพเนี่ยพออ้าปากก็รู้ว่าจะพูดอะไรต่อ แค่อ่านก็รู้ว่าจะพูดอะไรไปตรงไหน เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับคือผมเองก็ไม่เห็นประโยชน์อะไรที่จะต้องไปนะครับมัตมีดร.ไตรรงค์อะไร ผมว่าเค้าก็ผ่านร้อนผ่านหนาว แต่ว่าพรรคประชาธิปัตย์จะเอาเรื่องอะไรก็เรื่องของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ว่าการที่ประเทศนี้จะเดินหน้าด้วยความสงบปรองดองนั้น เค้าไม่จำเป็นต้องรอพรรคประชาธิปัตย์ ถ้ารอพรรคประชาธิปัตย์เนี่ยเนะครับ กระบวนการที่จะสร้างความสงบนั้นไม่มีวันที่จะได้สตาร์ท พรรคประชาธิปัตย์ก็แสดงท่าทีนี้ตลอดและถ้ารอให้พรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยเนี่ยก็ต้องชาติหน้า แล้วชาติหน้าก็ไม่แน่ว่าเค้าจะเห็นด้วยรีเปลา อาจจะชาติถัดไปนั่น เพราะฉะนั้นเนี่ยเนะครับบางครั้งหลักการฟังความไม่ครบ มันก็ถือว่าฟังแล้วเนะครับเพียงแต่ว่ามันไม่เข้าหูเท่านั้น ก็คือหมายความว่าความจริงท่วงทำนองเนี่ยไม่ใช่ว่าเค้าเพิ่งแสดงเค้าแสดงตนมาชัดเจนอยู่แล้ว เพียงแต่เราเนี่ยเนะครับก็มีความเชื่อแบบเดิมๆว่าฟังความไม่ครบถ้วนอะไรก็ฟังแล้วแล้วยังไง ก็ตัดสินใจยังงี้ ก็แปลความถ้าพรรคประชาธิปัตย์ไม่เห็นด้วยก็ไม่กล้าเดินหน้าไฉนัย ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องเดินหน้า เพราะว่ามีค่าเท่ากับศูนย์ไม่ว่าคุณจะถามวันนี้พุงนี้มะรืน ประชาธิปัตย์ก็ไม่ได้เห็นด้วยอยู่แล้ว

รายการชุธงประจำวัน ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556

1 อรุณทัย: ค่ะ ก็ชัดเจนนะคะ ช่วงนี้เดี่ยวเราพักกันครู่เดียว เดี่ยวช่วงหน้ากลับมาวิเคราะห์กัน สำหรับเหตุการณ์หลังการเลือกตั้งผู้ว่า กทม. ที่เกิดขึ้นในวันที่ 3 มีนาคม นอกจากปากฟุ้งประชาธิปัตย์ที่บอกว่าถ้าเพื่อไทยชนะการเลือกตั้งแน่นอนจะมีการเร่งผลักดันการแก้ไขรัฐธรรมนูญและออก พ.ร.บ. พ.ร.ก. นิรโทษกรรมอย่างแน่นอน ส่วนอีกมุมหนึ่ง เราจะมานั่งดูกันค่ะว่าถ้าพรรคเพื่อไทย

ชนะการเลือกตั้งครั้งนี้ประชาธิปไตยแพ้จะมีผลขับเคลื่อนที่ตำรวจสันติบาลออกมาเปิดเผยหรือไม่ว่าจะมีสารพัดมือออกมาชุมนุมต่อต้านรัฐบาล พักกันสักครู่เดียวค่ะ

2 อรุณทัย: มาพูดคุยกันต่อในช่วงที่สองของรายการชุธงษะค่ะ เราจะมาวิเคราะห์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากเลือกตั้งผู้ว่ากทม.ค่ะ หลังจากข่าวที่ตำรวจสันติบาลได้เปิดเผยว่าจากนี้ไปหลังจากการเลือกตั้งแล้วเสร็จในเดือนเมษายนจะมีสารพัดมือออกมาชุมนุมต่อต้านรัฐบาล แน่นนอนเมื่อวันอังคารที่ผ่านมาเราวิเคราะห์รู้แล้วว่าจะมีกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติรักษาแผ่นดิน แต่นอกจากกลุ่มนี้จะมีกลุ่มไหนอีกคะ ที่จะออกมาเคลื่อนไหวในสถานการณ์แบบนี้

3 จตุพร: คือกระบวนการเนี่ยนะครับที่ต้องการจะโค่นล้มรัฐบาล ผมว่าเค้าคงจะต้องเดินหน้าไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะเป็นบวกหรือเป็นลบ ถ้าผลการเลือกตั้งผู้ว่าฯเป็นบวกก็จะสร้างแรงฮึดให้กับฝ่ายที่เป็นกองเชียร์รัฐบาล แต่ฝ่ายที่โค่นล้มนั้นเค้าก็ไม่น่าที่จะหยุดด้วยเงื่อนไขอย่างนี้ คือผมดูปรากฏการณ์และผมคิดว่าจะนำไปสู่เรื่องบางอย่างเช่นกรณีการอาชญากรรม 65 ล้านบาทของอดีตกระทรวงกลาโหม พลเอกเสถียร เพิ่มทองอินทร์ ซึ่งหนังสือพิมพ์พาดหัวข่าวจะครับในช่วงวันสองวันที่ผ่านมานี้ ที่มันเกิดปรากฏการณ์ประหลาดก็คือ 1. บัญชีทรัพย์สินของพลเอกเสถียรเนี่ยไม่ได้มีใครร้อง ให้ไปตรวจสอบแต่เป็นการตรวจสอบทรัพย์สินของ ปปช.เอง ในส่วนนะครับที่ผมมองว่าจะเกิดปรากฏการณ์ เรื่องอยู่ดี ๆ แล้วลอยขึ้นมานั้นไม่ใช่แค่กรณีการอาชญากรรมของพลเอกเสถียร ซึ่งข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรมันก็เป็นหน้าที่ของ ปปช. และพลเอกเสถียรที่ต้องไปให้ข้อเท็จจริงภายใน 30 วัน นะครับตามที่ได้มีการนัดหมายกัน แต่คนทางการเมืองอย่างผมนั้นเราผ่านและเห็นเหตุการณ์มากมายว่านี่เป็นการเริ่มต้นเพื่อไปสู่เรื่องอื่นและเกี่ยวข้องกับชุดง่าย ๆ ว่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล ถามว่าเปลี่ยนแปลงอย่างไร ดูเหมือนหนึ่งว่าพลเอกเสถียรนี้ะครับในช่วงก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่ง ปลัดกระทรวงกลาโหม ด้วยการเกษียณอายุก็เกิดเหตุพุดง่าย ๆ ว่ามีปัญหากับรัฐมนตรีกลาโหม ซึ่งรัฐมนตรีนี้ะครับตาม พ.ร.บ. บริหารราชการแผ่นดินนั้นผู้ภายใต้บังคับบัญชาคนเดียวคือ ปลัดกระทรวงกลาโหมเท่านั้น เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับอำนาจของรัฐมนตรีสั่งได้ก็คือสั่งปลัดกระทรวง ปลัดก็ไปสั่งอธิบดีนะครับ หรือจะมอบหมายผ่านรองปลัดแต่ว่าเรียงตามลำดับไปอย่างนั้น นี่คือการเปรียบเทียบของการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อมีปัญหาเรื่องการแต่งตั้งปลัดคนใหม่ตามความที่ปรากฏเสร็จแล้วก็ไปขยายความนะครับนำไปสู่การฟ้องร้องมากมาย นะครับไม่ว่าร้องต่อศาลปกครองรวมกระทั่งการร้องต่อ ปปช. และก็ก่อนหน้านี้ฝ่ายค้านก็ไปอภิปรายไม่ไว้วางใจในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับเรื่องที่ไม่ปีไม่มิชลุ่ยตามสำนวนไทยเนี่ย แล้วอยู่ดี ๆ เนี่ยโดยไม่มีใครร้องไป คือถ้าเราดูข่าวขึ้นเนี่ยก็ไม่น่าจะมีอะไร แต่ดูปรากฏการณ์ว่ากรณีพลเอกเสถียร เพิ่มทองอินทร์เนี่ยซึ่งถูก ปปช.หยิบยกขึ้นมา พลเอกเสถียร เพิ่มทองอินทร์นี้เกษียณมาไม่ถึง 5 เดือน รวมถึงคดีสมัยเป็น อะ ประทานโทษ เป็นบอรรถคลังสินค้าก็อีกหนึ่งประเด็น รวมประเด็นของการเป็น

ปลัดกระทรวงและปช.ก็เป็นคนดำเนินการเอง เขาละการทำหน้าที่การตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นเรื่องที่ดีเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญ เพียงแต่ว่ามุมมองทางการเมืองแบบผมนั้นมันไม่ได้เดินตาเดียวพูดง่าย ๆ ว่าต้องการจะเล่นก็ต่อ เพราะนี่เป็นการสร้างความชอบธรรมถึงแม้ว่าคนที่มีความบกพร่องก็ถูกดำเนินไปแล้วนะครับในฐานะผิดปกติ รวมกระทั่งเรื่องการแจ้งบัญชีทรัพย์สินอันเป็นเท็จและส่วนที่แจ้งทรัพย์สินอันเป็นเท็จนั้นก็ร้องต่อศาลฎีกาแผนกอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยประเด็นที่ ร่ำรวยผิดปกติก็ให้ชี้แจงภายใน 30 วัน ปรากฏนี่เป็นข่าวที่พาดหัวหนังสือพิมพ์ทุกฉบับถ้าคนที่ไม่ได้ อยู่ในแวดวงทางการเมืองและไม่ได้ติดตามอะไรนั้นมันคงจบอยู่แค่การร่ำรวยผิดปกติแจ้งบัญชีทรัพย์สินอันเป็นเท็จเท่านั้นของพลเอกเสถียร แต่คนทางการเมืองแบบผมที่มองเห็นสถานการณ์นั้น ผมมองดูว่านี่เป็นจุดสตาร์ทเริ่มต้น ปักเอาไว้ก่อนการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อให้เห็นว่านี่เป็นเรื่องปกติ เพราะฉะนั้นสื่อมวลชนหลายคนนะครับที่มีชื่อ หรือพูดง่าย ๆ ว่ามีชั้นพอสสมควรคำก็ได้เตือนว่าไม่ว่าชนะหรือแพ้ ชนะนี้จะเล่นเกมเร็วขึ้นด้วยซ้ำ แพ้ก็ต้องเอาเพราะฉะนั้นการตีไฟเรื่องนี้ดักเอาไว้พูดง่าย ๆ ว่าเปิดไฟรอไว้แล้วนะครับ แต่เพื่อเดินต่อไปนั้นทำให้ต้องคิดว่าหลังจากการเลือกตั้งผู้ว่า จะมีการลงมือกันอย่างไร เพราะว่าถ้าลงมือในประเด็นนี้เนี่ยนะครับในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมนั้นจะนำไปสู่ถึงนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะต้องคาดคิด และจะต้องเตรียมการ เตรียมตัวกัน เพราะฉะนั้นอยู่ดี ๆ เกิดโคมลอยขึ้นมามันไม่ใช่เรื่องบังเอิญ และมันไม่ใช่ว่าปรากฏการณ์มันจะอยู่กันเพียงแค่นี้ แต่ขณะนี้มันยังไม่เกิดนะครับ ปรากฏการณ์คือ เรื่องการทุจริตการแจ้งบัญชีทรัพย์สินอันเป็นเท็จ การทุจริตในหน้าที่ราชการ ปช.นี้ทำได้เท่าที่มีโดยชอบแล้ว แต่ปัญหาว่าหลังจากนี้จะอย่างไร เพราะก็มีข้าราชการจำนวนมากมีแม่ทัพนายกองจำนวนมากมีนักการเมืองจำนวนมากที่ถูกร้องให้มีการตรวจสอบเช่นเดียวกันแต่ว่ากรณีนี้ไม่มีใครร้องและก็เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ความจริงคือถ้ามันไม่มีอะไรที่เป็นจิ๊กซอร์ทางการเมืองต่อเนี่ยเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญ ปช.อย่างยิ่ง นะครับและก็เป็นสิทธิ์ของพลเอกเสถียรที่ต้องไปต่อสู้คดี ครอบครัวของพลเอกเสถียรต้องไปต่อสู้คดี แต่ผมมองทะลุเลยว่าไม่ได้หยุดเท่านั้นเกมจะกินหมากต่อไปนะครับเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่ว่าเราจะมาว่ากันภายหลังจากการเลือกตั้งผู้ว่า คุณอรุณทิพย์ถามว่าตามข่าวของสันติบาล จะมีกลุ่มต่างๆ มาชุมนุมก็มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเพราะประเด็นประสาทพระวิหารเนี่ย ชนะก็คือคำตัดสินให้เหมือนเดิมก็คือเสมอต่อก็คือชนะ ที่เหลือก็คือแพ้ เพราะฉะนั้นที่ว่าชนะเป็นชนะเวลานี้ที่เราได้อธิบายความว่ามีคนไปสร้างจินตนาการถึงขนาดว่าถ้าพิพากษาให้ชนะจะได้ปราสาทพระวิหารกลับคืนมา ไม่ได้มีเรื่องเหล่านี้เลย แต่ว่าได้จินตนาการในการไปปลุกระดมในสิ่งที่เป็นเท็จ สร้างกระแสนิยมคลั่งชาตินะครับโดยที่ไม่ได้บอกความจริงกับประชาชน ความจริงเรื่องไปกินข้าวที่ปราสาทพระวิหาร ของรัฐมนตรีกลาโหมพลตำรวจเอกสุกำพลนั้น ไม่ได้มีนัยอะไรเพียงแค่เป็นการผ่อนคลายกำลังทหารทั้งสองฝ่าย เพราะถ้าผู้นำทางการทหารสองชาติได้กินข้าวพูดคุยกันทหารที่ถืออาวุธทั้งสองชาติ

นั้นจะผ่อนคลายความกดดันลงมา มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยเพราะมันไม่ได้ตัดสินว่าปราสาทพระวิหารเป็นของใครซึ่งไม่มีกรณีนี้แล้ว เพราะว่าเป็นของกัมพูชาตั้งแต่ปี พ.ศ.2505 เพียงแค่คำวินิจฉัยเพียงคำว่า ดีความว่าในคำวินิจฉัยให้ตัวปราสาทเป็นของกัมพูชาเนี่ยทางขึ้นเป็นของประเทศไทย และบริเวณนั้นแอเรีย (area) นั้นจะเป็นของใคร ในเขตพื้นที่ที่ซับซ้อนหรืออะไรก็ตามนี้ต่างหากที่เป็นสาระหลักของการวินิจฉัยไม่ใช่ตัวปราสาทไม่ใช่บันไดทางขึ้น

4 อรุณทัย: นอกจากนี้ก็ยังมีกลุ่มคนที่เคลื่อนไหวทางโซเชียลเน็ตเวิร์คอย่างเฟสบุ๊ค ที่ตั้งตัวเองขึ้นชื่อว่ารากลุ่มทวงคืนพลังงานไทย ที่เกาะกระแสก่อนหน้าด้วยการเดินทางไปจัดวงเสวนาเพื่อที่จะเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับพลังงานไทยที่บอกว่าไทยเป็นคนที่ขูดน้ำมันขึ้นมา มีการกลั่นน้ำมันเองแต่ทำไมคนไทยใช้พลังงานแพงเกินไปทั้งที่ส่งออกไปขายมาเลเซียไปขายประเทศเพื่อนบ้านเค้าใช้น้ำมันที่ถูกกว่าเราเยอะ มันมีอะไรซ่อนเร้นจุดประเด็นปัญหาแน่นอนจะมีการประชุมใหญ่ ซึ่งเรื่องนี้สามารถจุดประเด็นจนสามารถที่จะล้มรัฐบาลได้หรือเปล่าถ้ารวมกับกลุ่มอื่น ๆ

5 จตุพร: คือในกรณีนี้เนี่ยนะครับมีพี่น้องเสื้อแดงเราที่มีส่วนบทบาทสำคัญอยู่เหมือนกัน นอกจากเครือข่ายของ ส.ว.รสนาแล้วก็มีซีกแกนนำกลุ่มเสื้อแดงของปทุมธานีกลุ่มคุณโก๊ะเตี๊ญก็รวบรวมนักวิชาการผู้รู้มากมาย ประชุมได้ศึกษาวิเคราะห์ที่ศึกษากันมากมาย ผมเองก็สนิทชิดเชื้อกับรัฐมนตรีกระทรวงพลังงานซึ่งก็เป็นผู้ใหญ่ที่เปิดกว้างรับฟังทางความคิด ก็มีโอกาสนี้จะได้รับฟังพูดคุย ผมเองก็เห็นว่าข้อเสนอของประชาชนเป็นเหตุผลที่น่ารับฟัง และขณะเดียวกันนั้นตัวรัฐมนตรีเองและก็หน่วยงานที่รับผิดชอบก็พร้อมที่จะรับฟังและก็พร้อมที่จะชี้แจงในข้อสงสัยต่าง ๆ ซึ่งก็มีการจะนัดฟังข้อสงสัยต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คุณอรุณทัยเห็นในโลกโซเชียลมีเดียเนี่ยนี่จะเป็นจุดพลิกผันคือคนที่มีความหมายที่รับผิดชอบคือกระทรวงพลังงานนั้น เค้าก็รู้ความเป็นไป สรุปก็คือเราต่างก็เป็นฝ่ายรักชาติรักบ้านเมือง ผมก็ได้บอกคุณโก๊ะเตี๊ญว่าสิ่งที่ทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของบ้านเมืองนั้นเป็นสิ่งที่งดงาม เพราะฉะนั้นผมไม่ได้มีภาระหน้าที่มาบอกให้หยุดนะ ก็ทำต่อไป ก็ทำความจริงต่อไป เพราะฉะนั้นผมก็บอกไปทางรัฐมนตรีก็เหมือนกัน ว่าเมื่อประชาชนเค้ามีความสงสัยนะครับรัฐมนตรีก็ต้องทำหน้าที่รวมกระทั่งหน่วยงานต่าง ๆ ต้องมาแก้ข้อสงสัยของประชาชน เพราะว่าการสงสัยของประชาชนนั้นไม่ใช่เรื่องที่เกิดความเสียหายแต่เป็นโอกาสของการทำความเข้าใจร่วมกัน และอะไรที่เป็นปัญหาใหม่ะครับที่จะมารู้ร่วมกันก็จะได้รับรู้ร่วมกันเป็นบริบทที่มีความเข้าใจกัน เราเองก็นัดหมายกันแต่ก็ยังไม่มีโอกาสสัมภาษณ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ประเด็นที่คุณอรุณทัยว่าเนี่ย ที่ว่าจะเชิญชวนมานั่งซักไล่ไล่เถียงกันว่าข้อสงสัยในโลกโซเชียลมีเดียหลาย ๆ ข้อเนี่ย ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไรอธิบายความกันนั้นก็ยิ่งขยายความกันไปไกล เท็จจริงอย่างไรวั้นนั้นไม่มีใครทราบ แต่ว่าคนที่เค้ามีหน้าที่รับผิดชอบเค้าจะได้อธิบายความคืบหน้าสักวันหนึ่งในเร็ววันเนี่ยหลังจากเลือกตั้งผู้ว่าไป ประเด็นหัวข้อสงสัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคนโก๊ะเตี๊ญไปเจอต้องแลกเปลี่ยนกันรวมกระทั่งในโลกโซเชียลมีเดียที่เป็นข้อสงสัย พวกเราก็

จะเป็นตัวแทนมาชักใช้เพื่อให้รัฐมนตรีพลังงานหรือว่าบุคคลที่เค้ารับผิดชอบได้มาอธิบายความ อย่างน้อยเราได้เข้าใจเบื้องต้นพร้อม ๆ กัน คือผมเชื่อว่าความรักชาติบ้านเมืองไม่ต้องการให้ชาติบ้านเมืองและประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม และผมฟังดูทางเจ้ากระทรวงเค้าก็เต็มใจที่จะอธิบายสิ่งนี้กับประชาชน

6 อรุณทัย: จะได้อธิบายให้เข้าใจก่อนที่จะเกิดปรากฏการณ์เหมือนกับที่ลิเบีย ตูนิเซียที่มีการรวมตัวกันในโซเชียลมีเดียและก็ออกมาทำอะไรบางอย่าง หลายคนก็มองว่าเป็นประเด็นที่อ่อนอยู่ถ้าจะใช้ในการเป็นเหตุผลโค่นล้มรัฐบาล

7 จตุพร: คือการอธิบายเมื่อมีเหตุอะไรก็ต้องทำความเข้าใจ ผมยกตัวอย่างเช่นว่าสมัยรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณก่อนถูกล้มเนี่ย เรื่องทำบุญที่วัดพระแก้วความจริงเป็นเรื่องที่ชี้แจงง่ายที่สุดเพราะได้รับพระบรมราชานุญาตถูกต้อง โดยสำนักราชเลขาธิการ ผู้ที่ขอคือสำนักพระพุทธศาสนา มีหนังสือเอกสารครบถูกต้องทุกอย่าง แต่ปล่อยให้สนธิ ลิ้มทองกุลพูดผ่านเมืองไทยรายสัปดาห์จนคนเชื่อว่านะ ครีว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่บังอาจไปใช้อุโบสถวัดพระแก้วโดยไม่ได้รับพระบรมราชานุญาต ซึ่งกระแสนี้เป็นเรื่องที่ไหวอ่อนมาก ในเวลานั้นผมเป็นรองโฆษกพรรคไทยรักไทยก็พยายามอธิบายกับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในพรรคว่าเรื่องนี้ละเอียดอ่อนมาก และขณะเดียวกันนอกจากเค้าดูผ่านจานดาวเทียมแล้วนะ ครีที่ดีนี้ไรวีงกว่าเท่านี้เท่าเพราะเค้าเค้าต้องการล้มรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ฝ่ายที่มีอำนาจอยู่ในพรรคขณะนั้นก็บอกว่าอย่าหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะเดี๋ยวจะเป็นเรื่องใหญ่ให้เค้าอยู่เฉพาะในโลกดาวเทียมเท่านั้นเองนะ ครีแผ่นซีดีที่นี้ เค้าลืมนึกว่าแค่ตะโกนในโรงหนังเฉลิมกรุง ดร.ปรีดี พนมยงค์ ก็ต้องออกนอกประเทศและก็กลับเข้าประเทศไทยไม่ได้เลย กลับมาได้ก็เป็นกระดุกแล้ว เพราะฉะนั้นเนี่ยนะ ครีการที่จะชี้แจงเรื่องอะไรที่กำลังจะก่อตัวขึ้นมา ผมว่าไม่มีใครเสียหน้าเสียอะไร ไม่ต้องกลัวว่าเรื่องมันจะเป็นเรื่องใหญ่ แต่ว่าไอ้เรื่องเล็กนี่ถ้าเก็บไว้นานมันก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ แต่ถ้าลงไปทำความเข้าใจนะ ครี มันก็เป็นเรื่องเท่านั้นนะ ครีและถ้าชี้แจงไม่ได้เหตุผลประชาชนดีกว่าที่ต้องรับฟัง และถ้าเหตุผลของรัฐบาลดีกว่าประชาชนก็พร้อมจะรับฟังมันเป็นความงดงาม ระหว่างผู้ที่มีอำนาจหน้าที่กับผู้ที่ได้ผลกระทบนะ ครีถ้าได้มาเจอกันได้มาพูดกันแล้วก็เอาสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ของส่วนรวมมาถกกันไอ้เนี่ยจะได้ประโยชน์สูงสุด

8 อรุณทัย: ค่อนข้างที่จะเห็นตัวตนในหลายรูปแบบนะคะ ที่ฟังคุณจตุพรบอกมาไม่ว่าจะเป็นประเด็นของเขาพระวิหารและการทวงคืนพลังงานไทยรวมไปถึงกรณีที่เขาบอกว่าจะมีองค์กรอิสระที่จะมาเปิดเกมในเรื่องของการทำงานต่าง ๆ ที่สมทบด้วยมือ แต่ก็จะมีความแนบเนียนมากยิ่งขึ้นในการทำงานเพื่อที่จะสร้างบาลานซ์ในสังคมว่ามีการใช้สองมาตรฐานโค่นล้มรัฐบาล ถ้าเราจะมาวิเคราะห์และก็ผูกโยงกับการเลือกตั้งผู้ว่า กทม. ในครั้งนี้ผลการแพ้ชนะจะมีแรงส่งหรือมีผลระดับการชุมนุมมั้ยคะ

9 จตุพร: คือพูดง่าย ๆ ว่านะครับถ้าซึ่งรัฐบาลเกิดแพ้เนี่ยศูนย์ผลโพลเนี่ย ก็เกิดแรงฮึดให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง พูดง่าย ๆ ว่าเหมือนปลากะตักได้น้ำ แต่ขณะเดียวกันถ้าชนะก็มีได้ว่าเค้าจะได้หยุดนะครับ คือพูดง่าย ๆ ว่าในกระดานเค้ามีหมากอยู่หลายตัวนะครับ ขณะที่ของเรานั้นเท่าที่เห็นตามความที่ปรากฏนะครับ แต่ว่าของอีกฝ่ายหนึ่งเค้ามีหมากจะเล่นพูดง่าย ๆ ว่าอีกหลายๆกระดาน เพราะฉะนั้นเนี่ยทั้งหมดทั้งปวงนั้นผมเองก็เห็นว่าหลังจากการเลือกตั้งผู้ว่า ผมเองก็เห็นตรงกันกับที่สันติบาลบอก เพราะว่าหลังจากนั้นก็มีการเร่งเดินเพราะรัฐบาลถ้าปล่อยให้อยู่ครบสี่ปีเนี่ยพรรคประชาธิปัตย์ยิ่งห่างไกลชัยชนะการเลือกตั้ง เพราะยังอยู่ในสภาพอย่างนี้เนี่ยลูกเกรกันแบบนี้เนี่ย ถ้าแข่งขันกันทั้งประเทศเนี่ยพูดง่าย ๆ ไม่ใช่ดูถูกหมุ่สนามเพราะว่าประชาชนเค้ารู้เท่าทัน เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครับการตัดเกมเพื่อหยุดรัฐบาลชุดนี้ไม่ให้อยู่ครบวาระนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมาวิเคราะห์กันในวันเวลาต่อไป แต่ผมยืนยันว่าอะไรก็ตามถ้าไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตย ประชาชนเค้าจะไม่ยินยอม เพียงแต่ว่านะครับผมเองก็เห็นว่าความแนบเนียนนะครับมันจะมีมากยิ่งขึ้น โดยหยิบยกประเด็นที่ประชาชนจะมีความอดทนเหลืออะครับ แต่ว่าเป็นประเด็นที่ต้องมาวิเคราะห์กันภายหลังจากนี้ไป

10 อรุณทัย: ที่นี้ในส่วนของการชุมนุมสันติบาลบอกออกมามันส่งผลให้การสร้างจินตนาการประชาชนที่คอยเรื่องอยู่สองเรื่องเหมือนกันนะคะ เรื่องการผลักดันกฎหมายการนิรโทษกรรมถ้าจะมีการชุมนุมจริง ๆ และการออกมาชุมนุมของประชาชนภาคส่วนต่าง ๆ มันจะสร้างความสั่นคลอนในเสถียรภาพของรัฐบาลมีผลต่อการตัดสินใจ รัฐบาลจะกล้าเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญและผลักดันกฎหมายนิรโทษกรรมหรือเปล่า เพราะถ้าไม่ทำความกังวลที่เกิดขึ้นที่บอกรัฐบาลนี้ไม่ทำจะหวังให้รัฐบาลประชาธิปัตย์ทำคงเป็นเรื่องยาก

11 จตุพร: คือผมเชื่อว่าเรื่องนี้ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับเพราะว่าให้กับทุกฝ่าย คือท้ายที่สุดเนี่ย นะครับท้ายที่สุดอยู่ที่ว่าจะตัดสินใจอย่างไรนะครับเพราะว่าพูดง่าย ๆ ว่าทุกสื่อก็ได้รับอานิสงค์อันนี้ในชีกของประชาชน เพียงแต่ว่าอยู่ที่การตัดสินใจเท่านั้นว่าจะเอากันอย่างไร เรื่องรัฐธรรมนูญต่างหากนะ ครับที่จะเป็นหัวใจหลักนะครับที่เค้ายินยอมไม่ได้ ฉะนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าที่เค้ามานะลอกเรื่องปรองดองเนี่ย แล้วก็เสร็จแล้วก็ไปปิดล้อมสถานะครับแล้วก็อาละวาดในสภา เป้าจริง ๆ ก็คือการโค่นล้มกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นไอ้ผลพวงเหล่านี้เนี่ยมันอ่านกันออกแต่เพียงแต่ทำอะไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นเรื่องนิรโทษกรรมเรื่องรัฐธรรมนูญเรื่องปราสาทพระวิหารเรื่องสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งหมดนั้นมันเกี่ยวข้องกับกระบวนการล้มรัฐบาลทั้งสิ้น นะครับเพราะฉะนั้นผมเองก็อยู่ในฐานะคนรอบนอกก็ได้ติดตามข่าวบ้างที่ก็นั่งอยู่ข้างนอกก็ได้ข่าวมากหน่อยเพราะว่าไม่เป็นอะไรคนเค้าก็มาเล่าอะไรให้ฟัง หมายความว่านั่นไปเล่นหมากรุกหมากฮอสด้วยก็ซูลมุน ก็เลยกลายเป็นว่าพออยู่ข้างนอกก็พอจะได้เห็นอะไรบ้าง แต่ก็พยายามสดับตรับฟังแล้วก็แจ้งให้คนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ นะครับไปประมัตระวัง คือผมเองก็ยังเห็นว่าการรักษาอายุรัฐบาลประชาธิปัตย์ให้ยาวนานนะครับจะเป็น

ประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาของประเทศในระยะยาวเพราะเราต้องยอมรับความจริงว่าแนวทางอุดมการณ์ประชาธิปไตยนั้นครบเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญยังไม่เกิดขึ้นนะครบ เรื่องการลดความเหลื่อมล้ำยังไม่เกิดขึ้นและที่สำคัญที่สุดก็คือว่าพี่น้องเราที่ตายที่บาดเจ็บและก็ถูกคุมขังพุดง่าย ๆ ว่าเค้าก็ยังอยู่ในสภาพความมืดมนนะครบนี้เป็นภาระหน้าที่ของพวกเรา คือเราได้อย่างเดียวจากชัยชนะก็คือได้รับรัฐบาล แต่ว่าเมื่อความใจความเจตนาธรรมณ์ของวีรชนนั้นเรายังไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นเนี่ยนะครบผมเองก็เห็นว่าเรายังมีภาระหน้าที่นะครบที่จะประคับประคองให้กระบวนการประชาธิปไตยนี้เดินต่อไป แต่ว่าถึงเวลานั้นแต่ละฝ่ายต้องตัดสินใจ นี่ผมก็เป็นห่วงเหมือนกันดูปรากฏข่าวนี้ว่าจะมีการเสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นรายมาตราและก็นำร่องด้วยมาตรา 237 นำร่องเรื่องให้วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งให้ลงสมัยสองได้นะครบซึ่งรัฐธรรมนูญได้ห้ามไว้ ซึ่งผมเองเห็นว่าเป็นหมากล่อกับดักเพราะให้นักการเมืองนะครบมาแก้เรื่องของตัวเอง ทำายที่สุดนี้นะครบก็จะถูกจัดการว่าเห็นไม่แค่ว่าไม่ได้มีเรื่องประชาชนเจือปนเลย มันต้องเอาเรื่องประชาชนมานำหน้านะครบเหลือแล้วจึงจะเป็นเรื่องของนักการเมือง ถ้าเอาเรื่องของนักการเมืองมานำผมเชื่อว่าเป็นกับดัก และทำายที่สุดเวลาคว่านั้นก็จะบอกว่านักการเมืองเห็นแก่ตัว นะครบ พอจะแก้ไขรัฐธรรมนูญแทนที่จะเอาประโยชน์สาธารณะก่อนเอาประโยชน์ของประชาชนก่อนกลายเป็นเอาประโยชน์ของตัวเองก่อนนะครบ และทำายที่สุดมันไม่ได้แก่นะครบไม่ได้แก้ภายใต้ความวิกฤตศรัทธาหน้าครบมันเกิดขึ้นและก็จะสร้างความเสียหาย ผมเองถ้ามีโอกาสเนี่ยนะครบว่าหลังเลือกตั้งผู้ว่าคงจะได้มีโอกาสนำเสนอว่าอย่าไปเดินตามแนวทางที่เค้าแนะนำนะครบ

12 อรุณทัย: ค่ะ ซึ่งเดี่ยวเราจะได้พูดคุยกันนะคะ ที่นี้มาดูประเด็นที่นายกเดินทางไปเยือนมาเลเซียเพื่อหวังจะหาทางออกและสร้างความสงบให้เกิดขึ้นกับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กันบ้างนะคะ ถ้าจะดูจากความสำเร็จของรัฐบาลมาเลเซียก่อนหน้านี้ที่พยายามเจรจาลดข้อขัดแย้งระหว่างชนเผ่ามอโรในหมู่เกาะมินดาเนาให้กับรัฐบาลฟิลิปปินส์จนสำเร็จจนสามารถที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นเขตปกครองพิเศษได้ การไปครั้งนี้ของผู้นำของไทยกับพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทางออกจะเป็นเหมือนอดีตที่ผ่านมาไหมคะ

13 จตุพร: ของกรณีฟิลิปปินส์นั้นเค้ารบเป็นกองโจรยาวนาน ไม่ว่าใครเป็นรัฐบาลเนี่ยเค้าก็รบนะครบเพราะฉะนั้นเนี่ยคือพุดง่าย ๆ ว่าคือการเจรจาความก็ต้องเจรจากับคู่กรณีที่ผ่านมาการต่อสู้และก็นำพาสู่ความตายกันทั้งสองฝ่าย คือผมไม่ต้องการให้เกิดความรู้สึกเหมือนที่พรรคประชาธิปัตย์ที่อภิสิทธิ์เค้าพูดกันเรื่องการปรองดองผมพร้อมปรองดองกับทุกคน ยกเว้นผู้ก่อการร้าย ผมก็เลยสวนทันทีว่าผมก็พร้อมปรองดองยกเว้นกับชาตกรรม ก็สรุปความว่าไม่ต้องปรองดองกันเพราะว่าการปรองดองคือการทำให้คนขัดแย้งกันมาดีกัน แต่คนที่ดีกันอยู่แล้วอยู่ดี ๆ คุณอรุณทัยอยู่กับเพื่อนมาดี ๆ ก็บอกว่าเรามาปรองดองกันมัย ไฉนโน้นก็ว่าบ้ามัยเนี่ย (เสียงหัวเราะ) ก็ดีกันทุกวัน ยกเว้นว่าเราขัดแย้ง

กันเรามาปรองดองกันเรามาดีกันมัย คือหมายความว่าเอาคนที่ไม่ดีกันมาดีกันเค้าเรียกว่าปรองดอง ส่วนอีกคนที่ดีกันอยู่แล้วก็ไม่ต้องไปปรองดองเพราะมันดีกันอยู่แล้ว นะครับ เพราะฉะนั้นการไปที่มาเลเซียความจริงที่ผมเคยเล่าให้ฟังว่าไทยกับมาเลเซียปัญหาเดิมคนละอย่างกันไทยเจอพูโร ปีอาร์ เอ็นหรืออะไรก็ตาม มาเลเซียคอมมิวนิสต์มลายูเรียกว่าโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายูที่เรียกตามประสา สื่อมวลชนพูดง่าย ๆ ว่าก็แบ่งภาระความรับผิดชอบกัน มาเลเซียไทยตกลงกัน มาเลเซียไปเจรจากับพูโล ไทยก็เจรจากับโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายูปรากฏว่าของไทยทำสำเร็จพลเอกชวลิต ยงใจยุทธและคณะมี นายทหารหลาย ๆ คนที่ได้เข้าร่วมเจรจานครับจนเอาโจรจีนมลายูเนี่ยพูดง่าย ๆ ว่าวางอาวุธเนี่ยครับ และมาใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพราะฉะนั้นมาเลเซียเค้าจึงหมดปัญหาไป มาเลเซียที่ต้องมีปัญหากับโจรจีนเนี่ยเนี่ยครับคอมมิวนิสต์ก็ปรากฏว่าไทยก็จัดการให้มาเลเซียเรียบร้อย ที่นี้ถึงเวลาที่มาเลเซียจัดการให้ไทยบ้าง ก็ปรากฏว่าจัดการไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ประเทศที่รื้อติดกัน อาจจะมีแม่น้ำภูเขาเก้กันกลางกันเนี่ยมาเลเซียจะมีบทบาทมาก เพราะฉะนั้นที่พรรคประชาธิปัตย์มีความเป็นห่วงว่าไปเจรจามีผลกระทบต่อการเลือกตั้งในมาเลเซียมันไม่เกี่ยวกัน เลือกตั้งก็เรื่องของเค้าแต่หมายความว่าขนาดนายกรัฐมนตรีไปพิธีสาบานตนของประธานาธิบดีหญิงของเกาหลีใต้ ก่อนไปร่วมพิธีประธานาธิบดีคนเก่าที่กำลังจะพ้นนายกปู้ก็มีโอกาสได้พบได้มีโอกาสพูดคุยกันต้อนรับกันคือหมายความว่าเค้าบริหารประเทศแบบนักกีฬาถึงในนาที่สุดท้ายก่อนที่จะส่งให้อีกคนหนึ่งเค้าก็ทำหน้าที่อย่างครบถ้วนเหมือนพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์จุ้มมือพลเองเปรมไปถวายสัตย์รับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีต่อตัวเอง ซึ่งจะไม่มีการรัฐมนตรียของประเทศไทยไปทำอย่างนั้น ส่วนใหญ่นี้เนี่ยครับจะมีความอาฆาตมาดร้ายกัน กรณีนี้ของมาเลเซียคือถ้าเราเจรจากันกับมาเลเซียรัฐกับรัฐก่อนผู้นำของสองประเทศก่อนเนี่ยมันก็จะเกิดเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นในไทยเองร้อยตำรวจเอกเฉลิม เค้าก็เปิดกว้างให้พรรคประชาธิปัตย์นี้ก็นั่นกันไปกันมาโง่แล้วมาปรึกษาทำไม ง

14 อรุณทัย: ค่ะ แต่ว่าท่าทีของนายถาวรดูเหมือนจะมีวุฒิภาวะมากกว่านายกอภิสิทธิ์นะคะ ที่ได้มีการนำเสนอข้อเสนอพูดคุยเจรจาของนายกออกมา 7 ข้อออกมาเป็นห่วงอะไรแล้วควรที่จะเดินไปทางไหน

15 จตุพร: คือกรณีนี้มันก็ชี้ได้ชัดว่าในพรรคฝ่ายค้านเองเนี่ยครับ บางส่วนโดยเฉพาะส่วนที่สำคัญกว่าเนี่ยก็ยังคิดไม่ออกว่าเรื่องปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมันไม่ใช่เรื่องของตัวเองหรือว่าเป็นเรื่องของรัฐบาลหรือว่าจะต้องขวางตนขวางตัวไม่ใช้อย่างนั้น แต่เป็นเรื่องที่ต้องร่วมมือกันแต่เพียงแต่ว่าการที่ไทยเริ่มต้นเดินหน้าแบบนี้ระบบจะได้ทำในเชิงรุกเพราะเราไม่รู้ว่าเราจะเกิดเหตุอีกเมื่อไรเนี่ยครับ เพราะว่าสถานการณ์ไม่มีใครได้เปรียบตลอด ผลัดกันได้เปรียบในสงครามแห่งความตายอันนี้ความสูญเสียอันนี้เจ้าหน้าที่รัฐ แม้ว่าฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบจะเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมากก็ไม่ได้หมายความว่าฝ่ายรัฐจะชนะ ฝ่ายรัฐก็ต้องมาระมัดระวังกันต่อ เพราะจะต้องมีการแก้แค้นกันอย่างไม่มีสิ้นสุด ผลัด

กันแก้แค้นกันไปกันมา คือสถานการณ์แบบนี้เนี่ยมันไม่มีวันจะหาความสงบได้เลย เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าทางมาเลเซียนี้ ซึ่งเค้าก็มีบทเรียนในกรณีนี้เนี่ยครับและที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเมื่อหลายสิบปีก่อนเราแก้ไขปัญหาให้กับเค้าได้เค้าก็ควรแก้ไขปัญหให้กับเราความจริงก็คือเราตกลงกันเราทำสำเร็จเค้าทำไม่สำเร็จ เราเอาปัญหาเค้าออกได้นะครับแต่ปัญหาของเราเค้าเอาออกไม่ได้เนี่ยครับ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะต้องงอน ก็ต้องคุยกัน

16 อรุณทัย: ช่วยกันนะคะ ที่นี้มีบางฝ่ายมองว่ากลัวว่าปัญหภายในจะถูกยกระดับขึ้นแล้วทำให้นานาชาติสนใจซึ่งเป็นเป้าที่ผู้ก่อความไม่สงบต้องการจะให้เกิดขึ้นอยู่แล้ว คุณจุดพรมองแบบนี้เนี่ยค่ะ

17 จตุพร: ผมเชื่อว่าการเดินทางมาเลเซีย ไม่ได้เป็นเหตุว่าเค้าจะขยายแนวรบหรือไม่ขยายแนวรบ เมื่อขณะนี้เค้าจำกัดพื้นที่การต่อสู้ของเค้าเนี่ย เนี่ยครับเพราะเป็นยุทธศาสตร์ของเค้า ตามความที่ปรากฏ เพราะเค้ามีโอกาสที่จะขยายแต่เค้าก็ไม่ได้ขยายออกมา เพราะถ้าขยายป่านนี้ก็จะเกิดความวุ่นวายมากมายหลายเท่า เนี่ยครับเพราะฉะนั้นการวิตกว่าการไปเจรจาจะไปเกิดปัญหานี้มันไม่เกี่ยวกัน เพราะว่าถ้าเค้าจะทำจะไปหรือไม่ไปไม่ได้เกี่ยวข้องกับต้องยอมรับความเป็นจริงในข้อนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเนี่ยครับจะโดยกลไกรัฐจะโดยผู้ก่อความไม่สงบเองเนี่ยครับต่างฝ่ายต่างทำหน้าที่กัน ทั้งป้องกันทั้งไม่ให้ขยายทั้งหมดทั้งปวงนั้น ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แต่มันเป็นการสะท้อนความเห็นที่ประจักษ์ตามที่พอจะเห็นแสงสว่างรำไรบ้างก็ไม่ว่าอะไรที่จะปิดประตูนั้นเสีย

18 อรุณทัย: มันจะมีปัญหาอะไรในอนาคตข้างหน้าเนี่ยค่ะ ถ้าการเจรจาครั้งนี้ของผู้นำของไทยและมาเลเซียหาทางออกด้วยวิธีการนำประเทศที่สามเข้ามาช่วยแก้ไขปัญห

19 จตุพร: คือ ณ ขณะนี้มันยังไม่ถึงจุดนั้นเนี่ยครับเป็นเรื่องระหว่างสองชาติก่อน สองชาตินี้ต้องตกลงกันก่อน คือถ้ากรณีที่คุณอรุณทัยว่าเนี่ย คือถ้ามันไม่ตกลงกัน มันก็จะกลายเป็นปัญหาใหม่ขึ้นมาอีก เนี่ยครับพูดง่ายๆว่าปัญหาที่มีอยู่ไม่เพิ่มปัญหามาให้แน่และจะลดปัญหาได้อย่างไรยกเว้นว่าปลายทางจริงๆมันไปไม่ได้แล้วเนี่ยครับก็ตกลงกันว่าเราจะเอากันอย่างนี้ แต่ว่าเบื้องต้นอย่างเพิ่งไปคิดก่อนว่าจะต้องใช้ประเทศที่สาม เพราะว่ามันจะกลายเป็นปัญหาจะรุกรามมากยิ่งขึ้นคือพูดง่ายๆว่ามันจะเป็นช่องทางให้ส่วนอื่นๆเข้ามาและก็กลายเป็นปัญหาใหม่ ท้ายที่สุดเนี่ยเนี่ยครับมันจะทำให้สถานการณ์เลวร้ายหนักกว่าเดิม ยกเว้นว่าเมื่อเดินเข้าไปมันจะเห็นไปเรื่อย ๆ พูดง่าย ๆ ว่าเส้นทางจะอธิบายว่าเราจะเดินอย่างไร เนี่ยครับนี่ก็เป็นช่องทางหนึ่ง เมื่อเดินไปแล้วเรารู้ว่า จะต้องจัดการอะไรในเวลานั้นๆ คือถ้าคิดไปก่อนเนี่ยมันจะไม่มีโอกาสจะได้ทำแต่สถานการณ์จะเป็นตัวบอกว่าเราจะเดินอย่างไร

20 อรุณทัย: ค่ะ ส่วนเงื่อนไขที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ตั้งขึ้นที่บอกว่าเพื่อเป็นการแสดงความจริงใจในการที่จะพยายามช่วยแก้ไขปัญหพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลควรที่จะมีการมอบตัวแกนนำคนสำคัญที่ตอนนี้กบดานอยู่ที่มาเลเซียคือนายสะเบอิง บาซอ แล้วก็มะเซ อุเต็งที่เป็นสองแกน

นำหลักคือถ้ามีการยื่นเงื่อนไขแบบนี้มันจะยังจำให้เกิดปัญหาขึ้นมั้ยคะ และก็กลายเป็นว่ามาเลเซียเป็นคนที่ปล่อยให้มีการกดดันของผู้ก่อความไม่สงบหรือเปล่า

ภาคผนวก ข

รายการสายล่อฟ้าประจำวันที 6 กุมภาพันธ์ 2556

- 1 เทพไท: รักษาตัวรอดเป็นยอดดีเขาบอก สุภาสิตโบราณว่า เพราะฉะนั้นคุณนกจะคิดบัญชีไร คุณก็จะคิดบัญชีไร ชวนนทร์นะ ไม่ใช่ผม
- 2 ชวนนทร์: เอ้า
- 3 ศิริโชค: เอา ชวนนทร์ แล้วชี้มาที่ผมอีก
- 4 เทพไท: ผมให้หลอกๆ ใจ คนเรามันต้องหลอกๆ กันมั่งสิ
- 5 ศิริโชค: เมื่อกี้เรามีเอ็มวีเกี่ยวกับนายกยิ่งลักษณ์ในหลายๆ อิริยาบถครับ ก็มีคนที่เห็นนายกในหลายๆ อิริยาบถ แล้วก็มาทำเป็นการ์ตูนนะครับ เป็นแฟนประจำนะครับของสายล่อฟ้า แล้วเราก็เป็นแฟนประจำของเพลงนี้เหมือนกัน คือ ด้วยคุณ
- 6 เทพไท: ด้วยคุณฮะ
- 7 ศิริโชค: อันนี้ก็เป็นเรื่องของภาษาสก็อตนะครับขึ้นภาพนะครับ ในเดือนพฤศจิกายนดิฉันเดินทางผ่านถนนคอนกรีต
- 8 ชวนนทร์: เอ๊ย คุณต้องอ่านอย่างนี้ ในเดือนพฤศจิกายนดิฉันเดินทางผ่านถนนคอ-นก-รีต ไปอำเภอหาดใหญ่
- 9 เทพไท: ไม่ใช่ในเดือนพฤศจิกายน ในเดือนพฤศจิกายนดิฉันได้เดินทางเดินทางผ่านถนนคอ-นก-รีต ไปจังหวัดหาดใหญ่
- 10 ชวนนทร์: อำเภอหาดใหญ่
- 11 เทพไท: จังหวัดหาดใหญ่สิ แถบออกจังหวัดหาดใหญ่ ประเทศสงขลา แล้วก็นั่งเครื่องบินไปยังประเทศชิตินี๋ย เพื่อเจรจาซื้อเรือดำน้ำ
- 12 ชวนนทร์: อันนี้เขาพูดถูก
- 13 เทพไท: อันนี้เขาพูดถูกใช่ไหม
- 14 ศิริโชค: เอาซึ่งขออ่าน จริงแล้วกันครับ คือเนี่ยมันมีคนทำโพยให้ นะครับ คือทีมงานเห็นว่า 2 คนนี้ที่ยืนอยู่เนี่ยเป็นทีมทำโพย ทีมทำโพยก็เอาเอกสารให้คุณยิ่งลักษณ์อ่าน แต่คุณยิ่งลักษณ์ก็อ่านตามโพย โดยคุณยิ่งลักษณ์ก็อ่านว่าในเดือนพฤศจิกายนดิฉันเดินทางผ่านถนนคอนกรีตไปยังอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แล้วก็นั่งเครื่องบินไปยังเมืองชิตินี๋ย เพื่อเจรจาซื้อเรือดำน้ำ นะครับ เสร็จแล้วเนี่ย มาภาพที่ 2 เนี่ย ทีมงานของคุณยิ่งลักษณ์ก็บอกว่า นายทำอะไรกับท่านนายกกันแน่ ถึงได้แปะขนาดนี้ นี่มันสิ่งมหัศจรรย์ของโลกแล้ว คนก็(เสียงหัวเราะ)หึหึ พอมภาพที่ 3 เนี่ยครับ คุณยิ่งลักษณ์อ่านเป็นภาษาสก็อตเลยครับ ผมอ่านไม่ออกนะ โภยนี้ อ่อนงย จุงเบย นะครับ คือว่าทีมงานลองเปลี่ยนภาษาใน

โพยนิดหน่อยเป็นภาษาสก๊อย ดูว่าคุณยังลักษณะจะพูดได้ไหม ปรากฏว่าคุณยังลักษณะพูดได้ อันนี้ก็คือ การดูนัยแฝงของการเมืองนะครับ ให้เห็นว่าคุณยังลักษณะเนี่ยเป็นมิสโพยอย่างแท้จริงนะ ครับ แล้วก็ การดูที่ 2 เนี่ยจากตัวคุณเหมือนกันนะครับเป็นภาพซึ่งล้อเลียนภาพถ่ายของนายกยิ่งลักษณ์ที่ พยายามแสดงออกว่าตัวเองทำงาน ภาพแรกก็คือ “ฮัลโล ทีมงานทางแฟนเพจไหมะ ครับท่าน มีอะไร หรือครับ พวกเธอทำอะไรนะ ทำไมเข้าเฟสบุ๊คไม่ได้เลย อืม หมายถึงหน้าแฟนเพจหรือครับ เข้าได้นะ ครับ ขึ้นเข้าหลายรอบแล้วเข้าไม่ได้ พวกเธอรีบแก้ไขซะ เออ ท่านลองเข้าเว็บอื่นดูหรือยังครับ เข้าไม่ได้ สักเว็บ พวกเธอทำงานยังเนี่ยรีบแก้ไขเลยนะ ขึ้นจะเล่นวูฐ เออ ท่านครับ ท่านยังไม่ได้ต่อเน็ตเลยครับ หว่าไฉนจะ จะหว่าไฉนจะ เป็นความผิดชั้นหะ” คือนี่ก็แสดงให้เห็นว่า ในความรู้สึกของคนเขียนการ์ตูน คือ นายกยิ่งลักษณ์เนี่ยมีความฉลาดไม่มากเท่าไร

15 เทพไท: คือภาษานี้วันนี้เห็นในสภา เขาพูดเรื่องภาษาก๊อยกันเนี่ยนะ คือเขาก็พยายามไม่ให้ เกิดภาษาวิบัติ นี่ผมฟังวันนี้ส.ส.อภิปรายหลายคนนะ ผมเพิ่งรู้เนาะเขาบอกว่า เช่น คำว่า ชิมิ คำว่า ฟิน อย่างเนี่ย คำว่าเกรียนอย่างเนี่ย มาจากอะไร คือเขาแปลกันในสภากันนะ

16 ชวณท์: ฟิน มาจากอะไร

17 เทพไท: เขาบอกว่าอารมณ์ ไร้ฟิน ไร้อารมณ์ เขาบอก

18 ชวณท์: ไม่ใช่

19 เทพไท: ผมไม่รู้เนาะ ในสภาเขาพูดกันวันนี้ ชิมิ จุงเบย อะไรอย่างนี้

20 ศิริโชค: เอา ชิมิ มาจากอะไร

21 เทพไท: ไซ้ไหม ไซ้ไหม ชิมิ อะไรอย่างนี้ เขาว่าอย่างนั้น คิซุ น่ารัก เขาบอกว่ามาจาก คิซุ น่ารัก

22 ศิริโชค: คือเดิมมีปัญหาว่าคนไม่มีแป้นภาษาไทย เวลาเขาเขียนเป็นภาษาไทยแต่สะกดเป็น ภาษาอังกฤษ นี่คำว่า ไซ้ไหมเนี่ย เวลาเขียนภาษาอังกฤษมัน chimi มันก็เลยเป็นชิมิ

23 เทพไท: ชิมิ

24 ศิริโชค: มันก็เลยมาจากตรงนั้น

25 เทพไท: เออนั้นแหละ เขากลัวภาษาจะวิบัติ วันนี้พูดกันใหญ่เลยในสภา แต่ผมก็รู้สึกเฉยๆ ผม ไม่ว่าอะไรนะ เพราะผมพูดภาษาไทยแป๊ะอยู่แล้ว เอ้า เชิญครับ

26 ศิริโชค: ที่นี้เรามาดูเรื่องโพลนะครับ ซึ่งโพลเนี่ยเป็นปัญหากับพรรคประชาธิปัตย์มากเลยครับ โพลที่ผ่านมานี้เนี่ย หลายๆอันเนี่ยกับบอกว่าคุณชายสุชุมพันธุ์เนี่ยตามคุณพงศ์พงศ์นะ ครับ ที่นี้เนี่ย โพลจะ เป็นอย่างไรนะครับก็เรื่องของโพล แต่ว่าบังเอิญเนี่ยมันมีคุณมานิตย์ สุขสมจิตรเนี่ยซึ่งเป็นสื่อมวลชน อาวุโสเนาะครับ อดีตสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2550 และเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนดุสิตเนี่ย ก็ได้ให้สัมภาษณ์กับสำนักข่าวอิศราว่าได้ประกาศลาออกจากรายการนายกสภามหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งคุณมานิตย์ดำรงตำแหน่งนี้เนี่ยมาตั้งแต่ปี 30 เรียกว่าเป็นนายกสมาคมมา 20 กว่าปี

27 เทพไท: นานมาก

28 ศิริโชค: เพราะจุดยืนการทำงานต่างกัน หลังจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเนี่ยไปปรับจัดเวทีสานเสวนาแก้ไขรัฐธรรมนูญ 108 เวทีของรัฐบาล ซึ่งตนเองคงเห็นด้วยไม่ได้ เมื่อถามถึงอะไร คือ ฟางเส้นสุดท้ายนะครับ ที่ต้องทำให้ตัดสินใจให้ประกาศลาออกนั้น นายมานิตย์กล่าวว่า “คือ การทำผลโพล มีการตั้งคำถาม ซึ่งก็อ่านออกกว่าทำโพลมาเพื่ออะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2555 มีการไปสำรวจว่าโลกแตกแล้วอยากให้ใครมีชีวิตอยู่ จนสังคมวิพากษ์วิจารณ์ทำโพลเพื่อเอาใจเรื่องนี้เป็นที่มาที่รับไปไม่ได้ จึงพิจารณาตัวเองจากกันด้วยดีครับ

29 เทพไท: คือโพลมันคิชุมมาก ผมชอบนะ อ.มานิตย์ สุขสมจิตร ผมชอบมากเลย ผมเคารพนับถือเลย คือผมว่ามันเป็นโพลที่คิชุมมากเลย ถามได้อย่างไรว่าโลกแตกแล้วอยากให้ใครได้อยู่บ้าง แล้วมันเป็นไปได้ไงคนอยากให้คนอื่นยังลักษณะอยู่เนี่ย ผมเออ โอเคถ้าให้คนอื่นอภิสิทธิ์อยู่ คุณชวน หลีกภัยอยู่พอฟังได้

30 ชวนนท์: คือคุณไม่รู้เนาะว่า คนตอบอาจคิดว่าถ้าโลกแตกเนี่ย มันตายหมดแล้วไง ให้อยู่คนเดียว

31 เทพไท: ให้ทรมาณอยู่ อีกมุมหนึ่งอีก

32 ชวนนท์: เออ อีกมุมหนึ่งเป็นไปได้

33 เทพไท: จั๊นผมอยากอยู่ด้วย ผมไม่อยู่แล้วถ้าจัน คนเดียวอยู่ทำไมตายดีกว่าใช่ไหม เออ มันแปลก

34 ชวนนท์: ผมว่าโพลเนี่ยมันถามเพื่อเปิดโอกาสให้คนเชียร์รัฐบาลนะ พุดง่าย ๆ

35 ศิริโชค : ซึ่งทางคุณมานิตย์เนี่ย ซึ่งรับไม่ได้กับทางที่เนี่ยมหาลยราชภัฏสวนดุสิตเนี่ย ไปรับงานมาจากกระทรวงมหาดไทย

36 เทพไท: ไล่ที่รับเหมานั้นหรือ เขาทำสานเสวนาใช่ไหม 108 อะไรเนี่ย

37 ศิริโชค : 108 เวที ซึ่งตรงนี้นะครับ ทำให้มหาดไทยเนี่ยนะครับมีอำนาจในการแทรกแซงการทำโพล ซึ่งคุณมานิตย์เนี่ยรับตรงนี้ไม่ได้

38 เทพไท: คือเหมือนว่าการเมืองเข้าไปแทรกวิชาการไป แทรกงานวิชาการ คือแน่นอนนะผมว่านะ คือเมื่อเขาจ้างแล้วเนี่ยคนเป็นนายจ้างเขาต้องบังคับลูกจ้างได้อะ ว่าให้ผลเป็นอย่างไรนะ อันนี้ไม่นับโพลผู้ว่านะ โพลผู้ว่าสุขุมพันธุ์เป็นรองผมก็ไม่ได้แปลกใจ ผมไม่ได้ว่าอะไรนะ ผมชอบมวयरองอยู่แล้ว เพราะคนไทยเนี่ยเขาชอบมวयरอง คอยดูมวयरองจะน้อคมวयरองต่อกัน คุณคอยดูก็แล้วกันนะ คุณศิริโชค แต่ว่าคุณจรรุพงษ์ ผมวันนี้นะ ผมเห็นคุณจรรุพงษ์ออกมา ทั้งคุณภูมิธรรม จรรุพงษ์ ไล่หมวดเจ๊บบของคุณชวนนท์ แล้วมาปฏิเสธ

39 ชวนนท์: บ้า คุณมาโยนให้ผม ของเขา (ชี้ศิริโชค)

40 เทพไท: อ้อ หมวดเจียบของศิริโชคเหรห ของศิริโชค มาปฏิเสหพัลวัลเลยไม่มีการแทรกแซง ไม่ได้ยุ่งไม่ได้เกี่ยวอะไรเลย มั่นนาเชื่อมากเลย พุดนาเชื่อ

41 ศิริโชค: คือคุณจากรุงพงษ์บอกว่าให้สวนดุสิตโพลยืนยันว่ารัฐบาลแทรกแซงการทำงานหรือไม่ ผมเลยต้องตอบคุณจากรุงพงษ์นะครับ การที่คุณมานิตย์ลาออกเนี่ยก็แสดงให้เห็นว่าเขามีความคิดและเขารู้ว่ามีการแทรกแซงสวนดุสิตโพลโดยรัฐบาล

42 เทพไท: คือมัน ผมเชื่ออยู่แล้ว ไม่ต้องใครมายืนยันนะ ผมบอกจริงๆนะ ผมเชื่อรัฐบาลนี้แทรกแซงหมด คืออะไรได้นิดๆหน่อยๆทำหมดแหละ คือพวกนี้มันเผด็จการอยู่แล้ว คือแนวความคิดเผด็จการ

43 ศิริโชค: คือผมถามคุณเทพไท คุณชวนนท์ว่าถ้ารัฐบาลให้งบประมาณกับสวนดุสิตโพล เนี่ยไปทำसानเสวนา 108 เวทีเนี่ย ถามว่ามันเหมือนการแลกผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน คนที่ทำโพลเนี่ยก็ต้องลำเอียงไปทางกระทรวงมหาดไทย เพราะถือว่าเป็นเจ้าของเงิน

44 เทพไท: รับเงินมานี้ รับเงินเขามาเนี่ย รับเงินเขามา เขาเรียกว่า ต่างตอบแทนไง ภาษากฎหมายเขาเรียกว่า ผลประโยชน์ต่างตอบแทน ไอนี้เจ้าของเงินจ้างสวนดุสิต สวนดุสิตก็ไปทำก็เอาใจเจ้าของเงิน ก็เป็นหลักคิดธรรมดาๆ คุณศิริโชค เด็กป. 1 ก็คิดได้ผมว่าเนี่ย

45 ศิริโชค: ซึ่งจริงๆแล้วสวนดุสิตโพลเนี่ยควรไปทำโพลที่มีประโยชน์ อย่างเช่นนะครับ กรณีที่มีผลโพลของโพสต์ทูเดย์ซึ่งเกี่ยวกับรถคันแรก เกี่ยวกับเรื่องการที่มีคนเนี่ยไปใช้นโยบายเรื่องรถคันแรกของรัฐบาลนี้ค่อนข้างเยอะพอสมควร ล้ากว่าคน ก็มีการไปทำโพลนะครับเพื่อสำรวจความเห็นของคนเกี่ยวกับเรื่องของการผ่อนนะครับ ว่าโอกาสผ่อนครบมีแค่ไหน ปราบกฏว่าโอกาสผ่อนครบเนี่ยนะครับจากการสำรวจแล้ว

46 ชวนนท์: อันนี้มาจากแฟนเพจของคุณกรณ์นะครับ ทีมกรณ์ จาติกวณิช

47 ศิริโชค: ซึ่งก็เป็นตารางนี้มาจากโพสต์ทูเดย์นะ ก็คือว่ามีโอกาสน้อยครับ ประมาณ 31.2% ไม่มีโอกาสเนี่ย 16.5% ปานกลาง 27.1% และก็มีมาก 25.1% นะครับ เรียกง่ายๆพูดง่ายเลยครับว่า ถ้าดูจากผลโพลเนี่ย หินสินนี้ประมาณ 50% ได้ (มีภาพตารางประกอบ)

48 เทพไท: เยอะมากเลย

49 ศิริโชค: และก็ผลกระทบต่อการใช้จ่ายละครับคือมากเนี่ย 16.7% ปานกลาง 40.4% น้อย 35.1% แล้วก็ไม่กระทบ 7.8% คือพูดง่ายๆว่าเราเนี่ย ไม่ใช่เราอีกจกคนที่ไปซื้อรถคันแรกนะครับ แล้วได้ลด 100,000 แต่เราคิดว่าการที่รัฐบาลออกนโยบายแบบนี้เนี่ยมันมีผลกระทบโดยตรงนะครับกับคนที่ไม่มีเงินแล้วอยากจะได้รถ ข้อที่ 1 นะครับ ข้อที่ 2 เนี่ยมันมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากรถก็จะ

ผลิตออกมาเยอะนะครับ แล้วข้อที่ 3 เนี่ยมันมีผลกระทบต่อการจราจรที่จะเกิดขึ้นทั่วประเทศ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร

50 เทพไท: คือในสังคมเมืองอะเยอะมาก ที่นครศรีธรรมราชผม ผมบอกให้เลยนะ ป้ายแดงอะนั่งแป๊บเดียว 10 15 นาที 50 คันเห็นได้เลยอะ เพราะใช้กันหมด ใช้สิทธิกันหมด นี่หมดแล้วไซ้ใหม่เนี่ย ถ้าไม่หมดผมจะให้แม่ผม แม่ผมอายุ 70 กว่า แกยังไม่มียอดคันแรก ให้แม่ซื้อรถคันแรกสักคัน...

51 ศิริโชค: อย่างผมยกตัวอย่างคุณเทพไทวันนี้ครับ ผมเนี่ยออกจากบ้านต้องขับเอง เพื่อไปโรงพยาบาลตรวจตา ไปที่โรงพยาบาลรัตนินจักษุคลินิกที่อโศก ผมก็เห็นรถมันติดเนี่ยผมคิดว่าจะขับรถไปจอดที่จอดรถบริเวณรถไฟฟ้าใต้ดิน ปรากฏจอดไม่ได้รถมันเต็มหมดเลย

52 เทพไท: เหรอครับ นี่ขนาดรถคันแรกออกไม่ได้ม้อตรา ไม่ได้ม้อตราคึกกะ

53 ศิริโชค: เพราะฉะนั้นเนี่ยในถนนรัชดาภิเษกตรงนั้นจะเห็นว่าคอนโดนั้นขึ้นเหมือนกับดอกเห็ดเลย คอนโดขึ้นตามแนวรถไฟฟ้าใต้ดินเนี่ย ก็แสดงให้เห็นว่านี่แหละครับคนที่ได้รับประโยชน์จากนโยบายรถคันแรก

54 เทพไท: คือต่อไปนะคุณศิริโชค ต่อไปจะมีชาวอาชญากรรมไม่ใช่ขโมยรถนะ ฆ่ากันตายแย่งที่จอดรถ คุณคอยดู มันเยอะมากง

55 ศิริโชค: แล้วคุณเทพไทรู้ไหมครับ ผมขับรถไปเนี่ยผมหันไปทางขวาเนี่ยนะครับ ผมกำลังไปทางอโศก หันไปทางขวาเนี่ย ส.น.สุทธิสาร ปรากฏว่ามีคอนโด คอนโดหนึ่งสร้างเสร็จแล้ว ชื่อว่าเซ็นทริค รู้จักไหมครับเซ็นทริค

56 เทพไท: ไม่รู้จักของใครอะครับ

57 ศิริโชค: ของเอสซี เอสซีที

58 เทพไท: ของนายกเหรอ

59 ศิริโชค: ของนายก

60 เทพไท: เครือข่ายนายก เอสซี เอสซีที

61 ศิริโชค: เครือข่ายนายก ซึ่งได้โลเคชั่นนะครับ ได้ที่สร้างเนี่ยติดกับสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งตรงเนี่ยได้รับอานิสงส์ เพราะผมรู้จักคนที่ไปซื้อคอนโดหลายคน บอกว่าสาเหตุที่มาซื้อเพราะว่า เข้ามาอยู่ในเมืองแล้วไม่อยากจะขับรถ เพราะรถติด ก็เลยมาซื้อคอนโด ตรงแนวรถไฟฟ้าใต้ดิน

62 เทพไท: เลยใช้บริการรถไฟฟ้า

63 ศิริโชค: ใช่ครับ

64 เทพไท: คือออกจากตึกปั๊บก็ใช้รถไฟฟ้าเลย ซึ่งก็ดี เข้า ผมว่าไม่ใช่คุณยิ่งลักษณ์จะทำคอนโดอย่างเดียว เพื่อนผมก็ทำคอนโดอยู่คนนึงด้วย นั่งใกล้ๆผมเนี่ย โฆษณาขายให้เสียเลย แต่ว่าขายหมดแล้ว

- 65 ศิริโชค: ซึ่งยอมรับว่านโยบายเนี่ย มันให้ประโยชน์กับพวกที่พัฒนาสังหาริมทรัพย์จริงๆ
- 66 เทพไท: เพราะฉะนั้นโพลที่ถามแบบเนี่ย รถคันแรกผมว่าโอเคมันเป็นวิชาการหรือถามอย่างนี้ก็ได้คุณศิริโชคว่า เอ่อ ครม.ทั้งหมดใครโหลยโหลยที่สุด ใครควรจะปรับออกที่สุดอะไรอย่างเนี่ย เอออย่างเนี่ยพอได้รับฟังได้ คือจะได้เป็นข้อมูลไง นายกแกได้ข้อมูลว่าเออใครควรโพลจะได้ปรับออก แต่ว่านายกแกไม่เชื่อโพลอีกอะ อย่าโพล คุณทักษิณสั่งแกยังไม่เชื่อเลย บอกให้ปลดคุณกิตติรัตน์ออกจากรัฐมนตรีคลัง แกยังไม่เอาออกนะ
- 67 ศิริโชค: ไม่เชื่อ
- 68 เทพไท: ไม่เชื่อไง แกยังไม่เอาออก แล้วนายกิตติรัตน์นี่ผมบอกเลยนะ ผมเห็นแกทำอะไรเงิ๊งๆ ทุกเรื่อง แต่คุณยิ่งลักษณ์บอกว่า 1 ปีที่ผ่านมา แกทำให้เศรษฐกิจมันคงมากเลย
- 69 ศิริโชค: คืออันนี้ผมสนับสนุนคุณยิ่งลักษณ์นะครับ
- 70 เทพไท: ทำไม
- 71 ศิริโชค: ว่าต้องเป็นตัวของตัวเอง ว่าต้องพยายามอย่าเชื่อคุณทักษิณ ชินวัตร เพราะขณะนี้เนี่ยทั่วโลกเขาถูกคนไทยนะว่ามีนายก 2 คน เพราะฉะนั้นคุณยิ่งลักษณ์ต้องพิสูจน์ตัวเอง ว่าไม่ได้อยู่ในอาณัติดูแลของคุณทักษิณ
- 72 เทพไท: คือชาวโลกเขาบอกว่านายกยิ่งลักษณ์เป็นนายกปลอม ซึ่งนายกปลอมนายกก็อปปี้ไปเมืองนอกไม่ได้นะ ไปยุโรปเนี่ยเขาจับเลยนะ เหมือนคุณใส่ของก็อปปี้ไปนะ คุณใส่อาฆาณี่ปลอมอะไรปลอมเนี่ยเขาจับเลยนะ นี่นายกยิ่งลักษณ์ไปไหนไม่ได้ผมดูแล้ว เพราะว่าชาวทั่วโลกเขาตีแผ่ว่านายกตัวปลอม เพราะฉะนั้นนายกตัวปลอมเดินทางไปยุโรปถูกจับนะ คุณยิ่งลักษณ์
- 73 ศิริโชค: เพราะฉะนั้นเราเนี่ยสนับสนุนเลยครับ ให้คุณยิ่งลักษณ์แข็งข้อ อย่ายอมฟังคุณทักษิณ
- 74 เทพไท: โอ้ยตายละ แต่ว่าผมว่า ไ้กิตติรัตน์ควรจะปลดนะ ผมว่านะ นี่ผมมาดูข่าวเรื่องอะไรนะ อยู่เบื้องหลังฟุตบอลไซ้ไหม วินนี่ วินนี่บอกว่าตั้งแต่ทำทีมได้สมา 26 ปี ไม่มีใครแทรกแซงเรื่องการเก็บตัวเท่ากับคุณกิตติรัตน์
- 75 ชวนนท์: เท่ากับคุณกิตติรัตน์
- 76 เทพไท: คือกิตติรัตน์...อะไรนะ อธิการบดีชินวัตรก็ล้มเหลว เป็นเลขา กกต.ก็สักทีใหม่ ก.ล.ต.ไซ้ใหม่
- 77 ชวนนท์: ก.ล.ต.
- 78 เทพไท: และก็มาเป็นทีมบอล
- 79 ชวนนท์: ผู้บัญชาการตลาดหลักทรัพย์

80 เทพไท: ผู้บัญชาการตลาดหลักทรัพย์ คือแกเง้งทุกเรื่องอะ คือมันจะ ถูกแกไม่ดีเลยอะไม่มีอะไรสำเร็จสักอย่าง ที่สำเร็จคือแกประจบคุณยิ่งลักษณ์สำเร็จ อยู่ในเก้าอี้ได้นาน นานกว่าธีรชัย นานกว่าอนุบาล นานกว่าเลย

81 ชวนนท์: ภูวนาถนราอนุบาล

82 เทพไท: ภูวนาถเหวอ ออกนาถๆ อะไรก็ได้ให้นาถสักนาถแล้วกัน เขาถูกๆ แล้วกันนะ

83 ศิริโชค: ก่อนที่คุณเทพไทจะพูดผิดอีกเนีย เรายกเบรกละเลยก่อนให้กินน้ำ

รายการสายล่อฟ้าประจำวัน ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556

1 ศิริโชค: ก็กลับมาเรื่องการเมืองที่เกี่ยวข้องกับมิวสิควิดีโออะครับ ก็คุณจตุพร พรหมพันธุ์นะ ครับเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ เนื่อก่อนวันวาเลนไทน์เนียก็ได้ออกมาแสดงความรักนะครับ ถึงคุณขวัญชัย โดยคุณจตุพรเนียได้ออกมาตอบโต้ถึงเรื่องกรณีที่คุณขวัญชัยเนียไม่เอาธิดา ถาวรเศรษฐ์นะครับ โดยระบุว่าเรื่องนี้ไม่ควรเกิดขึ้นกับคนเสื้อแดงอีกแล้ว แต่ก็มีควมพยายามสร้างความแตกแยกเกิดขึ้น ซึ่งก็ไม่ใช่ใครที่ไหน ก็เป็นเจ้าเก่าคนเดิมที่มักจะเป็นปัญหาอยู่ ถ้าหากเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง และคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ตัวคิดว่าเขาคนนั้น (นายขวัญชัย) คิดผิดมากที่สุด เพราะคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือวีรชนและพี่น้องที่ติดคุกอยู่ทุกวันนี้ หากินอีกแล้ว

2 เทพไท: ชัดกันเองแล้วเหอเนีย

3 ศิริโชค: หากินกับคนที่ตายกับคนที่ติดคุกอีกแล้ว จตุพร พรหมพันธุ์

4 เทพไท: คือจตุพรก็ออกโรงมาชัดขวัญ ผมเป็นขวัญชัย ผมไม่ยอมนะจริงๆนะ ไ้บ้านผมเค้าไม่เรียกว่ายอนนะ เค้าไม่เรียกว่ายอนนะขวัญชัย คือผมว่าถ้าหากว่า คุณขวัญชัยก็มีมวลชนจำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อคุณจตุพรมาเที่ยวอ้างคนติดคุกอ้างคนตายมาข่มคุณอย่างเนี้ยว่าน่าจะลองวัดกำลังดูระหว่างขวัญชัยกับจตุพรว่าใครจะมีกำลังมวลชนมากกว่ากัน

5 ศิริโชค: นะครับ ขณะเดียวกันเนี้ยคางคกตุ๊กก็กล่าวไปว่า การกล่าวโจมตีว่านายแพทย์หญิง โตจิราการและนางธิดา ถาวรเศรษฐ์เป็นแค่แดงเทียมเป็นคนประชาธิปไตย เพียงแค่ไม่ได้ขึ้นเวทีของคนเสื้อแดงนั้นเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงมาก ดังนั้นตนจึงอยากให้นายขวัญชัยกลับไปคิดเลือกทางเดินใหม่ เพื่อจะได้ไม่เป็นการทำร้ายตัวเองและกระบวนการประชาชน ซึ่งหากพร้อมเมื่อไหร่สนามประชาชนก็พร้อมอภัยเสมอ ส่วนการที่ให้มาบอกว่าให้ประชาชนถูกขังไปก่อนเพื่อให้รัฐบาลอยู่ได้นั้น อย่างมาพูดอย่างนี้ เพราะไม่ได้เป็นการช่วยรัฐบาล แต่เป็นการทำร้ายรัฐบาลมากกว่า ตนจึงอยากให้นายขวัญชัย ย้อนไปคิดเวลาที่ติดคุก เพราะการเดินหน้านิโทษกรรมก็เพื่อพี่น้องคนเสื้อแดงที่อยู่ในคุกขณะนี้แน่นอน

6 เทพไท: คือถ้าให้ผมวิเคราะห์นะที่ขวัญชัยพูดอย่างนี้นะ ผมว่าอารมณ์คุณขวัญชัยที่พูดอย่างนี้เนี่ยสอดคล้องกับอารมณ์คุณทักษิณนะกับคุณยิ่งลักษณ์นะ คือทำยังไงให้รัฐบาลอยู่ต่อ คุณยิ่งลักษณ์เนี่ยแน่นอนเลยทำอย่าง... ให้แกเนี่ยอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปก่อน คุณทักษิณก็เหมือนกัน ทำอย่างไรให้น้องสาวอยู่ในตำแหน่งก่อนและตัวเองได้วิโรฒกรรมก่อนถึงจะมามากัน เพราะฉะนั้นถ้าคุณขวัญชัยไม่ได้ไฟเขียวอย่างนี้แกไม่กล้าหรอก

7 ศิริโชค: คือผมคิดว่าถ้าคางคกตุ๊เนี่ยจับผลัดจับผลูได้มาเป็นรัฐมนตรีเนี่ยก็จะพูดอีกอย่างหนึ่ง เพราะวันนี้นักองคตพรเนี่ยไม่ได้มาเป็นรัฐมนตรีนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยคุณองคตพรยอมพูดที่จะเอาใจมวลชน

8 เทพไท: คือสร้างศาลตัวเอง เพื่อกดดันเพื่อตัวเองจะได้เป็นรัฐมนตรี ถ้าเป็นรัฐมนตรีปั๊บนี้นะเรื่องเนี่ย เหมือนอำมาตย์เดิมนั้นเนี่ยบเลอะ

9 ศิริโชค: เจียบเลยต้องเป็นแบบนั้น และไม่พูดเรื่องวิโรฒกรรมมากมาย เพราะมันกระทบรัฐบาลไง

10 เทพไท: ก็กระทบตำแหน่งตัวเองไง เพราะรัฐบาลล้มตัวเองก็ล้มด้วย คือพวกนี้ถ้าหากว่าทักษิณไม่ทำให้รัฐบาลนะ พวกนี้ก็ไม่มีความเป็นรัฐมนตรีไม่ได้มาเป็นส.ส.หรอก

11 ศิริโชค: จะเห็นว่าความแตกต่างระหว่างไพร่กับอำมาตย์ในกลุ่มคนเสื้อแดงก็คือ ไพร่ก็จะเป็นแบบสไตล์จตุพรนะครับ อำมาตย์จะเป็นสไตล์เดิมนะครับ จะเห็นว่าจะมีความคิดอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน

12 เทพไท: ไพร่เทียบกับ ไพร่เทียมอำมาตย์แต่ว่ามันก็ไม่อยากให้เค้าเรียกว่าอำมาตย์เพราะว่ามันกระดากปาก ก็เลยอยากจะเป็นไพร่ พออยากจะเป็นไพร่เค้าก็เลยให้ฉายาว่าไพร่เทียม สมแล้วไพร่เทียบกับไพร่จตุพร เอา จัดกันเองแล้วกันอะ ผมนั่งดูก็แล้วกันว่ามันจะพัดกันได้ซักเท่าไรอะไอ้คุณนี่นะครับ

13 ศิริโชค: แต่ว่าก็มีคนที่เสริมเรื่องนี้เข้ามา ก็คือเพื่อนคุณเทพไทนั่นเองครับ

14 เทพไท: ใครอะเพื่อนผม

15 ศิริโชค: วรชัย เหมะมา

16 เทพไท: อ้อ วรชัย มันขายมะพร้าวเร่อยู่แถวปากน้ำ มันมาจากหลังสวนนะมาจากสวี่ แล้วมาขายมะพร้าวเร่ แล้วก็พูดครับ มะพร้าวครับ มะพร้าวครับ 3 ลูก 15 บาทครับ คือพอพูดคล่องปั๊บนี้นะเป็นแกนนำมีอบแลย เออ ไอ้วรชัยเนี่ย

17 ศิริโชค: คือก็กล่าวถึงกรณีนายขวัญชัย ไพโรพนา ประธานชมรมคนรักอุดร ประกาศไม่สังฆกรรมร่วมกับธิดาและแกนนำนปช. คนอื่นว่า พฤติการณ์ของนายขวัญชัยเป็นอย่างนี้มาหลายรอบแล้ว ความจริงนปช. ไม่ใช่ของใครเป็นของทุกคน กรณีที่บอกว่าแกนนำเสื้อแดงไม่ให้ขึ้นเวทีบนนั้นซ้ำ

ข้อเท็จจริงคือเวทีวันนั้นทุกอย่างเซ็ทไว้หมดแล้ว ทั้งคิวทั้งเวลาขึ้นเวทีแต่นายขวัญชัยมาทีหลัง ไม่มาประชุมไม่รับรู้อะไร จู่ๆจะมาแซงคิวไม่มีใครยอมสุดท้ายก็มาไวววาย ขณะเดียวกันในจังหวัดอุดรธานี พบว่านายขวัญชัย มีปัญหากับส.ส.และแกนนำเสื้อแดงกลุ่มอื่นๆ เรียกว่าใครเด่นกว่าไม่ได้จะชิงการนำอยู่คนเดียว เห็นว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องส่วนตัวทั้งนั้นไม่ใช่เรื่องของหลักการขอเตือนว่าอย่าเอามาปะปนกัน กรณีที่นายขวัญชัยอ้างว่านปช.เป็นลูกจ้างทักษิณ รับเงินทักษิณในความจริงนปช.ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชนอยู่บ้าง แต่ทักษิณจะให้เงินใครบ้างเป็นการส่วนตัวตรงนี้ไม่ทราบ ยืนยันว่านปช.โดยรวมไม่ใช่เป็นแบบนั้น

18 เทพไท: นีวรชัย

19 ศิริโชค: วรชัย

20 เทพไท: อยู่ข้างไหนนีวรชัย อยู่ข้างธิดาแดงหรือ

21 ศิริโชค: ธิดาแดง

22 เทพไท: เพราะงั้น ผมจะบอกอีกคนนึงได้มัย จบแล้วยังคุณ เอ้า ว่ามา

23 ศิริโชค: วรชัยก็ยังพูดต่อว่าความขัดแย้งในนปช.วันนี้ ผมตั้งข้อสังเกตว่าเป็นกระเทบของคนใดคนหนึ่งหรือไม่ อาจมีลักษณะทำให้เกิดความแตกแยกในองค์กร เพราะว่าถ้าอ่อนแอเมื่อใดจะถูกทำลายได้ง่าย แน่แน่นอนว่ามีการชักใยทำลายนปช.ทั้งคนนอกและคนใน ทั้งคนกันเองและศัตรู ทั้งคนกันเองบางคนกลัวว่านปช.จะใหญ่โตเบียดเบียนตน คนพวกนี้พอถึงเวลาไม่รู้หายหัวไปไหน นายวรชัย กล่าว

24 เทพไท: คือผมว่าอันนี้จะพอสุดท้ายหาใครว่ายูแย่งตะแคงรั้วไม่ได้กับบอกอำมาตย์ อำมาตย์ทำให้นปช.ยูแย่งตะแคงรั้ว คือผมบอกนปช.ทั้งหลาย แดง แดงแจ้ๆด้วย แดงแจ้ๆ รู้จักมัย ภาษาใต้แดงแจ้ๆ แดงมากนะ แดงแจ้ๆ คือไอ้พวกแดง แดงหลายแดง แดงทักษิณ แดงเพื่อไทย แดงล้มเจ้า แดงสยาม แดงสารพัดแดงอะ รวมถึงแดงแจ้ๆเนี่ย คือผมบอกให้ก็ได้ว่าผลประโยชน์ขัดกันกับบวรลัษ คือไอ้พวกนี้มันอยู่ด้วยผลประโยชน์นี้ ด้วยเงินไง เพราะมันขัดกันชิงกันกับบวรลัษเลยอะ เมื่อไหร่ที่คุณอ่านวรชัย เหมมะ เหมมะ นี่ผมจะอ่านชินวัตร ชินวัตร หานุญพาดเนี่ยอันนี้อยู่ฝ่ายธิดาไว้ย และอยู่ฝ่ายขวัญชัย เว้ย อยู่ฝ่ายขวัญชัยเนี่ยบอกว่า คือคุณธิดาแดงเนี่ยบอกว่าต้องปรับตัว เพราะเคยมีปัญหามาแล้วครั้งหนึ่ง ควรจะจูนเข้ากันได้ นายขวัญชัยเนี่ยดิเพือกอ ไม่คิดที่จะทำลาย คำว่านะล้มความ เป็นประธานนปช.ไปบ้าง คือประธานสถาปนาไม่นาน ประธานมามีประธาน แกนนำมาเสริมเรื่องเยียมเยียน ไปต่อว่าหรือบางครั้งก็ไปถล่มชาวไม่ให้เสื้อแดงไปร่วมก็ไม่ได้ นายชินวัตรบอกว่าเคยกระตุกขากระตุกขาได้หมดเหว่งไม่ว่าหรือ กระตุกขานางธิดาเรื่องทำที่เรื่องอารมณ์

25 ศิริโชค: นี่อ่านให้ดิเนะ

26 เทพไท: จากนั้น ด้วยอารมณ์แบบไหนก็ไม่รู้เหมือนกัน แกอายุเยอะแล้ววัยทองแล้ว จากนั้นก็รับทราบจากคนใกล้ๆว่านางธิดาเนี่ยเบาหลง เรื่องทูปโตะก็เบาหลงแต่ยังมีพฤติกรรมส่วนตัวบางอย่างที่คนข้างๆบอกว่ายังมีลักษณะคล้ายๆกับเผด็จการ เอ้า มาเรียกร้องหาประชาธิปไตยอะไรตัวเองยังเป็นเผด็จการอยู่เลยอะ แสดงว่าเอานักอะ เป็นเอานัก ทูปโตะบ้างอะไรบ้าง

27 ศิริโชค: ซึ่งชินวัตรก็พูดต่ออะครับว่าควรกระจายอำนาจไปยังคนอื่นบ้าง อย่ายึดโยงเหมือนระบบราชการ มีผู้บังคับบัญชาสั่งให้ซ้ายก็ซ้าย หันขวาก็ต้องหันขวา แต่ในส่วนดีของนางธิดาก็มีเยอะ เรื่องขวัญชัยไม่ยากวิจารณ์ แม้จะมีแนวคิดแตกต่างกันบ้างก็พยายามเดินไปหากันครึ่งทาง นี่ก็ประมาณนี้แหละครับ

28 เทพไท: นพดลอะ นพดลคุณก็มีอะ

29 ศิริโชค: แต่ว่าก่อนไปถึงนพดลเนี่ยนะครับ ก็อยากฟังว่าขวัญชัยพูดว่ายังไง

30 เทพไท: คุณมีคลิปขวัญชัยเหรอ หรืออะไร เอาขวัญชัยพูด เอาถ้านั่นคุณอ่านให้ฟังซิ หากคลิปปากอยู่อุดร หายากหน่อย

31 ศิริโชค: หรือจะขนาดก่อน

32 เทพไท: เอ้า แล้วแต่คุณจะทำเอาใครก็ได้ เพื่อนคุณทั้งนั้นนี่

33 ศิริโชค: คือ นพดลนะครับ ที่ปรึกษากฎหมายของทักษิณเนี่ยก็ออกมาตำหนิขวัญชัยเหมือนกันนะครับ ก็แปลว่า นพดลเนี่ยไปอยู่ข้างของธิดากับจตุพร โดยนพดล บัณฑิตนะครับ ก็บอกว่ายังไม่มีการพูดคุยกับทักษิณระหว่างความขัดแย้งระหว่างขวัญชัยกับกลุ่มนปช. ส่วนตัวคิดว่าเป็นเพียงความเห็นที่แตกต่าง แต่บุคคลเหล่านี้ต่อสู้ประชาธิปไตยด้วยกันมานานก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ไม่ว่ามีความเห็นต่างอย่างไร สุดท้ายก็ต้องฟังเสียงส่วนใหญ่ นี่ครับก็ประมาณนี้

34 เทพไท: คือต้องทำชาร์ตนะ ต้องทำชาร์ตแยกกันให้ถูกระหว่าง 2-3 คนนี้ใครอยู่กลุ่มไหนกันบ้าง ผมว่าคุณศิริโชควันหลังทำชาร์ต ทำแผ่นหน่อยว่าในระหว่างแกนนำนปช.เนี่ยใครอยู่ที่ไหนกันบ้าง และในขณะเดียวกันเนี่ยผมได้รับเอสเอ็มเอสเค้าส่งมาว่าขอให้คุณชวนนท์ได้พูดบ้างครับ เพราะหายไปเป็นเวลาสมควรแล้ว เพราะงั้นได้ขอให้คุณชวนนท์ได้แสดงความเห็นตรงนี้หน่อยนะ

35 ชวนนท์: ไม่ใช่ คือเรื่องแดงเนี่ยผมฟังคุณพูดทุกวันไง ผมก็เบื่อเหมือนกัน เถียงกัน ผมมานั่งคิดว่า ไอ้พวกนี้มันเถียงกันเนี่ยนะ คนเสื้อแดงได้อะไร คือที่บอกว่าเป็นกลุ่มนปช.ตั้งขึ้นมาสู้เพื่อเผด็จการ สู้เผด็จการเป็นประชาธิปไตย จะแก้ปัญหาคความเหลื่อมล้ำ อำมาตย์ไพร่ ไอ้ทุกวันนี้เถียงกันเนี่ย มันไม่เคยพูดเรื่องนี้เลย มันเถียงกันว่าไอ้คนนิ่งไม่ได้ขึ้นเวที คือ แค่นี้มันปัญญาอ่อนเนี่ย

36 เทพไท: คุณเลยเบื่อ คือผมไม่เบื่อนะ คือผมประเภทเรื่องเพื่อนเนี่ยนะถ้ารู้ไม่ตลอดแล้วนอนไม่หลับ คือถ้าเรื่องคนอื่นเนี่ยถ้ารู้ไม่ตลอดแล้วนอนไม่หลับ

37 ชวนนท์: ผมสงสัยใคร่ถามว่า ที่เค้าบอกว่า เออ ว่าความหวังว่าอย่างน้อยหนึ่งได้ออกจากคุก สองที่บอกว่าจะช่วยเรื่องให้เค้ามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นเรื่องลดอำมาตย์ไพร่แก่ 2 มาตรฐาน เค้าโดนหลอกมานะเนี่ย ไอ้พวกนี้พอมันมีอำนาจไม่เห็นมันพูดถึงเลย คือมันยึดแย้งกันขึ้นเวทีบ้าง แย่งกันเป็นแกนนำแย่งกันได้เงินจากคูโบ แย่งกันเป็นรัฐมนตรี ไม่เห็นมีเรื่องอะไรเป็นเรื่องของประชาชนคนตาบอดๆเลย

38 เทพไท: คือมันอีโก้สูงไง ไอ้พวกนี้หนึ่งดัง รวย สบาย มีตำแหน่งหน้าที่การงาน คือต้องการระดับเป็นอำมาตย์ ต่ำอำมาตย์ทุกวันจริงตัวเองอยากเป็นอำมาตย์ นี่ทักษิณอำมาตย์ตัวพ่อเลยใส่เสื้อคลุมคุณผู้ชม ใส่เสื้อพระจุลจอมเกล้าเลยใส่เครื่องราชย์เต็มยศเลย แล้วมาบอกว่าหัวหน้าไพร่ บัดโธ

39 ศิริโชค: มาฟังคุณขวัญชัย

40 เทพไท: ยังไม่ลืมขวัญชัยนะ คุณนะ

41 ศิริโชค: คุณขวัญชัยก็ออกมาตอบได้ทั้งหมดเลยครับ คือมีทั้งวรชัย จตุพร หมอเหวง ธิดาแดง นพดลอันนี้คือกลุ่มหนึ่งครับนะครับ ส่วนกลุ่มของคุณขวัญชัยตอนนี้ที่ผมเห็นนะครับมีเฉพาะชินวัตร หานุญพาด หานุญพาดแค่นั้นเอง

42 เทพไท: เทพพนม นามลี ประธานนปช.สุรินทร์

43 ศิริโชค: เพราะฉะนั้นวันนี้คุณขวัญชัยเนี่ยก็ถูกขืนมาตอบได้ โดยคุณขวัญชัยบอกว่าชมรมคนรักภาคอีสาน 20 จังหวัดจะไม่ร่วมสังฆกรรมกับนางธิดา ถาวรเศรษฐีประธานนปช. ซึ่งเป็นมติแกนนำชมรมคนรักภาคอีสานของ 20 จังหวัดที่มีการประชุมกันที่จังหวัดลำพูนเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา ซึ่งไม่เกี่ยวกับองค์นปช.และไม่ได้ตำหนิองค์กรแต่ตำหนิตัวบุคคล แต่แล้วมากลายเป็นว่าทำไมขวัญชัยจะมาทำลายนปช. คำพิพากษาของนายจตุพร พรหมพันธุ์ถือว่าแรงเหลือเกิน เมื่อประกาศไม่ให้แกนนำภาคอีสาน 20 จังหวัดขึ้นเวทีร่วมก็ขอขอบคุณไว้ พวกผมตั้งเวทีขึ้นกันเองได้ เราไม่ถือโทษโกรธเคือง เพราะเราบริสุทธิ์ตรงไปตรงมา เมื่อเราไม่ชอบพฤติกรรมการก้าวร้าวของคุณธิดา เราก็ออกมาพูดตรงๆเท่านั้นเองไม่ได้มีการลบหลู่ดูหมิ่นอะไรทั้งสิ้น เราเป็นประชาธิปไตยใช่หรือไม่ เราเรียกร้องประชาธิปไตยกันมา แต่เมื่อมวลชนกลุ่มหนึ่งที่เป็นคนรักภาคอีสาน 20 จังหวัด เค้าตำหนิประธานนปช.คนปัจจุบันทำไมไม่รับฟังกันบ้าง ทำไมชี้แจงแสดงเหตุผลมาบ้าง ทำไมไม่ชี้แจงแสดงเหตุผลมาบ้าง แต่นี่ดาหน้าออกมาถล่มขวัญชัย ซึ่งก็ไม่ใช่ปัญหาทั้งสิ้น นายขวัญชัยกล่าว

44 เทพไท: นำพี่น้องขวัญชัยผมว่านี่พอตั้งแต่ผมรู้จักขวัญชัยมาเนี่ยตั้งแต่เมื่อก่อนก็กล่าวหาว่าไปขโมยของโน่นนั่นนะ วันนี้พูดเข้าท่าที่สุดเลย พูดเข้าท่าเลย พูดต่อว่าอะไร

45 ศิริโชค: ต่ออีกนะครับว่าจะไม่มีการทำความเข้าใจกับนายจตุพร เพราะเหตุเช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้งแล้วจะไม่มีการพูดคุยอะไรทั้งสิ้นเพราะเป็นผู้ใหญ่พอ นื่องุ่นอายุ 30-40 กว่าปี วันนี้มาจิกหัวตาขวัญชัยกันกลายเป็นจำเลยไปเลย ฉะนั้นขอให้ประชาชนเป็นคนพิสูจน์คนเสื้อแดงที่มีเหตุมีผล ขอให้

พิจารณาการต่อสู้ของชมรมคนรักอุดรแล้วกันว่าที่ผ่านมาเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายมาแล้วเท่าไร เป็น
ผู้เสียสละมามากน้อยแค่ไหนมาเป็นคณะแรกกลับเป็นคณะสุดท้าย นี่คือสัจจะวาจาที่ขวัญชัยให้ไว้
เมื่อครั้งชุมนุมปี 2553 แล้วก็ได้ทำตามี่พูด

46 ชวนนท์: กลับคณะสุดท้ายแห่งอยู่แล้ว (เสียงหัวเราะ) เข้าไปเอาของในเซ็นทรัลเวิลด์

47 เทพไท: เพราะรอเค้าเผาเซ็นทรัลเวิลด์เสร็จ

48 ชวนนท์: อันนี้ยอมรับว่าขวัญชัยกลับคณะสุดท้าย

49 เทพไท: มาคณะแรกมาดูแลแลกก่อนแล้วก็กลับคณะสุดท้าย ถ้าบ้านผมภาษางานบ้านผมนะ
เค้าเรียกมาเพราะหมา กลับเพราะมดคัน คือเวลาเมืองอะไรมาจะมาก่อน แต่ว่างานสุดท้ายเนี่ยมด
คัน ไล่ที่มันมาชนกามะพร้าวกลับบ้านเนี่ย เค้าเรียกว่าสำนวนว่า มาเพราะหมา กลับเพราะมดคัน
ขวัญชัยเหมือนกัน มาคนแรกกลับคนสุดท้าย

50 ศิริโชค: พร้อมของติดมือ แล้วก็พูดน่าเห็นใจมากนะ ผมอ่านแล้วเกือบน้ำตาไหลเหมือนกันนะ
ครับบอกว่า ทั้งที่พวกเราอยากกลับบ้าน แต่ถ้าพวกเรากลับเวทีฟัง พวกเรากลับน้องนุ่จะเสียใจก็ทน
อยู่กันจนกระทั่งไปมอบตัว ถึงขนาดนี้แล้วจะเอาอะไรกับพวกเรากอีก ที่ออกมาพูดอย่างนี้ไม่ใช่จะ
ออกมาขัดแย้งอะไรกับนปช. เพียงแต่ไม่ชอบพฤติกรรมผู้นำองค์กร นปช. ผมพูดถึงตัวบุคคลไม่ได้ไป
ตำหนิองค์กร โปรดเข้าใจและแยกแยะให้ถูก ผมพูดแค่ที่ไม่ชอบบทบาทของนางธิดาเท่านั้นเอง นาย
ขวัญชัยกล่าว

51 เทพไท: ผมว่าธิดาเป็นหมาหัวเน่าแล้วนะถ้าเป็นแบบนี้ และนี่ถ้าขวัญชัยเอาจริงนะ
บอกคนรักภาคอีสาน 20 จังหวัดไม่ร่วมสังฆกรรมกับไอ้แกนนำเหล่านี้ะ ผมก็อยากจะรู้ว่าจตุพร
ณัฐวุฒิพวกนี้มันจะเหลือมือบสก็คน ถ้าคนอีสานไม่มาร่วมกับไอ้พวกนี้เพราะไอ้พวกนี้มันคน
ปักชำดินะ คือที่คนได้ไม่เอาใจคือถ้าหากคนภาคอีสานไม่มาร่วมชุมนุมเนี่ย แล้วไอ้พวกนี้ไปเกณฑ์คน
ปักชำได้มาเป็นฐานเสียงเนี่ยผมว่าได้ไม่ถึง 200 เอาแล้วกันทั้งภาคนะ ญาติพี่น้องมันยังไม่มาเลย ญาติ
พี่น้องณัฐวุฒิ จตุพร เอาทั้ง วีระนะ ทั้งก่อแก้ว ทั้งวิญญ์แสง ทั้งใครก็ตามชวนญาติมันมาร่วมกะไอ้พวกนี้
นะ ญาติมันยังไม่มาเลย เพราะฉะนั้นนะเที่ยวนี้แหละถ้าหากว่าขวัญชัยเอาจริง บอกว่าคนรักภาค
อีสาน 20 จังหวัดไม่ร่วมสังฆกรรมกับนปช. ผมก็อยากจะดูว่าณัฐวุฒิ จตุพรมันเอาพี่น้องมาจากไหน
ขนาดคุณแม่มันยังไม่มาเลยนะ แม่จตุพรยังบอกจตุพรเลย ถ้าฟังวีระนะ เพชรทองบอกอะ วีระบอกอะ
อย่าไปด่าพล.อ.เปรม คือคนได้เค้าเคารพพล.อ.เปรม พวกนี้ก็ด่าอยู่นั่นแหละ ทำงานได้ดีมีความดีสัก
โทษนะ เท่ากับขี้ดินพล.อ.เปรมได้มัย ไอ้พวกแกนนำเหล่านี้คนได้เหล่านี้ คนได้ไม่เอาแล้ว หมาหัวเน่า
พวกนี้ กลับบ้านยังไม่ได้เลย กลับมาที่ต้องมีรถนำเต็มไปหมดเลยนะครับ ถ้าไม่มีรถนำก็กลับบ้านไม่ถูก
แล้วกลัวอะไรผมก็ไม่ทราบนะครับ

52 ชวนนท์: ครับ ก็เป็นเรื่องที่เราชี้ให้เห็นนะครับว่าสุดท้ายแล้วอุดมการณ์ของคนเสื้อแดงตามที่กล่าวอ้างมันไม่มีจริงหรือครับ หนึ่งก็คืออยากจะใกล้ชิดทักษิณ อยากจะเป็นแกนนำ อยากจะได้มีส่วนในการตัดสินใจเพื่อจะได้รับทรัพย์สินเงินทองค่าตอบแทนนะครับ แต่ว่าอุดมการณ์ที่เคยใช้ไว้ใน การปลุกระดมคนนั้นก็ไม่มีจริง แต่สำคัญที่สุดก็คือว่าการออกกฎหมายนิรโทษกรรมเนี่ยไม่ว่าจะรูปแบบไหน ผมก็ยังแปลกใจนะว่าคนเสื้อแดงยังคิดไม่ออก ทั้งๆที่เราเนี่ยยืนยันว่าออกเดี๋ยวนี้อยู่ เฉพาะคนผิดโทษหลุโทษนะครับ เฉพาะพวกฝ่าฝืนกฎหมาย ฝ่าฝืนพ.ร.ก.เนี่ย ให้นิรโทษกรรมให้เลย พวกนี้ก็ไม่ตอบสนองนะ ไฉนรัฐฉุติ จตุพรเนี่ยก็เบี่ยงเบนพูดโน่นพูดนี่ โทษพรรคประชาธิปัตย์โทษคุณอภิสิทธิ์ ทั้งๆที่จริงๆแล้วเงื่อนไขที่คนเหล่านั้นยังไม่พ้นผิดเนี่ยก็เพราะแกนนำไม่ยอม

53 เทพไท: คือพูดอ้างอิงอะ เสียงอยู่ในคอ ฟันธงมาเลยสิไฉนรัฐฉุติ ไฉนจตุพร ไฉนแกนนำจะเอาอย่างไร พวกผมจะนิรโทษกรรมให้พวกที่ผิดพ.ร.ก. ดูเงินเท่านั้น ไฉนพวกเผาบ้านเผาเมืองผมไม่ยอมผมไม่เอา ยิ่งตัวการผมไม่เอาแบบคุณทักษิณนะ ผมไม่ยอม

54 ชวนนท์: เบรกก่อนครับ คุณเทพไทอารมณ์ขึ้นอีกแล้ว

55 เทพไท: ของขึ้นแล้ว เอ้า เบรกรับ เบรกรับ

57 ชวนนท์: กลับมาช่วงที่ 2 เราก็คงไปคุยถึงเรื่องเหตุการณ์ทางภาคใต้ครับ ซึ่งต้องเรียนตามตรงว่ายังมีความน่าเป็นห่วงเป็นอย่างมากเพราะว่าสถานการณ์เนี่ยมีเงื่อนไขบางประการเนี่ยชี้ให้เห็นว่าสถานการณ์เนี่ยเลวร้ายลงเรื่อยๆตามการบริหารของรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งเริ่มจาก

58 ศิริโชค: เริ่มจากครูก่อนนะครับ คือ อ่านข่าวแล้วรู้สึกหดหู่มากครับ เพราะว่าหลังจากเกิดเหตุคนร้ายบุกโจมตีฐานเจ้าหน้าที่ทหารเนี่ยอ.บาเจาะ นราธิวาส ซึ่งส่งผลให้คนร้ายเนี่ยถูกวิสามัญเสียชีวิตไป 16 รายนะครับ โดยภายหลังเกิดเหตุดังกล่าวก็มีกระแสข่าวทั้งการพบใบปลิวข่มขู่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ในพื้นที่โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งผลให้เกิดความตื่นตระหนกและหวาดระแวงกลัวความไม่ปลอดภัยโดยเฉพาะกับคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ นายอาดุลย์ ชุมแสง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาและประถมศึกษายะลาเขต 1 ได้เปิดเผยว่า จากการสำรวจจำนวนครูที่มีความประสงค์ขอย้ายออกจากพื้นที่ ซึ่งเป็นไปตามวาระฤดูกาลโยกย้ายภายในเขตพื้นที่การศึกษาของเขต 1 อ.เมืองยะลา มีครูแสดงความจำนงยื่นและยื่นเรื่องต่อเขตการศึกษา เพื่อขอย้ายภายในเขตจากอ.รอบนอก เข้ามาในเมือง จำนวน 44 ราย จากเดิมที่มีการย้ายครูไทยออกจากพื้นที่เสี่ยง 9 ราย และมีครูขอย้ายข้ามเขตไปยังพื้นที่อื่นอีกจำนวน 10 ราย อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดจำนวน 44 รายที่ยื่นเรื่องไว้เป็นการขอย้ายตามวาระของการย้ายปกติ แต่จากการสำรวจการโยกย้ายของครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้รวมถึงพื้นที่ของจังหวัดสงขลา รวมทั้งหมด 10 เขต พื้นที่การศึกษามีครูขอแสดงความประสงค์ทำเรื่องย้ายออกจากพื้นที่เป็นจำนวนกว่า 200 ราย ยิ่งเมื่อเหตุการณ์ความไม่สงบอย่างต่อเนื่อง และล่าสุดที่มีเหตุการณ์ในอ.บาเจาะ จ.นราธิวาส รวมไปถึงการ

พบใบปลิวข่มขู่ก็ทำให้ขวัญกำลังใจของครูลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากหวาดกลัวไม่ปลอดภัย และในวันนี้ทางสำนักงานเขตในพื้นที่การศึกษาเองไม่มีการเรียกประชุมผู้บริหารสถานศึกษาภายในเขต เพื่อหารือมาตรการร่วมกันอีกครั้ง

59 เทพไท: คือผมได้คุยกับส.ส.ภาคใต้ไม่ว่าคุณจะทำมึง โตะตาหยง คุณสุรเชษฐ์ แวอาแซ หรือคุณรำริ มามะ หรือว่าคุณประเสริฐ คือเค้าบอกว่าหลังจากเหตุการณ์ที่บาเจาะแล้วเนี่ย คือเวลามันอาฟเตอร์ช็อกหรือในกระบวนการเอาคืนเนี่ย คือเค้ากลัวที่สุดก็คือกลุ่มคนที่เค้าเรียกว่าป้องกันตัวเองไม่ได้เลย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เลย อย่างเช่นกลุ่มเป้าหมายกลุ่มครูอย่างเนี่ย กลุ่มข้าราชการสาธารณสุข อนามัยอย่างเนี่ย คือพวกนี้จะต้องตกเป็นเป้าหมายแรกๆ ไป เพราะฉะนั้นที่คุณครูออกมาเคลื่อนไหวโดยหัวนิตกอย่างที่เป็นข่าวเนี่ย ผมว่ารัฐบาลต้องเอาใจใส่เนาะ ต้องเข้าไปให้หลักประกันกับเค้าเนาะครับและจะเป็นปัญหามากนะคุณศิริโชค คุณชวณท์ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

60 ศิริโชค: โดยเฉพาะเมื่อเฉลิมจะออกมาพูดในทำนองเย้ยหยันให้กับครอบครัวของโจรเนาะครับ มันก็ยิ่งส่งกระแสความกดดัน ทั้งจากคนในพื้นที่เนาะครับ ทั้งจากคนนอกพื้นที่แล้วสิ่งเหล่านี้มันสะท้อนให้เห็นในการ์ตูนเนาะครับของด้วยตูน ซึ่งเป็นการ์ตูนที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตเนาะครับ ลองดูการ์ตูนนี้ครับ คือมันกลายเป็นว่ารัฐบาลนี้ 3 มาตราฐานครับ เวลาทหารตายเนี่ยบอกว่าคุณทักษิณบอกเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2547 ครับว่า ประมาทก็สมควรตาย

61 เทพไท: คือตอนนั้นทหารถูกทำร้ายจากกลุ่มโจรก่อการร้ายเยอะมาก ทักษิณก็เลยเหมือนกับพูดเหมือนกับสะใจประชดประชันไงว่า ทหารเนาะสมควรตาย ถ้าประมาทก็สมควรตาย

62 ศิริโชค: ที่นี้พอมาวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 เนี่ยมีชาวบ้านตายครับ คุณยังลักษณะก็พูดทำนองว่า มันก็เหมือนชีวิตประจำวันที่ทำอยู่

63 เทพไท: คือชาวบ้านตายทุกวันๆ คือตายรายวัน ตายเยอะตายจนเบื่อตายจนดูเป็นข่าวเป็นปกติ คุณยังลักษณะให้คือแสบบ้านๆ ไร่บ้านผมเค้าเรียกโฮมๆ บ้านๆก็เลยบอก มันก็บอกเหมือนชีวิตประจำวันที่ทำอยู่ คือเป็นเรื่องปกติ คนตายอะ

64 ศิริโชค: คือมันทำให้คนมีความรู้สึกว่าชีวิตของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี่ยไม่มีค่า เพราะวาก็ตายไปทุกวัน เมื่อตายไปแล้วก็เป็นเหมือนชีวิตประจำวัน เรากินผักกินปูมา

65 เทพไท: เกิดเจ็บป่วยตายก็เป็นเรื่องธรรมดา แกก็พยายามเอาคำพระมาพูด

66 ศิริโชค: แล้วก็พอมาวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2556 พอมีโจรตาย คุณเฉลิมก็บอกว่าขอแสดงความเสียใจรัฐบาลจะเยียวยาตามความเหมาะสม

67 เทพไท: คือเฉลิมแกก็ไม่มีอะไรจะพูด แกก็พูด แกจะเอาใจโจร ผมเข้าใจว่าแกจะเอาใจโจร เพราะวันหลังแกจะได้ลงพื้นที่สะกดพวกน้อยใจ เพราะแกเป็นคนชู้กั้ว เป็นคนชู้ลาดใจ

68 ศิริโชค: คือเมื่อพูดไปแบบนี้เนี่ย ผมเชื่อว่าความรู้สึกของครู ความรู้สึกของบุคลากรทางการศึกษา ความรู้สึกของหน่วยงานความมั่นคงที่ต้องทำงานใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี่ยก็รู้สึกท้อใจ เพราะว่าเมื่อเค้าตายเนี่ยเค้าได้ 300,000 แต่เมื่อใจที่กำลังจะมาทำร้ายเค้า กำลังจะมาฆ่าชีวิตเค้าเนี่ย เมื่อตายแล้วเนี่ยรัฐบาลบอกว่าจะเยียวยาให้ แบบนี้ผมว่ามันเป็นการไปตัดทอนกำลังใจและความตั้งใจที่เค้าทำงานและเสียสละเพื่อชาติ

69 เทพไท: คือรัฐบาลนี้มันผิดพลาดมาตลอดอยู่แล้ว

70 ศิริโชค: แล้วก็สะท้อนให้เห็นนะครับในการ์ตูนของผู้จัดกวนนะครับ ถึงความรู้สึกที่ต่างกันระหว่าง 2 ฝ่าย รัฐบาลเนี่ยมองชีวิตคนได้ที่ถูกฆ่าตายเนี่ยเหมือนปลาเหมือนปูครับ คือไม่มีคุณค่า เมื่อมารายงานนายกบอกว่า ท่านนายกฝ่ายเราสูญเสียมาแล้ว 6,000 กว่าคน นายกก็ซบเหวี่ยงนะครับแล้วก็เอาแป้งมาเช็ดหน้าแล้วก็บอกว่า จ๊ะ แค่นั้นเอง ขณะที่ผู้ก่อการร้ายเนี่ย ท่านหัวหน้าครับฝ่ายเราสูญเสียไปแล้ว 16 ศพ หา รุนแรงขนาดนั้นเลยหรอ คือค่าของคนมันต่างกันมากเลยครับ ในมุมมองของรัฐบาลในมุมมองการร้ายสะท้อนให้เห็นในการ์ตูนนะครับ แล้วก็สะท้อนให้เห็นนะครับ ถ้าเกิดคุณเทพไทได้มีโอกาสไปดูคลิปของยูทูบนะครับ ซึ่งเค้าไปถ่ายตอนที่พิพิธภัณฑ์ของบรรดาโจรก่อการร้ายที่ถูกทหารวิสามัญ ก็แสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันนะครับแสดงให้เห็นถึงความพร้อมสามัคคีและก็มีการค้าขายกับการปลูกกระดมซึ่งเห็นแล้วเป็นบรรยากาศที่น่ากลัวมากครับ

71 เทพไท: คือผมเอง ผมก็เห็นเอกสารอยู่ซึ่งเป็นเอกสารที่เขาบอกเป็นภาษาอังกฤษหรอ หา คุณศิริโชค จากหนังสือเนชั่นไโรเนี่ย เรื่องความตายอะไรเนี่ย

72 ศิริโชค: ผมก็จะเล่าให้ฟัง ซึ่งเมื่อ คือหนังสือพิมพ์เนชั่นเนี่ยเค้าไปทำสื่อบ่นนะครับ เจาะลึกชีวิตอีกด้านหนึ่งของโจรก่อการร้าย คือ สิ่งที่เราเห็นเนี่ยก็คือภาพของโจรก่อการร้ายเนี่ยใส่ชุดทหารแล้วก็ถูกยิงนะครับ แล้วก็รู้ว่าเป็นคนที่มีหมายจับนะครับ แล้วรัฐบาลก็ฝ่ายความมั่นคงก็ตามมาหลายปี เค้าก็มาสะท้อนในอีกมุมหนึ่งของคนเหล่านี้ว่าเป็นอย่างไร

73 เทพไท: ว่าทำไมถึงมาเป็นโจรไฉนัย เบื้องหลังของการเป็นโจร

74 ศิริโชค: อย่างเช่นเค้าก็ไปเจาะนะครับ นายมารูโซะนะครับซึ่งเป็นหัวหน้าโจรก่อการร้ายที่มีหมายจับถึง 10 ใบครับ และก็มีค่าหัวประมาณซัก 2-3 ล้านบาทนะครับ ปรากฏว่านายมารูโซะเนี่ยอายุ 30 ปีครับ และก็มีภรรยาที่ยังสาวอยู่แล้วก็มีลูกนะครับ สำหรับความรู้ของฝ่ายรัฐก็คือว่า นายมารูโซะก็คือโจรก่อการร้าย ถูกชักนำไปในทางที่ผิดและก็หลงผิดมาร่วมเคลื่อนไหววนะครับโดยมีอาวุธสงครามกับกระบวนการที่บิดเบือนประวัติศาสตร์และคำสอนศาสนาอิสลาม และก็หนีการจับกุมมาแล้วประมาณ 5 ปี แต่ว่าสำหรับครอบครัวและญาติพี่น้องเค้าเนี่ย เค้าคือคนที่รักภรรยาแล้วก็รักลูกนะครับ แต่ทั้งหมดที่เกิดความเปลี่ยนแปลงเนี่ยมันเกิดตรงไหนครับ ปรากฏว่าเค้าไปถามแม่ของนายมารูโซะครับว่ามันเกิดอะไรขึ้น แม่ของมารูโซะนะครับก็บอกว่าจริงๆแล้วมารูโซะเนี่ยก็เริ่มชีวิตแบบมุสลิม

ธรรมดา แต่ว่าเหตุการณ์ที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงทำให้ลูกเนี้ยต้องมาร่วมกับกระบวนการนี้ก็คือ เหตุการณ์ที่ตากใบครับ

75 เทพไท: การสังหารหมู่ที่ตากใบ เมื่อปีค.ศ. 2004

76 ศิริโชค: เพราะว่าในครั้งนั้นเนี้ยมีผู้ที่มาประท้วงเนี้ยตายไป 86 คน

77 เทพไท: คือผู้ประท้วงที่ปราศจากอาวุธ

78 ศิริโชค: และก็ส่วนใหญ่ตายเนื่องจากว่าถูกทับกันถูกซ้อนทับและก็ขาดอากาศหายใจตาย

79 เทพไท: ล้าลักอากาศหายใจตายอย่างนั้นว่างั้นครับ

80 ศิริโชค: นายมารูโซะเป็นหนึ่งในคนที่รอดที่ชีวิต เพราะถูกโยนขึ้นไปบนรถแล้วถูกทับ แต่โชคดี ที่ร่างการแข็งแรงก็รอดตายมาครับ และจากวันนั้นครับทำให้เค้าเปลี่ยนวิถีชีวิตของเค้าไปเลย คนดี ธรรมดาคนหนึ่งเนี้ยกลายมาเป็นโจรก่อการร้ายทันที

81 เทพไท: ก็แสดงว่าเหตุการณ์ที่ตากใบเนี้ย ที่ทำให้ผู้บริสุทธิ์ตายถึง 86 ศพ ในยุคของรัฐบาล ทักษิณเนี้ย มันเป็นต้นเหตุของการเกิดความขัดแย้งกระบวนการต่อต้านอำนาจรัฐ เห็นว่ารัฐปฏิบัติ ต่อเค้าไม่เป็นธรรมเนี้ย อย่างแม่เค้าบอกถูกว่าลูกเค้ามีอาการเปลี่ยนไปหลังจากเกิดเหตุการณ์ที่ตากใบ ไง เนี้ยอะจุดเริ่มต้นเลย

82 ชวนนท์: อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลต้องให้ความสนใจนะ คือเราบางทีก็ไม่เคยได้ มองย้อนกลับไ้วว่ามันเคยเกิดเหตุการณ์อะไรกับพี่น้องมุสลิมบ้าง แล้วนายมารูโซะเนี้ยเป็นหนึ่งใน ผู้รอดชีวิตจากในเหตุการณ์ตากใบ ซึ่งเมื่อก่อนเรารู้ว่ามีผู้เสียชีวิต 80 กว่าศพ แต่เราไม่เคยไปคิดเลย ว่า คนที่เค้ารอดมาตอนนั้นเนี้ยเค้าทำอะไรอยู่ เพราะฉะนั้นก็มีหลายคนที่ยังฝังใจไปโกรธแค้น รัฐบาล แล้วที่เค้าโกรธที่สุดคืออะไรคุณเทพไท เค้าโกรธเพราะว่ารัฐบาลสมัยนั้นเนี้ยที่กำกับเค้าอย่างนี้ เนี้ย ถึงวันนี้ทุกคนลอยนวลหมดคือไม่มีใครถูกลงโทษเลย ไอ้คณนโยบายที่สั่งอะ วันนี้จะเปรียบเทียบ นะที่พยายามจะบอกว่าการชุมนุมปี 53 เนี้ยมีการสั่งการให้ทำร้ายประชาชน ไม่มีคำสั่งนั้นนะ แต่ว่า คำสั่งรัฐบาลปี 2004 มีคำสั่งให้ปราบปราม แล้วก็มีการให้ขึ้นไปบนรถบรรทุกของทหารนอนทับกัน หลายร้อยคนจนเสียชีวิต ผมถามว่านายกรัฐมนตีขณะนั้นต้องรับผิดชอบมั๊ย ต้องรับผิดชอบและวันนี้ พุดสักคำรับผิดชอบอะไรบ้าง แล้วเป็นต้นเหตุให้คนรอดชีวิตเค้าโกรธแค้นนะครับ ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้ เนี้ยคนไทยต้องรับรู้ว่ามันมีคนที่มีอำนาจในอดีตนั้นสร้างเรื่องผิดพลาดไว้แล้วไม่ยอมรับความผิดแล้ว หนีความผิดถึงทุกวันนี้

83 ศิริโชค: แล้วก็จากเหตุการณ์นั้นนะครับมันกลายมาเป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นชาวมุสลิมใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี้ยเต็มใจและก็พร้อมใจที่จะไปร่วมกระบวนการนี้นะครับ ทำให้กระบวนการนี้ เนี้ยสามารถหาคนเข้าไปร่วมได้มาก

84 เทพไท: คือหมายความว่าสามารถปลุกระดมชักจูงเนี่ยได้ง่าย คือถ้าหากคุณผลการพิสูจน์หรือเค้าเรียกว่าพลศึกษาใหม่ยี่สิบของ 66 ศพเนี่ยที่เกิดขึ้นที่ตายเมื่อไม่กี่วันเนี่ย คือเค้าบอกว่ามีอยู่ 3 คน คุณศิริโชค คุณชวนนท์ว่า คือ 3 คนที่ตายไปเนี่ยไอ้ที่ไม่ตายเราไม่รู้ว่ากี่คนนะ ที่ตายไป 3 คนเนี่ยคือคนที่อยู่ในเหตุการณ์ตากใบอะ คือเป็นผู้ต้องหาตากใบอะ ถูกกระทำจากฝ่ายรัฐที่ตากใบ 3 คนก็คือ นายมะสักรี สะสะ กับนายสะอูดี อาลี และก๊วยอะเซ็ม ปือราเฮง มี 3 คนเนี่ยเค้าดูประวัติแล้วเนี่ย ก็เป็นผู้ที่ถูก

85 ชวนนท์: ไม่นับรวมคุณมารุโอะด้วยนะ

86 เทพไท: มารุโอะ เพราะฉะนั้นหลายคน นี่แหละทฤษฎีที่เค้าบอกตาย 10 เกิด 100,000 ที่ทักษิณบอกมีใจ 30 คน 3 เดือนหมดใจ มันจะหมดได้ใจอะ 30 คนตายไปจริง ญาติพี่น้องเค้าเยอะเหมือนใครมาทำผมอย่างนี้เนี่ย ญาติพี่น้องผมก็ไม่ยอมอะ มันก็เป็นแนวร่วมขึ้นมา

87 ชวนนท์: ไอ้เนี่ยเป็นเรื่องที่เราเป็นห่วงมากนะครับ แล้วเราไม่อยากให้มันขยายความไปเป็นเรื่องใหญ่กว่านี้ เพราะว่าอย่างที่คุณศิริโชคพูดเมื่อกี้ว่ามันมีการเอาคลิปปางศพของนายมารุโอะเนี่ยไปเผยแพร่ในลักษณะว่าปลุกระดมแล้วก็มีมีการไปพยายามพูดว่าคนเหล่านี้ถูกทรมานก่อนเสียชีวิตซึ่งไม่จริงนะครับ เป็นการยิงปะทะกันโดยไม่ใช่ปกติ ยิ่งปะทะกันปกติเนี่ยแล้วก็มีมีการเสียชีวิตไป ไม่ได้มีการไปทรมานกันไม่มีการไปอะไร แต่ว่าใช้ความไม่ยุติธรรมในอดีตสมัยตากใบนั้นเนี่ย ผมคิดว่าเค้าก็ต้องเดินหน้าหาผู้กระทำผิด ผู้รับผิดชอบมาลงโทษ แต่ว่าคนที่ทำผิดสมัยนี้ก็ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายเช่นเดียวกัน พี่น้องคนได้ต้องแบ่งแยกนิดนึงอย่าไปหลงเชื่อกระบวนการเหล่านี้

88 ศิริโชค: คือพอเราไปดูสิ่งที่ทางเนชั่นไปสัมภาษณ์เนี่ยก็เห็นแล้วก็รู้สึกใจหายเหมือนกันนะครับ เพราะว่าเค้าบอกว่าหลังจากเหตุการณ์ตากใบเกิดขึ้นเนี่ยมารุโอะกับรุสสินีเนี่ยก็แต่งงานกัน แล้วรุสสินีก็คือภรรยาเนี่ยก็รู้ว่าเมื่อแต่งงานไปแล้วเนี่ยอะไรจะเกิดขึ้นและก็ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น อันนี้จะเป็นสิ่งที่ที่น่าวิตกกังวลนะครับ

89 เทพไท: คือเค้าก็ฝังใจเจ็บอะพูดง่ายๆนะ เหตุการณ์ตากใบ 86 ศพ ญาติเค้าก็พันคน ในกรือแะอีกอะ มัสยิดกรือแะตายไปกี่คน ที่สะบ้าย้อยใหม่ยี่สิบ ที่สะบ้าย้อยหรือเปล่าที่นักฟุตบอลตายไปอะกี่คน คือคนเหล่านี้อะ รัฐบาลไปทำเค้าแล้วก็มันมีแผลใจมันมีอะไรครางแคลงใจอยู่ เมื่อรัฐบาลไม่เคลียร์ รัฐบาลไม่รับผิดชอบมันก็เกิดรอยร้าวในสังคมแบบนี้อะคุณศิริโชค คุณชวนนท์

90 ศิริโชค: แล้วเมื่อมารุโอะเนี่ยเนี่ยะครับกลับมาสู่บ้านเกิดนะครับ แต่ว่าตายเนี่ยเค้าก็ถามรุสสินีว่ารู้สึกยังไง รุสสินีก็บอกว่าอันนี้เป็นสิ่งที่มารุโอะต้องการมาโดยตลอด แล้วรุสสินีเนี่ยก็ภูมิใจในสิ่งที่สามีเค้าทำนะครับ แล้วไม่เสียใจเลยกับการสูญเสียในครั้งนี้เนี่ยครับ แล้วก็บอกว่าดีใจด้วยซ้ำที่สามีเนี่ยถูกฆ่าแทนที่สามีเนี่ยถูกจับ เพราะเค้าเชื่อว่าถ้าเกิดสามีถูกจับเนี่ยจะต้องถูกทรมานอย่างแสนสาหัส

91 เทพไท: คือถ้าตายก็พ้นทุกข์ไปว้างนั้น คือผมว่านายยิ่งลักษณะนี้เลยควรที่จะลงไปดูพื้นที่บ้างนะ อย่าไปเชียงใหม่อย่าไปลูปหัวเสืออยู่ ผมเห็นข่าวลูปหัวเสืออยู่นะ

92 ชวนนท์: นี่เป็นสัญญาณที่ไม่ดีนะฮะ คือพี่น้องชาวมุสลิมเหล่านี้เนี่ยเค้ามีความเข้าใจผิดไปแล้วว่าตายชะดีกว่า เพราะถ้าโดนจับไปเนี่ยเจ้าหน้าที่จะทรมาน คือมันฝังหัวตั้งแต่เหตุการณ์ตากใบไป ผมเชื่อว่าเดี๋ยวนี้เจ้าหน้าที่รัฐไม่มีใครเป็นอย่างนั้นนะครับ ทุกคนก็พยายามจะแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดน แต่ว่าด้วยความเชื่อฝังลึกตั้งแต่สมัยรัฐบาลทักษิณไปทำเค้าไว้เนี่ย ทำให้เค้ารู้สึกถึงว่าวันนี้เค้าต้องต่อสู้ สู้จนตัวตายเพราะถ้าอยู่โดนจับเป็นๆเนี่ยจะหนักกว่าเดิม คือคนที่เคยโดนทัณฑ์มา เป็นร้อยๆคนเห็นเพื่อนตายไปต่อหน้า 80 กว่าศพเนี่ย ความรู้สึกในใจเค้ารู้สึกกว่าเค้าไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่รัฐ นี่คือชัดเจนที่สุด

93 ศิริโชค: คือภาพในอดีตเนี่ยลบไม่ได้แล้วมันก็กลับมาหลอนตลอดนะครับ

94 เทพไท: เพราะฉะนั้นผมก็เรียกร้องพื้นที่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี่ยคุณทักษิณไว้ทำบาปไว้ เพราะฉะนั้นคุณน้องสาวเป็นนายกรัฐมนตรีควรไปไต่บาปไม่ใช่ไปลูปหัวเสืออยู่ที่เชียงใหม่หรือไปนั่งรถไปห่วยอยู่ คือไปครั้งแรกไปนั่งโพล์ครกตุ๋นตะเบียน 77

95 ชวนนท์: วันนี้เห็นอะไรมีเลข 99 อีก

96 เทพไท: วันนี้นั่ง altis Toyota altis ทดลองเดิมเชื้อเพลิงชีวภาพอัดเม็ดอะไรเนี่ย บจ 8599 เชียงใหม่ คือไปนั่งรถไปห่วย คือถ้าอยากจะศักดิ์สิทธิ์ไปห่วยก็ลาออกจากนายกไปตั้งสำนักไปห่วยอะ คุณยิ่งลักษณ์ เจ้าแม่ยิ่งลักษณ์เจ้าแม่ปูไป

97 ชวนนท์: ก่อนจบเนี่ย จริงๆเมื่อวานเราพูดกันเรื่องพาสปอร์ตคุณทักษิณนะว่าทางผู้ตรวจการแผ่นดินเค้าส่งเรื่องไปที่นายกแล้ว แล้ววันนี้นายกตอบว่าจะไร้ม้ยัย ผมไม่ผิดคาดเลยบอกทำให้กระทรวงต่างประเทศชี้แจง แล้วเค้าแจงอะไร กระทรวงต่างประเทศเค้าแจงแล้วจนผู้ตรวจการเค้าบอกแล้วว่ากระทรวงต่างประเทศทำผิด เค้าส่งหนังสือถึงนายกคุณต้องจัดการกับกระทรวงต่างประเทศ โยนไปให้กระทรวงต่างประเทศจัดการอีก

รายการสายล่อฟ้าประจำวันที 28 กุมภาพันธ์ 2556

1 ศิริโชค: วันนี้ก็เริ่มต้นศักราชโดยสาธิต ปิตุเตชะครับ ยืนกระทู้สดในสภาผู้แทนราษฎร ตามเฉลิม อยู่บำรุงครับ เรื่องตำรวจเป็นกลางหรือไม่ครับ โดยที่คุณสาธิตเนี่ยกำลังจะบอกว่าตั้งแต่ที่คุณเฉลิมเข้ามาเป็นรองนายกรัฐมนตรีเนี่ย มากำกับดูแลตำรวจแห่งชาติเนี่ย ก็ถือว่าภาพลักษณ์ตำรวจก็ถือว่าดีดลบ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายที่ให้ตำรวจเลือกข้าง เลือกอยู่ฝ่ายรัฐบาล อย่าอยู่ข้างพรรค

ประชาธิปไตย ทั้งนี้ตนเห็นว่าหัวใจสำคัญอยู่ที่หวัชบวรว่าให้ตำรวจรักษาความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่นับถือของประชาชนหรือไม่ครับ แล้วก็ระหว่างนั้นเนี่ยคุณสาธิตก็ได้เปิดคลิปวิดีโอที่นายขวัญชัย ไพรพนา ประธานชมรมคนรักอุดร ที่ระบุว่าจังหวัดอุดรเป็นของตน สามารถให้การช่วยเหลือในการโยกย้ายข้าราชการตำรวจได้ โดยนายสาธิตยังกล่าวว่า ขอถามว่านายขวัญชัยเป็นใครจึงมีอำนาจย้ายข้าราชการตำรวจได้ ตนจึงถามว่าท่านจะมีนโยบายหรือจะอย่างไร เพื่อไม่ให้อำนาจนอกระบบหรืออำนาจเถื่อนเข้ามาแทรกแซงการโยกย้ายข้าราชการตำรวจ นอกจากนี้ตนยังไม่เห็นว.ร.ต.อ.เฉลิม จะออกมาตำหนินายขวัญชัยนะครับ เสร็จแล้วเนี่ยนายสาธิตก็ไปพูดถึงกรุงเทพมหานครนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่มีหนังสือจากทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ขอเบอร์โทรศัพท์ตำรวจที่มีภูมิลาเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่ทราบว่าจะเอาไปทำอะไรนะครับ นอกจากนี้ ก็มีการกีดกันข่มขู่หวัชบวร ตนขอถามว่าพฤติกรรมเหล่านี้ร.ต.อ.เฉลิมจะมีการสั่งการอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นกลาง เรามาดูคลิปของคุณสาธิตนะครับในการถาม (เปิดคลิป)

2 เทพไท: เอ๊ะ ผมไม่รู้ในสภามีศรีธนชัยด้วย ศรีธนชัยแท่นะเนี่ย

3 ศิริโชค: ศรีธนเฉลิม

4 เทพไท: เอ้อ บ้าขนาดหนักดูแกดู มาตอบกระทุแบบนี้อะ ถามว่าตอบควาย ถามข้างตอบม้า

5 ชวนนท์: ไม่ใช่ คือ ถ้าเกิดคุณสาธิตรู้ว่าเค้าเอาไปทำไม แล้วจะถามหาอะไรละ หากคุณเฉลิมสิ ก็เค้าถามเพราะเค้าไม่รู้ เค้าต้องการให้คุณตอบ ไฉนยอนถาม ถ้าเกิดผมรู้แล้วคุณไม่รู้แล้วผมจะรู้ได้อย่างไร

6 ศิริโชค: แต่ว่าสายล่อฟ้ารู้ แล้ววันนี้เราจะนำมาเสนอให้กับพี่น้องประชาชนได้เห็นว่าตำรวจเดี๋ยวนี้เขาทำอะไรกัน ผมเล่าให้ฟังนะครับว่าเอกสารฉบับนี้ที่เรากำลังจะนำมาแสดงเนี่ยเป็นการแสดงครั้งแรกนะครับในการสื่อทีวี แต่ผมเรียนอย่างนี้ว่า ไม่ต้องไปจับผิด ไม่ต้องไปจับผิดตำรวจหรอกครับ เพราะว่าเอกสารฉบับนี้เนี่ยถูกส่งไปทุกโรงพักนะครับ ในภาคอุตร ภาค 9

7 เทพไท: นี่ไม่เฉพาะนครบาลนะ ลามไปถึงภาค 8 ภาค 9 ทุกภาคอะ ผมว่าเนี่ย

8 ศิริโชค: ภาคใต้ ภาค 9 เนี่ยคือมีพัทลุงนะครับ มีสงขลานครินทร์ แล้วก็มัสตุล มีตรังนะครับ ภาค 9 เนี่ยครับ เอกสารฉบับนี้นะครับ เดี่ยวผมขึ้นจอให้ดูเลยนะครับ เป็นโทรสารในราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติเนี่ยครับ (อ่านเอกสาร) ความเร่งด่วน ด่วนที่สุด ชั้นความลับคำแนะนำในการส่งข่าวเนี่ยครับ อันนี้ผมยกตัวอย่างของพัทลุงให้ดูนะครับ เอกสารฉบับนี้ไปถึงโรงพักพัทลุง

9 เทพไท: ผู้การ

10 ศิริโชค: นะครับทุกแห่ง จากผู้บังคับการภูธรจังหวัดพัทลุงถึงหัวหน้าทุกสภ.ในจังหวัดภูธรจังหวัดพัทลุง ผู้กำกับสส.ภูธรจังหวัดพัทลุงและหัวหน้าผอ.สภ.สภ.จังหวัดพัทลุงนะครับมีเลขที่ลงชัดเจน 0024611/304 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2555 คือลงวันที่ผิด ปีผิดนะครับ ความจริงต้องปี 56 ด้วยความรีบร้อน เดี่ยวเราจะอธิบายเหตุผลว่าเค้ารีบร้อนเพราะอะไรนะครับ 1.นะครับด้วยพันตำรวจ

เอกสุนทร เกริกเกียรติ รองผู้บังคับการสภ.ภูธร 9 ประสงค์ขอทราบหมายเลขโทรศัพท์ข้าราชการตำรวจที่มีรายชื่อมีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในสังกัดภูธรจังหวัดพัทลุง 2. พร้อมนี้ได้แนบบัญชีรายชื่อตามข้อ 1. มาเพื่อให้ท่านดำเนินการสอบถามหมายเลขโทรศัพท์รายบุคคล กรุณาส่งภูธรจังหวัดพัทลุงในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 14.00 น. เพื่อจะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อทราบและดำเนินการนะครับ ลงชื่อ พล.ต.ต. ศักดิ์สมหมาย พุทธกุล ศักดิ์สมหมาย พุทธกุล ผู้บังคับการจังหวัดพัทลุง จริงๆผมพีชไว้แค่นี้ละ แล้วผมก็เอาลงในเฟซบุ๊ก เพื่อจะขุดหลุมดักคนเสื้อแดงที่จะมาถนัดครับ เพราะผมรู้ว่าเดี๋ยวเค้าต้องมาถนัดว่าทำไมปิด ทำไมไม่ลายเซ็นต้นนะครับ ผมเรียนคุณเทพไท คุณชนนทว่า เป็นเอกสารที่เค้าเรียกว่าอีคอปปะครับ เป็นเอกสารที่เป็นการส่งข่าวเพราะฉะนั้นลายเซ็นของผู้บังคับการภูธรจังหวัดพัทลุงไม่ต้องมีนะครับ แต่จะต้องมีคนรับรองการเป็นข่าวทางราชการนะครับ ซึ่งถ้าเกิดเราเลื่อนถัดมาทางซ้ายมือเนี่ยนะครับ ซึ่งตรงเนี่ยอะผมไม่ได้เปิดไปก่อนนะครับ ผมมาเปิดทีหลังทำให้เสื้อแดงหลายคนพยายามแฉเรื่องนี้ตกหลุมไปเลย คือรับรองเป็นข่าวราชการกล่าวคือพล.ต.ท.หญิงพริษา พรหมแก้ว สว. ฝอ.ภอ.จว.พัทลุง อันนี้คือเอกสารแท้เอกสารจริงนะครับ ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีตราครุฑ ไม่จำเป็นต้องจะมีอะไรเพราะว่ามันเป็นเอกสารทางข่าวเฉยๆที่ส่งไปทุกสถานีในจังหวัดพัทลุง

11 เทพไท: นี่ผู้การสมหมาย แก่เปลี่ยนชื่อเป็นศักดิ์สมหมายแล้วหรือเดี๋ยวนี้ เมื่อก่อนแก่ชื่อ พล.ต.ต.สมหมาย พุทธกุลเนี่ย นี่ศักดิ์สมหมายแล้วหรือ

12 ศิริโชค: แล้วผมเรียนอย่างนี้ครับว่า เอกสารนะครับที่แนบเราก็มินะครับ เดี่ยวอันนี้ผมจะไม่ขึ้นจอให้เห็นนะครับ จะถือให้ดูเฉยๆนะครับ มันเป็นรายชื่อของตำรวจนะครับ และก็มีหมายเลขโทรศัพท์พร้อมเลยนะครับ เป็นเบอร์มือถือทั้งหมด ทีนี้ถามว่าอยู่ดีๆ ทำไมสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกิดความขยันที่จะต้องมา

13 เทพไท: ทราบ

14 ศิริโชค: รณรงค์ให้คนเหล่านี้มา ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จริงๆแล้วโดยหลักการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นเรื่องที่ดี แต่จริงๆแล้วมันแค่ไปติดป้ายตามโรงพักก็ได้ ว่าใครมีภูมิลำเนาเนี่ยอยู่ในกรุงเทพมหานครก็ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ทำไมเกินกว่าจุดตรงนั้นครับ คือ ไปขอเบอร์โทรศัพท์เค้า

15 เทพไท: คือ ขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้โทรไปถามทุกข์สุขมั่ง เออเป็นไงอยู่สบายดีมั๊ยไฉนเอง อย่างนั้นหรือเปล่า (เสียงหัวเราะ)

16 ศิริโชค: ซึ่งเรื่องนี้มันเดือดร้อนกับตำรวจในภาคใต้มาก หลายคนเค้าไม่พอใจ เค้าบอกเหตุการณ์แบบนี้มันไม่เคยเกิดขึ้น ทำไมถึงไปไล่เอาเบอร์โทรศัพท์ของเค้า เพียงเค้ามีภูมิลำเนาเนี่ยอยู่กรุงเทพมหานครแค่นั้นเอง

17 เทพไท: คือจริงๆโทรศัพท์บางคนก็ปิดนะ เป็นเรื่องส่วนตัว แต่ว่าเขาไปแล้วนี่ถ้าให้เค้าขึ้นมาใช้สิทธิที่กรุงเทพเนี่ย

18 ศิริโชค: ใครออกค่าใช้จ่ายให้

19 เทพไท: เออใครออกค่าใช้จ่ายอีก หรือทำมาราชาการอีก เบิกเงินหลวงอีกหรือเปล่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เหนอ

20 ชวนนท์: คืออันนี้มันผิดกติอยู่แล้วครับ เพราะว่าสมมติว่าเราลองให้ตำรวจไปใช้สิทธิเนี่ย คือหนังสือราชการฉบับเดียวว่าใครมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพเนี่ย อนุญาตให้ลาได้สมมติเนี่ย ให้กลับมาเนี่ย ให้ลาได้ในวันจันทร์หรืออะไรอย่างเนี่ยก็พอแล้ว แต่นี่เนี่ยนอกจากขอเบอร์โทรศัพท์แล้วก่อนหน้านี้เนี่ย เนี่ยเช็คให้ด้วยว่ามีใครอยู่ทม.ไหม้ย คือถ้าปกติถ้าเกิดไม่ต้องเร่งรีบมากก็ไม่ต้องไปเช็คอะ แคบอกว่ามีใครอยู่ขึ้นมาเลือก ไลน์เช็คให้ด้วยว่ามีใครอยู่แล้วขอเบอร์โทรศัพท์ให้หมด

21 เทพไท: คือละเอียดมากอะ เนียนมากเอาหมดเลยเอาทุกอย่างเลยนะเนี่ย

22 ศิริโชค: ที่นี้เนี่ยก็มีพี่น้องเสื้อแดงที่ไม่เชื่อ คือบอกเอกสารแบบนี้ต้องมีตราครุฑนะ จะต้องมีคนเซ็นต้นนะครับ พยายามบอกเอกสารนี้ปลอม โห โพสต์มาในเฟซบุ๊กผมเต็มไปหมดเลย โอ้โฮ ผมเนี่ยชุดหลุมดำกรอกคนเหล่านี้จริงครับว่าคุณเทพไท คุณชวนนท์ครับ มันเป็นโทรสารในราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ มันเป็นเอกสารข่าวที่เค้าเรียกว่าอีคอปมันไม่จำเป็นต้องมี แต่เอกสารที่ต้องมีครับอยู่ในมือผมแล้วครับ เดียวขึ้นจอให้ดู ส่วนที่สุดท้ายครับบันทึกข้อความ ส่วนราชการภูธรภาค 9 นะครับ นี่ครับนี่ก็มีรายชื่ออะไร มีโทรศัพท์เบอร์อะไรนะครับ ก็มีเลขที่ 0024 นะครับ /332 นะครับ และที่รับโดยตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง มีเลขที่รับนะครับ ก็มีไปถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 เรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนครนะครับ ซึ่งเป็นจดหมายที่แปลกมาก ตามที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในวันที่ 3 มีนาคม 2556 นั้น เพื่อให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดที่มีภูมิลำเนาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นผู้มีบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไป และถือเป็นหน้าที่ของบุคคลที่ต้องไปใช้สิทธิตั้งตามความรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 72 จึงให้ดำเนินการดังนี้ครับ 1.สำรวจข้อมูลข้าราชการตำรวจในสังกัดทุกระดับที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามแบบฟอร์มที่แนบมาส่งให้ภูธรภาค 9 โดยด่วนนะครับ ภายในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 2. กำชับให้ข้าราชการตำรวจตามข้อ 1.เดินทางไปใช้สิทธิเลือกตั้งรวมทั้งให้คำแนะนำ ฟังให้ดีต้นนะครับ ชักชวนบุคคลผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในครอบครัว ญาติ มิตรสหายไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อทราบและดำเนินการ อันนี้เป็นการกระทำที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ตัวเองแล้วครับ นอกจากจะบอกข้าราชการตำรวจแล้วยังให้ข้าราชการตำรวจเนี่ย ไปบอกกับญาติสนิทมิตรสหายอีกนะ

ครับ แล้วผมเรียนคุณเทพไท คุณชวณนท์ว่า เอกสารฉบับนี้ครับ เอกสารฉบับนี้ครับลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์และกับออกดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 22 กุมภาพันธ์นะครับ

23 เทพไท: ภายในวันเดียว

24 ศิริโชค: ภายในวันเดียว แต่เอกสารเมื่อก่อน เมื่อสักครู่นี้ ข่าวนี้ออกวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ให้ดำเนินการให้เสร็จวันที่ 27 กุมภาพันธ์ครับ นี่คือการรีบร้อนครับ เพราะว่าคำสั่งตั้งแต่ 21 แล้ว แต่ว่า พัทลุงงครับ เพราะว่าไม่เคยเห็นแบบนี้ ก็เลยไม่ได้ทำอะไร พอไม่ได้ทำอะไรเค้าก็ย้ายมาอีกที ก็เลยรีบร้อน เขียนผิดพลาดเป็นปี 2555 แต่ในเนื้อหาสาระกับบอกว่าให้ดำเนินการให้เสร็จในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556

25 เทพไท: อันนี้ผมเชื่อว่าทำทั่วประเทศ ทุกภาคก็แล้วกันน่าถึงภาค 10 แต่ว่าเรามีตัวอย่าง เฉพาะภาค 9 ใด คือโอปะเขตทำถึงภาค 9 ถึงสงขลาถึงพัทลุงเนี่ยมันไกลจากกรุงเทพ จังหวัด 1 ภาค 2 ไม่เหลือหรอก ใกล้กรุงเทพเอาหมดเก็บหมด

26 ศิริโชค: ที่นี้คุณเทพไท คุณชวณนท์คิดว่าเค้าลงทุนขนาดไหนนะ ดำรวจเนี่ยที่อยู่พัทลุง อยู่สงขลา อยู่ตรังเนี่ย ต้องเดินทางไปกรุงเทพมหานคร ต้องมีค่าใช้จ่าย ถามว่าใครเป็นคนออกค่าใช้จ่าย เหล่านี้ครับ

27 เทพไท: 1. ถ้าไม่เบิกเงินหลวงก็เอาเงินส่วนตัวจ่าย เท่ากับซื้อเสียงนะ กลัวอะไรอะ

28 ศิริโชค: แล้วผมถามคุณเทพไทว่าในหลักการพรรคเนี่ยให้คนไปใช้สิทธิเนี่ย แค่นี้ประกาศที่โรงพักก็พอแล้ว นะครับนี่ถึงขั้นขอเบอร์โทรศัพท์มา แล้วก็ให้ผู้บังคับบัญชาเนี่ยโทรไป ผมถามว่า ผู้บังคับบัญชาโทรไปเนี่ย ไปบอกให้เลิกเบอร์อะไร

29 เทพไท: ก็รู้อยู่แล้ว ว่าใครสมัครมั่ง ใช่มะ

30 ศิริโชค: แล้วอย่าลืมว่าคนที่สมัครเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่เป็นตำรวจเนี่ยมีอยู่ 2 คน คนหนึ่งก็คืออดีตผบ.ตร. ซึ่งเกษียณไปแล้ว กับคนปัจจุบันซึ่งเป็นรองผบ.ตร.อยู่ แต่ลาออกมา แล้วถ้าเกิด สอบตกก็กลับไปเป็นรองผบ.ตร.อีก

31 เทพไท: ก็กลับไปเป็นรองผบ.ตร. เพราะฉะนั้นเวลาเลือกก็เลือกคนมีอนาคตไง เลือกที่ประเภท เป็นอดีตไปแล้ว มันจะเลือกทำไมอะ

32 ศิริโชค: ซึ่งเรื่องนี้นะครับ ผมอยากขอให้กกต.เข้าไปดูแล เพราะเรื่องนี้เนี่ยครับ มันมีนัยยะการทำผิดกฎหมายแน่นอนครับ เพราะมีการถึงขั้นขนาดขอเบอร์โทรศัพท์ แล้วไปโทรจิกรายบุคคลเลย

33 เทพไท: ไอนี้ไม่เคยมีเลยนะผมว่า ครั้งที่แล้วมีมัย

34 ศิริโชค: ไม่มีครับ

35 เทพไท: ผมว่าไม่มีนะ เลือกตั้งครั้งไหนก็ไม่มี ครั้งนี้บังเอิญว่าคนเป็นตำรวจมันขยันขึ้นมา เพราะ...

36 ชวนนท์: ผมว่าเอ็ง เพราะยังงัดเจนนอยู่แล้วเพราะ 1. คือ ทำจดหมายสั่งรวบรวมให้คนที่อยู่ในกรุงเทพ 2. เช็กมาด้วยว่าใครมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ 3. ขอเบอร์โทรศัพท์ 4. ให้กลับมาเลือกตั้งพร้อมชวนญาติสนิทมิตรสหาย มีทางแก้ทางเดียวนะผมว่า พี่น้องตำรวจคนใดที่เห็นว่าไม่เป็นธรรมนะ เจ้านายโทรมาสั่ง ผู้บังคับบัญชาโทรมาสั่ง อัดเสียงไว้ แล้วส่งมาให้สายล่อฟ้าหน่อย อัดเสียงไว้เลย

37 เทพไท: อัดเสียงไว้

38 ชวนนท์: อัดเสียงไว้เลยว่่าเค้าบอกให้เลือกเบอร์อะไร แล้วเราจะปิดว่าท่านเป็นใครรับรอง ไม่มีทางได้รู้ ไล่ของส่งมาที่สายล่อฟ้าบลูสกายส์เนี่ย

39 ศิริโชค: คือผมคิดว่าเหตุการณ์แบบนี้มันต้องหยุดครับ ต้องหยุด คือผมเข้าใจว่ากรุงเทพมหานครเนี่ย ท่านอยากได้ ท่านอยากได้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองขึ้นเนี่ย แต่ท่านทำทุกวิถีทางวิชามารทุกรูปแบบเนี่ย ผมคิดว่ามันเกินไปแล้วครับ โดยเฉพาะที่การใช้รัฐตำรวจเป็นเครื่องมือในการดำเนินการแล้วก็เรื่องนี้เนี่ยมีครอบครัวตำรวจจำนวนมากนะครับ โทรเข้ามาในรายการสายล่อฟ้า บอกว่าไม่พอใจและไม่เห็นด้วยกับการทำแบบนี้ ถ้าตำรวจไปทุกโรงพักอย่างนี้เนี่ย เท่ากับไปลงคะแนนให้ใครละครับ

40 เทพไท: ก็ที่ เฉพาะในตำรวจ อันนี้ที่มาลงคะแนนนะคุณศิริโชค นี่ผมก็ได้รับข่าวเหมือนกันว่า นอกจากเค้าใช้ตำรวจไปเฝ้าหัวคะแนนพรรคประชาธิปัตย์เลยเอา บอกตรงๆในชุมชนต่างๆไปเฝ้าบ้านเค้าเลย และออกจากบ้านไม่ได้ก็มีหัวคะแนนบางคนนะ คือเค้าก็กลัวนะ ตำรวจยังงัดชาวบ้านก็กลัวอยู่ แล้ว วันนี้ไปนั่งเฝ้าหน้าบ้านอยู่ทุกวัน ทุกวัน ทุกวันอย่างเนี่ย เหมือนกับไปตรวจตู้แดงอย่างเนี่ย แล้ว ใครจะออกมาเป็นการข่มขู่ทางอ้อมเลยอะ ใช้อำนาจรัฐทุกรูปแบบเลยอะ ยุคนี้มันเป็นยุคอะไรกันเนี่ย หรือ

41 ศิริโชค: เพราะฉะนั้นเอกสารที่ผมนำเสนอในวันนี้ ผมอยากให้กต.เข้ามาดูและครับ แล้วไปดูว่าเค้าทำอะไรกันนะครับ จนเป็นเหตุให้การขอเบอร์ตำรวจนะครับ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาเนี่ยโทรไปสอบถามครับ แล้วที่ร้ายไปกว่านั้นครับ ยังมีการระบุว่าไม่เฉพาะนะครับ ให้ตำรวจเนี่ยไปหาญาติสนิทมิตรสหายเนี่ยนะครับ แล้วก็ไปลงคะแนนใช้สิทธิเลือกตั้ง

42 เทพไท: คือ ตัวเองไม่พอใจ ต้องเอาพวกด้วย เอาพวกด้วย พวกเราวงศาคุณาญาติมาด้วย คือ เค้าประเมินแล้วคุณศิริโชค ว่าครอบครัวตำรวจมีเป็นแสนๆคนเนี่ย แล้วครอบครัวคนละ 3-4 คน คะแนนไปก็คะแนน ก็คำนวณแล้วเอาหมดแหละ

43 ศิริโชค: อันนี้เป็นเหตุผลหรือเปล่าว่า คุณทักษิณใช้คำว่า ส่งเสไปฟ้าลงก็ชนะ

44 เทพไท: ก็สปรมาทเต็มที่อยู่แล้ว ไอ้เรื่องเสไฟฟ้าเนี่ย มันจะต้องให้บทเรียนแก่ชักหน่อย อันนี้เมื่อเช้าผมก็ได้รับโทรศัพท์จากผู้ประกอบการในเขตปทุมธานีที่ไปเส้นโนน เค้าบอกเหมือนกันว่า ขณะนี้ที่ยิ่งกว่านั้นอีกใช้สรรพากรเลยนะ แล้วบอกว่า ผู้ประกอบการโรงงานต่างๆเนี่ยเรียกพนักงานเนี่ย

มา มาแล้วก็สั่งว่าให้เลือกเบอร์นั้น เบอร์นั้น ถ้าไม่เลือกเดี๋ยวจะมาตรวจสอบภาษีจะมา คือมันเล่นกันทุกอย่างเลย โห มันเอาอะไรกันอย่างนี้ ผมไม่เคยเห็นยุคไหนมันเป็นอย่างนี้นะ ผมพูดจริงๆนะ ถ้ามันมีความรู้สึกโ

45 ศิริโชค: พูดจริงๆไม่ได้พูดเล่นนะ

46 เทพไท: ไม่ได้พูดเล่น ผม

47 ชวนนท์: ไม่ได้พูดเล่นเดียวเบรกดนนิ่งก็ได้ แล้วได้พูดต่อ

48 ศิริโชค: จะได้พูดจริงอีก

49 เทพไท: โอเคครับ พบกันเบรค 2 ครับ

50 ชวนนท์: ครับ กลับมาในช่วงที่ 2 ก็ยังเป็นเรื่องผู้ว่าอยู่นะ

51 ศิริโชค: อ่า เรื่องผู้ว่า

52 ชวนนท์: เพราะว่ามันมีข่าวใหญ่ใช่ไหม ว่าถ้าคุณพงศ์พัศได้รับเลือกตั้งแล้วเนี่ย คุณเคยพูดไว้เรื่องนี้อะ (หันหน้าไปทางศิริโชค)

53 ศิริโชค: แต่ว่าก่อนที่จะพูดเรื่องนี้เนี่ย เราก็จะบอกว่าเมื่อวานนี้ใช้มัยครับ คุณชายสุขุมพันธ์ก็เปิดตัว

54 เทพไท: ทีมที่ปรึกษา

55 ศิริโชค: ทีมที่ปรึกษาซึ่งแต่ละคนโหดแล้วน่าเกรงขามมาก

56 เทพไท: เป็นผู้มีฝีมือ เรียกว่ามีคุณวุฒิ

57 ชวนนท์: 28 คน

58 เทพไท: มีคนดังๆ ทั้งนั้น ดังๆ ทั้งสิ้นเลย อ.สุรพล นิติไกรพจน์นะที่ผมรู้จัก อ.มานพ

59 ศิริโชค: เพชร ไชยสถานเคราะห์

60 ชวนนท์: มานพ พงศทัต

61 เทพไท: อ.อมรวิชัย นาคทรรพใช้มัย ดังๆ หลายคน ดังมากเลย...

62 ชวนนท์: อ.ต่อตระกูล ยมนาค

63 เทพไท: เออ เยอะมากเลย

64 ศิริโชค: ซึ่งพอเปิดตัวไปแล้วเนี่ย กระแสกระแสน้ำฮือฮามาก แสดงให้เห็นว่าคนมีคุณภาพเหล่านี้เนี่ย ตั้งใจมาบริหารกทม.เพื่อพี่น้องชาวกทม.ครับ แต่ว่าทางฝ่ายเพื่อไทยเนี่ยยังไม่กล้าเปิดตัว แต่ว่าเราเนี่ยพอไปทราบข้อมูลมาบางส่วนนะครับ เพราะว่ามันมีทีมงานของเราที่แอบฝังตัวอยู่ในวอร์รูมของพรรคเพื่อไทย แล้วก็รายงานว่ามีความเป็นไปได้สูง ถ้าพงศ์พัศได้เป็นผู้ว่ากรุงเทพมหานครเนี่ยอาจจะ อาจจะนะครับผมใช้คำว่าอาจจะขีดเส้นใต้คำว่าอาจจะได้จุฑาพร พรหมพันธุ์เนี่ยเป็นรองผู้ว่าอันดับที่ 1

- 65 ชวนนท์: ขอแสดงความยินดีกับคนกรุงเทพมหานครทุกหมู่เหล่า
- 66 ศิริโชค: ด้วยเหตุผลนะครับ เค้ามองว่าคุณจตุพรเนี่ยไม่มีสิทธิเลยที่จะเป็นรัฐมนตรี แล้วคุณขวัญชัย ไพรพนาจะครับก็ออกมาว่ายว่าคุณจตุพร ยังไงก็ไม่มีทางได้เป็นรัฐมนตรีไม่ว่าชาตินี้หรือชาติหน้า
- 67 ชวนนท์: เพราะอะไร
- 68 ศิริโชค: ก็ไม่เหมาะสม ไม่มีใครเอา
- 69 ชวนนท์: เอาณัฐวุฒิดีกว่า (เสียงหัวเราะ)
- 70 ศิริโชค: เพราะฉะนั้นผมก็เลยคิดว่าวิธีทางออกของคุณทักษิณ ก็คือต้องให้คุณจตุพรเนี่ยมาเป็นรองผู้ว่ากรุงเทพมหานครคนที่ 1 ดูแลเทศกิจ
- 71 เทพไท: ดูแลโยธาด้วย
- 72 ศิริโชค: ก็เลยมีหนังสือพิมพ์นะครับผู้จัดการ แห่เพื่อที่คุณบัญชา คามินก็เลยเอาเรื่องนี้มาล้อเลียนกัน แต่เรายืนยันนะครับว่าเป็นข่าวที่เราได้มาจากวอร์มของพรรคเพื่อไทยซึ่งมีโอกาสเป็นไปได้นะครับ ก็คือคุณจตุพรอาจจะอาจจะมาเป็นรองผู้ว่าอันดับที่ 1 นะครับ คุณการ์ตูนล้อเลียนครับ (อ่านการ์ตูน) นอกจากพวกมันจะทิ้งว่าผมทำเสาไฟฟ้าให้เป็นผู้ว่าได้ มันจะทิ้งยี่งขึ้นถ้ามันได้เห็นรองผู้ว่าที่ผมเตรียมไว้ให้ครับ แล้วก็ดูข้างหลังนี่ก็คางคกตุ๋
- 73 เทพไท: คือซ่อนไว้ข้างหลังเลย เหมือนบ้านผมเค้าเล่นเซ่หยบเลย บ้านผมนะ คุณรู้จักมั้ยเซ่หยบ
- 74 ชวนนท์: ไม่ต้องถามผมเลย
- 75 เทพไท: คุณไม่รู้หรอ เดี่ยวผมพาไปอยู่นครซึกเตือนสิ คุณจะรู้ภาษาบ้านผมบ้าง เซ่หยบเหมือนเค้าเล่นมอญซ่อนผ้าเนาะ นี่รู้จักมอญซ่อนผ้ามั้ย
- 76 ชวนนท์: นี่วันก่อนนะ เออ ผมลืมบอกคุณไป ผมไปเดินที่เดอะมอลล์บางแคเนาะ เค้ามมีคนนครเดินเข้ามาหาผม บอกว่าเค้ารู้จักคุณเทพไทนะ อยู่คนบ้านเดียวกัน ฝากเตือนด้วยว่าเวลาคุณพูดภาษาใต้ภาษาใต้เนี่ย เค้ากลัวคนภาคอื่นฟังไม่ออก เค้าคนใต้เค้ายังมาเตือนนะ เค้าบอกผมให้ไปบอก
- 77 ศิริโชค: เค้ายังแปลไม่ออกเลย
- 78 ชวนนท์: แล้วเค้าบอกคุณพูดจนเค้างงว่าอันไหนเรื่องจริง เรื่องเล่น
- 79 ศิริโชค: คือเทพไทบางที่คุณใช้ภาษาที่โบราณมาก
- 80 เทพไท: คือผมคนโบราณนี่ ภาษาอนุรักษ์ คุณเข้าใจมั้ย
- 81 ศิริโชค: ถ้าบ้านผมเนี่ย เค้าเรียกภาษาควน
- 82 เทพไท: ควน บ้านไหนอะ บ้านคุณ
- 83 ศิริโชค: ควนแปลว่าภูเขา

84 เทพไท: ความแปลว่าเงิน ไม่ใช่ภูเขา ภูเขาเนี่ยมันสูง ความเนี่ยมันไม่สูงเท่าไร เค้าเรียกมัน ความ เอ่อ นั่นแหละ

85 ศิริโชค: คืออยู่บ้านนอก

86 เทพไท: ถ้าเพื่อน เค้าเรียกพี่เพื่อน

87 ศิริโชค: แล้วก็มีการตุนนะครับที่ล้อเลียนในเรื่องนี้เหมือนกัน ก็คือปากพาชวย ปากพาชวย อยากรู้ตุนนะครับ ในปี 2547 เนี่ย คุณทักษิณพูดว่าโจรกระจอก ภาคใต้ก็เกิดไฟใต้ขึ้น ลุกเลยนะครับ เพลิงสะพัด ปี 2553 ครับพูดว่าเสียงปืนแตกนัดแรกจะเข้าร่วมนำประชาชนต่อสู้ก็เกิดการเผาศาลากลางเผาบ้านเผาเมืองเกิดขึ้น โดยที่คุณทักษิณก็ไม่ได้กลับมาประเทศไทยนะครับ คือพ่นอยู่เมืองนอก ปี 2556 ครับ พูดว่าแค่ส่งเสาไฟฟ้าลงสมัครผู้ว่ากทม.ก็ชนะแล้ว ต้องดูกันว่าวันที่ 3 มีนาคม

88 เทพไท: เค้ามีรูปทำคนกรุงเทพถีบกระเด็นเลย

89 ศิริโชค: ก็ต้องดูวันที่ 3 มีนาคมเนี่ยคนกรุงเทพจะถีบมากหรือไม่ครับ แต่ว่าอีกท่านหนึ่งครับ ที่กำลังคาดหวังว่าจะได้มีโอกาสมาร่วมในการบริหารราชการกม.อีกคนหนึ่งครับ ก็ปากพูดไปแล้ว ครับ ก็คือ คุณขวัญชัย ไพรพนาคนดังในศตวรรษนี้ครับ ก็มีการตุนล้อเลียนครับ จากเครดิตด้วยตุนนะครับ หลังเลือกตั้งถ้าเราได้ผู้ว่ากทม.เป็นคนของพรรคเพื่อไทยเราก็จะจัดระเบียบในกรุงเทพมหานคร ได้ดีขึ้น อันนี้คือคำพูดจริงๆของคุณขวัญชัย ไพรพนาเลย

90 ชวนนท์: ผมกลัวจริงๆเลยถ้าเกิดคุณพงศ์พงศ์จะย้ายไปอยู่อุดรแล้วกัน

91 เทพไท: เสือแดงจะเป็นศาลาว่าการ เค้าเรียกว่าเสาชิงช้า เต็มไปหมดเลย เสือแดงเต็มแหละ

92 ศิริโชค: จะเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกที่เราเห็นว่าหัวหน้าเทศกิจเนี่ยต้องบินไปดูบินไป ย่องงครับ

93 ชวนนท์: แล้วก็ต้องให้ขวัญชัยเซ็นรับรองก่อนว่าคนไหนกวาดขยะสะอาดสุด คนดูไปก็จะตั้ง ให้เป็นหัวหน้าเทศกิจ (เสียงหัวเราะ)

94 ศิริโชค: แล้วจะเป็นครั้งแรกที่เห็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเนี่ย ต้องไปวิ่งเต้นถึงฮ่องกงถึง ดูไป

95 ชวนนท์: เออ เทียบสนุกละที่นี้

96 เทพไท: เทียบสนุกเลย เทียบนี้กันขนาดหนักแล้ว ผมเห็นแล้ว บ้านเมือง

97 ชวนนท์: บ้านเมืองจะไม่ไหว

98 เทพไท: ผมเห็นแล้วช่วงหลังๆเนี่ย ผมเห็นป้ายโฆษณา นะ ตอนนี่โค้งสุดท้ายต่างฝ่ายต่างก็ทำ สติกเกอร์มาติดป้ายโฆษณา คุณศิริโชค คุณชวนนท์เห็นมั๊ย เออ เราทำจริงเพื่อคนกรุงเทพเนี่ยของ ประชาธิปัตย์ขึ้นหลายเวอร์ชันมาก แต่ไอ้ของพรรคเพื่อไทยเนี่ยเบอร์ 9 เนี่ยที่บอกว่าไร้รอยต่อ ที่มีคน บอกว่าไร้รอยต่อก็คือการโกงกินกันมโหฬาร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวติณนภา เสน่หา
วันเดือนปีเกิด	10 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	115 หมู่ 3 ตำบลวังคีรี อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง 92210
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาเยอรมัน) คณะอักษรศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2557	การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์การศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

